

Giới thiệu Do You Remember Me???

"Nụ hôn đầu anh đã dành cho em vì anh biết em chính là người con gái chiếm lấy trái tim anh mãi mãi"

"Đối với em...anh là vị hoàng tử trên bầu trời kia, tỏa sáng một cách lung linh.

Chính anh đã cho em thấy rằng sa mạc khô cằn cũng có thể nở hoa.

Anh là người khiến em cảm nhận được hạnh phúc vào mỗi ngày.

Mọi giây phút trong cuộc đời em đều được anh tô thành màu hồng và làm cho cuộc sống của em chỉ muốn có anh bên cạnh"

Bạn đang đọc truyện *Do You Remember Me???* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1

Hoa Kỳ_ Tập đoàn Manchester.

- Tổng giám đốc, đây là kế hoạch của trung tâm thương mại Ánh Dương. Mời tổng giám đốc xem qua.

- Báo cáo tình hình quý II đi!_ Giọng nói lạnh lùng vang lên.

Không khí bên ngoài hiện giờ là 32°C nhưng trong phòng hội nghị của tập đoàn Manchester thì u ám, lạnh đến 10°C.

- Dạ...Trong tháng 6, doanh thu bán hàng tăng 10% so với tháng 5, dự kiến trong tháng 9 sẽ tăng thêm 15% nữa.

- Về lĩnh vực ngân hàng, tập đoàn đã mở thêm 15 chi nhánh ở các nước Châu Á như Việt Nam, Hàn Quốc,....

- Ở lĩnh vực giải trí, chúng ta đang cố gắng hợp tác với công ty giải trí lớn nhất của Hàn Quốc là SM Entertainment.

-

Các giám đốc đang lần lượt báo cáo các hạng mục, lĩnh vực cần thiết.

- Còn gì nữa?

Một lần nữa giọng nói ấy lại vang lên. Các giám đốc nhìn nhau không hiểu ý gì. Chẳng phải họ đã báo cáo hết rồi sao.

- Dạ...Đã xong!

- Giám đốc phòng nhân sự.

Nghe thấy tên mình được nêu lên, sự sợ hãi ngày một tăng. Ai cũng biết, Hoàng Hải Phong_ Tổng giám đốc của Manchester là một người vô cùng nghiêm khắc cùng với tính cách lạnh lùng. Từ khi 18 tuổi đã tiếp quản tập đoàn Đa Quốc Gia số 1 hiện nay.

- Có...có tôi.

Đôi mắt xanh biếc của Hải Phong nhìn thẳng vào người đó.

- Ông có gì muốn nói?

- Ó...Thưa tổng giám đốc, tôi đã báo cáo xong rồi...

- Chắc chắn chứ?...Thật không có gì nữa....

- Tôi...tôi...

- Thư ký An_ Hải Phong xoay bút, lạnh lùng gọi.

- Giám đốc, qua thông tin điều tra. Ông đã lợi dụng chức vụ của mình để cho con gái ông_ Nguyễn Yến làm trưởng phòng kế toán. Tôi có nói sai không?

Sự sợ hãi và lo lắng xuất hiện rất rõ trên khuôn mặt của ông ta. Ông làm việc này rất kín đáo, không để lại sơ sót gì. Ngay cả ở sơ yếu lý lịch của con gái ông cũng đã sửa mỗi quan hệ với mình. Vậy sao tổng giám đốc lại biết được?

- Ông biết tôi ghét nhất loại người gì không?

Hải Phong liếc nhìn và nói.

- Tôi...tôi...xin lỗi...._Ông ta lấp bắp nói,

- Đuổi việc.

Tất cả mọi người trong phòng họp đều nín thở làm cho không khí lạnh lẽo càng tăng thêm. Chỉ phạm sai lầm có một lần như vậy mà bao công sức suốt 30 năm làm việc của giám đốc phòng nhân sự đến đây kết thúc. Đúng như lời đồn, muốn vào Manchester thì cần nhất phải có trí tuệ và tài năng. Gia thế và quan hệ vĩnh viễn không là gì cả.

- Tan họp.

Phòng tổng giám đốc

- Tổng giám đốc chi nhánh MU của Việt Nam đang có một số vấn đề. Tôi sẽ cử người sang đó.

Như ngày thường, thư ký An báo cáo những công việc hằng ngày.

- Không cần. Tôi sẽ tự mình giải quyết_ Hải Phong.

- Dạ! Vâng..

- Cậu ở lại giúp ba tôi quản lý tập đoàn. Có việc gì thì liên hệ!

- Được ạ!

- Hải Băng thế nào?

- Cô ấy đang theo học tại Cambridge. Có cần tôi bảo vệ tiêu thư không tổng giám đốc?

- Không cần. Cứ để nó tự do.

Lúc này, tại một nơi khác...

- CJ. “Sóc” đang ở phòng 1507, trước cửa là 4 vệ sĩ. Hành lang bên trái của 2 chiếc camera.....

- Ok đã hiểu.

Kiểm tra kỹ tình hình một cách cẩn thận, trong bóng tối, một thân thể nhẹ nhàng treo mình trên sợi dây và nhảy sang toàn nhà kế bên.

- Phích.

Trước ban công phòng 1507, CJ đáp xuống và mở khóa cửa ban công. Trong phòng lúc này, một ông già hói với cái bụng phệ đang nhâm ly rượu Rum hào hạng mà không biết nguy hiểm đang gần kề.

Chiếc vòng trên cổ tay CJ bây giờ đã trở thành một mảnh ghép kim loại sắc bén

“Kịch”

Cắt qua chiếc cổ ngắn mỡ của “Sóc”, ông ta chết ngay lập tức khi chưa kịp kêu lên tiếng nào!

- A.N, đã xong.

- Rút lui trước khi có người đến!

- OK.

5 phút sau, trong phòng đã trở lại như bình thường như chưa từng có chuyện gì xảy ra.

Hôm sau, tờ báo “Newhot” đưa tin “Chủ tịch tập đoàn DF qua đời do bệnh tim tái phát.”

Đôi môi ai đó vẽ lên một nụ cười bí hiểm. Gập tờ báo lại, đeo mắt và xách valy tiến về phía soát vé!

“Good bye, see you again”

Cùng lúc đó, Hải Phong cũng lên phi cơ riêng về nước.

2 con người...

2 tính cách...

2 số phận...

Tương lai sẽ như thế nào?

Không ai có thể biết???

Tập đoàn Manchester United Việt Nam

- Mọi người chú ý, tổng giám đốc sắp đến đây!

- A....a.....a.....a....

- Nhanh lên dọn dẹp đi.

- Woa! Thật hạnh phúc quá đi.

- Sau bao nhiêu năm đợi chờ, cuối cùng cũng được nhìn mặt thiếu gia trong truyền thuyết.

- Lo mà thu dọn đi! Tổng giám đốc không phải người dễ dàng như phó tổng giám đốc đâu.

- Biết rồi! Biết rồi....

Tập đoàn MU đang rất nhộn nhịp. Từ bảo vệ cho đến các bộ phận trong công ty. 30 phút sau, hai hàng dài nhân viên đứng xếp hàng trước cổng chờ đón tổng giám đốc.

Một chiếc Royal - Rolls xuất hiện trước cửa. Một chàng trai chuẩn tỷ lệ khuôn mặt vàng...

- Oh! Sao hôm nay có nhiều người đón tôi vậy? Không cần phải vậy đâu nha! Tôi biết là tôi đẹp trai mà. He he...

- Phó tổng giám đốc. Tổng giám đốc đâu ạ???

Giám đốc kinh doanh nhìn ngang nhìn dọc nhưng đều không thấy xuất hiện người cần tìm.

- Tổng giám đốc ở Hoa Kỳ, điều hành tập đoàn Manchester mà. Điều này ai cũng biết.

Xem cách trả lời của phó tổng thì có lẽ không biết chuyện gì sắp xảy ra.

- O.....Tổng giám đốc đang về Việt Nam rồi! Ngài không biết gì sao?

Phải mất 5s, Vũ Quang mới nhìn lại xung quanh. Giờ mới để ý thấy, tất cả mọi người kể cả cô đồng, giám đốc, trưởng phòng và toàn bộ nhân viên làm việc trong công ty đều có mặt ở đây. Từ lần đầu tiên đến đây nhận chức, không khí cũng không long trọng như bây giờ.

- What? Sao giờ ông mới nói.

Vũ Quang trời không sợ, đất càng không nhưng sợ nhất chắc chắn là người anh họ của mình_ Hoàng Hải Phong.

Vũ Quang hỏi lại mọi người.

- Anh ấy đâu rồi?

- Dạ! Cái này tôi phải hỏi phó tổng chứ?

- “Tôi biết sao được! Ông anh đi như gió về như mây của mình”_ Vũ Quang trầm nghĩ.

Cũng đúng lúc này, trên tầng thượng của tòa nhà, chiếc phi cơ chở Hải Phong đến nơi an toàn. Vì ghét sự ồn ào, không bao giờ xuất hiện trên truyền thông mà mọi người chỉ biết cậu qua giọng nói và lời đồn, lịch trình riêng được thư ký sắp xếp, tuyệt đối không được tiết lộ ra bên ngoài. Chính vì vậy, hiện tại chỉ có hai thư ký đến đón Hải Phong. Về ngoài lạnh lùng, đôi mắt xanh biếc được di truyền từ ông nội tạo cho cậu vẻ ngoài cuốn hút nhưng đã được che lấp bởi kính áp tròng cao cấp. Khuôn mặt có thể làm bất cứ kỳ ai say mê. Chỉ cần ở bất cứ đâu, cậu luôn là sự thu hút, trung tâm chú ý của mọi người.

- Chào tổng giám đốc.

Hai thư ký ngồi ngàng trong ít phút. Họ cảm thấy thật may mắn vì là số ít người được gặp tổng giám đốc huyền thoại.

- 10 phút sau họp.

Vừa xuống phi cơ, Hải phong đã cho thư ký chuẩn bị cuộc họp khẩn cấp.

- Dạ! Vâng.

Thao tác làm việc của Hải Phong là chính xác, nhanh chóng và cẩn thận.

Phòng tổng giám đốc

-“Cốc...cốc...cốc”

- Mời vào!

- Anh! Sao đột nhiên anh về đây thế?

Người vào phòng không ai khác là Trịnh Vũ Quang _Phó tổng giám đốc của MU.

- Tôi còn không biết là có một phó tổng “tài năng” như cậu đây! _Hải Phong lạnh lùng nhìn Vũ Quang.

- Hi hi.

- Thu ngay điệu cười đó lại! _Hải Phong.

“Hazzi. Anh của mình chẳng biết đùa chút nào”

- Tổng giám đốc đã đến giờ họp rồi.

Thư ký bước vào phòng báo cáo. Vũ Quang tỏ vẻ ngạc nhiên nhìn cậu;

- Ô...họp gì vậy anh?

- Cậu...Lăn ra ngoài cho tôi.

10s sau, Vũ Quang mất dạng tại phòng tổng giám đốc. Nhân viên của cả tập đoàn một lần nữa lại rơi vào tình trạng khủng hoảng. Tất cả các trưởng phòng, ban giám đốc đều có mặt trong phòng họp cao cấp của công ty. Ngay chính giữa hội nghị, Hoàng Hải Phong xoay bút và tỏ ra không khí lạnh lẽo.

- Báo cáo tình hình của MU được.

- Tổng giám đốc, trong ba tháng qua, tình hình kinh doanh của công ty rất ổn định.

- Ổn định????_Hải Phong nhắc lại.

- Dạ...dạ...chỉ có một vài lỗi nhỏ của phòng thiết kế...

- Lỗi nhỏ? Không ra được một sản phẩm hoàn chỉnh trong tháng 5, thiết kế còn sơ sài, phối màu không đẹp. Tiêu thụ chậm gấp ba lần tháng 4. Ông gọi như thế là ổn định sao?_Hải Phong có vẻ rất giận dữ.

- Cái này...cái này...phó tổng...

Sắp bị đưa vào đến đường cùng, mọi người đều hướng ánh mắt về vị cứu tinh duy nhất của họ “Phó tổng giám đốc _Trịnh Vũ Quang”

- Sao mọi người nhìn tôi chăm chú vậy! Sự đẹp trai hoàn hảo này mọi người không theo kịp đâu!

Một người đang chơi game chăm chú thì việc không nghe cũng là điều dễ hiểu.

- Trịnh Vũ Quang, tôi đẹp trai hơn cậu.

Hải Phong nói một câu làm toàn thể sốc nhưng người không chịu được nhất chính là Vũ Quang thiếu gia. Nói gì chứ đây là sự thật không thể thay đổi. Về đẹp của tổng giám đốc được cả thế giới công nhận còn cậu chỉ xếp tầm Quốc Gia thôi.

- Hi! Tổng giám đốc, theo tôi thì chúng ta cần chú trọng hơn với phòng thiết kế. Vì đó là linh hồn của Manchester United. Vì vậy, tôi thấy cần “thanh lọc” bộ máy của phòng thiết kế.

- Tốt! Cho cậu ba ngày.

- Cái gì? Ba ngày? Anh tưởng em là thần tiên chắc.

“Phòng thiết kế có rất nhiều nhân tài mà toàn là người có tài năng hơn thế họ cũng có vai vế trong xã hội, muốn đuổi cũng không phải dễ.”

- Tan họp.

Một tiếng trong phòng họp có lẽ là địa ngục suốt một tuần với họ. Chắc có lẽ mọi người đã hiểu lý do tại sao tổng giám đốc huyền thoại lại đến MU điều hành tập đoàn. Theo số liệu báo cáo về tập đoàn Manchester, những chi nhánh khác như AJ, AF, JF,... đều tăng doanh thu theo mỗi tháng. Tuy nhiên, MU_ chi nhánh quan trọng nhất của Manchester thì giảm doanh số.

- Này! Cậu đi họp có được gặp tổng giám đốc không?_ Thúy An hào hứng hỏi.

- Có! Tổng giám đốc lạnh lùng, đẹp trai hơn phó tổng giám đốc nhiều_ Người trả lời là một vị tiểu thư vô cùng xinh đẹp_ Kiều Linh.

- Hi hi! Cậu sướng thật đó_ Huệ Anh.

- Mọi người đừng vội, tổng giám đốc đã cơ cấu lại bộ máy phòng thiết kế đó_ Kiều Linh.

- What? Tại sao chứ_ Tất cả mọi người đều ngạc nhiên.

- Do giảm doanh thu chứ sao!_ Thúy An.

- Hazzì. Không biết có những ai bị điều đi đây?

- Mong không phải mình.

Lúc này, tại phòng phó tổng giám đốc.

- Mọi người cho tôi ý kiến xem nào! Đại ma vương về rồi.

- Vũ Quang thiếu gia, tôi thấy ý kiến của cậu cũng tốt mà.

- Trước hết sẽ tiến hành cải cách nhân sự của phòng thiết kế. Sau đó sẽ tính tiếp!_ Vũ Quang.

- Thiếu gia, chúng ta sẽ tuyển thêm những nhà thiết kế vào công ty.

- Đó cũng là một ý kiến.

- Tôi thấy nhà thiết kế trong công ty cũng nhiều rồi. Giờ tuyển thêm có khi hơi phức tạp.

- Nhà thiết kế nhiều nhưng sáng tạo ít...

- Được rồi... được rồi. Mọi người tìm được ai chưa?_ Vũ Quang.

- Tôi có nghe nhà thiết kế C.Jin đang về nước. Không biết chúng ta có mời được cô ấy không?

- C.Jin?_ Vũ Quang có nghe thấy quen quen.

- Đó là nhà thiết kế hàng đầu hiện nay và rất nổi tiếng. Đạt giải suất sắc trong cuộc thi thiết kế đá quý dành cho giới trẻ. Sự nổi tiếng của cô ấy đã vượt qua rất nhiều nhà thiết kế có tên tuổi khác.

- Tốt! Cố gắng mời cô ấy về đi.

- Dạ! Nhưng....

- Sao thế? Có vấn đề gì à?

- Cô ấy chưa từng xuất hiện trên bất cứ thông tin truyền thông nên không ai biết cô ấy là ai? Chỉ có trợ lý là xuất hiện thôi! Không ai biết hiện giờ cô ấy xuất hiện ở đâu, chỉ có thông tin là cô ấy đến Việt Nam thôi!

- Hazzì. Lại khó khăn nữa rồi.

- Cố gắng liên hệ với trợ lý của cô ấy. Nếu không được thì chúng ta sẽ đăng thông tin tuyển người mới._ Vũ Quang.

- Vâng! Thừa phó tổng.

Bạn đang đọc truyện *Do You Remember Me???* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2

Biệt thự Wolf

Tọa lạc giữa trung tâm thành phố Hà Nội. Tại khu biệt thự cao cấp dành cho những người giàu có. Chiếc xe lăn bánh và dừng lại tại toàn nhà theo phong cách Châu Âu sang trọng và bậc nhất nơi ấy.

- Chào thiếu gia.

20 năm rồi, cậu mới quay trở lại đây! Cảm xúc giống như thời thơ ấu vậy! Còn nhớ những ngày bé, được chơi đùa cùng em gái trong vườn hoa hay cùng ba chơi game trong sân nhà. Tên của ngôi nhà này là do bố mẹ cậu đặt tên và cậu cũng không muốn thay đổi nó.

- Thiếu gia, tôi đã dọn dẹp phòng cho cậu! Cậu về phòng nghỉ ngơi đi.

- Cảm ơn bác!

Ông Khanh_ Người đã ở chăm sóc biệt thự này cả đời, được chứng kiến sự thay đổi của căn nhà, từ lão phu nhân, lão gia rồi đến ông chủ, bà chủ và giờ đây là thiếu gia. Trong trái tim của ông, luôn hy vọng mọi người có thể đoàn tụ. Dù giờ đây mọi người đều đang bận rộn với sự nghiệp riêng những luôn muốn đó của ông chắc chắn sẽ trở thành sự thật!

Cùng lúc đó, tại căn biệt thự sang trọng cũng đang chào đón một niềm vui vô bờ bến. Cô công chúa nhỏ của Trương Gia đã trở về!

- Bác Duyên! Nhớ bác quá đi.

- Chào mừng tiểu thư về nhà!

- Hoàng Vy, con lên phòng nghỉ ngơi đi, ngồi máy bay chắc mệt lắm rồi!_ Bác Duyên.

- Dạ vâng! Bữa tối bác đừng gọi con nhé!

- Bác biết rồi! Mệt thì nghỉ ngơi nhiều vào.

Hoàng Vy trở về với căn phòng thân yêu của mình. Cô sinh ra và lớn lên ở đây dù có đi xa cũng luôn mong muốn được trở lại nơi này.

“I can fly

I’m proud that I can fly

To give the best of mine

Till the end of the time...’

Video call gọi tôi! Đoán xem ai nào?

- Con gái yêu? Về đến nhà chưa vậy?

Trên màn hình là sự xuất hiện của bố mẹ Hoàng Vy.

- Con vừa về đến nơi. Ba mẹ đang ở đâu vậy?

- Ba mẹ đang tham gia tuần lễ thời trang Paris. Chắc khoảng một tháng mới về.

- Con biết rồi! Hai người nhớ giữ gìn sức khỏe nha.

- Tạm biệt con yêu.

Tối hôm sau

Nó khoác trên mình chiếc váy dạ hội đen, đeo vòng tay.

Hoàn hảo! Nó đã trở thành một con người hoàn toàn khác.

“Tít...tít”

“Sóc” đang ở khách sạn Royal World”

“Ok”

Nó nhẹ nhàng xuống dưới nhà trước sự ngỡ ngàng của mọi người. Ai cũng biết tiểu thư rất xinh đẹp nhưng hôm nay cô ấy càng trở nên bí ẩn và quyến rũ vô cùng. Sau khi ra khỏi biệt thự, bên vệ đường, ô tô đen đã chờ sẵn và sẵn sàng xuất phát.

Hoàng Vy tự tin bước vào trong toàn nhà. Mái tóc xoăn nhẹ nhàng, chiếc váy đen quyến rũ càng làm cô trở nên cuốn hút và lạnh lùng hơn. Khách sạn Royal World hôm nay nhộn nhịp hơn bao giờ hết. Hôm nay là bữa tiệc chúc mừng sinh nhật 18 tuổi của cô gái tập đoàn YN, những gia đình quyền quý, tiền tài đều có mặt để tham dự.

- Tiểu thư xin đừng bước.

Hoàng Vy hơi lo lắng, cô hóa trang có việc gì sao?

- Xin cô cho xem thiệp mời.

Bảo vệ nhận được lệnh phải thắt chặt an ninh để tránh những trường hợp đáng tiếc. Dù sao hôm nay cũng là ngày tụ họp nhiều nhân vật quan trọng của đất nước cũng như thế giới.

“Mình đi vội quá! Không mang theo rồi. Sao bây giờ?”

Hazzi. Mãi lo làm nhiệm vụ mà cô quên mất cái cần thiết. Biết thế, cô lên vào trong cho xong.

- Hi hi. Xin lỗi anh, tôi quên thiệp mời ở nhà rồi! Có thể cho tôi qua không?

Hoàng Vy cố gắng nở nụ cười để “mua chuộc” anh bảo vệ kết quả là...

- Vậy xin tiểu thư đừng bước! Đây là quy định của cấp trên. Không có thiệp mời không được vào.

- Tôi là tiểu thư tập đoàn JK đấy

- Có là tổng thống thì tôi cũng không thể cho cô vào được.

Đúng là làm sát thủ bao năm cũng không bằng được với anh chàng bảo vệ nguyên tắc này.

“Sao bây giờ?”

Đang trong tình thế ngàn cân treo sợi tóc, một chiếc Ferrari FXX- K đỗ ngay trước cửa khách sạn. Chỉ mới xuất hiện chưa đầy 10s, nó đã trở thành tâm điểm chú ý của mọi người. Ai cũng chăm chú ngắm nhìn chiếc xe có một không hai trên thế giới. Bước xuống xe, một thân hình làm người ta muốn phạm tội. Chiều cao lý tưởng 190m, khoác trên mình bộ comple được cắt may tỉ mỉ càng tôn thêm dáng vẻ hoàn mỹ này. Người đó không ai khác chính là tổng giám đốc của MU_ Hoàng Hải Phong.

Mặc dù rất ghét những hoạt động này nhưng vì giữ phép tắc cơ bản nên bây giờ cậu mới xuất hiện ở đây!

- Anh xem này! Vui nhộn quá đi.

- Woa! Không biết bao nhiêu người đang nhìn anh em mình kìa.

- Các thiếu nữ đang bắn tim cho chúng ta nữa chứ.

Vâng! Chiếc loa nói bên cạnh Hải Phong không ai khác chính là Trịnh Vũ Quang. Anh chàng có vẻ rất hào hứng với những bữa tiệc kiểu này. Hải Phong và Vũ Quang lướt qua Hoàng Vy. Vũ Quang thì đang để ý đến những cô gái trẻ đẹp vẫy tay với mình còn Hải Phong thì lạnh lùng, không ai đáng để cậu nhìn thì đúng hơn.

Cũng như những vị khách mời khác, hai người cũng bị chặn bởi anh bảo vệ “vui tính”

- Xin cho tôi xem thiệp mời của hai vị!

Vũ Phong lấy ra thiệp mời. Tuy là bảo vệ, nhưng anh cũng thấy đây là một nhân vật đặc biệt. Suy nghĩ không sai khi Vũ Phong lấy ra một tấm thiệp màu đỏ. Yếu tố hôm nay được phân biệt với ba màu sắc. Màu xanh, tím và đỏ. Màu đỏ là khách mời VIP của ngày hôm nay. Số lượng phát ra chưa đến ba người.

- Mời hai thiếu gia...

- Anh! Sao giờ anh mới đến?

Anh bảo vệ chưa kịp nói xong thì một giọng nói êm ái vang lên! Không cần nhìn cũng biết đây là một người con gái vô cùng xinh đẹp và dịu dàng. Hoàng Vy như tìm được cứu tinh. Sau khi quan sát kỹ tình hình, cô phản ứng một cách nhanh nhẹn và chạy đến bên Hải Phong và khoác tay anh một cách tự nhiên. Biểu cảm của hai đại nhân vật của chúng ta thế nào nhỉ? Trịnh Vũ Quang thì đông cứng luôn, như hóa đá. Bộ não ngừng hoạt động khi nhìn thấy hoạt động của Hoàng Vy. Còn Hải Phong thì nhìn cô với ánh mắt “giết người”. Hàn khi xung quang cậu càng ngày càng nhiều. Nhận thấy điều gì đó nhưng Hoàng Vy chẳng còn cách nào khác, ai bảo hai người này “dễ bắt nạt” như vậy!

- Anh họ! Anh để em chờ lâu quá đấy!

Hoàng Vy lên tiếng phá vỡ sự im lặng đến đáng sợ này.

- Hà????

Anh bảo vệ cũng ngạc nhiên không kém ai đó. Lúc này, máu mới dồn lên não của Vũ Quang! Bản tính “thương hoa tiếc ngọc” của nhị thiếu gia nhà Trịnh gia phát huy.

- Hi hi! Em ở đâu mà làm bọn anh tìm mãi thế!

- Em đi dạo xung quang một chút..

- Mà sao em không vào trong?

- Em đi vội quá nên không mang theo thiệp mời...

Hoàng Vy nói với vẻ mặt dịu hiền. Nhìn cô như vậy, ai cũng muốn được nâng niu khuôn mặt ấy.

- Vào vào trong với tụi anh nhé!

Vũ Quang nháy mắt.

- Cảm ơn thiếu..à anh họ!

Anh chàng bảo vệ không thể làm gì hơn là để cô vào. Họ có ngu đâu khi đắc tội với khách mời VIP ngày hôm nay. Dù họ có dẫn theo ăn mày cũng được qua cửa. Hoàng Vy nở nụ cười chiến thắng. Lướt qua anh bảo vệ lúc này, cô về lên một nụ cười...tiếc nuối.

Vì mong muốn đạt được thành công mà cô đã quên một việc quan trọng! Từ cửa đến giờ Hoàng Vy vẫn luôn ôm chặt tay của Hải Phong.

- Hi hi! Cảm ơn anh nhé!

Ngại ngừng gỡ tay ra, Hoàng Vy không quên cảm ơn hai người.

- Không cần cảm ơn! Được phục vụ người đẹp là vinh hạnh của Vũ Quang này!

Hải Phong vẫn hồ hững, mặc kệ cho hai người - kẻ tung người hứng.

- Khi nào có dịp tôi sẽ trả ơn hai người! Tạm biệt nhé!

Hoàng Vy đi rồi, lúc này, Vũ Quang mới nhìn Hải Phong với ánh mắt ngạc nhiên và thích thú.

- Anh trai, 22 năm giữ mình đến đây chấm dứt rồi!

Nét mặt Hải Phong đen sì, từ khi sinh ra đến giờ đối với cậu con gái là “động vật” khó hiểu nhất và cần phải tránh xa. Trừ người thân trong gia đình, cậu rất ghét khi tiếp xúc với con gái chứ nói gì đến nắm tay đâu!

- Em rất vinh dự khi là người đầu tiên chứng kiến cảnh đẹp thú vị này._ Vũ Quang cảm thấy vô cùng thích thú.

- Chỉ nhánh ở Châu Phi đang thiếu người...

- Anh! Em có việc, đi trước nhé!

Cách tốt nhất khi gần Hải Phong là im lặng...im lặng và im lặng...

Bạn đang đọc truyện *Do You Remember Me???* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3

Quay trở lại với Hoàng Vy, nó tiến vào hội trường trong những ánh nhìn chăm chú của mọi người. Hôm nay nó vô cùng xinh đẹp chấn hấn phải hơn cả nhân vật chính của bữa tiệc này.

- “Toàn là những người giả dối!”

Hoàng Vy lướt qua và nhìn khung cảnh mà cô ghét nhất. Ở đây, trên khuôn mặt mọi người đều đang tươi cười vui vẻ nhưng thật ra toàn đầu đá, tranh giành nhau từng chút một.

“Cảm ơn quý vị đã đến tham gia bữa tiệc chúc mừng sinh nhật con gái tôi.”

Tất cả mọi người đang chú ý đến nhân vật chính của ngày hôm nay, Hoàng Vy đang quan sát và nhắm mục tiêu. Đây là cơ hội để xác định đối tượng.

“CJ, người đàn ông mặc complete đen, bên tay trái đeo chiếc đồng hồ Meteoris, chiếc nhẫn nam ngọc xanh ở ngón cái. Đang đứng cạnh người phụ nữ mặc váy trắng tết tóc cao.”

Đôi mắt laze của Hoàng Vy bật chế độ tìm kiếm. Đôi môi mòng khễ cười.

“Ok”

- “Đó chẳng phải là Á hậu Quốc Tế Lam Viên sao???”

Sau khi biết chắc chắn đối tượng, cô thăm quan sát và đặt hết sự chú ý vào đó mà không để ý thấy một ánh mắt nhìn Hoàng Vy rất chăm chú.

Bữa tiệc diễn ra trong sự trang trọng của nó.

“CJ, Sóc đã ra khỏi phạm vi, đang tiến về phía thang máy.”

- Ok

Hoàng Vy đang định tiến về phía thang máy thì chợt phát hiện ra điều gì đó.

- “Sao anh ta lại ở đây?”

Người mà cô ấy nhìn thấy bây giờ không ai khác chính là Kent_ Tên sát thủ tàn nhẫn nhất của “Hắc Hoa”. Được mệnh danh là sát hủ bất bại. Vì chỉ cần ra tay là không bao giờ bỏ lỡ con mồi. Có lẽ Kent cũng giống cô bây giờ, chắc chắn nhắm vào một trong những ai đó ở đây. Nhìn hành động và dõi theo ánh mắt của Kent, đôi mắt của Hoàng Vy tựa lên một dự cảm không lành.

- “Không lẽ...???”

Đúng như dự đoán, mục tiêu của Kent chính là người đàn ông đã giúp đỡ cô lúc vào cửa_Hoàng Hải Phong. Với tính cách của Hoàng Vy là không thích xem vào chuyện của người khác nhưng...

- “Anh ta là người đã giúp mình. Đành giúp anh ta một lần vậy! Coi như trả ơn!”

Khó khăn nhất của Hoàng Vy là không thể tiếp cận Hải Phong để báo cho anh biết về nguy hiểm vì sắp đến bên cạnh anh có một nhân vật không tầm thường. Mặt khác, ở Hải Phong im lặng và không quan tâm đến xung quang. Trên tay lắc đều ly rượu...

Hoàng Vy quan sát tình hình và phát hiện ra anh chàng này ghét sự ồn ào và náo nhiệt. Vì thi thoảng, khuôn mặt của cậu sẽ có sự biến đổi nhẹ! Phải là một người tinh tế lắm thì mới có thể nhận ra được. IQ 156 của cô phát huy. Hoàng Vy đến gần một cô nàng vô cùng xinh đẹp với kiểu ngọt ngào, dễ thương như búp bê. Không ai hiểu được cô ấy muốn làm gì?

- Xin chào vị tiểu thư xinh đẹp!

- Cô là...?

- Tôi là thư ký của anh chàng đẹp trai kia.

- Vậy thì sao?

- Hì! Giám đốc của tôi rất thích cô. Anh ấy hy vọng cô đến gần để làm quen.

- Sao anh ấy không đến đây?

- Giám đốc của tôi ghét chỗ đông người tiểu thư!

Hoàng Vy cười thầm, vị tiểu thư kia đắn đo một hồi mới dám lại gần.

- Chào anh...

Phản ứng đầu tiên của Hải Phong là chán ghét. Ánh mắt cậu nhìn thẳng vào đôi mắt của vị tiểu thư đó ý nói là có chuyện gì??

- Nghe....nghe nói....anh...thích...thích.em...Nên..

Sự sợ hãi của tiểu thư ấy tăng lên một cách nhanh chóng mà chẳng biết lí do là gì! Hải Phong không phản ứng gì mà đột nhiên đứng dậy, lướt qua trong sự ngỡ ngàng của cô gái đó!

Bên này, Hoàng Vy vô cùng thích thú khi sự việc đang diễn ra đúng kế hoạch của cô. Hoàng Vy cảm thấy có lỗi với vị tiểu thư kia nhưng không còn cách nào khác, sau này nó sẽ giúp đỡ lại sau vậy. Nhìn thấy Hải Phong rời khỏi, Hoàng Vy cũng nhanh nhẹn theo sau.

- Ra đi.

Biết được Hải Phong nói mình nên cô tự động bước ra. Giác quan thứ sáu của Hải Phong cũng chẳng kém Hoàng Vy. Cậu cảm nhận được có ai đó đang đi theo mình.

- Hi! Anh thông minh hơn tôi tưởng đó.

- Cần thận...

Chưa kịp vui mừng, Hoàng Vy thấy nguy hiểm nên nhanh chóng đến chỗ Hải Phong. Bằng thân thủ nhanh nhẹn của mình, nó xoay người và kéo Hải Phong tránh khỏi mũi tên tẩm độc của Kent. Trong khi Hoàng Vy vô cùng khẩn trương thì Hải Phong vô cùng bình tĩnh. Có vẻ cậu cũng biết được tình hình đang diễn ra. Hoàng Vy xoay chiếc vòng trên tay để phóng ám khí cho đối phương tất cả chỉ mất 2s. Kent cũng phản xạ phòng thủ một cách tự nhiên. Những chiếc phi tiêu nhỏ như cây kim nhưng độc thì có thể giết chết ai đó trong chớp mắt.

- CJ.

Đặc điểm của Hoàng Vy là khi phóng ám khí đều tỏa ra hương hoa oải hương đặc trưng. Đó cũng chính là ám khí đặc trưng của Hoàng Vy.

- Nhận ra tôi sao? Kent!

- Sao cô lại nhúng tay vào chuyện này? Chúng ta nước sông không phạm nước giếng._ Kent đúng là một sát thủ chuyên nghiệp, rất tự tin cho dù có chuyện gì xảy ra.

- Có ân phải báo.

- Vậy đừng trách tôi.

Hoàng Vy biết mình là một sát thủ nguy hiểm nhưng Kent còn độc ác hơn cô bội phần. Ra chiều nào thì lấy mạng đối phương chiều đó! Cô đấu với Kent trước sự “ngạc nhiên” của Hải Phong. Trong một chút bất cẩn, Kent đã bị cửa một nhát ở mặt do Hoàng Vy mang lại. Mặt khác, Hoàng Vy còn lợi dụng cơ hội đổ tẩm độc vào sâu hơn vết thương. Chất độc của Hoàng Vy do chính cô chế tạo ra và cũng chỉ có cô là biết cách hóa giải chúng.

“Innite”_ Chất độc chỉ cần gặp máu là có thể làm tổn thương đến các cơ quan trong cơ thể nếu không có thuốc giải trong một tiếng. Còn nếu không thì sẽ chết chứ không có khả năng sống sót.

Đang xoay người đến chỗ Hải Phong, Hoàng Vy bất ngờ bị đánh lén bởi Kent. Hắn đã cố gắng vung dậy, dùng hết sức mạnh của mình để “trả lại” cô ấy.

- Cần thận.

Hải Phong mặc dù rất nhanh nhẹn nhưng trong trường hợp này thì không có tác dụng khi khoảng cách của cậu với Hoàng Vy khá xa so với Kent. Cũng là sát thủ nên Hoàng Vy có lẽ cũng hiểu được. “Núi này cao còn có núi cao hơn”. Độc dược của “Hắc hoa” là loại độc kỳ bí nhất trên thế giới, có những loại còn có thuốc giải. Cô ngắt đi trong vòng tay của ai đó. Một bóng người vừa mơ hồ và quen thuộc....

Khi Hoàng Vy tỉnh lại đã là chuyện của ba ngày sau. Trong không gian xa lạ với gam màu chủ đạo là xám đen đủ để mọi người thấy chủ nhân của nó là một người vô cùng lạnh lùng. Từ chiếc sofa đến đèn chùm, từ rượu quý ngàn năm và chiếc giường size king rộng lớn...tất cả cùng làm căn phòng trở nên bí ẩn hơn.

- Ừm...um...

Thích nghi với ánh sáng là điều đầu tiên khi thức dậy. Có lẽ do ba ngày không vận động nên cơ thể có vẻ phản ứng không kịp thời. Hải Phong đang ngồi

trước màn hình máy tính cũng nhận ra cô gái nằm trên giường đã tỉnh. Trong khi còn đang mơ hồ chưa biết điều gì xảy ra thì một giọng nói vang lên:

- Đã tỉnh???

Dấu hiệu mở mắt chính là đáp án rõ ràng nhất cho Hải Phong. Giọng nói của cậu làm Hoàng Vy bắt đầu nhận thức được điều gì! Câu nói đầu tiên khi mọi người đang thức dậy ở một nơi xa lạ là “Đây là đâu? Sao tôi lại ở đây? Nhưng với Hoàng Vy thì điều đó vô cùng vô vị.

- Sao tôi chưa chết??

- Mạng cô còn tốt lắm!

- Là sao! Rõ ràng tôi đã trúng độc của Kent rồi còn gì?

- Tôi cứu.

Đến lúc này thì Hoàng Vy có rất nhiều câu muốn hỏi Hải Phong nhưng nhìn tính cách của con người lạnh lùng trước mặt này thì khó có thể cho cô một lời giải thích thích hợp.

- Cốc...cốc...cốc..

- Thiếu gia, tôi đã mang thức ăn lên đây.

Ông Khanh bước vào và vui mừng khi thấy cô gái ấy đã tỉnh. Hôm trước khi thiếu gia ôm cô ấy về làm cả biệt thự xôn xao một thời gian. Lần đầu tiên họ nhìn thấy một người con gái bước vào nơi đây mà còn được thiếu gia yêu thương nữa chứ!

- Tiểu thư! Cô đã tỉnh rồi.

- Ồ.. Chào bác ạ!

- Chút nữa bác sẽ mang súp đến cho cháu! Ngủ ba ngày có lẽ cháu đã đói rồi!_ Bác Khanh dịu dàng nói với Hoàng Vy.

- 3 ngày???

- Tôi sẽ giải thích sau_ Hải Phong.

Bạn đang đọc truyện *Do You Remember Me???* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4

Sau khi để Hoàng Vy nghỉ ngơi, Hải Phong đến căn phòng bên cạnh nơi cô ở.

- Thiếu chủ, “Hắc Hoa” đang chờ người truy sát cô ấy!..

Một cận vệ của Hải Phong báo cáo, nhìn thân thủ nhanh nhẹn của anh ấy chắc chắn là một đại cao thủ trong giới hắc đạo!

- CJ???

- Đúng vậy! Cô ấy là CJ, khuôn mặt cũng không nhận ra vì mỗi khi làm nhiệm vụ đều thay đổi tựa như người con gái có rất nhiều mặt vậy?

- Tiếp tục.

- Kent đã bị thương nặng do cuộc chạm trán với CJ Kent chính là sát thủ mà ai đó phái đến để giết thiếu chủ. Hiện giờ, Kent đã bị mất võ công nên Hắc Hoa tìm người để báo thù. Mật thám trong tổ chức ấy đã báo cho thuộc hạ biết họ đã truy ra được thân phận của CJ chính là con gái của Trương gia_ Trương Hoàng Vy.

- Trương Hoàng Vy??

- Đúng vậy! Nhưng nghe nói con gái của Trương Gia đã ra nước ngoài để học tập nên tạm thời họ không rút dây động rừng!

- Lui đi

- Dạ!

Sắc mặt Hải Phong không thay đổi khi nghe những thông tin mà thuộc hạ báo cáo! Cậu chỉ hơi chấn động khi biết CJ là con gái của Trương Gia! Những năm trước cậu đều nghe thông tin cô con gái vàng ngọc của Trương Quốc Khánh _ Chủ tịch tập đoàn JK đang theo học Cambrige với thành tích học rất xuất sắc. Không thể ngờ cô ấy còn có thân phận đặc biệt hơn sát thủ nhất nhì của tổ chức bí ẩn nào đó!

Lắc nhẹ ly rượu trong tay, đôi mắt tràn ngập sự bí ẩn

_ Ba ngày trước _

“- Thiếu chủ!

Thân thủ nhanh nhẹn, thoát ần thoát hiện chính là một trong những hộ vệ của Hải Phong. Cùng thời điểm đó, cộng sự trung thành của Kent cũng có mặt.

- Thất bại???

Hải Phong lạnh lùng nói.

- Thuốc giải đâu?

- Không có.

- Cô ta là người được cậu đưa vào đây còn cứu cậu một mạng. Không nghĩ cậu lại không biết?

- Không biết? _ Hải Phong trả lời trước lời lẽ của tên đó.

- Được! Vậy giao cô ấy cho chúng tôi.

Hải Phong không nói gì mà chăm chú nhìn gương mặt của Hoàng Vy. Độc dược trong người đang sắp phát tác.

- Thế nào? Không muốn sao thiếu chủ D.O?

- Ông muốn sao?

- Cậu có hai sự lựa chọn: Một là giao cô ấy cho chúng tôi. Hai là cậu có thể lấy người nhưng phải đưa thuốc giải.

- Nếu tôi không muốn? _ Hải Phong.

- Kent và cô ta đều phải chết?

Hải Phong quan sát tình hình lúc này của cô những biểu hiện đang từng lúc xuất hiện.

- Đòi thuốc giải??

- Được! Tôi đồng ý.

- Giao dịch thành công!

Lát sau, Hải Phong bế cô lên và bước ra khỏi khách sạn Royal World trong ánh mắt kỳ lạ của mọi người. A Vũ _ Hộ vệ của Hải Phong ban đầu cũng hơi ngạc nhiên nhưng giấu đi cảm xúc của mình. Cậu chỉ đứng bên bảo vệ an toàn của thiếu chủ trong những tình huống khẩn cấp và im lặng khi giao dịch được diễn ra. Vì A Vũ biết, cậu xuất hiện thì thiếu chủ chắc chắn sẽ an toàn.

Chiếc xe trở lại ngôi biệt thự sang trọng của Hải Phong. Cậu bước xuống và trên người ôm có một cô “búp bê” xinh xắn! Lúc này, Bác Khanh chính là người vui nhất ở đây vì cuối cùng thiếu gia cũng tìm được người yêu thương rồi!”

Thân phận đặc biệt của cậu rất ít người biết. Ngoài mặt, cậu là Hoàng Hải Phong Thiếu gia của Hoàng gia, tổng giám đốc của MU và thân phận đặc biệt trong hắc đạo là D.O _ Thiếu chủ của Angles & Devils hai người bạn thân nhất của cậu chính là A Vũ và A Long. Một người là hộ vệ của cậu, còn A Long là người thay cậu điều hành A & D.

- Thiếu gia, tiểu thư muốn gặp cậu. _ Bác Khanh.

- Cảm ơn Bác.

Hải Phong trở lại phòng cậu nhìn Hoàng Vy một cách chăm chú!

- Hi hi. Anh tên gì vậy?

- @_@

- Tiểu thư, thiếu gia là Hoàng Hải Phong.

Sau khi nghe ông Khanh nói vậy, cô cảm thấy cái tên này rất quen dường như đã nghe rất nhiều ở đâu đó. Sau một hồi suy nghĩ, cô chợt nhận ra anh ta là ai?

- Anh...Anh chính là tổng giám đốc của tập đoàn M.U.

Dù không phải là người kinh doanh nhưng cô cũng biết được danh tiếng của Hải Phong. Vị tổng giám đốc trong truyền thuyết, 22 tuổi nhưng vô cùng xuất sắc, lãnh đạo được cả một tập đoàn lớn, chi nhánh ở khắp nơi trên toàn cầu. Đẹp trai, tài năng, giàu có là niềm mơ ước của tất cả các cô gái. Hội tụ đầy đủ những yếu tố của một nam thần chính hiệu. Năm 2016, đứng top 3 tỷ phú trẻ nhất do tạp chí “News hot” bình chọn! Hoàng Vy ngạc nhiên khi người cứu mình là Hải Phong nổi tiếng là khó gần đặc biệt với phái nữ.

- Nhưng sao tôi lại còn sống vậy? Anh giải thích đi.

- Trao đổi thuốc giải.

- Sao anh biết tôi có mang theo thuốc giải?

- Tìm.

- Cái gì? Anh dám sờ tôi?

Hoàng Vy tức giận khi nhận được câu trả lời từ cậu. Một phần với ghét cách nói chuyện của cậu. Mặt khác về việc Hải Phong đã tự ý đưa thuốc cho “Hắc Hoa”. Mà muốn có được thuốc thì...Cô không dám nghĩ đến nữa.

- Điện thoại của tôi đâu?

Hải Phong không nói gì đi ra phía ghế sofa lặng lẽ quan sát cô. Cô quay sang hỏi ông quản gia.

- Hừ! Bác ơi, trong nhà có điện thoại không ạ?

- Tiểu thư, ở đây không sử dụng điện thoại, mọi người sử dụng bộ đàm để liên lạc.

Biết ý của thiếu gia, ông Khanh cũng phôi hợp ản ý. Thấy vậy, cô rời khỏi phòng và bắt đầu công cuộc tìm kiếm. Biệt thự “Wolf” được chia làm hai khu vực: Khu phía Đông và phía Tây. Phía Đông là khu ở dành cho người làm, còn khu phía Tây là nơi ở Hải Phong. Đi hết dãy nhà này đến dãy nhà khác, phòng này đến phòng kia. Hoàng Vy cũng dần mất sức vì ba ngày cô nằm trên giường không cử động nhiều.

“Hazzi. Rộng hơn mình nghĩ”

Hoàng Vy trở về phòng tìm cậu.

“Cốc....cốc...cốc”

- Mời vào.

Không cần nhìn Hải Phong cũng đoán được ai. Hoàng Vy có lẽ không biết trong biệt thự này, ở phòng cậu, chỉ có ông Khanh là có thể bước vào. Mọi công việc dọn dẹp đều được ông tự tay làm. Ba mẹ và em gái cậu còn rất ít được vào đây.

- Cho tôi mượn điện thoại của anh.

- Không tìm được??

Bàn tay cậu vẫn lướt đều trên bàn phím máy tính và đôi mắt vẫn chăm chú vào những con số trên màn hình.

- Anh biết rồi?? _ Hoàng Vy.

-.....

- Nè! Nói gì đi chứ?

-.....

- Hoàng Hải Phong, anh.....

- Muốn tôi đưa điện thoại?

- Chính xác!

- Vậy đáp ứng tôi một điều kiện.

Hải Phong rời khỏi bàn làm việc, cậu cố định ánh mắt lạnh lùng nhìn Hoàng Vy.

- Được. Anh nói đi.

- Tên, thân phận của cô?

- Anh muốn biết.

Hải Phong không trả lời mà chỉ chăm chú nhìn cô.

- Nếu tôi trả lời anh sẽ trả điện thoại tôi chứ?

- Ừm.

- Tôi là con gái của dòng họ Trương Gia. Ba tôi là chủ tịch tập đoàn JK_ Trương Quốc Khánh! Trương Hoàng Vy là tên tôi._ Hoàng Vy.

Hải Phong bắt gặp vẻ lên một nụ cười. Cậu đưa cho cô một chiếc điện thoại mà tự tay cậu thiết kế. Sản phẩm độc đáo này chỉ có một chiếc duy nhất. Sản phẩm mang thương hiệu độc quyền_ Hoàng Hải Phong.

- Điện thoại của tôi đâu?

- Vứt rồi!

- What? See you again?

Cứ nói chuyện với Hải Phong là kiểu gì cũng bị chọc cho tức điên lên. Hoàng Vy là một ví dụ. Gác lại chuyện này, nó lấy điện thoại ra gọi cho ai đó!

- Ba, con Vy Vy đây!

- Con gái. Con không sao chứ?

- Ba, sao ba hỏi vậy? Con khỏe mà!

Vì không muốn ba mẹ lo lắng nên cô đành nói dối hai người.

- Con tưởng ba mẹ không biết à? Con...con...con...

- Ba bình tĩnh đi mà!

- Tổ chức “Hắc Hoa” đã ngầm tới đây điều tra rồi!

- Hà? Sao họ biết được chứ?_ Hoàng Vy.

- Con không biết “Hắc Hoa” có mạng lưới thông tin rộng lắm sao! May mà ba có chuẩn bị nên không sao!

- Ý ba là sao?

- Ba nói con đang học ở APIK nên không ai điều tra được gì.

APIK_ Ngôi trường với nền giáo dục đặc biệt. Là nơi duy nhất mà không phải ai cũng có thể lui tới hoặc điều tra. Và tốt nhất là không nên điều tra. Lịch học sinh được giữ bí mật tuyệt đối. Sự an toàn là 99%. Đó chính là nơi đào tạo nhiều thủ tướng, tổng thống cũng như những người có thân phận đặc biệt.

- Con chịu khó một thời gian! Tạm thời đừng dùng tài khoản ngân hàng để chúng tra ra._ Ba cô dặn dò.

- Vâng! Con biết rồi.

“May mắn hôm đó mình dùng mặt nạ nên không ai biết chỉ biết thân phận thật thôi! Vì Hoàng Vy là cô công chúa nhỏ của Trương Gia nên từ khi còn bé, ba cô đã che dấu tất cả những gì liên quan đến cô. Mọi hình ảnh đều không cho phép. Cô còn nhớ lúc 10 tuổi, có một phóng viên lên chụp ảnh cô rồi đăng lên tờ báo. Chỉ một ngày hôm sau, tòa soạn đóng cửa và nhân viên thì mất tích. Cũng giống như Hải Phong, rất ít người thấy được gương mặt thật sự của cô.

- Ba cúp máy đây và nhớ cảm ơn Hoàng Thiếu Gia giúp ba nhé!

- Tại sao vậy? Anh ta làm gì à?

Hoàng Vy khó hiểu khi ba cô lại nhắc Hải Phong.

- Ba sẽ giải thích sau. Tạm biệt con!

- Vâng ạ!

Sau cuộc trò chuyện với ba mình, Hoàng Vy quay sang hỏi Hải Phong.

- Ba tôi gửi lời cảm ơn anh.

- Ừm.

- Anh giúp ba tôi chuyện gì à?

- Ừm.

- Đây! Anh có thể trả lời tôi nhiều hơn một từ không hả?

- Không thể.

- Anh...anh...

Chọc giận Hoàng Vy thì chắc chắn Hải Phong đã làm rất tốt. Cô đưa trả Hải Phong điện thoại của cậu.

- Trả anh này!

- Giữ lấy.

- Nhưng đây là điện thoại của anh mà!

- Cần hay không?

- Hừ! Tôi cần là được chứ gì. Hazzi bây giờ không nhà, không tiền rồi._ Hoàng Vy than vãn.

- Tạm thời cô cứ ở đây!

- Thật sao?_ Nghe Hải Phong nói vậy, đôi mắt Hoàng Vy sáng lấp lánh. Có vẻ như nó chỉ chờ câu nói này của cậu.

- Ừm.

- Woa! Hải Phong thiếu gia, anh là người tốt nhất mà tôi từng gặp đó! Tôi sẽ cố gắng làm việc để trả ơn anh.

Nghe Hoàng Vy lú lo như vậy, cậu bắt gặp vẻ lên nụ cười. Đây có lẽ là nụ cười hạnh phúc nhất xuất phát từ một người con gái.

Bạn đang đọc truyện *Do You Remember Me???* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5

Mặc dù sức khỏe đã hồi phục nhưng Hải Phong vẫn không cho Hoàng Vy xuống giường. Hằng ngày, người giúp việc phải chăm sóc cô rất cẩn thận. Tối hôm nay, vì tuyệt chiêu mĩm ướt của cô thành công với ông Khanh nên bây giờ, cô đang hiện ngang có mặt tại phòng bếp của tòa nhà!

- Chúc tiểu thư ăn ngon miệng.

- Cảm ơn mọi người.

“Cuối cùng cũng được ăn thỏa thích rồi._ Cô thầm nghĩ”

Vừa ăn xong được miếng bò bít tết đầu tiên thì người Hoàng Vy không nghĩ đến lại xuất hiện ở đây!

- Sao...sao anh về giờ này?...

- Hết giờ thì về.

- Chẳng phải bác Khanh bảo anh hay về muộn đó sao? _ Hoàng Vy bối rối.

- Đây là nhà cô???

- Tất nhiên là nhà anh rồi! Hi hi... .

Hoàng Vy vui sướng vì lần đầu thấy được vẻ mặt khác lạ của Hải Phong. Nhưng trong hoàn cảnh nào, nó cũng phải ăn no đã. Từ hôm bị bệnh đến giờ toàn ăn cháo trắng không à, ăn thêm chút nữa chắc cô thành cháo luôn quá!

Sáng hôm sau một sự kiện vô cùng đặc biệt đã diễn ra tại biệt thự.

- A.....A.....A.....

- Tiểu thư...cô..cô..

Tiếng hét thất thanh cùng những hành động lạ lùng của những người giúp việc, bảo vệ càn làm cho mọi người xung quang cảm thấy tò mò!

- Bảo vệ...bảo vệ...

- Chuyện gì thế?

Hải Phong bước xuống lầu, tuy là một người rất thông minh và nhanh trí nhưng đây là lần đầu tiên cậu khó hiểu trước khung cảnh đang diễn ra. Ông Khanh bước ra cung kính cúi chào vị tiểu thư xinh đẹp trước mặt.

- Chào tiểu thư. Xin hỏi cô là...?

- Bác Khanh, bác không nhận ra cháu hả? _ Hoàng Vy thích thú.

- Tiểu thư Hoàng Vy???

Không chỉ có mọi người trong nhà mà ngay cả Hải Phong cũng vô cùng bất ngờ. Cậu biết Hoàng Vy vô cùng xinh đẹp nhưng không ngờ nó lại vượt xa hơn trí tưởng tượng của cậu.

- Không phải cô là người giả mạo chứ? _ Một người mạnh dạn bước lên hỏi.

- An Dung, em ngây thơ quá đó! _ Hoàng Vy.

- Vậy...người lần trước???

- Hi chị chỉ bỏ mặt nạ ra thôi!

- Woa, tiểu thư, cô xinh đẹp quá!

- Xinh như một người công chúa ấy.

- Còn đẹp hơn cả thiên thần nữa.

-.....

Nhìn những ánh mắt và cử chỉ của mọi người, có lẽ Hoàng Vy cũng đoán được trước tình hình đã diễn ra. Vì muốn bắt đầu một cuộc sống mới nên từ nay cô sẽ bỏ chiếc mặt nạ hoàn hảo đó ra. Dù sao mọi người bên ngoài cũng không biết khuôn mặt thật của cô. Nhưng phản ứng của thiếu gia Hải Phong làm cô vô cùng thích thú nha.

- Hải Phong, anh thấy thế nào?

- Cũng đẹp.

- Hừ! Không khen được một câu à?

- Đẹp như mẹ tôi.

Nói xong, cậu lên lầu trong sự ngạc nhiên cùng ngỡ ngàng của mọi người. Có ai không biết, bà chủ, mẹ của Hải Phong thiếu gia luôn được cậu nói là xinh đẹp nhất, tiểu thư Hải Băng _ Em gái cũng chỉ xếp thứ hai mà thôi! Đây cũng là lần đầu thiếu gia nhà mình khen người con gái khác, không sốc mới lạ!

Một lúc sau, trong khi Hải Phong đang làm việc thì Hoàng Vy bước vào. Lần đầu tiên mới nhìn được nửa gương mặt của Hoàng Vy đã làm cậu ngạc nhiên, bây giờ cô lại xuất hiện trực diện làm Hải Phong hơi sốc nhưng cậu không vì thế mà mất đi vẻ lạnh lùng.

- Hải Phong, đi siêu thị với tôi.

- ???

Nhìn thái độ của Hải Phong Hoàng Vy chắc chắn vị thiếu gia này chưa đi chợ bao giờ.

- Tôi muốn nấu bữa trưa, anh cùng tôi đi mua đồ nhé!

-

- Hoàng Hải Phong, đừng nói là anh chưa đi bao giờ???

- Ừm

- Vậy đi cho biết!

Chưa kịp phản ứng, Hải Phong đã bị cô kéo đi.

20 phút sau trước cửa siêu thị IN đón chào hai vị khách đặc biệt. Một chàng trai mặc chiếc áo thun nam, quần jean lửng cùng đôi giày thể thao trắng, mặc dù là thời trang bình thường nhưng mặc trên người Hải Phong thì nó lại là một đẳng cấp khác. Bên cạnh cậu, một cô gái với vẻ đẹp thuần khiết, đôi mắt to tròn mặc áo phông, quần baggy và đôi giày converse. Phong cách đáng yêu đúng lứa tuổi.

- Này! Anh đừng tỏ ra lạnh lùng như thế được không?

- Sao?

- Anh không thấy mọi người đang nhìn anh à.

- Tại sao?

- Vì anh rất đẹp trai.

- Cảm ơn.

Điều đáng ghét nhất mà Hoàng Vy nhận thấy là trình độ “thả thính” của cậu. Đúng là đại ma vương. Đẳng cấp cao hơn hẳn những người khác. Với tay đẩy xe, hai người cùng tiến vào khu thực phẩm.

- Bác ơi! Cho cháu mua 2 kg thịt bò.

- Lấy cho cháu ít hành lá nhé!

- Đừng lấy củ đó, lấy củ bên cạnh đi cô.

- Cá này không có trứng đâu, bác lấy con khác hộ cháu.

- Rau này xanh nè.

Hoàng Vy lú lo chọn đồ ở phía trước, Hải Phong đẩy xe phía sau. Dù đi đến đâu, 2 người cũng trở thành tâm điểm chú ý của mọi người. Dù không mặc áo vest nhưng Hải Phong cũng đủ để hấp dẫn các cô gái trong siêu thị. Chẳng mấy chốc, siêu thị IN đã chật ních người kéo đến mua đồ..

- Ok. Ra quầy tính tiền thôi! _ Hoàng Vy.

- Cô bé, chờ chút đã.

- Dạ! Bác gọi cháu?

- Cháu xin cho bác chữ ký của anh chàng ka được không vậy?

-

Nhìn biểu hiện của cậu, Hoàng Vy cũng sợ chả dám đến gần. Tuy miệng không nói gì thì gương mặt ngày càng tối sầm! Bất giác cô quay lại phía sau.

“Trời sao nhiều người thế ngày???”

- Hi hi! Bác ơi, chồng cháu không được khỏe. Để khi khác cháu giúp bác nha.

Thấy tình hình có vẻ khẩn cấp, cô nghĩ tốt nhất là nên chạy thôi. Chứ ở đây thêm phút nào nữa thì chắc chút nữa không có lối ra mất!

- Chồng???

Không kịp nghĩ nhiều, cco kéo cậu đến quầy thanh toán. Chưa đến 5 phút sau, Hoàng Vy và Hải Phong đã ở cửa siêu thị bỏ qua những hình ảnh đặc sắc”

“- Huh u. Anh ấy đã là của người khác.

- Nam thân cùng vợ đi chợ, hạnh phúc quá đi.

- Hic hic. Trái tim nhỏ bé của tôi đã bị anh ấy lấy mất rồi.

- Tôi nguyện bỏ chồng để có được anh ấy!

-”

Sau khi ngồi yên vị trong xe, Hoàng Vy mới thở phào nhẹ nhõm những có một khó khăn mà bây giờ cô phải giải quyết.

- Tôi là chồng cô?

- Hi hi...Tổng giám đốc, anh đừng nóng. Tôi biết là không phải mà. Tôi chỉ giúp anh giải quyết rắc rối thôi.

- Giải quyết rắc rối?

- Đúng thế! Anh không thấy mọi người đang vô cùng phấn khích muốn được gần anh à? Tôi giúp anh thế còn gì nữa.

- Cô ghen?

- Ai..ai thêm ghen._ Hoàng Vy nghe xong câu này đỏ bừng mặt.

Hải Phong cũng không trêu cô nữa mà lái xe về nhà. Người giúp việc trong nhà xách túi nhỏ, túi lớn lần lượt đưa vào phòng bếp. Ai cũng tò mò không biết trình độ nấu ăn của cô như thế nào. Nghe nói các tiểu thư quyền quý đều được học nấu ăn là một nghi thức quan trọng. Vì thế, người làm vườn, người giúp việc A, B, C,,,bảo vệ đều có mặt tại đây để cùng xem. Nhận thấy có điều gì đó, Hoàng Vy quay sang nhìn.

-Mọi người làm gì mà tụ tập ở đây thế?

- Tiểu thư, chúng tôi muốn xem cô nấu ăn._ An Dung là người thân thiết nhất với Hoàng Vy ở đây.

- Nấu ăn???

- Đúng vậy ạ.

- Ai nói tôi nấu?

Tất cả mọi người ai cũng sốc trước câu nói của Hoàng Vy. Thế những đồ thực phẩm kia là gì vậy? Nhưng câu nói tiếp theo của cô đã hạ gục hoàn toàn mọi người.

- Ô...vậy..vậy??_ An Dung lúng túng không biết hỏi gì.

- Tôi mua về cho chú Minh nấu! {Chú Minh là đầu bếp ở đây}

- Cô??

Đến nước này thì Hải Phong cũng chịu thua Hoàng Vy. Không hiểu sao với tính cách này của cô mà có thể trở thành sát thủ được chứ!

- Anh sao vậy?

- Đeo tạp dề vào.

“...”

Không gian im lặng...tuyệt đối im lặng. Chẳng hiểu được đại thiếu gia muốn làm gì? Đôi mắt chăm chú của họ nhìn vào từng hành động nhỏ của Hải Phong. Điều mà họ thấy là thiếu gia đang mặc tạp dề...Tin tức này mà phóng viên biết được thì ngay lập tức ngày mai sẽ lên trang nhất các tờ báo và có thể cũng là chủ đề nóng. Nhưng Hoàng Vy thì lại khác, điều cô quan tâm đến là...

- Hải Phong, anh lấy đây ra chiếc tạp dề này thế?

- Được tặng.

- Ai?

- Nhân viên siêu thị.

Hoàng Vy chính thức cảm phục Hải Phong, không ngờ đi với cậu còn được khuyến mại thêm rất nhiều. Mà cô cũng rất muốn hỏi siêu thị kia xem tại sao lại tặng tổng giám đốc chúng ta tạp dề à còn là một đôi nữa.

Hải Phong quét ánh mắt đến những người có mặt xung quang và mở miệng lạnh lung nói.

- Cho mọi người 1 phút, trở về làm việc.

Chưa đến 30s sau, phòng bếp chỉ còn lại bốn người. Hải Phong liếc nhìn chú Minh và ông Khanh.

- Thiếu gia, tôi là đầu bếp!

Chú Minh run run nói. Phong bếp là nơi làm việc của ông, thiếu gia bảo ông đi đâu đây?

- Cậu chủ, tôi giúp đỡ cậu với cô chủ.

Ông Khanh đứng bên nhẹ nhàng trả lời. Dù sao ông cũng muốn nhìn hai người trở tài để còn dịp kể lại chuyện này với gia tộc Hoàng Gia.

- Hai người hôm nay nghỉ.

Hazzi. Ý tứ của Đại thiếu gia rất rõ ràng. Dù rất muốn... rất muốn ở lại nhưng nhìn thấy ánh mắt giết người của cậu nên hai người đành ra ngoài. Sống ở đây một tuần nên Hoàng Vy cũng biết ít nhiều về Hải Phong nhờ An Dung đã nói với cô. Hoàng Vy đã nhìn thấy đáng sợ lúc cậu gặp nguy hiểm, một tổng giám đốc mặc vest chuyên tâm làm việc, hôm nay cô sẽ được mở rộng tầm mắt với một chàng trai nấu ăn quyến rũ. Nghĩ đến đây mà cô đã vô cùng háo hức rồi!

- Rửa rau.

Giọng nói của cậu đã kéo tâm trí của Hoàng Vy trở lại bình thường.

- Ok.

Trong bếp, Hải Phong cắt cắt, thái thái... không khí rất nhộn nhịp. Một bên Hoàng Vy rửa rau, rửa thịt, đập trứng... cũng rất hào hứng. Mọi người cũng mong ước được đến gần phòng bếp để xem nhưng chẳng ai dám. Nếu bị đuổi việc thì thả chết còn hơn. Mắt, tai thì cứ nhìn, cứ nghe nhưng tay vẫn phải làm. Chẳng mấy chốc, mùi thơm của thức ăn làm mọi người xao xuyến. Đúng như người ta nói, thức ăn có thể là công cụ giết người không dao. Nó miêu tả chính xác vào thời điểm này. Hoàng Vy nhìn thấy những món ăn vô cùng hấp dẫn trên bàn mà tỏ ra hâm mộ Hải Phong.

- Woa! Hải Phong, không ngờ anh nấu ăn tuyệt vời thế.

- Ừm.

- Anh học từ ai thế? Lúc nào dạy tôi với nhé.

- Ba tôi.

- Gia đình anh có ai là không biết làm gì không?

- Có.

- Ai vậy? Không phải mẹ anh đấy chứ?

- Không. Cả em gái của tôi.

Sao nghe câu trả lời của Hải Phong mà Hoàng Vy cảm thấy giống cô đến vậy. Con trai gia đình này đều là thiên tài hết rồi. Nói gì chứ cho cô đi học súng, đao, kiếm còn hơn là vào bếp tranh đấu với cá, thịt. Chờ đợi bao lâu cuối cùng cũng được thưởng thức món ăn tuyệt vời rồi đây! Và tất nhiên món nó thích ăn nhất là bò bít tết.

- Ngon quá đi mất. Tôi chưa bao giờ được ăn món ngon như nào ngon như vậy!

- Ngon là được.

Bạn đang đọc truyện *Do You Remember Me???* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6

Biệt thự “Wolf” chưa được bình yên bao lâu thì tiếp tục một cơn bão lớn. Dù không biết có chuyện gì xảy ra nhưng mọi người đều khâm phục Hoàng Vy khi cô luôn biết cách làm thiếu gia vui. Có lẽ mọi người đều nhận ra từ khi nó có mặt ở đây không khí đã trở nên vô cùng vui vẻ.

- Mọi người chú ý tập hợp nào!

Nghe thấy giọng nói của Hoàng Vy tất cả mọi người đều tập trung lại. Bây giờ, mọi người mới để ý thấy cách ăn mặc của thiếu gia có gì đó khác sao với thường ngày: khẩu trang, găng tay, đồ bảo hộ??? Tất cả đưa mắt nhìn Hoàng Vy như để tìm câu trả lời.

- Hi hi! Hôm nay chúng ta sẽ trồng hoa.

- Trồng hoa???

- Tiểu thư, biệt thự không đủ hoa hay sao mà phải trồng thêm?

- Chúng tôi có thể tự làm, cô có hoa gì muốn trồng cứ nói với chúng tôi.

Những người khác thắc mắc, dù sao họ cũng biết cô là một tiểu thư vàng ngọc mà, sao có thể để cô tự trồng cây được.

- Mọi người hiểu nhầm rồi, hôm nay tôi cũng giải trí một chút thôi. Mà ông tôi thường nói, trồng cây giúp con người ta xua tan mệt mỏi mà.

Nghe Hoàng Vy nói vậy không hiểu sao tất cả đều cảm thấy như cô đang lo lắng cho thiếu gia vậy. Dù sao làm ở đây mấy năm mọi người thấy cậu chủ của họ chỉ đi làm rồi về nhà, đi dạo ở hoa viện, chủ nhật cậu ấy cũng ở trong phòng giải quyết công việc chứ chưa thấy cậu chủ làm vườn??? Giải thích xong với mọi người, cô quay sang đưa cho Hải Phong cái xẻng nhỏ.

- Của anh đây.

Hải Phong nhìn đồ vật trong tay mình rồi lại nhìn Hoàng Vy, không hiểu cô định làm gì.

-Đừng nói anh không biết đây là gì và dùng làm gì đấy nhé?

- Ừm

Lại một từ, Hoàng Vy cũng sắp phát điên với Hải Phong rồi. Nhưng cô cũng rất thích thú muốn thấy dáng vẻ của một nông dân như cậu là như thế nào!

- Tiểu thư, cô định trồng hoa gì vậy?

- Hi! Tôi thấy ở phía sau biệt thự vẫn còn khu đất trống. Chúng ta sẽ trồng Lavender vào đó nhé!

- Hoa oải hương???

- Chính xác! Được rồi mọi người bắt tay vào làm đi.

Hoa oải hương hay còn có tên gọi là Lavender. Nó là thảo mộc nổi tiếng. Lavender mang một vẻ đẹp sang trọng, tượng trưng cho sự thủy chung tình yêu và sự trung thành của tình bạn. Nếu trồng những bông hoa oải hương, chúng sẽ mang lại bình yên, hòa thuận cho mọi người. Hoàng Vy rất thích hoa Lavender vì nó có một hương thơm đặc biệt của thảo mộc tự nhiên dịu nhẹ. Hoàng Vy chẳng hiểu sao cô lại rất muốn trồng Lavender ở đây dù sao cô cũng chỉ ở đây thời gian ngắn! Nhưng với tính cách của cô, muốn làm gì thì nhất định sẽ làm mà chẳng cần lí do.

- Sao anh còn đứng đó? Đi trồng hoa nào!

Thấy Hải Phong vẫn đứng đó, Hoàng Vy cùng cậu bắt đầu công việc. Ánh nắng dịu nhẹ của buổi chiều muộn làm mọi người có không khí vui vẻ. Từng chút từng chút, tất cả cùng cố gắng. Sức mạnh của mọi người đến từ thiếu gia của họ. Nhìn cậu chủ chuyên tâm trồng hoa khiến ai cũng cảm thấy lạ nhưng cũng rất thích thú.

- Bác Khanh, sao cháu thấy vườn hoa ở phía Đông trồng nhiều hoa bỏ công anh thế ạ?

- Tiểu thư, bà chủ và lão phu nhân rất thích loài hoa này nên mọi người đã cùng nhau trồng nó._ Ông Khanh.

- Oh. Ra là thế! Vậy cháu trồng Lavender ở đây có sao không?

- Không đâu! Thiếu gia đã đồng ý thì sẽ được thôi. Với lại, bác mong cô sẽ là chủ nhân tiếp theo ở đây._ Ông Khanh.

- Hi hi, không đâu bác.

Một ngày bận rộn của Hải Phong cũng đã qua. Sau bữa tối, một vị khách không mời xuất hiện trong phòng cậu

- Thiếu chủ, lô hàng của chúng ta đang gặp rắc rối lớn ở cảng Hồng Kông của Trung Quốc.

- Bang Hắc Long???

- Đúng vậy họ đang cố ý gây rắc rối với chúng ta_ A Long báo cáo.

- Chuẩn bị trực thăng.

- Dạ!

Theo lệnh của Hải Phong, 10 phút sau một chiếc trực thăng xuất hiện ở sân thượng của tòa nhà. Cậu và thuộc hạ của mình lên trực thăng với đích đến là cảng Hồng Kông, Trung Quốc.

_ Cảng Hồng Kông, Trung quốc _

- Chào thiếu chủ!

Cận vệ của cậu đã có mặt tại đây. Quan sát xung quang, ngoài những người trong bang A & D thì còn có những người khác.

- Ohh. Chào mừng cậu đến với thế giới của địa ngục.

Giọng nói ngông cuồng không ai khác chính là Kan_ Thiếu chủ của bang Hắc Long. Hắc Long và A & D từ xưa đến nay nước sông không phạm nước giếng, chỉ dừng lại ở việc trao đổi hàng qua cảng, còn lại không can thiệp vào công việc của hai bên. Nhưng không hiểu vì lý do gì, thời điểm này Hắc Long đột nhiên không giúp A & D vận chuyển hàng qua cảng mà còn gây khó dễ nữa. Ấn sau chiếc mặt nạ đen huyền bí, Hải Phong lạnh lùng nói.

- Cậu muốn gì?

- Thiếu chủ D.O, có vẻ như cậu rất nóng giận_ Kan tỏ vẻ thích thú nhìn Hải Phong. Để mời được D.O đích thân ra mặt, có lẽ Kan không chỉ chặn hàng mà còn gây ra chuyện gì đó rất nghiêm trọng.

- Nói đi.

- Cậu biết Kent chứ?

- Ừm

- Có lẽ cậu không biết, Hắc Long và Hắc Hoa là hai tổ chức liên kết với nhau. Đắc tội với họ là đắc tội với tôi._ Kan.

- Kent là em trai cậu!_ Hải Phong.

- Coi bộ cậu rất thông minh. Đúng như mọi người nói._ Kan.

- Thiếu chủ của chúng tôi mới là người bị hại trong chuyện này._ A Long đứng một bên giải thích.

- Bị hại?? Cậu không vấn đề gì mà ngược lại, em trai tôi bị thương nặng? Ai mới là người bị hại đây?_ Ánh mắt hiện ra những tia rực lửa.

Sau câu nói của Kan, tất cả hòng sung đều nhắm vào Hải Phong. Tuy nhiên, nhìn thái độ của Hải Phong, tất cả đều cảm thấy run sợ. Trước tình huống nguy hiểm cận kề cái chết vậy mà phong cách lạnh lùng, không chút sợ hãi của cậu làm người khác rất nể phục.

- Thiếu chủ, cậu..._ A Long lo lắng cho cậu.

- Thú vị thật! Tự tin trước mọi tình huống_ Kan.

- Muốn giết tôi??_ Im lặng bấy lâu, cuối cùng Hải Phong cũng lại lên tiếng.

- Hừ! Thông minh đấy. Ha ha ha.

Kan rất tự tin trước tình huống hiện tại. Hắn ta nghĩ có thể giết được cậu thì sẽ nâng cao địa thế của mình trong Hắc đạo. Thâu tóm được A & D. Nhưng cười chưa bao lâu thì sắc mặt Kan đã trắng bệch. Một thuộc hạ của hắn đều bị bang A & D kiểm soát. Riêng Kan cũng được tặng một màn đặc sắc hơn. Con dao nhỏ 5cm đang ghim ở cổ hắn. Chỉ một thao tác nhỏ có thể vào sâu bên trong. Bây giờ Kan mới nghĩ lại, từ khi Hải Phong xuất hiện, chỉ đem theo ba cận vệ ngoại trừ những thuộc hạ đã có mặt nghênh đón và bảo vệ chuyển hàng thì không có sự xuất hiện của ai cả. Kan biết rằng A & D có rất nhiều những thân thủ có hành tung rất bí ẩn và giỏi trong công việc dùng vũ khí. Nhưng điều không ngờ nhất chính là thuật ẩn thân. Mọi người trong giới Hắc đạo đều biết đó là cảnh giới cao nhất của giới sát thủ, không phải tổ chức nào cũng đào tạo được. Vậy mà nhìn tình hình lúc này A & D không chỉ có một, hai người mà hầu như toàn bộ đều có thể sử dụng nó. Nên nhớ, những người có mặt hôm nay đa số đều là sát thủ có tiếng của Hắc Hoa và Hắc Long đào tạo đều có giác quan nhạy bén và sắc sảo hơn những người thường. Nhưng chưa đầy 5s, họ đã bị khống chế. Cục diện hoàn toàn bị thay đổi.

Kan lúc này rất thất vọng, họ lợi hại như vậy sao không đi thu tóm những băng phái quyền lực khác. Có thể tự do ra vào những cảng lớn nhỏ mà không bị phát hiện là điều vô cùng dễ dàng. Vậy sao họ còn phải hợp tác với Hắc Long?

- Giúp ta, ta giúp lại. Phán ta, người sẽ chết.

Hải Phong lạnh lùng nói ra câu nói được coi là truyền thống của Angle and Devil.

- Cậu...cậu đã biết trước?

- Tôi không ngờ như anh_ Hải Phong.

- Điều kiện là gì?

Biết mình không thể chống lại Hải Phong ngay lúc này, Kan đang tìm cơ hội giải thoát cho bản thân.

- Tổ chức Hắc Long sẽ do A & D quản lý.

Bạn đang đọc truyện *Do You Remember Me???* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7

Câu nói của Hải Phong làm mọi người của Hắc Long ngạc nhiên. Hắc Long không chỉ là tổ chức đơn giản muốn thu tóm quyền lực ở đây nhìn thì dễ nhưng thu phục được lòng người thì lại khó vô cùng. Nếu so sánh sự ra đời của A & D và Hắc Long thì Hắc Long được biết đến là tiền bối của A & D. Những nhân vật chủ chốt trong Hắc đạo có một số người là thành viên ở đây. A & D chủ yếu hoạt động nhiều ở các nước Châu Á còn Hắc Long đa phần là hoạt động ở Châu Âu, ở Châu Á họ chỉ làm việc ở Trung Quốc. Có thể nói nếu thu phục được Hắc Long thì sẽ như hổ thêm cánh.

- Cậu chắc chứ?

Kan tuy tỏ ra ngạc nhiên nhưng về mặt và nội tâm hẳn ta lại suy nghĩ khác. Qua câu trả lời của Kan có vẻ như hắn đã có ý định chấp nhận điều kiện này.

- Ừm.

Hải Phong cũng rất đơn giản trả lời. Suy nghĩ của cậu không ai có thể biết được.

- Được! Hắc Long giao cho cậu.

Ngoài dự đoán của mọi người, Kan lại đồng ý một cách dễ dàng. Tuy nhiên sắc mặt của Hải Phong cũng chẳng hề biến đổi như thể mọi điều đều đang diễn ra theo kế hoạch của cậu vậy!

- Mọi người nghe đây, từ nay về sau Hắc Long sẽ là của Angle and Devil. Tất cả phải nghe theo lệnh. Rõ chưa?_ Kan.

- Thiếu chủ...cậu...

Tất cả an hem có mặt ở đây đều rất trung thành với Hắc Long. Họ không khuất phục trước tình hình cũng như quyết định của người đứng đầu. Họ thà chết chứ không bao giờ nhường bước. Một số người trong đó đã tự sát.

- Nếu có người làm trái thì sẽ không phải là người của Hắc Long.

Tinh thần của họ “sống là người của bang, chết cũng làm ma Hắc Long.” Tuy nhiên, một sát thủ đầu tiên đã tự quy phục A & D.

- Rõ, thưa thiếu chủ.

Thân thủ này không ai khác chính là một trong bốn đại hộ pháp của Kan. Hành động này một lần nữa làm mọi người xung quanh ngạc nhiên. Thấy người đứng đầu đã khuất phục những người còn lại cũng dừng tay, nhường bước.

- Kính chào thiếu chủ.

- Tôi là A Long_ Phó bang chủ của A & D. Mọi người làm việc sẽ trực tiếp do tôi quản lý. Còn nữa, Hắc Long sẽ không đổi tên.

Câu nói cuối cùng của A Long làm tất cả bất động. Đầu là người trong Hắc đạo nên họ biết một quy tắc rằng nếu thu phục được một Bang phái nào đó thì điều đầu tiên họ làm là đổi tên thành tên của tổ chức đứng đầu để công bố cho mọi người biết sự sở hữu của mình. Tuy nhiên, A & D lại không làm

vậy, không ai hiểu tại sao? Ngay cả Kan cũng vô cùng bất ngờ trước quyết định này. Ngẫm lại những sự việc mà hắn đã đặt ra cách đây ít phút.

- “Tại sao A & D không thu phục những bang phái khác? Rất đơn giản, họ đã có được nó và không một ai hay biết. Bề ngoài, những tổ chức khác đều hoạt động bình thường dưới cái tên đã tạo ra lịch sử cho họ. Mặt khác, người đứng đằng sau có quyền cao nhất lại chính là tổ chức bí ẩn khác. Như vậy, không ai có thể đoán được. Kan thận trọng nói.

- Thiếu chủ, tối nay đã muộn. Cậu có thể ở lại đây một đêm được không? Chúng tôi sẽ báo cáo tình hình quan trọng của Hắc Long.

Mặc dù đã giải thoát khỏi nguy hiểm trong ít phút nhưng Kan vẫn biết Hải Phong không phải là người dễ đối phó.

- Ừm. Chuẩn bị đi.

- Dạ thưa ngài.

Hải Phong cũng đoán được ý đồ của Kan nhưng cậu vẫn tò mò không biết hắn sẽ gây ra chuyện gì. Đã chiếm được Hắc Long một cách dễ dàng như vậy, có ai là không thấy kỳ lạ đâu chứ. Sợ hãi và bỏ cuộc không bao giờ có trong từ điển của Hải Phong.

_ 30 phút sau tại khách sạn Hắc Long _

- Thiếu chủ sao cậu lại quyết định ở đây_ A Long khó hiểu trước hành động của Hải Phong. Cậu biết ở đây rất nguy hiểm. Mà nguy hiểm hơn nữa khi cậu vừa thu phục được Hắc Long_ Một tổ chức không hề đơn giản.

Tay Hải Phong vẫn lướt nhẹ trên bàn phím máy tính và đôi tai vẫn nghe A Long nói chuyện.

- Cậu muốn biết?

- Đúng vậy. Hơn nữa, tại sao cậu không mang theo A Vũ.

Câu hỏi thắc mắc nhất của A Long chính là câu hỏi thứ hai. Làm việc với Hải Phong bao lâu nay, đây là lần đầu tiên thấy thiếu thủ không có A Vũ bảo vệ. A Long biết thiếu chủ rất giỏi những cũng chẳng bao giờ như thế này.

- Tôi muốn thu phục hoàn toàn Hắc Long.

- Chỉ trông một đêm sao?

- Đúng vậy!

A Long cũng không phải là ngốc nghếch nên cũng không đoán được tình hình lúc này. Ý định của thiếu chủ có phải chăng là lùi một bước tiến hai bước sao? Thiếu chủ muốn những nhân vật quan trọng của Hắc Long sẽ đích thân rat ay. Nhờ thế mà cậu có thể nâng cao danh tiếng nếu hạ gục được họ, thu tóm toàn bộ người của Hắc Long. Rắn mắt đầu sẽ không làm được gì, có lẽ A. Long đã biết được quy tắc: “Nếu không thu phục được người đứng đầu thì chỉ là cái vỏ rỗng ở trong. Kan cũng không phải là bang chủ thật sự ở đây. Và đó là một người khác.? Biết đã nguy hiểm như vậy sao không để A. Vũ theo?

- Thiếu chủ, vậy lý do cậu không dẫn theo A. Vũ?

- Bảo vệ một người.

- ???

Đến lúc này thì A. Long hoàn toàn không hiểu cậu. Còn ai quan trọng hơn thiếu chủ nữa chứ? Lão gia và lão phu nhân đã được cậu bảo vệ an toàn tuyệt đối. Ông chủ và bà chủ cũng vậy. Phải chăng là tiểu thư Hải Băng_ Em gái của thiếu chủ. Những suy nghĩ của A. Long càng lúc càng nhiều. Hazzì, đây là vấn đề phức tạp nhất mà cậu từng nghĩ. Đang định hỏi tiếp thì Kan và một người nữa bước vào mang thiếu một tệp hồ sơ và sổ sách.

- Thiếu chủ, đây là những tài liệu tuyệt mật của Hắc Long. Mời cậu xem qua!

Từ khi có thêm hai trong phòng, một mùi thơm nhẹ nhàng xuất hiện. Hải Phong cũng đã để ý thấy. Và tất nhiên, A. Long cũng biết được. Họ muốn dùng hương thơm của thảo mộc làm hai người hôn mê sao? Nhưng mấy phút sau họ vẫn bình thường.

- Để đó và ra ngoài.

- Dạ! Tôi sẽ ở ngoài chờ cậu._ Kan.

Sự yên tĩnh được trả lại cho căn phòng. Sau khi kiểm tra hồ sơ của Kan mang tới, xác định thấy không có vấn đề gì cậu mới đưa cho Hải Phong xem. Nhưng chưa đầy 5 phút sau, Hải Phong và A. Long đều cảm thấy có gì đó khác thường.

- Thiếu chủ.

- Cẩn thận. ...

Tất cả mọi an ninh đều được bảo vệ một cách tuyệt đối. Tuy đây là địa bàn của Hắc Long nhưng tất cả mọi sự an toàn đều do A & D kiểm soát. Kể cả căn phòng đều kiểm tra một cách cẩn thận vậy mà....

- Thiếu chủ D.O thích món quà của tôi không?

Giọng nói này không phải là của Kan mà là người đưa tài liệu đến cùng.

- Ông...chính là bang chủ?

- Rất thông minh. Đúng là hộ vệ suất sắc của D.O.

- Muốn biết tại sao các người trúng độc không?

- Mùi hương? _ Hải Phong.

- Chính xác! Nhưng đó chỉ là một phần thôi. Tôi đã bôi chất độc lên những tờ giấy cơ mật chỉ cần cầm vào nó, cộng với mùi hương đặc biệt sẽ khiến cho con người mất ý thức trong vòng chưa đầy 10 phút. Đó chính là lí do mà tại sao A. Long và Hải Phong đều không phát hiện ra sớm. Thị giác và xúc giác cộng lại là một trong những điểm yếu của con người kẻ cả sát thủ. Toàn thân Hải Phong và A. Long đều không thể cử động. Tình huống nguy hiểm trước nay đều chưa từng xảy ra.

- Không ngờ phải không? Đây là bất ngờ lớn dành cho cậu đó. _ Từ Long- Bang chủ Hắc Long lên tiếng.

- Cậu sẽ rã giả cho việc dám vô lễ với tôi. _ Kan.

- Còn nữa, nên nhớ, Hắc Long không phải là tổ chức đơn giản như cậu nghĩ đâu, cậu nhóc _ Từ Long.

A. Long cảm thấy vô cùng ân hận khi giờ khắc này không thể bảo vệ thiếu chủ.

- Hừ! Sắp chết rồi mà tỏ vẻ kiêu ngạo với ai! Tôi muốn xem khuôn mặt thật của cậu ra sao.

Tuy nguy hiểm đến gần nhưng thái độ của Hải Phong làm Kan và Từ Long rất tức giận. Càng lạnh lùng thì Hải Phong càng nguy hiểm. Khi con dao cách lớp mặt nạ của Hải Phong 1cm nữa thì một vị khách không mời xuất hiện.

- Dừng tay.

Sự xuất hiện của A. Vũ làm mọi người ngạc nhiên nhưng với Hải Phong thì điều đó mang một ý nghĩa hoàn toàn khác.

- A. Vũ!

- Hai người nên dừng tay nếu không.?

Câu nói lấp lửng của A. Vũ khiến cho hai người kia hơi run sợ. Họ biết giết được Hải Phong là một trong những món quà may mắn của họ nhưng mặt khác nếu không được thì sẽ là địa ngục của tương lai. Câu nói của A. Vũ chấm dứt chưa đầy 5s thì một nhóm người cùng tiến vào nhưng nhìn trạng thái của họ bây giờ thì Từ Long biết có điều gì đó không ổn.

“- Đó không phải là thuộc hạ mình đã phái canh gác ngoài cửa sao?” _ Từ Long nghĩ.

- Ngạc nhiên lắm sao? Thông báo với ngài, những người nhờ canh gác ở cửa một nửa đã được gấp tổ tiên của họ rồi! _ A. Vũ.

- Vậy....vậy những người này? _ Kan vừa nói xong thì đồng loạt họ ngã xuống đất chết ngay tại chỗ. Và đứng sau họ là một cô gái vô cùng xinh đẹp.

- CJ???

Bạn đang đọc truyện *Do You Remember Me???* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8

Từ Long và Kan đồng thanh. Không khó để nhận ra đặc điểm của Hoàng Vy, cùng là những người có thân phận đặc biệt nên giác quan cũng nhạy bén hơn người khác. Đặc biệt, Hắc Hoa đã ra chỉ thị phải bắt được CJ. Đối với Kan, đây cũng là mối thù khi cô đã gây chuyện với em trai hần.

- Hừ! Nợ cũ nợ mới tính luôn một thể đi. _ Kan.

- 1....2....

Bỏ qua những lời nói Kan, cô nhẹ nhàng để ba ngón tay và bắt đầu đếm.

“- Phịch”

Kan bắt động ngay tại chỗ.

- Thế nào? Thích chứ? _ Hoàng Vy.

- Cô đã làm gì?

- Tương kế tựu kế.

- ??? _ Từ Long nhìn Hoàng Vy muốn một lời giải thích cụ thể.

- Tay nắm cửa.

- Cô... cô đã bơi lên nó! _ Kan.

- Thông minh hơn rồi đó.

- Sao cô biết được chúng tôi sẽ làm gì? _ Từ Long và Kan đều thắc mắc. Bí mật này chỉ mới được nghĩ ra chưa đến 30 phút mà chỉ có hai người biết.

- Đoán!

Không chỉ có Kan trúng độc mà cả Từ Long cũng vậy. Chỉ cần tiếp xúc với người mang độc thì nó cũng gây nguy hiểm. A. Vũ đã cho A. Long và thiếu chủ thuốc giải nên hai người đã an toàn. Biết mình không thể sống nếu không có thuốc giải. Từ Long và Kan đều không nghĩ rằng hơn 10 năm sống trong Hắc đạo mà cuối cùng là chết trong tay một đứa con gái mới hai mươi tuổi. nhưng câu nói của Hoàng Vy kéo hai người trở về hiện thực.

- Các người không chết được đâu!

- Tại sao??

- Sống và điều hành Hắc Long cho tốt.

- !!!

Câu nói của Hoàng Vy làm những người còn lại tiếp tục bất ngờ. Họ đã tốn rất nhiều công sức để gây dựng lên chuyện này mục đích để đòi lại Hắc Long. Vậy mà bây giờ lại có người trao lại cho họ! Không ngạc nhiên sao được.

- Tiểu thư, cô có nhầm không thể? _ A. Long không phải là người duy nhất lúc này không hiểu chuyện gì đang xảy ra.

- Bình tĩnh đi A. Long _ A. Vũ ở bên nhắc nhở.

- Đừng vui mừng sớm thế tôi cho các người ba ngày. Hãy thông báo với những nhân vật quan trọng của Hắc Long rằng nó đã đổi chủ. Còn lại mọi việc vẫn hoạt động bình thường.

- Chỉ như vậy?

- Tôi biết hai người có thế lực lớn nhất trong Hắc Long. Lời nói của hai người sẽ có trọng lượng hơn. Nên nhớ, những ai không nghe lời thì thông báo đến gặp tôi _ Hoàng Vy.

- Vậy còn thuốc giải?

- Yên tâm, sau ba ngày nó mới bắt đầu phát tác. Bây giờ chỉ là giai đoạn nhẹ nhất thôi. Ba ngày sau đến gặp A. Long _ Hoàng Vy.

Sắp xếp xong mọi chuyện, bốn người trở về trên chiếc trực thăng đã chuẩn bị sẵn sàng là lúc trời vừa hừng sáng.

Vừa lên trực thăng, ai đó đã thao mặt nạ và ngủ một cách ngon lành, bỏ mặc sự ngạc nhiên của A. Long.

- A. Vũ, chuyện này là sao?

- Tôi vừa cứu cậu khi gặp nguy hiểm đó. _ A. Vũ.

- Không! Ý tôi là tiểu thư đó là ai? _ A. Long tò mò.

- Cậu đoán xem! Ai mà khiến tôi phải đích thân bảo vệ_ A. Vũ.

- Không lẽ....._ A. Long đưa mắt nhìn Hoàng Vy dựa vào vai thiếu chủ. Mà cậu chủ còn nở một nụ cười nhẹ nữa chứ.

- A. Vũ cậu đánh tôi đi.

A. Long vừa nói dứt câu thì cú đánh giáng xuống khuôn mặt của cậu.

- Sao cậu đánh mạnh thế?

- Tin chưa?

- Tin...tin rồi.

Chuyện này vui rồi. Phải mau chóng về báo cáo về mấy an hem trong A & D mới được. Nhìn nụ cười với ánh mắt thích thú của A. Long làm A. Vũ lắc đầu ngán ngẩm, mong là người bạn này không gây ra chuyện gì. Nếu không dù là bạn thân đi nữa thì cậu cũng không cứu được. Nhìn vậy thôi chứ lúc không làm việc thì A. Long như trẻ con, không còn là phó bang chủ lạnh lùng của A & D.

Sau khi trở về biệt thự, Hải Phong nhẹ nhàng để Hoàng Vy ngủ ngon trong phòng cậu rồi quay trở lại phòng bên cạnh với A. Vũ và A. Long. Hải Phong nhìn A. Vũ.

- Giải thích đi!

- Thiếu chủ, do tiểu thư muốn đi.

- Cậu chấp nhận.

- Không! Thiếu chủ đã dặn là luôn âm thầm bảo vệ cô ấy để không phát hiện nên...

- Cậu không cần?

- Dạ!

- Tiếp đi.

- Sau khi trực thăng đến tiểu thư đã lên đó trước cậu và thuộc hạ đã theo sau.

- What? Sao tôi không biết chứ?_ A. Long.

- Cô ấy thân thủ giỏi hơn cậu nhiều A. Vũ.

- Sau đó....?_ Hải Phong.

- Sau khi biết mọi người đã chế ngự được Hắc Long để yên tâm, cô ấy vẫn bám theo thiếu chủ.

- Nhưng sao cô ấy phát hiện ra cậu!_ A. Long.

- Cô ấy rất giỏi._ A. Vũ.

- Này! Cậu đang thách thức sự kiên nhẫn của tôi đấy!_ A. Long tức giận.

- A. Long._ Hải Phong.

- Khi theo cô ấy đến khách sạn, tôi đã bị tiểu thư phát hiện. Cùng lúc đó, tiểu thư phát hiện ra ý đồ của Từ Long và Kan nên bắt đầu kế hoạch_ A. Vũ giải thích.

- Vậy đoán người bên đó đều do hai người giải quyết._ A. Long.

A. Vũ gật đầu.

- Ôi mẹ ơi! Hơn 100 người đó!!!

- Cô ấy 70 còn tôi 30_ A. Vũ.

- What? Cô ấy là quái vật à? Mà như thế thì cần gì cậu bảo vệ_ A. Long.

- A....a....a...

- Tiếng hét của Hoàng Vy làm mọi người đều hoảng hốt. Không phải cô vừa ngủ sao? Mới đó đã dậy rồi? Bước chân cậu vội vàng đến nơi phát ra âm thanh rung trời đó!

- Chuyện gì thế?

- Tiểu thư, người không sao chứ?

- ...

Mọi người vây quanh cô hỏi thăm, không cần nói cũng biết, Hoàng Vy bây giờ được coi là chủ nhân thứ hai của ngôi nhà này rồi.

- Hoàng Hải Phong! Anh chết chắc rồi.

- Chuyện gì?

Hoàng Vy vừa nhắc đến là có mặt ngay. Hoàng Vy không cần biết quy tắc gì hết chạy đến đánh liên tiếp vào người cậu.

- Hoàng Hải Phong. . .Đồ đáng ghét.

- Xảy ra chuyện gì thế?

Bị đánh không hiểu lý do gì làm tâm trạng cậu rất tồi tệ. Hoàng Vy thì cứ tấn công liên tiếp không chịu dừng lại làm cậu càng khó chịu hơn. Hết cách, Hải Phong cúi xuống và tặng một nụ hôn thật ngọt ngào lên đôi môi quyến rũ của Hoàng Vy.

Đóng băng!!!!!!!!!!

Toàn thể mọi người của khu biệt thự tê liệt trong vài phút. Cách đây ít ngày, họ ngạc nhiên khi thiếu gia đi theo một người con gái về nhà. Giờ đây, lại đánh mất nụ hôn đầu trong một không gian không thể tồi tệ hơn.

- Huh u. . .Anh dám. . .cướp nụ hôn đầu của tôi.

Ít phút trước, Hoàng Vy vô cùng tức giận thì bây giờ khác. . .Đúng là con gái. Hazzi.

- Nín! Không tôi tiếp tục đó. _ Hải Phong đe dọa.

Tuyệt, có tác dụng tuyệt đối.

- Kể tôi nghe xem có chuyện gì?

- Sao để người ngốc nghếch này theo tôi làm gì?

- CÁI GÌ???

A. Vũ đứng bên cạnh ngạc nhiên không nói lên điều gì? Chỉ có mình A. Long là phản ứng. A. Vũ là hộ vệ thân cận nhất của thiếu gia. Là một trong bảy phó băng chủ của A & D, IQ của cậu ít nhất hơn người bên cạnh cậu (Ám chỉ A. Long) vậy mà mới theo tiểu thư Hoàng Vy này một ngày mà cô ấy dám nói như vậy hả? Cậu thầm quan sát hành động của Hải Phong, mong cậu sẽ “giải oan” cho anh. Nhưng câu nói tiếp theo của thiếu chủ làm A. Vũ hơi phục sát đất.

- Ngốc có phúc của người ngốc!

- Ha ha ha. . .

A. Vũ nét mặt đen sì khi nghe thấy điệu cười muốn rụng răng của A. Long.

Bạn đang đọc truyện *Do You Remember Me???* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9

Mùi hương hoa đặc biệt Oải hương khiến người ta xao xuyến, những bông bồ công anh trong gió báo hiệu cho chúng ta biết biệt thự “Wolf” cuối cùng cũng chào đón mùa xuân rồi! Những tủ quần áo hành hiệu đã được Hải Phong đặt may và thiết kế cho Hoàng Vy. Từ túi xách, giày dép, giày cao gót, quần áo, ... đều là những số lượng có hạn. Đúng là khi con người rung động, hành động ngày càng khác lạ! Đến Hoàng Vy cũng lắc đầu bó tay với tính cách này của Hải Phong. Đến lúc nào đó mà Hoàng Vy biết được căn phòng cô đang ở do chính tay Hải Phong thiết kế nội thất. Tất cả đồ đạc trong

phòng đều do chính tay cậu chọn và đặt làm thi Hoàng Vy sẽ nghĩ sao nhỉ? Sau khi ăn sáng xong Hải Phong đến công ty theo thường lệ, trước khi đi không quên dặn dò đủ điều với Hoàng Vy.

Tầm 30 phút sau nó cũng theo bước của Hải Phong rời khỏi biệt thự. Vì để đảm bảo sự an toàn cho nó nên cậu đã phải tài xế lái xe chờ cô đi làm. Hoàng Vy không còn cách nào khác là tuân lệnh. Cách nơi làm việc tầm 500m, nó tự mình xuống xe để đến nơi làm việc. Chắc ai cũng tò mò khi một nhân viên mới đi làm mà đi siêu xe thì mọi người sẽ nghĩ gì nhỉ? Muốn biết quá đi!

Tòa nhà hơn 100 tầng với kiến trúc vĩ đại hiện ra trước mắt nó. Đây được coi là tòa nhà cao nhất Việt Nam hiện nay và nằm trong top 5 của Đông Nam Á. Đây cũng là nơi nó sẽ làm việc_ Tập đoàn Manchester United. Mấy ngày trước nó đã tham gia cuộc phỏng vấn Online của MU và bất ngờ được làm việc. Vì ngay từ đầu, cô cũng có ý định tiếp quản sự nghiệp của gia đình mặc dù trong tay có tấm bằng QTKD của Cambrige.

_ Phòng thiết kế_

- Mọi người chú ý! Tôi có việc cần thông báo!_ Giám đốc triệu tập mọi người lại.

- Đây là nhân viên mới và là thành viên cuối cùng của phòng ta.

- Xin chào mọi người. Em là Trịnh Vy Vy. 20 tuổi. Mong mọi người giúp đỡ.

Vì để che giấu thân phận của mình nên Hải Phong và Hoàng Vy đã thống nhất sẽ đổi tên khi đi làm.

- 20 tuổi? Chưa học hết đại học à?_ Thúy An kiêu ngạo nhìn Hoàng Vy.

- Không! Em đã hoàn thành xong từ hai tháng trước rồi ạ._ Hoàng Vy lễ phép trả lời.

- Em út của phòng đây rồi._ Huệ Anh.

- Xinh đẹp đấy nhưng không biết tài năng thế nào._ Khánh Linh tỏ thái độ.

- Chị thấy giọng nói của em rất quen nha! Không biết đã gặp ở đâu rồi?

Cô gái với giọng nói búp bê vang lên. Lúc này, Hoàng Vy chú ý đến sự hiện diện của người đặc biệt này.

- Hi hi. Em cũng không nhớ nữa.

“Đây chẳng phải là vị tiểu thư mình gặp ở bữa tiệc trước đó hay sao! Trùng hợp thật đấy!”

- À! Xin chào em! Chị là Nguyễn Khánh An. Giống như em, chị là người mới nhưng đến trước em ba ngày.

- Chào chị!

- Chào! Tôi là Khánh Linh, đây là Huệ Anh còn kia là Thúy An.

Nhìn thái độ của những người còn lại thì cô đoán không ưa mình rồi. Qua giới thiệu của chị Khánh An, phòng thiết kế là bộ phận quan trọng nhất của công ty. Trước đây có rất nhiều nhân viên nhưng sau khi cơ cấu lại chỉ còn có ba người là Khánh Linh, Huệ Anh và Thúy An và tuyển chọn thêm nhiều những NTK trẻ tuổi. Và may mắn đó thuộc về Khánh An và Hoàng Vy. Tính cả giám đốc thì có sáu người_ Một trai và năm gái.

Vì đã hứa với Hoàng Vy là cậu sẽ điều tra nơi làm việc của cô. Là một người chính trực, cậu đã tuân thủ rất đúng lời hứa của mình!

Không nghĩ là mình cùng làm việc với Hải Phong trong cùng một tòa nhà. Hoàng Vy may mắn trước khi đến đây, cô đã đưa ra quy định với Hải Phong. Hoàng Vy muốn tự lập không phụ thuộc vào bất kỳ ai.

- Trịnh Vy ơi, chúng ta xuống nhà ăn đi.

Đã đến giờ ăn trưa nên mọi người rủ nhau đi ăn. Khánh An là người đầu tiên thân thiết với Hoàng Vy.

- Vâng chị.

Nhà ăn của tập đoàn MU đúng là rất khác so với bên ngoài. Đầu bếp nổi tiếng, phong cách trang trí nhẹ nhàng nhưng tinh tế. Có thể thấy nó còn cao cấp hơn nhà hàng sang trọng khác. Nếu MU còn như vậy không biết tổng công ty sẽ như thế nào nữa..? Nhà ăn là trung tâm của sự chú ý vì đây là nơi mọi người có thể gặp mặt và giao lưu với nhau. Thời gian làm việc của MU khác với các công ty khác. Sáng 8h, nghỉ trưa 10h! Chiều 11h và giờ nghỉ là 16h! Các phòng ban có phòng nghỉ ngơi riêng.

- Ngồi đây đi Vy.

- Em ăn gì để chị đi lấy?_ Khánh An hỏi.

- Cho em Hamburger với một hộp sữa là được!

- Ok em.

Chắc ai cũng thắc mắc tại sao mọi người không chú ý đến Hoàng Vy vì xinh khuôn mặt xinh đẹp của mình. Để chuyên tâm vào công việc mới, trước khi ra khỏi nhà Hoàng Vy đã cố tình trang điểm cho mình dè dặt hơn một chút, đeo chiếc kính không độ để che lấp đi đôi mắt to tròn và long lanh của mình. Mặt nạ chỉ dùng cho lúc hành động nên nó quyết định sẽ để mặt thật khi đi làm chỉ che bớt đi chút xíu! Dù vậy, nó cũng xinh đẹp hơn nghìn người ở đây.

- Của em đây!_ Khánh An mang thức ăn đến.

- Cảm ơn chị!

- Khánh An, sao em phải mang thức ăn cho nó! Không có chân hay sao mà phải để người khác đi._ Khánh Linh, Thúy An từ đâu đi tới. Nhìn cách ăn nói của hai người này chắc chắn là muốn gây sự.

- Chị, Trịnh Vy là người mới đến nên không biết nhiều. Em giúp em ấy thôi mà. Khác với Khánh Linh, Khánh An nhẹ nhàng giải thích.

- Chỉ thiết em thôi à!_ Khánh Linh.

- Chị ngồi đây ăn cùng em đi.

- Thôi. Chị không ăn nổi, đau mắt lắm!

- Xi! Lượn đi cho nước nó trong

Hoàng Vy nói rõ to để mọi người khác cùng nghe thấy.

- Cô nói gì???_ Khánh Linh nói giận.

- Thôi chị! Chúng ta đi thôi, mọi người đều đang nhìn kìa. Về phòng rồi giải quyết cô ta!_ Thúy An vội vàng khuyên.

- Hừ! Cô may mắn đó.

Khánh Linh, Thúy An đi rồi không khí trong lành hẳn.

- Chị Khánh An, cô ta là chị gái của chị à?_ Hoàng Vy.

- Ủ! Đúng rồi! Đừng để ý đến chị ấy, chị ấy không xấu đâu!_ Khánh An.

- Có phải trong công ty, Khánh Linh được mọi người biết đến là dịu dàng và lịch sự à chị?_ Hoàng Vy vẫn tiếp tục hỏi.

- Chị ấy trước giờ đều dịu dàng, không biết hôm nay làm sao nữa_ Khánh An thả ghế. Từ bé, chị gái cô là người con gái rất đoan trang không hề biết nổi giận mà không hiểu tình huống hôm nay là gì!

- Em hiểu rồi.

Trong khi hai người đang ăn uống vui vẻ thì một vị khách khác xuất hiện.

- Cho tôi ngồi đây với hai người nhé!

- Huệ Anh, ngồi đây này._ Khánh An.

- Rất sẵn lòng._ Huệ Anh.

- Sao chị xuống muộn thế? Lúc nãy em với chị Khánh An định rủ chị mà không thấy chị đâu cả?_ Hoàng Vy.

- Chị đi gửi tài liệu sản phẩm cho giám đốc giờ mới xong đây!_ Huệ Anh.

Theo cảm nhận của Hoàng Vy, Khánh An là người con gái dịu dàng còn Huệ Anh thì khác, cô là một người cá tính. Dám nói và hành động theo suy nghĩ của bản thân. Xem ra rắc rối chỉ có hai người còn lại ở phòng thiết kế thôi “ Nguyễn Khánh Linh và Lê Thúy An”

- Hai người vừa nãy chị được gặp ai không?_ Huệ Anh lên tiếng phá vỡ suy nghĩ của Hoàng Vy.

- Phó tổng giám đốc. Hi hi...

- Là ai vậy chị?_ Hoàng Vy hỏi.

- Ohh. Đại nhân vật của công ty mà em không biết à?_ Huệ Anh.

- Chị quên là hôm nay là ngày đầu tiên em đi làm à? _ Hoàng Vy.

- He he. Đầu óc chị đúng là lẫn rồi. Đó là Trịnh Vũ Quang_ Phó tổng giám đốc của chúng ta đó. Đẹp trai, giàu có, tài năng... _ Huệ Anh nói với ánh mắt long lanh.

- Chị thích anh ấy à? _ Hoàng Vy.

- Tất nhiên rồi! Trong công ty ai cũng say mê anh ấy đó._ Huệ Anh.

Trong khi Huệ Anh và Hoàng Vy đang nói chuyện vui vẻ thì Khánh An lại không có cảm xúc gì?

- Chị sao vậy? _ Hoàng Vy quan tâm

- Chị không thích Trịnh Vũ Quang.

- Ồ...Tại sao thế? _ Hoàng Vy.

- Không có gì đâu em! Chị đùa chút thôi._ Khánh An tỏ vẻ là không sao.

- Mà em gặp phó tổng giám đốc ở đâu rồi à? Chị nhớ là em mới làm ở công ty có ba ngày mà phó tổng chưa từng đặt chân đến phòng thiết kế mà. Chẳng qua hôm nay chị đưa tài liệu của giám đốc mới tình cờ gặp được đó._ Huệ Anh thao thao nói.

- Hi hi. Em gặp ở ngoài đường thôi.

Nhìn thái độ của Khánh An, Hoàng Vy đoán được giữa Khánh An và Vũ Quang chắc chắn đã xảy ra chuyện gì rồi.

Bạn đang đọc truyện *Do You Remember Me???* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10

Khi vừa về đến phòng thiết kế, mọi người được lệnh họp khẩn cấp. Trong phòng họp, ngoài những nhân viên của tổ thiết kế còn có một nhân vật đặc biệt khác, phó tổng giám đốc _ Trịnh Vũ Quang.

- Bắt đầu họp đi._ Vũ Quang.

- Dạ! Thưa phó tổng. Trong tháng sáu, có ba sản phẩm thiết kế được đưa ra. Theo số liệu của phòng tổng hợp, tiêu thụ của ba sản phẩm đạt ở mức khá. Cụ thể, lắ tay phi thủy của nhà thiết kế Khánh Linh chiếm 40% tiêu thụ trong nước. Dây chuyền ngọc biếc có 20% tiêu thụ và Nhẫn kim cương còn lại 15%. Nhưng lượng tiêu thụ ở nước ngoài chỉ có 20%. Thấp hơn hai lần so với tháng năm. Giám đốc báo cáo tình hình cụ thể cho mọi người cùng biết.

- Tháng bảy đã đến, mọi người có ý kiến gì không? _ Vũ Quang tiếp tục nói.

- Mọi người nên chú ý phòng thiết kế sản phẩm là trọng điểm của tập đoàn MU. Hãy cố gắng phát huy hết sức có thể tài năng của mình.

- Thưa phó tổng giám đốc, có lẽ tháng này chúng ta cần nhường lại cho hai người mới, coi như là lễ ra mắt của họ với phòng thiết kế._ Khánh Linh tự tin nói.

- Người mới?? _ Vũ Quang giờ mới để ý thấy có sự xuất hiện của hai người khác.

- Thưa phó tổng giám đốc, họ là những nhân viên mới được tuyển qua online, còn một người là phù hợp với tiêu chuẩn lực chọn._ Giám đốc.

- Nguyễn Khánh An và Trịnh Vy Vy?? _ Vũ Quang.

- Đúng vậy! Là hai người họ!

- Tôi nhìn cô rất quen nha.

Câu nói không liên quan của giám đốc khiến cả phòng yên lặng trong mấy phút. Không biết người con gái ấy là ai? Họ phải may mắn khi được Vũ Quang thiếu gia nhớ mặt. Có thể nói là bước đầu tiên thân với phó tổng giám đốc.

Trịnh Vũ Quang có thể là một người lăng tú rất tốt với người đẹp nhưng không phải là một người tùy tiện. Anh ta có một nhược điểm là không nhớ những cô gái mà anh ta chỉ gặp một, hai lần. Bởi vậy, mọi người đều tỏ ra ngạc nhiên, chắc chắn cô gái bí ẩn này đã làm chuyện gì mà phó tổng nhớ đến vậy.

- Trịnh Vy Vy.

Nghe thấy Vũ Quang gọi tên mình, Hoàng Vy bất ngờ. Không nghĩ là anh ta còn nhớ mình. Vì hôm đó, anh mới gặp cô có một lần nhưng với bộ dạng hoàn toàn khác. Nhưng có nằm mơ, Hoàng Vy cũng không nghĩ rằng cô đã để lại một ấn tượng sâu sắc cho Vũ Quang khi cô là người con gái đầu tiên tiếp cận anh họ mình._ Hoàng Hải Phong.

- Hi..chào phó tổng giám đốc.

- Mọi người ra ngoài đi, tôi có chuyện muốn bàn với hai người mới! Nguyễn Khánh An và Trịnh Vy Vy ở lại._ Vũ Quang.

Sự vật chỉ diễn ra trong vòng ít phút nhưng cũng đủ để mọi người hiểu chuyện gì đang xảy ra. Căn phòng trở lại yên tĩnh sau khi ba người kia ra ngoài.

- Tôi...tôi...nên đi trước..._ Khánh An vội vàng lúng túng.

- Anh cho phép em đi sao?_ Vũ Quang lạnh lùng nói.

- Tôi...tôi...

- Vậy còn tôi thì sao?_ Hoàng Vy.

- Hai người nghe kĩ đây. Tháng bảy là một tháng đặc biệt với hai người. Tôi hy vọng hai người làm tốt công việc của mình. Sản phẩm ra mắt tháng bảy sẽ do hai người làm chính. Sau khi thiết kế sản phẩm xong có thể nhờ những người trong phòng góp ý kiến dù gì hai người cũng là người mới.

Công tư phân minh là nguyên tắc của Vũ Quang. Khi có công việc, cậu sẽ trở thành một người khác.

- Vâng.

- Theo quy định của công ty với người mới. Doanh thu tháng đầu của họ mà không tăng thì mời hai người trở về nhà! Hiểu không?_ Vũ Quang.

- Chúng tôi hiểu.

- Được rồi! Trịnh Vy ra ngoài đi! Khánh An ở lại.

Một lần nữa hành động của Vũ Quang khiến Hoàng Vy và Khánh An khó hiểu hơn. Hoàng Vy ra ngoài, cô mỉm cười vì dự đoán được điều gì đang xảy ra. Có vẻ như những điều mà cô nghĩ ở nhà ăn là chính xác! Nhưng trước khi nghĩ tới chuyện này, Hoàng Vy phải có một chuyện để làm...

30 phút sau phòng họp, khi vừa đi ra ngoài được mấy bước thì một bóng người kéo Vũ Quang đi khi cậu chưa kịp chuẩn bị gì!

- Phó tổng giám đốc, là tôi đây.

- Trương Hoàng Vy, cô...cô...

Chuyện này chưa xong thì chuyện kia lại kéo đến, Hoàng Vy vô cùng ngạc nhiên khi Vũ Quang biết thân phận của cô.

- Sao anh biết tên tôi?

- He he. Chị dâu à, chị xem nhẹ em quá đó.

- Trịnh Vũ Quang! Rốt cuộc cậu là ai.

- Tôi là tôi chứ còn là ai nữa?

- Cậu...

- Được rồi! Bình tĩnh đi chị. Em là em họ của Hải Phong?

- "Thảo nào mà hai người lại cùng đi dự tiệc tối đó!"_ Cô trầm nghĩ.

- Sao cậu nhận ra tôi? Tôi đã cải trang rồi mà._ Hoàng Vy khó hiểu.

- Chị là nhân vật đặc biệt như vậy. Muốn em không nhận ra cũng hơi khó.

- Là sao?_ Hoàng Vy.

- Người đầu tiên tiếp cận anh Hải Phong, được đưa về biệt thự và còn cướp đi nụ hôn đầu của anh ấy nữa chứ! Bao nhiêu đây đủ để chị làm đại nhân vật của dòng họ Hoàng Hải rồi!

Vũ Quang càng nói thì Hoàng Vy càng xấu hổ nhưng cô vẫn lên giọng.

- Tôi đã cải trang và đeo mặt nạ hôm đó mà cậu nhận ra được à!

- Mặc dù nhìn chị rất chuyên nghiệp nhưng với em thì không là gì!

Vũ Quang về thân thù hay ánh mắt đều hơn cô một bậc, chỉ kém Hải Phong chút thôi. Hôm Hoàng Vy bị thương được đưa về nhà Hải Phong, Vũ Quang đã nghe ngóng được tình hình nên đến xem để chứng kiến. Đúng là không phí chuyến đi ấy!

- Lúc này sao cậu lại làm vậy?

- Trêu chị đùa chút thôi mà!

- Đừng có gọi tôi là chị dâu!_ Hoàng Vy.

- Hi hi. Gọi trước cho quen.

Hoàng Vy cũng đến bó tay với Vũ Quang rồi!

- Anh Hải Phong có biết tôi làm ở đây không?

- Anh Hải Phong cơ đấy, he he...

Bản tính trêu chọc người khác của Vũ Quang vẫn không thể thay đổi được.

- Chị dâu yên tâm! Em vẫn chưa nói cho anh ấy biết.

- Vậy thì tốt! Cậu mà nói thì chết với tôi._ Hoàng Vy đe dọa.

- Hi hi...Mà chị bỏ cặp kính ra đi, mắt hết vẻ đẹp.

Hoàng Vy không nói gì mà lườm Vũ Quang khiến cậu sợ hãi.

- Đúng là một đôi! Đến nhìn cũng đáng sợ.

- Cậu vừa nói gì đó?_ Có ai nói là Hoàng Vy rất thích không!

- Hi. Không có gì đâu chị dâu.

- Cậu với chị Khánh An có chuyện gì vậy?_ Hoàng Vy tò mò hỏi.

- Chuyện này chị không cần quan tâm đâu!

Khác với cách nói chuyện lúc này, khi vừa nhắc đến tên Khánh An thì thái độ của Vũ Quang đã khác hẳn. Hoàng Vy biết chưa đến lúc phải biết nên cũng không quan tâm nhiều trước khi đi còn không quên trêu đùa lại Vũ Quang.

- Hai người đẹp đôi mà.

Vũ Quang rút ra kết luận khi nói chuyện với Hoàng Vy. Đúng là không phải người cậu nên đụng vào.

Khi vừa về đến nhà, câu đầu tiên của Hải Phong đã quan tâm ai đó!...

- Bác Khanh, Vy Vy về chưa vậy?

- Tiểu thư về rồi, đang ở trong bếp.

Hải Phong bất ngờ, dù sao Hoàng Vy cũng là tiểu thư của một gia tộc danh giá, còn là sát thủ vậy mà cô còn biết nấu ăn sao? Nhanh chóng muốn tìm hiểu đáp án Hải Phong bước nhanh chân đến nhà bếp.

- Hải Phong...Nhanh đến ăn cơm đi..._ Hoàng Vy cười tươi nói.

Nhìn cô lúc này như người vợ trẻ đang chờ chồng về vậy!

Môi Hải Phong vẽ lên một nụ cười hạnh phúc. Nhìn dáng vẻ của Hoàng Vy bây giờ rất khác so với lúc trước. Chiếc tạp dề hồng kitty làm cô trở nên dễ thương hơn, trở về với đúng tuổi 20 hồn nhiên và trong sáng.

10 phút sau, cậu khoác trên mình chiếc áo phông đơn giản cùng chiếc quần sooc hiệu. Tuy giản dị nhưng không mất đi vẻ sang trọng, quý phái.

- Woa! Anh đúng là người mẫu đẹp trai nhất mà tôi từng thấy đấy!

Hoàng Vy khen cậu khi nhìn thấy thời trang ở nhà của Hải Phong, tuy nhiên Hải Phong cũng thừa nhận làm Hoàng Vy sốc luôn.

- Người đẹp mặc gì cũng đẹp.

- Hi. Ăn cơm thôi.

Nhìn thấy bàn ăn tràn ngập thức ăn. Hải Phong....

- Em làm?

- Hi hi...Tất nhiên là...Không rồi!

-???

Biểu cảm khó hiểu của Hải Phong chính là lúc này. Có chút hạnh phúc cùng chút "cạn lời"

- Vậy...?

- À...Tôi giúp chú Minh hâm nóng lại thức ăn thôi.

- @_@.

Ăn tối xong, trong phòng khách, Hoàng Vy đang xem TV thì Hải Phong đi đến.

- Đây là gì thế?

- Thẻ ngân hàng.

- Cho tôi làm gì thế?

- Chi dùng hằng ngày.

- Nhưng tôi có tiền lương mà.

Hải Phong biết dù cậu có mua sắm cho cô ấy bao nhiêu nhưng chưa chắc đã phù hợp với phong cách của cô nàng cá tính này! Hoàng Vy biết Hải Phong muốn làm chuyện gì đó thì nhất định sẽ làm đến cùng nên nó đành nhận lấy ý nghĩ khi nào có lương nhất định sẽ trả lại cho cậu.

- Cô đang làm ở đâu?

- Anh đã hứa là không hỏi rồi mà.

- Vậy thôi! Nhớ cẩn thận.

- Vâng.

"Trịnh Vũ Quang, xem ra cậu cũng đáng tin cậy đấy!"

Bạn đang đọc truyện *Do You Remember Me???* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11

Từng ngày từng ngày trôi qua, Hoàng Vy đã sống ở nhà Hải Phong được hơn nửa tháng. Hai người trải qua cuộc sống bình yên. ...

“Tít...tít...”

Tiếng chuông tin nhắn điện thoại của Hoàng Vy vang lên trong phòng.

- “CJ, đến khách sạn E.O ngay có việc gấp!”

“OK”

Hoàng Vy chuẩn bị đi thì Khánh Linh gây chuyện.

- Cô đi đâu đó!
- Tôi có việc phải ra ngoài._ Hoàng Vy trả lời.
- Đang trong giờ làm việc mà cô bỏ đi à? Tính trốn việc sao?
- Thích thì cứ trừ vào lương của tôi đó!_ Hoàng Vy.
- Cô nói vậy mà nghe được hả?
- Chứ cô muốn sao?

Đối với mọi người thì Hoàng Vy đối xử rất tốt nhưng người hay gây sự với cô thì lại khác. Lúc ấy, giám đốc đi đến.

- Cô chuyện gì vậy?
- Giám đốc. Trịnh Vy Vy ra ngoài trốn việc đó.
- Cô nói gì mà khó nghe vậy! Tôi có việc nên ra ngoài._ Hoàng Vy.
- Được rồi...được rồi...
- Khánh Linh, cô làm gì mà cứ thích gây chuyện với Trịnh Vy thế hả? Trịnh Vy, cô đi đi. Hôm nay sẽ tính là cô nghỉ buổi sáng.
- Cảm ơn giám đốc.

Hoàng Vy lướt qua Khánh Linh với nụ cười chiến thắng!

- Giám đốc cô ta...
- Mọi người tiếp tục làm việc đi.

Mặc dù rất tức giận nhưng Khánh Linh cũng chẳng thể làm gì hơn vì ở đây còn có giám đốc. Sau khi rời khỏi MU, cô bắt Taxi nhanh chóng đến khách sạn E.O.

_ Phòng 1735_

Khi vừa vào cửa, một khẩu súng đã yên vị ngay giữa trán cô. Với thân thủ nhanh nhẹn của một sát thủ, cô nhanh chóng đảo ngược tình thế, còn lấy tay đoạt được khẩu súng kia.

- Cô là ai?
- Chị! Là em đây.

Cuộc đối thoại của hai người phụ nữ với thân phận đặc biệt. A.N bây giờ mới nhận ra được nhờ giọng nói của cô.

- Sao em không mang mặt nạ.

Trước đây mỗi khi hành động, A.N đã dặn dò Hoàng Vy phải hóa trang. Nhưng hôm nay thì sao? Cô mang khuôn mặt thật đến đây??? Chính vì thế mà A.N đã định cho người con gái đeo chiếc kính 0*C này một viên đạn ở đầu.

- Em đang đi làm, nhận được thông báo của chị nên em vội vã đến đây.
- Ủ! Mau vào chị hóa trang._ AN
- Vâng.

15 phút sau, chiếc váy trắng tinh khôi, lệch một bên vai màu trắng ngà, trên chiếc váy áo có đính ngọc trai.

- “Sóc” đang tiếp một nhân vật quan trọng ở tầng trên phòng 1850. Nhớ cẩn thận.
- Ok.

Tự tin bước ra ngoài, Hoàng Vy bắt đầu quan sát tất cả các camera hoạt động ở đây. Đặc điểm chung của tất cả sát thủ là phải chú trọng những băng ghi hình, nhớ kỹ kết cấu của tòa nhà để có thể rút lui an toàn trong những trường hợp khẩn cấp! Hoàng Vy tiếp cận thành công phòng 1850. Qua khe cửa, cô dự đoán một cuộc giao dịch sắp xảy ra. Trước khi đến đây, AN đã cho người cài thiết bị nghe lén trong phòng.

“Tít...”

- Thế nào, ông có hứng thú chứ?
- Điều kiện trao đổi của ông là gì?
- Tôi muốn thuê một sát thủ của người. Nên nhớ phải là giỏi nhất?_ “Sóc”.
- Tính mạng của ông bị đe dọa?
- Chuyện này ông không cần quan tâm_ Người làm ăn ghét nhất là người khác nhúng tay vào chuyện của mình.
- Chỉ bằng văn kiện giấy kia thôi sao?
- Văn kiện giấy sao? Ông nên biết đó là văn kiện tuyệt mật nhất của tập đoàn MU. Chỉ cần có thứ này thì ông có thể dùng để đe dọa trên tổng giám đốc kia_ “Sóc”.
- Ohh. Sao ông không tự mình làm để đổi lấy tiền mà cao chạy xa bay!
- Tôi biết sát thủ nhưng các ông muốn nhắm vào ai thì có chạy bao xa cũng chắc chắn động vào Hoàng Hải Phong sẽ chẳng có kết quả tốt đẹp gì?_ “Sóc”
- Thế ông nghĩ tôi sẽ đụng đến hân ta sao?_ “Sóc”.

Cuộc giao dịch đang diễn ra trong sự đàm phán quyết liệt thì hộ vệ của tên đàn ông mặc áo đen kia báo cáo chuyện gì đó!

“Rút lui”

“VẬY CÒN...”_ “Sóc” chưa kịp nói gì thì tên kia đã chặn họng hắn.

- Giao dịch bị lộ.

“Sóc” nghe thấy thế vội vàng hoảng hốt, chưa đầy 2 phút sau, căn phòng đã không còn ai. Chiếc cặp đen để tài liệu quan trọng ịa được “Sóc” ôm chặt như sợ mất kim cương vậy! Bước vào thang máy, “Sóc” tức giận khi giao dịch không thành. Mấy ngày nay hắn lo lắng không yên chỉ sợ bị mất mạng lúc nào không hay.

“Tinh...”

Thang máy mở ra, một cô gái như thiên sứ bước vào, khuôn mặt được che đi bởi chiếc khăn kim sa mỏng nhưng không làm mất đi phong cách cao sang và quyền quý mình. Đó không ai chính là CJ_ Trương Hoàng Vy.

“Vô hiệu hóa thang máy”

Từ tầng 18 xuống tầng 17 tất cả chỉ mất 30s, thang máy mở ra, cô gái bước ra tự tin và mang theo gì đó... Nhưng ở trong thang máy đã không còn gì cả!...

“Hoàn thành”

“OK”

Giải quyết xong mọi việc, Hoàng Vy trở về văn phòng công ty để tiếp tục làm việc như bình thường.

- Trịnh Vy, em hoàn thành xong sản phẩm chưa?_ Khánh An.
- Hazzì. Em còn chưa có ý tưởng gì đây!
- mai là nộp đơn bản thảo rồi mà giờ còn chưa xong sao?_ Khánh An lo lắng.
- Hic...hic...Tối nay em sẽ cố gắng hoàn thành.
- Cố lên nhé! Chị em ta cùng cố gắng.
- Fighting.
- _ Phòng Hoàng Vy_
- Hic...hic...Sao không nghĩ ra gì hết vậy nè!

- A...a...a...

- Hu hu. Mai nộp rồi mà nay chưa làm gì hết.

Trong phòng Hoàng Vy đang loay hoay không biết làm gì, trên sàn nhà khắp nơi đều có giấy nháp của cô!

Cốc...cốc...cốc...

- Tiểu thư mời cô xuống ăn cơm!

- Em ra ngoài đi, chị không ăn đâu.

- Nhưng tiểu thư, thiếu gia nói...

- Kệ thiếu gia nhà em.

Vì quá chăm chú vào tác phẩm thiết kế của mình nên Hoàng Vy không biết là có người thứ ba bước vào phòng.

- Á...á...á...Hải Phong, anh làm gì vậy hả?

- Đi ăn tối.

Hải Phong biết chỉ cần cô làm việc thì sẽ không ăn cơm, không chú ý đến sức khỏe, sống chung với nhau nửa tháng Hải Phong đã biết được điều này. Hải Phong ôm Hoàng Vy xuống nhà ăn cơm. Ngồi trong phòng ăn, cô vẫn không chịu nhúc nhích gì cả. Hải Phong gấp thức ăn vào bát của Hoàng Vy.

- Ăn đi.

- Hic...Đầu óc trống rỗng cả. Không nghĩ ra được gì hết.

- Sao thế?

Nhìn thấy hành động của Hoàng Vy, Hải Phong khó hiểu nhìn cô.

- Hu...hu...Hải Phong, giúp tôi với.

-???

- Mai là nộp sản phẩm thiết kế rồi mà chưa có ý tưởng gì hết! Hu hu.

- Thiết kế???

- Ủ! Thiết kế đá quý.

- Chẳng phải em học ngành thiết kế sao?

- Hic. Đúng. Nhưng ý tưởng thì không phải lúc nào cũng có.

- Ăn trước đi rồi nghĩ tiếp.

- Không ăn đâu.

- Vy Vy.

- Được được, tôi ăn là được chứ gì.

Theo thói quen, ăn tối xong Hải Phong thường ra ngoài hoa viên đi dạo. Thấy vậy, Hoàng Vy cũng theo chân cậu.

- Hải Phong, tôi thấy ba mẹ anh rất yêu thương anh nha!

- Đúng vậy! Từ nhỏ, bố mẹ đã dành cho tôi rất nhiều sự yêu thương, cả em gái tôi cũng vậy.

- Hi hi. Anh hạnh phúc thật đấy! Thế sao anh lại lạnh lùng với người khác vậy chứ? Không giống anh bây giờ chút nào.

- Tôi chỉ dịu dàng với người tôi yêu thôi.

Chỉ câu nói đó của Hải Phong làm Hoàng Vy vô cùng xấu hổ, không gian im lặng càng làm không khí xung quanh giữa hai người trở nên....

Đột nhiên, Hải Phong nhẹ nhàng ôm Hoàng Vy vào người. Hương hoa oải hương tỏa ra trên người cô làm tâm trạng của cậu trở nên thoải mái hơn nhiều.

- Hải Phong, anh làm gì vậy?

- Cho anh một phút.

Biết mình không thể thắng được người con trai bá đạo này nên cô đành yên lặng cho cậu ôm. Hải Phong buông cô ra và nhìn thẳng vào ánh mắt của Hoàng Vy nhẹ nhàng nói.

- Em là người con gái đầu tiên làm trái tim anh rung động. Hiện tại và tương lai sẽ mãi như vậy!

“ Anh ta đang tỏ tình à? _ Hoàng Vy trầm nghĩ.

- Vy Vy, lần trước là nụ hôn đầu của em??? _ Hải Phong hỏi.

.....

Hoàng Vy đơ ra mấy giây rồi khẽ gật đầu.

- Anh dành nụ hôn đầu cho em vì anh biết rằng em là người con gái duy nhất mà cả đời này anh sẽ mãi yêu!

Không có hoa hồng, không có nhẫn kim cương cũng chẳng có không gian lãng mạn. Đúng là phong cách tỏ tình của đại ma vương rất khác với mọi người nhưng phản ứng của Hoàng Vy thì cũng rất khác.

- Sao vậy?

- Em không phải là người con gái bình thường. Có rất nhiều người truy sát, những người xung quanh lúc nào cũng có thể gặp nguy hiểm. Em.

- Vy Vy, anh sẽ bảo vệ em! _ Hải Phong chắc chắn nói.

- Hải Phong, cho em chút thời gian nhé.

- Muốn anh đợi cả đời cũng được. _ Hải Phong.

- Hải Phong. ...Anh. ...

- Em là người con gái rất may mắn.

- May mắn? À... cảm ơn anh.

Nói xong nó vội vàng chạy về phòng mình. Chắc chắn là cô đã nghĩ ra điều gì đó để lại không khí lãng mạn cho một mình Hải Phong. Suốt cả đêm, hi hoáy gì đó cuối cùng cũng đã hoàn thành.

Bạn đang đọc truyện *Do You Remember Me???* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12

_ Tập đoàn Manchester United _

- Bắt đầu đi.

Cuộc họp thường niên của phòng thiết kế bắt đầu. Vũ Quang ngồi trên chiếc ghế chủ trì lạnh lùng nói. Tác phong làm việc của cậu khác hẳn với thường ngày.

- Sản phẩm tháng 7 sẽ do Nguyễn Khánh An và Trịnh Vy Vy thiết kế. Mời hai người lên thuyết trình tác phẩm _ Giám đốc.

Trong cuộc họp lúc này là toàn bộ nhân viên phòng thiết kế. Khánh Linh, Huệ Anh, Thúy An, Giám đốc Vũ Quang và hai thành viên mới Khánh An và Hoàng Vy.

- Theo như mọi người đã biết, doanh số bán kim cương từ 2007 đến nay đều tăng đều và ổn định bất chấp sự khủng hoảng của nền kinh tế. Các tập đoàn lớn đều chú trọng các sản phẩm thiết kế có sử dụng kim cương làm chủ đạo. Đây là sản phẩm của tôi:

Trước mặt mọi người bây giờ là một lắc tay mắt ngọc_ Sản phẩm thiết kế của Khánh An.

- Tôi định sử dụng đá mắt mèo làm thiết kế chủ đạo.

Điều làm nên sức hấp dẫn của loại đá này là được gắn rất nhiều viên đá nhỏ khác.

Mỗi viên đá lại sở hữu một vẻ đẹp hoàn toàn riêng biệt và hội tụ đầy màu sắc của những loại khác.

- Nguyễn Khánh An, cô biết đá mắt mèo rất khó tìm. 97% được khai thác ở Australia còn lại 3% là ở Mexico. Nhưng nếu muốn tìm được một viên đá Opal đạt chất lượng đá quý thì rất khó tìm! Liệu rằng giá thành có quá cao không?_ Vũ Quang thuộc tầng lớp thượng lưu.

- Điều này tôi biết. Nhưng với người thuộc tầng lớp thượng lưu thì sản phẩm này có đủ điều kiện để mua. Nó còn tượng trưng cho sự sang trọng và thanh lịch. Qua sự tìm hiểu của tôi, đá mắt mèo có khả năng tán xạ ánh sáng tạo nên một vầng quang phổ màu sắc rất đẹp. Mỗi viên đá nhỏ đều có hiệu ứng phản xạ ánh sáng và cũng có thể thay đổi màu sắc. Do đó nó màu đen nên nó dễ dàng phân biệt các loại đá khác.

- Tầng lớp thượng lưu? Tập đoàn MU chú trọng đầu tư những sản phẩm độc đáo và mới lạ. Tuy nhiên, ngoài tầng lớp thượng lưu những người tiêu thụ sản phẩm của chúng ta cũng có thể là trung lưu hoặc bình dân. Họ muốn mua với những mục đích khác nhau nhưng chắc chắn đều mang một ý nghĩa đặc biệt!

- Tôi....

Nhìn phong cách nói chuyện của Vũ Quang ai cũng đoán được cậu ta đang làm khó Khánh An.

- Phó giám đốc Trịnh Vũ Quang, cậu còn chưa nghe sản phẩm của tôi mà._ Hoàng Vy giải vây cho Khánh An.

- Được, mời cô.

- Như mọi người đã biết, sản phẩm thiết kế trong tháng 7 sẽ do tôi và Khánh An thiết kế chứ không phải là một trong hai người. Khánh An đã thiết kế chiếc lắc tay đá quý được làm từ đá mắt mèo và thị trường tiêu thụ là những người thuộc tầng lớp trung niên. Còn đây là sản phẩm của tôi – “Chiếc nhẫn may mắn”_ Hoàng Vy tự tin trình bày và tiếp tục nói.

- Ý tưởng sản phẩm của tôi là sử dụng hình ảnh cỏ bốn lá! Ý nghĩa của bốn lá là sự trung thành, hy vọng, tình yêu và sự may mắn!

- Cô định sử dụng đá quý nào?_ Vũ Quang.

- Cỏ bốn lá có màu sắc tự nhiên là xanh vì vậy, tôi sử dụng đá quý “Peridot”.

- Trịnh Vy, cô không biết Peridot là loại đá quý rất bình dân sao?_ Khánh Linh.

- Cô nên biết tầm cỡ của MU như thế nào với thế giới?_ Thúy An.

- Đúng vậy, mặc dù MU là một tập đoàn chuyên thiết kế những loại đá quý sang trọng nhưng cũng không vì thế mà bỏ qua những sản phẩm độc đáo khác chứ! Đá Peridot mang một màu xanh tuyệt đẹp gắn với sự huyền bí. Nó là sự kết hợp giữa vàng cao quý và xanh lục hi vọng. Peridot là loại đá trong tự nhiên nên được rất nhiều người ưa thích. Nếu sử dụng nó một cách hợp lý. Thêm nữa, khi tôi thiết kế sản phẩm này, người dân bình thường cũng có thể mua được.

- Khánh An, Trịnh Vy các cô có thể nói cho tôi biết ý nghĩa của sản phẩm được không?_ Giám đốc hỏi.

- Tình yêu muôn màu muôn vẻ, không chỉ mang màu sắc của tình yêu mà còn mang màu sắc của cuộc sống._ Khánh An.

- Anh là một người vô cùng may mắn vì có em! Em là người con gái duy nhất mà cả cuộc đời này anh sẽ mãi yêu._ Hoàng Vy.

- Rất tốt. Hai người đúng là nhà thiết kế tài năng của MU._ Vũ Quang khen ngợi.

- Cảm ơn mọi người.

Sau khi hoàn thành xong bản thiết kế, hai người giao xuống bộ phận sản xuất. chỉ ba ngày sau, “Chiếc nhẫn may mắn và lắc tay mắt ngọc” đã được có mặt trên thị trường.

- “Xin chào tất cả mọi người. Tôi là Nguyễn Thanh Tùng_ Biên tập viên của tờ báo “Newhot”, theo thông tin tôi mới nhận được, hai sản phẩm mới nhất của tập đoàn MU là chiếc nhẫn may mắn và lắc tay mắt ngọc đã tung ra thị trường và là sản phẩm được chú ý nhất hiện nay. Năm nay, MU chia sản phẩm tiêu thụ ra làm hai thị trường. Lắc tay mắt ngọc tập trung ở thị trường tầng lớp thượng lưu, chiếc nhẫn may mắn được tiêu dùng ở tầng lớp bình dân, giá cả phù hợp với mọi nhà. Đây là một chiến lược tuyệt vời mà MU đã áp dụng. Hãy theo tôi khảo sát ý kiến của người dân nhé.

- Chào bạn, bạn nghĩ gì về sản phẩm mới của MU?

“- Tuyệt, tôi thấy nó vô cùng đẹp mắt.

- Sản phẩm với hình ảnh cỏ bốn lá làm tôi ấn tượng sâu sắc.
- Ông xã đã mua nó cho tôi làm quà kỉ niệm 20 ngày cưới, tôi biết ý nghĩa của nó rất tuyệt vời.
- Tôi không nghĩ là một công nhân như tôi có thể mua được một chiếc nhẫn đẹp mà tự nhiên như vậy.
- Giá cả và màu sắc rất hợp với gia đình tôi.
- Tôi thích ca sĩ Sơn Tùng MTP, tôi thấy anh ấy mua nó nên tôi cũng mua.
-”

- Như các bạn thấy đó, Hai sản phẩm đang làm mưa gió trên thị trường. Qua những thông tin của tòa soạn, trên thế giới đã có rất nhiều người nổi tiếng đã sở hữu nó như EXO, SNSD, Apink, Highlight, Hoàng tử Châu á Lee Kwang Soo..... Hãy cùng Newhot cập nhật ở bản tin tiếp theo.

- Hi hi Trịnh Vy, Khánh An, chúc mừng hai người._ Giám đốc mang nụ cười vô cùng tươi tắn đến phòng thiết kế.
- Cảm ơn giám đốc.
- Hừ! Có thành công một lần mà cô có vẻ vui nhỉ?_ Khánh Linh.
- Chì! Dù sao Trịnh Vy cũng làm tốt mà._ Khánh An.
- Các cô biết không, lượng đặt hàng đang tăng lên rất nhiều, có rất nhiều người mẫu nổi tiếng muốn đại diện cho nhãn hiệu của chúng ta đó._ Giám đốc.
- Yeah! Vui quá đi...

_ Cùng lúc đó, tại phòng tổng giám đốc_

- Tổng giám đốc, hai sản phẩm mới của hai nhà thiết kế trẻ đã thành công! Theo số liệu báo cáo của phòng tiêu thụ sản phẩm, số lượng đặt hàng trong và ngoài nước ngày một tăng, MU đã được người dân quan tâm hơn với sản phẩm lần này!_ Thư ký giám đốc- Diễm Thúy báo cáo.

- Ủ! Cô ra ngoài đi!
- Anh, em làm việc tốt chứ?_ Vũ Quang cười. Lần đầu tiên cậu cảm thấy vô cùng hạnh diện với Hải Phong.
- Rất tốt. Cần phát huy.
- Tổng giám đốc, anh có nên gặp mặt hai thiên tài này không?_ Vũ Quang gợi ý.
- Gặp được cậu là được rồi.
- Anh có muốn thưởng cho họ không?_ Vũ Quang.
- Cũng được. Tùy cậu!

Vũ Quang rời khỏi phòng Hải Phong. Lúc này, cậu nhìn tờ báo trên bàn và khẽ mỉm cười. Trên đó là bài báo miêu tả chi tiết và ý nghĩa của hai sản phẩm này. Cậu cô định ánh mắt ở dòng chữ “ Anh là một người vô cùng may mắn vì có em. Em là người con gái duy nhất mà cả đời này anh sẽ mãi yêu.” Đôi mắt của Hải Phong khẽ về lên một nụ cười hạnh phúc.

Vừa về đến biệt thự “ Wolf”, Hoàng Vy đã khoe chiến tích của mình với mọi người trong nhà. Ai cũng vui mừng thay cho cô. Đúng lúc đó thì Hải Phong vừa về...

- Hải Phong anh vừa về.
- Ủ! Có chuyện gì vui sao?
- Hi hi. Anh xem nè, sản phẩm thiết kế em thiết kế có lượng tiêu thụ rất lớn đó!_ Hoàng Vy.
- Em là nhà thiết kế mới của MU???
- He he, ngạc nhiên không? Em cũng không định giấu anh đâu. Em được nhận vào là trước khi gặp anh đó! Dù sao cũng cảm ơn anh nhé.
- Tại sao?
- Không có anh sao em thiết kế được chứ? Hi hi.
- Vậy là chiếc nhẫn may mắn là sản phẩm dành riêng cho anh à?

- Đúng vậy đó.
- Được rồi. Ăn cơm thôi. Hôm qua đã ăn ít lắm rồi.
- Vâng ạ!
- Mà Hải Phong, mai em với Khánh An đi dự triển lãm đá quý ở Anh ba ngày.
- Phần thưởng???
- Không biết nữa, thấy phó giám đốc bảo thế.
- Anh biết rồi! Đi vui về.
- Cảm ơn anh.
- Tiếc cho em quá, Vy Vy._ Hải Phong nói không đầu không đuôi.
- Là sao?
- Không có gì.

Bạn đang đọc truyện *Do You Remember Me???* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13

“I can fly

I’m proud that I can fly

To give the best of mine...”

- Alo!
 - Hello anh hai thân yêu.
- Kết thúc cuộc nói chuyện với Hoàng Vy, Hải Phong nhận được điện thoại từ ai đó.
- Chuyện gì thế?
 - Nè! Em gái yêu lâu ngày không gọi mà thái độ của anh thế nào đây à?_ Hải Băng giận dữ.
 - Được rồi! Giờ em đang ở đâu?_ Hải Phong.
 - Hi! Em đang rất yên phận đi học, một thời gian nữa em sẽ về Việt Nam học THPT._ Hải Băng.
 - Ok.
 - Hi hi. Nghe nói anh có bạn gái và em có chị dâu phải không?_ Hải Băng thích thú.
 - Ai nói?
 - He he. Còn ai vào đây nữa, em không nói chắc anh cũng biết. Vũ Quang thiếu gia chứ còn ai._ Hải Băng.
 - Ủ! Mai anh sẽ đối tốt với phó tổng.
 - Thôi mà! Em có quà cho anh đó! Chắc sắp đến rồi.
 - Là gì vậy?
 - Bí mật! Thế nhé, em đi học đây. Bye anh._ Hải Băng.

- Tạm biệt.

- Ai gọi thế?

Nghe cách nói chuyện của Hải Phong, Hoàng Vy vô cùng tò mò. Cô chỉ biết đó là một người con gái thôi.

- Em gái anh! Con bé đang sống ở Anh.

-À! Bé gọi anh có việc gì thế.

Hải Phong chưa kịp trả lời thì ông Khanh bước vào trên tay là túi đồ gì đó.

- Thiếu gia, có quà của tiểu thư gửi về.

- Cảm ơn bác.

- Là gì thế nhỉ? _ Hoàng Vy vô cùng tò mò.

Để thỏa mãn mong đợi của cô, Hải Phong mở món quà đó ra! Là một áo đôi.

-

- Woa! Đẹp thế! Lần đầu tiên em được nhìn thấy kiểu dáng này đó.

- Em gái anh mua đây hả?

- Hỏi hộ em xem cô bé mua ở đâu, đặt hộ em với.

- Vy Vy, _ Hải Phong phải gọi tên Hoàng Vy để cô kìm hãm sự vui sướng của mình.

- Đây là thiết kế của nó!

- Cô bé học thiết kế sao?

- Ủ! Thiết kế thời trang.

- Giỏi vậy ta. Đúng là em gái anh có khác.

- Tặng em! _ Hải Phong đưa cho nó cái áo kiểu nữ.

- Thật hả???

- Cô bé mang về nói đặc biệt là tặng cho em. Nên nhớ là sản phẩm đặc biệt, không có cái thứ hai đâu.

- Em nhớ rồi! Em sẽ mặc nó khi đi Anh. Hihi.

Nhờ có Hải Băng mà Hoàng Vy và Hải Phong đã có kỉ niệm đầu tiên. Chiếc áo đôi đặc biệt.

- Mà Hải Phong, em cũng có quà cho anh này!

-???

Cô đưa cho cậu một tập giấy, Hải Phong thắc mắc không hiểu sao nó lại nằm trong tay Hoàng Vy. Đây là một tập tài liệu vô cùng quan trọng với MU không hiểu sao bị lấy cắp, tuy nó có thể là vũ khí hủy diệt MU nhưng cậu cũng đã nghĩ những biện pháp để phòng ngừa trong những trường hợp nó rơi vào tay đối thủ.

- Trong khi làm nhiệm vụ, em tình cờ phát hiện ra! Mà cầm cũng không có tác dụng gì cả.

- Cảm ơn.

Hôm nay là ngày đầu tiên Hoàng Vy đi Anh, căn biệt thự cũng không trở nên yên tĩnh vì một lí do vô cùng đặc biệt khác.

- Ông chủ, bà chủ mừng hai người về nhà! _ Bác Khanh nói.

- Bác Khanh, thiếu gia đâu?

- Thừa phụ nhân, thiếu gia đang ở công ty. _ Ông Khanh.

- Tôi biết rồi!

Hết giờ làm việc, cậu trở về với ngôi nhà của mình. Thường ngày thì cậu sẽ được nghe giọng nói đáng yêu của ai đó nhưng hôm nay thì khác, một chút hụt hẫng và thất vọng! Nhưng..

- Con yêu, sao nhìn con ủ rũ thế?

- Ba, mẹ sao hai người đã về rồi? Con tưởng mai mọi người mới về chứ._ Hải phong ngạc nhiên khi ba mẹ đến sớm hơn hành trình họ dự báo.

- Con yêu, mẹ về nhà sớm để gặp con dâu của ba mẹ nha!_ Quỳnh Anh vẫn tỉnh nghịch như ngày nào.

- Rất tiếc. Cô ấy đi Anh rồi. Ba ngày sau mới về._ Hải Phong

- Ba làm hết công việc trong vòng một tuần để trở về đây ba ngày gặp cô con dâu đây, con trai yêu!_ Thiên Trọng

- Vậy ba mẹ không có phúc rồi._ Hải Phong

- Ông xã, chúng ta có nên ở đây một thời gian không?_ Quỳnh Anh.

- Anh cũng muốn lắm chứ... Ha ha ha._ Thiên Trọng

“Hazzi. Cậu cũng bó tay với hai người luôn.”

- Ba mẹ không về cùng Hải Băng sao?_ Hải Phong

- Mẹ còn không biết đưa con gái yêu quý của mẹ ở đâu đây này._ Quỳnh Anh.

- Hôm qua con bé tặng quà cho con._ Hải Phong

- Thật hả? Thế mà nó không tặng ba mẹ gì hết.

- Tại ba mẹ nuông chiều em nó quá._ Hải Phong

- Hi hi. Em gái con mà._ Thiên Trọng

_ Tại London Anh_

- Sao anh cứ đi theo chúng tôi làm gì thế hả?_ Khánh An tức giận vì Vũ Quang cứ theo đuôi cô và Trịnh Vy.

- Phó tổng, anh không có việc gì làm nữa phải không?_ Hoàng Vy cũng cảm thấy khó chịu.

- Chuyển đi có ba người, chúng ta phải luôn bảo vệ lẫn nhau chứ. Dù sao đây cũng phải là Việt Nam_ Vũ Quang giải thích.

- Trịnh Vũ Quang, anh tưởng tôi là trẻ con chắc?_ Khánh An.

- Thôi! Em đi chơi đây, tạm biệt hai người._ Hoàng Vy không muốn làm người thứ ba xen vào giữa hai người.

- Chị dâu...? Chị đi đâu vậy?_ Trong tình thế rối loạn, Vũ Quang đột nhiên gọi Hoàng Vy hai tiếng chị dâu.

- Chị...chị..dâu?_ Khánh An ngạc nhiên.

- Cậu nói gì???

- Hi hi...Không có gì, cô đi an toàn...

- Đừng lo, đây là nơi tôi theo học bốn năm đó. Hi hi.

Nói rồi, nó vui vẻ đi còn lại hai người.

- Này! Vừa anh gọi chị dâu là sao?

- Dâu có, tôi gọi nhầm thôi.

- Hừ! Không quan tâm anh nữa.

- Khánh An, chờ anh đi với..

Quay trở lại với Hoàng Vy, nó tự do đi đến những nơi mà nó thích. Hai tháng trước cô đã từng sống ở đây bốn năm để theo học Cambrige, cảm xúc như phút ban đầu vậy! Con gái mà, shopping chính là sở thích đặc biệt. Đạo quanh cửa hàng thời trang và trang sức sang trọng, cô không quên ngắm nhìn những bộ quần áo váy dạ hội quý phái.

- Ruby Stars kính chào quý khách.

Nơi nó đặt chân đến đây chính là một trong những khu mua sắm lớn nhất của trung tâm thương mại này. Bằng tiền thưởng đầu tiên của cô tại MU, Hoàng Vy quyết định sẽ mua tặng Hải Phong một món quà thật ý nghĩa. Chiếc áo sơ mi xanh được cắt may tỉ mỉ ở từng khâu, chiếc áo cũng được làm từ chất liệu đặc biệt. Nhìn nó rất đặc biệt khi xếp xung quanh nó là những sản phẩm cao cấp cũng không kém. Hoàng Vy nhanh chân tiến đến nhưng chưa kịp lấy thì đã có một bàn tay khác nhanh hơn trong giây lát.

- Tôi lấy chiếc áo này!

Giọng nói ngọt ngào như thiên thần vang lên trong cửa hàng. Hoàng Vy cũng khá ngạc nhiên khi nghe thấy nó. Bằng con mắt của mình, cô rất ấn tượng với cô gái bé nhỏ này.

Trong khi còn đang suy nghĩ thì cô gái ấy tiếp tục nói.

- chị cũng định lấy chiếc áo này sao?

- À....Ừ.._ Hoàng Vy bối rối.

- Hi hi. Chị dễ thương thật đấy!

- Em mua tặng bạn trai sao?_ Hoàng Vy.

- Không! Em tặng một người anh?

- Còn chị thì sao?

- Chị định mua tặng cho một người đặc biệt.

- Bạn trai sao??_ Cô gái kia trêu Hoàng Vy.

- Hi hi. Cũng kiểu như vậy.

- Chị ơi, còn chiếc áo này không?_ Cô gái kia quay sang hỏi tiếp tân.

Tuy mới trò chuyện được ít phút nhưng nó lại cảm thấy vô cùng thích thú với cô gái này.

- Dạ còn thưa quý khách. Đây là sản phẩm mới nhất của nhà thiết kế thời trang Lee Kwang Soo. Số lượng sản xuất chưa đến 10 cái.

- Vậy được! Lấy cho tôi hai bộ, gói vào hai túi nhé._ Cô gái.

- Dạ vâng.

Hoàng Vy đứng một bên quan sát, cô cũng cảm thấy rất thiện cảm với cô gái thân thiện ấy. Ít phút sau, một túi đồ được đặt vào tay Hoàng Vy trong ánh mắt ngỡ ngàng của cô.

- Tặng chị! Chúc chị thành công với tình yêu của mình nhé! Cô gái kia không quên nháy mắt, điệu bộ rất đáng yêu.

- Sao em lại tặng chị chứ?

- Vì chị rất đáng yêu.

- Hi hi! Cho chị biết tên em được không?_ Hoàng Vy hỏi.

- Hải Băng ạ.

- Tên em rất đặc biệt. em còn đang học sao?_ Hoàng Vy.

- Vâng! Em đang học Cambrige.

- Thật không? Vậy chị là tiền bối của em rồi, chị là Hoàng Vy, chị vừa ra trường xong.

- Woa! Bất ngờ quá!

- Chị dẫn em đi ăn kem nhé! Để cảm ơn em chuyện chiếc áo._ Hoàng Vy.

- Tuyệt vời. Em đồng ý!

Hải Băng và Hoàng Vy cùng nhau vui cười, nói nói thân thiết như hai chị em vậy! Hoàng Vy biết giá của chiếc áo này cô phải mua không biết bao nhiêu kem để trả đủ đây. Vì là người có ơn phải trả nên Hoàng Vy đã xin số điện thoại và thông tin liên hệ của Hải Băng để tiện liên lạc. Dù cách nhau năm tuổi nhưng hai người lại có rất nhiều điểm chung. Qua nói chuyện với Hoàng Vy, Hải Băng vô cùng thích thú khi biết cô cũng là người Việt Nam và cùng chung một niềm đam mê với thiết kế đá quý Hải Băng còn rất ngưỡng mộ Hoàng Vy vì cô cũng học khoa quản trị kinh doanh với bằng A+ xuất sắc tại Cambrige... Tại ngày thứ hai ở Anh, Hoàng Vy đều may mắn khi được tham buổi dự buổi triển lãm đá quý

này, được mở mang tầm hiểu biết. Vũ Quang tiết lộ, đây là một trong những đặc ân của những nhà thiết kế của MU.

Họ có rất nhiều cơ hội để đến những đất nước mới và gặp gỡ những nhà thiết kế tài giỏi và thành công của thế giới.

- Chị Khánh An, chị thấy các thiết kế ở đây thế nào? _ Hoàng Vy.

- Ấn tượng. Đúng là những nhà thiết kế hàng đầu. Không biết khi nào chúng ta mới được như thế này đây? _ Khánh An.

- Hai người yên tâm. Đây là nhà thiết kế của MU thì tương lai chắc chắn sẽ được. _ Vũ Quang.

- Chị tôi cũng được mở một triển lãm riêng rồi đó. _ Khánh An.

- Chị cô đúng là có tài nhưng mà tính cách thì. ... _ Vũ Quang.

- Anh nói gì đó hả?

- Hi! Tôi xin lỗi mà.

- Không đề ý đến anh nữa. Trịnh Vy, mai em đi đâu chơi không?

- Mai em muốn đi mua đồ, chị đi với em nhé!

- Trời! Ngày đầu tiên đến đây cũng đi shopping, ngày cuối cùng cũng đi mua sắm. Hai người rảnh lắm hả? _ Vũ Quang cảm thán!

- Anh có ý kiến gì??? _ Khánh An.

- Không...không...

- Hoàng Vy, mai chị em mình cùng đi. _ Khánh An.

- Cảm ơn chị.

Bạn đang đọc truyện *Do You Remember Me???* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14

Hôm sau, ba người đặt chân đến trung tâm thương mại Ruby Stars. Khánh An chính xác là một cô tiểu thư chính hiệu quần áo, túi xách, giày dép lần lượt được cô mua.

Trong khi Khánh An đang mua sắm một cách thoải mái thì Vũ Quang và Hoàng Vy chỉ biết lắc đầu bó tay với cô nàng.

- Chị dâu, áo này của chị đẹp à nha. _ Vũ Quang quan sát. Thấy áo hôm nay của Hoàng Vy rất đặc biệt. Bằng con mắt nhìn người của Vũ Quang chắc chắn cậu ấy biết nó là một sản phẩm thủ công rất đặc biệt.

- Tất nhiên, Áo tôi mua thì không giống ai rồi. _ Hoàng Vy.

- Xi! Chị không giấu được em đâu nha! _ Vũ Quang.

- Chuyện gì, có ai giấu cậu chuyện gì đâu. _ Hoàng Vy.

- He he. Đây là áo anh Hải Phong mua phải không nào?

- Sao...sao cậu biết.

- Hi hi. Em là ai chứ!

“ Reng . reng . . reng . . ”

- Chị họ thân yêu. Vừa nghe thấy tiếng chuông điện thoại, Vũ Quang vui mừng ra mặt.

- Cắt ngay cái giọng gà mờ của cậu đi. _ Bên đầu dây, một cô gái nói.

- Chị. . . !!! ???

- Nghe nói cậu đến Anh hả?

- Đúng vậy, sao chị biết?

- Bây giờ cậu rảnh không? Gặp chị có chút việc.

- Rảnh lắm chị. Hẹn chị ở đâu được. ?

- Nhà hàng A & D, 30 phút nữa sẽ gặp nhau ở đó. _ Cô gái.

- Ok chị, em được dẫn bạn theo cùng không? _ Vũ Quang.

- Cũng được. Thế nhé!”

30 phút sau, Vũ Quang, Hoàng Vy và Khánh An đã tới A & D. Có vẻ như người chị họ của cậu ấy vẫn chưa tới.

- Phó tổng, chị họ anh chưa đến à? _ Khánh An.

- Đây không phải công ty, hai người gọi tên tôi là được. Chắc chị ấy đến muộn chút thôi. _ Vũ Quang.

- Trịnh Vũ Quang.

Phó tổng vừa ngắt lời thì một bóng người quen thuộc ở cửa.

- Chị!

- Hải Băng!

- Chị Vy Vy!

Khi Hải Băng vừa đến thì có hai giọng nói vui mừng lẫn ngạc nhiên cùng cất tiếng gọi. Đó không ai khác là Vũ Quang, Hoàng Vy.

- Chị Hải Băng, chị biết Trịnh Vy sao? _ Vũ Quang.

- Ủ! Tình cờ gặp trong lần mua quần áo. _ Hải Băng.

- O, chị. . . đây là?

- Hi! Chị là Khánh An, bạn của Trịnh Vy. _ Khánh An vui vẻ nói.

- Hi hi, chị không phải là bạn của Vũ Quang? _ Hải Băng tình nghịch.

- Chị, đừng trêu Khánh An. _ Vũ Quang nhìn thấy Khánh An đang xấu hổ.

- Ohh. Em thấy thú vị à nha chị Vy Vy nhỉ?

- Chuẩn không cần chỉnh. _ Hoàng Vy.

- Ha ha ha.

Mọi người cùng nhau ăn tối, không khí đều rất vui vẻ. Mặc dù Hải Băng ít tuổi hơn nhưng nó lại vô cùng hợp lý với Khánh An và Hoàng Vy. Mặt khác, Vũ Quang thì lạc lõng giữa đám yêu nữ này.

- Chị Hải Băng, chị gọi em đến đây có việc gì thế? _ Vũ Quang.

- À. . . quà của em đây! _ Hải Băng đưa nó một chiếc hộp.

- Quà gì vậy?

- Hi hi! _ Hải Băng không nói gì mà nhìn về phía Hoàng Vy đang nói chuyện với Khánh An. Vũ Quang cũng hiểu được.

- Hải Băng, em ở đây nha! Chị với chị Khánh An vào nhà vệ sinh chút.

- Vâng ạ!

Hai người vừa đi xong thì Vũ Quang và Hải Băng đã thì thầm to nhỏ.

- Vũ Quang, có phải chị Vy Vy là chị dâu của chị không? _ Hải Băng

- Sao chị biết được?

- Em thấy chiếc áo chị Vy Vy mặc không?

- Có.

- He he! Cả thế giới chỉ có hai chiếc thôi.

- ???

- Vì đây là sản phẩm độc nhất do chị thiết kế.

- What?

- Cách đây vài ngày trước, chị có tặng anh hai một bộ áo. Áo đôi này do chính tay chị làm ra chỉ có anh Hải Phong và người chị dâu trong truyền thuyết là có thôi. Biết không em? _ Hải Băng.

- He he! Thì ra là thế! Chị phải cảm ơn em đã cấp báo những thông tin quan trọng này nhé.

- Vì cảm ơn em nên chị mới tặng em món quà kia chứ! _ Hải Băng.

- Sao chị không thiết kế cho em?

- Never.

Vũ Quang và Hải Băng nói chuyện xong thì hai người kia cũng quay trở lại. Dù là một cuộc gặp gỡ ngắn nhưng để lại rất nhiều thú vị và ý nghĩa. Ba ngày dự triển lãm ở Anh đã trải qua một cách tốt đẹp. Vừa xuống máy bay, Khánh an, Vũ Quang và Hoàng Vy đã trở về tập đoàn MU.

_ Phòng thiết kế _

- Chào mừng hai người về nhà. _ Huệ Anh là người duy nhất chào đón hai nhân viên mới.

- Hừ! Có phần thưởng nhỏ nhoi vậy mà cũng vui. _ Thúy An.

- Em đi vui về chứ? Không bị ai bắt nạt hả? _ Vừa nói, Khánh Linh vừa liếc nhìn ai đó.

- Hi hi! Em rất vui chị ạ. _ Khánh An.

- Hai người vất vả rồi! Sao không nghỉ ngơi hết ngày hôm nay đi. Giám đốc cũng vừa họp về đến nơi.

- Không cần đâu! Chúng tôi mang quà đến cho mọi người. _ Hoàng Vy bây giờ mới lên tiếng.

- Cảm ơn cô.

- Hoàng Vy, đây là gì thế?

Trong khi sắp xếp lại đồ đạc, Huệ Anh phát hiện ra có một chiếc hộp được gói rất cẩn thận còn có chiếc nơ nhỏ rất xinh xắn.

- Hi hi, quà em tặng một người bạn thôi chị.

- Ohh! Là à nha, bạn trai sao? _ Huệ Anh tiếp tục trêu.

- Không...không...

- Nói đi mà... đi mà! Huệ Anh vẫn tiếp tục trêu cô.

- Chị Huệ Anh, bé Vy còn mua áo sơ mi nam nữa nhé!_ Khánh An cũng vào hội để chọc Hoàng Vy.

- Chị Khánh An...

- Được rồi..Không trêu em nữa.

- Lúc nào có phải nói với các chị nhà!

- Chắc chắn rồi! “Chỉ sợ hai người sốc quá mà ngất đi thôi!”

Hết giờ làm việc, mọi người cùng nhau ra về. Hoàng Vy vô cùng háo hức. Mới ba ngày không gặp Hải Phong với mọi người mà nó đã vô cùng nhớ rồi. Cứ nghĩ đến sau này phải rời đi, cô cũng không khỏi buồn lòng.

- Tiểu thư, cô đã về rồi._ An Dung là người đầu tiên nhận ra. Đây có lẽ là người luôn ngắm cô nhiều nhất.

- Chào tiểu thư.

- Nhớ mọi người quá đi! Em có quà cho mọi người này.

- Woa, tiểu thư cũng nhớ chúng tôi? Hạnh phúc quá!

- Bác Khanh, Hải Phong về chưa ạ?_ Hoàng Vy.

- Thiếu gia còn chưa về. Tiểu thư nghỉ ngơi trước đi lúc nào cậu ấy về tôi sẽ gọi._ Ông Khanh.

- Cảm ơn Bác.

Nghỉ ngơi một thời gian thì đã đến giờ ăn tối, Hoàng Vy thắc mắc tại sao giờ này Hải Phong còn chưa về. Sự lo lắng được thể hiện rõ qua từng cử chỉ của cô.

- Bác ơi, sao cậu ấy vẫn chưa về thế?

-...

Mặc dù rất muốn trả lời Hoàng Vy, nhưng ông Khanh cũng không biết đáp án.

- Không biết anh ấy có xảy ra chuyện gì nữa?

- Sao giờ này còn chưa về...!

Hành động của Hoàng Vy làm mọi người vô cùng thích thú. Đã bao lâu rồi họ không được nhìn những hình ảnh độc đáo này.

- Kết!

Vừa nhắc đến ai đó thì một thân hình quen thuộc xuất hiện ở cửa. Vẫn phong cách lạnh lùng ấy nhưng đối với Hoàng Vy, nó đặc biệt hơn. Chỉ với ba ngày gặp mà khi nhìn thấy Hải Phong, nụ cười lung linh xuất hiện trên mặt cô. Hoàng Vy chạy ngay đến trước mặt cậu, ánh mắt nhìn trái nhìn phải nhìn trên, nhìn dưới. Xác định Hải Phong không có vấn đề gì thì Hoàng Vy mới thở phào nhẹ nhõm. Hoàng Vy biết Hắc Hoa đã ám sát cậu hai lần nhưng đều thất bại. Không biết lúc nào thì họ lại rat ay tiếp. Nhìn hành động của Hoàng Vy, môi mỏng của Hải Phong bất giác vẽ lên một nụ cười hạnh phúc. Hoàng Vy giờ mới lên tiếng.

- Sao giờ anh mới về?

- Tôi có việc gấp cần giải quyết ở công ty.

- Nên anh ở lại làm?

- Ừm.

- Hi hi! Vậy ăn cơm thôi.

- Hải Phong, có phải bố mẹ anh vừa về à?_ Hoàng Vy đột nhiên hỏi.

- Ừm.

Khỏi cần hỏi cậu cũng biết được vì sao cô lại biết.

- Phù...May quá..hi hi..

- Trước sau gì em cũng phải gặp!

- Tại sao?

- Con dâu gặp bố mẹ chồng.

-!

Những tiếng cười khúc khích vang lên xung quanh sau câu nói của Hải Phong. Khi nói lúc này, cô vô cùng xấu hổ. Đại ma vương lại rắc thính nữa rồi!

“Cốc...cốc...cốc”

- Hải Phong, anh có trong phòng không? _ Hoàng Vy.

- Vào đi!

- Quà của anh nè.

Hoàng Vy bước vào kèm theo đó là hai món quà Hải Phong nhìn hai túi quà của cô mà trong lòng cũng nở một nụ cười nhẹ! Từ khi có sự xuất hiện của Hoàng Vy trong cuộc đời cậu, lời nói và những nụ cười của cậu đã khác so với trước kia! Nói nhiều hơn và cười cũng vậy.

- Tôi dùng tiền thưởng để mua tặng anh đó nha.

- Cả hai??

- Hi! Không phải chiếc áo này tôi được mua tặng nhưng do chính tôi chọn đó.

- Ài?

- Một cô bé rất dễ thương.

Hải Phong mở món quà thứ hai _ Một chiếc bút. Cây bút được phủ lớp sơn bóng màu đen kết hợp những họa tiết mạ vàng cùng làm tôn lên vẻ đẹp nổi bật của cây bút. Đó là sự mạnh mẽ, sang trọng và quý tộc. Cây bút được chế tạo từ đồng tinh khiết, sau đó thông qua quá trình công nghệ mạ vàng, không dễ bị ăn mòn.

- Tôi biết anh là tổng giám đốc rất tài năng, mỗi ngày anh ký rất nhiều hợp đồng. Tôi mong chiếc bút này sẽ mang lại may mắn cho anh.

- Cảm ơn.

- Nhìn nè! Đây là sản phẩm có một không hai đó nhé! Tôi đã khắc tên anh lên chiếc bút này “Phong”.

- Cô tiêu hết tiền vào món quà? _ Hải Phong hỏi.

- Vâng! Dù sao tôi cũng không phải tiêu gì cả.

Hải Phong nhận được món quà mà bất giác nở nụ cười. Đây có lẽ là món quà đặc biệt nhất mà cậu được tặng.

Bạn đang đọc truyện *Do You Remember Me???* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15

“Sau đây là bản tin mới nhất ngày hôm nay. Theo thông tin mới nhận được, JK_ Một tập đoàn thời trang đứng trong top 5 phát triển nhất đang lâm vào tình trạng khủng hoảng. Hiện nay có rất đông công nhân đang đứng trước công tập đoàn để đình công. ...”

Hoàng Vy đang xem tin tức thì bất ngờ thấy thông báo.

- Vy Vy, bình tĩnh. _ Hải Phong.

- Chuyện này là sao? _ Hoàng Vy nhìn cậu như tìm một câu trả lời

- Anh sẽ điều tra chuyện này.

Hiệu suất làm việc của Hải Phong không bao giờ khiến Hoàng Vy thất vọng. 30 phút sau, tất cả mọi thông tin tình hình tài chính của JK đều hiện ra. Những con số thống kê đang dần hiện ra trước mắt cô. Vì là người sẽ nắm giữ trọng trách thừa kế của tập đoàn Jk nên cô đã học rất thành thạo quản lý tập đoàn. Bằng chứng ở việc Hoàng Vy luôn dành điểm A + cho các môn tài chính, Quản trị kinh doanh của Cambridge.

- Tiểu thư, thuộc hạ đã tìm hiểu, nguyên nhân của sự việc trên. A Vũ nắm bắt thông tin kịp thời cho hai người. Hải Phong và Hoàng Vy chú ý lắng nghe.

- Có hai vấn đề xảy ra. Đầu tiên, nội bộ của công ty đang rắc rối. Một số cổ đông đang liên kết với người bên ngoài để chiếm lấy chiếc ghế chủ tịch. Hiện tại chủ tịch đang nắm giữ 44% cổ phần là cổ đông lớn của công ty. Các cổ đông khác đang chiếm số còn lại là 56%, nếu họ liên kết với nhau thì có khả năng sẽ lật đổ được ông ấy. Tiểu thư, cô biết tập đoàn BK chứ? _ A Vũ.

- BK là tập đoàn chuyên về thời trang là đối thủ của JK. Chủ tịch của họ chính là một trong những trợ tá của ba tôi trước đây. Người này đã ăn cắp rất nhiều ý tưởng của ba tôi. Không có lưu lại chứng cứ gì nên không thể kết tội được. _ Hoàng Vy.

- BK có liên quan gì đến chuyện này? _ Hải Phong.

- Một nhân viên trong BK là người đằng sau tác động giữa các cổ đông trong công ty cô. Mặt khác, họ tung tin đồn xấu gây mất danh tiếng của JK để giá cổ phiếu giảm. _ A Vũ.

- Còn gì nữa? _ Hoàng Vy.

- Một hacker của BK đã âm nhập vào hệ thống của công ty để trao đổi những đơn đặt hàng quan trọng. Sai mẫu mã thiết kế, ngày giờ giao nộp. _ A Vũ.

- Trong ứng ngoài hợp. Cao tay thật! _ Hoàng Vy.

- Tiểu thư, cô nên nghĩ cách tốt nhất để cứu JK lúc này. _ A Vũ.

- Vy Vy, cần anh giúp không?

- Có chứ! Hai người sẽ là trụ thủ đắc lực nhất của em. He he. _ Hoàng Vy.

- ????

- Dựa theo tình hình hiện nay, JK có hai vấn đề cần giải quyết mà A Vũ đã đưa ra như vậy, chúng ta sẽ đưa hai hướng. A Vũ cậu sẽ phụ trách những cổ đông của công ty. Nên nhớ, họ là những người làm việc rất lâu trong JK hãy dùng biện pháp mềm dẻo để họ giúp ta. _ Hoàng Vy.

- Vâng, tôi biết rồi.

- Đây là danh sách cổ đông, số điện thoại và thông tin cần thiết. Tôi sẽ âm thầm liên hệ với ba tôi để trợ giúp cậu. Việc còn lại thì giao cho tôi. _ Hoàng Vy.

Trong giây lát, phòng làm việc chỉ còn lại Hoàng Vy và Hải Phong.

- Cần anh giúp gì?

- Tìm giúp em một thiên tài máy tính. _ Hoàng Vy.

- ???

- Hacker thì phải dùng Hacker xâm nhập tôi. _ Hoàng Vy.

- Tương kế tựu kế? _ Hải Phong.

- Không! Đánh bại ngay lập tức. _ Hoàng Vy.

Nhìn phong cách nói chuyện với Hoàng Vy, Hải Phong biết cô đã trở thành một con người của công việc: Quyết đoán và mạnh mẽ.

- Là anh.

Hải Phong nhìn Hoàng Vy nở một nụ cười nhẹ! Câu trả lời của cậu làm cô ngạc nhiên.

- Anh cũng học cơ à? _ Hoàng Vy.

- Ừm. Biết đôi chút.

- Vậy được! Giúp em phá hủy sự xâm nhập của BK và bảo mật một mạng lưới thông tin cho JK một cách tốt nhất. _ Hoàng Vy.

- Ok.

Có lẽ mọi người rất thắc mắc không hiểu tại sao cô không liên lạc với ba cô ngay lập tức. Vì cô biết có gọi điện thoại cũng sẽ chẳng giúp ích được gì nhiều. Trong tình thế tính mạng của cô còn gặp nguy hiểm thì cách tốt nhất bảo vệ JK chính là âm thầm giúp đỡ.

Tiếng lạch cạch của bàn phím được diễn ra rất linh hoạt. Từng ngón tay của cậu như múa trên đó.

- Xong.

- Gì? Mới có năm phút thôi mà.

Hoàng Vy bất ngờ. Tuy biết ở các lĩnh vực khác, Hải Phong đều là thiên tài nhưng IP là một lĩnh vực rất phức tạp mà với tốc độ của Hải Phong thì Hoàng Vy biết đó lại là chuyện vô cùng dễ dàng. Cô thắc mắc không biết có chuyện gì mà cậu không làm được đây?

- Được rồi! Bây giờ chúng ta sẽ đấu với BK?_ Hoàng Vy.

Bước đầu tiên trong kế hoạch của cô đã hoàn thành. Bước tiếp theo thì hai người cần phải cố gắng rồi.

- Anh cố gắng tìm những điểm yếu của BK giúp em càng nhiều càng tốt._ Hoàng Vy.

Không gian một lần nữa lại rơi vào im lặng. Đã qua 24 tiếng không ngủ, hai người đều đang cố gắng tìm kiếm và cuối cùng.

- Tìm ra rồi.

-???

- Anh nhìn những địa chỉ IP này xem. Có gì lạ không?_ Hoàng Vy.

- Mật mã.

- Đúng vậy. Tuy em không phải thiên tài máy tính nhưng cũng học qua được một chút kiến thức. Nhìn vào những IP đặc biệt này, ta có thể thấy mỗi tuần, họ sẽ gửi đi một văn kiện, tuy không cùng thời gian và khác địa chỉ email. Tuy nhiên, nếu phân tích sẽ tìm ra quy luật của nó. Họ đều dùng mật mã để mã hóa những nội dung mới quan trọng. Mật khác, địa chỉ email nếu sắp xếp lại theo một trật tự nhất định thì sẽ biết được chúng đều gửi cho cùng một công ty._ Hoàng Vy.

- Công ty Alpha.

- Chính xác. Alpha là công ty thời trang mới. Ở đó có tiềm năng phát triển vô cùng lớn. Em nghĩ đó sẽ là một công ty vô cùng quan trọng đối với công ty thời trang. Chắc chắn Bk đang tiến hành thu mua nó.

- Lí do?

- BK muốn tấn công vào thị trường Châu Âu. Mà Alpha lại nằm ở Matxcova, Nga, một địa điểm vô cùng thích hợp.

- Vậy em định làm gì tiếp theo?

- Thu mua Alpha.

- Hiện giờ giá thành của công ty Alpha là 35.000 triệu USD.

- Hừ. Xem ra phải chơi trò đuổi bắt với BK một chút mới vui chứ nhỉ?_ Hoàng Vy tỉnh nghịch.

Kế hoạch được lập ra với sự trợ giúp thiên tài máy tính Hải Phong cùng với bộ óc IQ 156 của cô thì chiến thắng trong tầm tay. Phía bên BK, chẳng hiểu lí do gì, cổ đông của JK không đứng về phía Hàn Thiên nữa. Họ đều rút lui khỏi kế hoạch này. Đúng lúc đó, Hacker cũng thông báo cho ông ta về lỗ hổng IP của công ty. Có lẽ giờ đây công ty BK đang “gà bay chó sủa rồi”. Nhưng kịch vui vẫn còn ở phía sau. Sau khi giải quyết tạm thời những vấn đề phát sinh, Hàn Thiên phải đối mặt với nguy cơ lớn nhất.

- Chủ tịch, trong khi ta đang tiến hành thu mua Alpha thì phát hiện có một người nào đó đang có ý muốn thu mua.

- Người nói gì? Lập tức tìm mọi cách ký hợp đồng với Alpha.

- Tôi vừa làm xong chỉ còn thiếu bước giao dịch lần cuối nữa thôi._ Thư ký.

- Vậy sao cậu không tiếp tục.

- Đang hợp tác thì họ xuất hiện và đưa ra giá cả đắt hơn chúng ta rất nhiều.

- Lập tức bảo Hacker tìm cho ra người đứng đằng sau._ Hàn Thiên.

- Dạ!

Hàn Thiên không ngờ chỉ trong mấy phút mà kế hoạch thâm tóm của JK lại trở thành bùn đất. Hơn thế nữa, Alpha với biết bao tâm huyết của ông mà cũng có khả năng trở về con số 0. Dù có chuyện gì nữa, ông nhất định phải lấy được Alpha.

- Chủ tịch, Hacker của chúng ta không tìm được ra Ip của người đó. _ Anh chàng thư ký vội vàng báo cáo.

- Hừ! Không tìm được. Muốn đấu với ta, được...đấu lại. Chuẩn bị máy tính._ Hàn Thiên.

10 phút sau, khi Hoàng Vy và Hải Phong đang chờ đợi thì “con mồi” xuất hiện.

- Hải Phong, xuất hiện rồi.

- Ừm

- Tăng giá lên 10%._ Hoàng Vy.

- Thư ký Đức, tăng 15%_ Hàn Thiên.

- Hải Phong, lên 20%._ Hoàng Vy.

- Lên 30%_ Hàn Thiên.

- Chủ tịch, như thế là quá cao so với mục đích ban đầu của chúng ta rồi đó._ Thư ký Đức lo lắng.

- 40%_ Hoàng Vy.

- Ừm

- Dám đấu với tôi sao? Không có cửa đâu. Tăng lên 50% cho tôi._ Hàn Thiên tức giận.

- Chủ tịch. Ngài suy nghĩ lại đi._ Thư ký Đức.

- Cậu là chủ tịch hay tôi?

- Dạ!

Sân giao dịch ngày một nóng lên. Một bên tăng giá cao hơn. Một trận chiến bất phân thắng bại.

- Vy Vy, giá thành đã tăng 50%.

- Hơn bao nhiêu tiền với dự tính._ Hoàng Vy.

- 52.500 triệu USD.

- Ok. Rút lui thôi._ Hoàng Vy.

Đôi môi mỏng của Hải Phong vẽ lên nụ cười. tài kinh doanh của Hoàng Vy chắc chắn không thua kém gì cậu.

- Chủ tịch, bên kia đã dừng giao dịch rồi.

- Tốt! Hủy giao dịch và ký tiếp hợp đồng đi.

- Chủ tịch. Đây đã là giao dịch cuối cùng không thể hủy được. Bên công ty Alpha đã thay đổi điều kiện khi chúng ta giao dịch._ Thư ký Đức lo lắng.

- Gì???

Hết thật rồi! Bao nhiêu công sức ông dựng lên. Bây giờ chỉ còn cách bỏ trốn thì may ra mới thoát được. Hơn 52.500 triệu USD thì cả đời còn lại cũng không đủ. Nhưng ý định vừa được đưa ra thì ở trước cửa xuất hiện hai người.

- “Chào chủ tịch Hàn Thiên. Chúng tôi là cảnh sát thuộc sở cảnh sát Hà Nội. Ông bị tình nghi về buôn bán hàng trái phép. Mời ông theo chúng tôi về trụ sở điều tra.

Hàn Thiên chết lặng! Cuộc đời ông đến đây là hết...

Bạn đang đọc truyện *Do You Remember Me???* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16

Từ khi có thêm hai nhân tài mới của phòng thiết kế không khí vui vẻ hơn rất nhiều. Tuy nhiên sự đổ kỵ là điều không thể tránh khỏi. Khánh Linh luôn tìm cách gây sự với Hoàng Vy, nhưng lần nào cô cũng trả đũa lại được.

Nhiều thiết kế độc đáo và sáng tạo mang phong cách của MU đã được ra đời. Doanh thu tiêu thụ tăng lên một cách nhanh chóng. Khi đang làm việc thì Hoàng Vy nhận được điện thoại của ai đó.

- Alo.
- Hoàng Vy, con nhanh đến bệnh viện Royal World ngay nhé.
- Sao vậy Sơ?
- Nhật Hưng xảy ra chuyện rồi.
- Vâng! Con đến ngay.

Hoàng Vy nhanh chóng bắt taxi đến bệnh viện. Có lẽ đây là một nhân vật quan trọng đối với Hoàng Vy?

- Chị ơi cho em hỏi có một em bé mới được đưa vào viện không?
- Xin chờ chút...Có em, bệnh nhân đang ở phòng cấp cứu.
- Cảm ơn chị.

Nói xong, cô vội vã chạy đến phòng cấp cứu và nhanh chóng nhìn thấy một bóng người quen thuộc.

- Sơ này, Nhật Hưng có sao không ạ!
- Nó đang được bác sĩ khám. Không sao đâu con.
- Chuyện gì vậy Sơ? Kể cho con nghe đi ạ!
- Nhật Hưng đang chơi với mấy đứa trẻ trong nhà thì bị ngã. Sơ lập tức đưa nó đến đây!

Sơ Jeny vừa dứt lời thì bác sĩ bước ra:

- Bác sĩ, em ấy thế nào rồi ạ!
- Hai người theo tôi đến văn phòng.

Nghe bác sĩ nói thế, cả hai người đều cảm thấy lo lắng nhưng bước chân vẫn đi theo đến phòng khám.

- Bác sĩ, có chuyện gì vậy?
- Bệnh nhân trước đây có những biểu hiện gì lạ không?
- Không có.
- Nó bị sao vậy? _ Hoàng Vy.
- Bệnh nhân mắc bệnh tim.
- ...
- Tình hình cụ thể tôi sẽ làm xét nghiệm thì mới chắc chắn đang ở giai đoạn nào? _ Bác sĩ.
- Vậy...vậy có chữa được không bác sĩ?
- Khi nào có kết quả, chúng tôi sẽ tiến hành điều trị cho bệnh nhân. Hai người làm thủ tục nhập viện cho bệnh nhân đi.
- Mong bác sĩ sẽ cứu giúp cháu bé._ Sơ Jeny.

- Đó là trách nhiệm của chúng tôi. Chúng tôi sẽ cố gắng hết sức có thể.

Trong lúc đó, tại tập đoàn MU.

- Khánh An, đi họp thôi.

- Họp gì vậy chị? _ Khánh An nhìn chị cô thắc mắc hỏi.

- Họp với ban lãnh đạo. _ Khánh Linh.

- Sao em chưa được nghe thông báo vậy? _ Khánh An.

- Hôm đó em với chị Trịnh Vy đi khảo sát thị trường nên không biết. _ Khánh Linh.

- Nhưng sao lúc về chị không nói?

- Chị quên.

Nhìn phong cách trả lời của Khánh Linh, Khánh An cũng chỉ nhanh trí để đoán biết được chị cô cố ý không muốn cho Hoàng Vy biết cuộc họp quan trọng này.

- Các chị đi trước đi. Em gọi cho Hoàng Vy rồi đến sau.

- Ok.

Khi ba người vừa đi khỏi, Khánh An lập tức gọi điện cho Hoàng Vy nhưng gọi mãi mà không ai nghe máy. Vừa lúc đó, Vũ Quang xuất hiện trước cửa phòng thiết kế.

- Sao em còn ở đây?

- Tôi gọi điện thoại cho Hoàng Vy, em ấy đi đâu rồi.

- Cuộc họp được thông báo từ một tuần trước không ai có thể quên được? _ Vũ Quang dựa vào cửa nói.

- Tại sao? Chỉ là cuộc họp bình thường thôi mà. _ Vừa gọi điện thoại, Khánh An trả lời.

- Cô không biết hôm nay được họp với Tổng giám đốc sao? Cơ hội hiếm ngàn năm có một đấy. _ Vũ Quang.

- Tổng giám đốc???

- Đi thôi! Anh tôi ghét nhất người đến muộn lắm.

_ Phòng họp _

Tất cả mọi người đã có mặt trừ Hoàng Vy. Đây là lần đầu tiên họ được nhận một vinh dự lớn như vậy. Bình thường, họ chỉ được nghe đến tên và phong cách làm việc của thiếu gia gia tộc Hoàng Hải. Cũng có người nghe nói anh ta rất thần bí, rất ít khi lộ diện. Khi đi làm cũng toàn đi bằng thang máy VIP, bãi đỗ xe cũng đặc biệt nên chẳng ai thấy được. Không xuất hiện trước truyền thông, phong cách làm việc bí ẩn. Dù làm việc tập đoàn MU đã rất nhiều năm nhưng số người được gặp Hoàng Hải Phong đến trên đầu ngón tay. Một tuần trước, được thư ký của Tổng giám đốc thông báo cuộc họp này mà toàn thể nhân viên. Vì họ biết lịch làm việc của Tổng giám đốc phải được anh ấy thông qua thì mới được tiến hành. Con báo ngầm được lan truyền mạnh mẽ khắp cả công ty. Họ không hiểu tại sao Tổng giám đốc lại tổ chức một cuộc họp riêng với phòng thiết kế vì mấy tháng trước đó, nơi đây còn là nơi khiến cả công ty gặp khó khăn. Câu hỏi vẫn tiếp tục trong suy nghĩ của mọi người nhưng không một ai dám có ý kiến gì. Bởi vì họ không muốn mất công việc mình đang làm. Cuối cùng thì ngày họp cũng đã đến, ai cũng ngóng cổ, tai, chân, tay để tìm hiểu tình hình. Không khí bên ngoài đã vậy thì trong phòng họp tầng 99 sẽ ra sao?

Khánh An, Khánh Linh, Huệ Anh và Thuý An đều mang cùng một tâm trạng giống nhau. Lo lắng. Họ chỉ được thông báo là gặp mặt Tổng giám đốc chứ không biết nội dung là gì? Tại sao lại tổ chức? Những thắc mắc này khiến ai cũng lâm vào tình trạng bối rối. ...

- Phó tổng, anh biết tại sao Tổng giám đốc lại gọi chúng tôi tới không? _ Khánh Linh là người đầu tiên phá vỡ không khí yên lặng nơi đây.

- Cô cảm thấy tôi biết câu trả lời à? _ Vũ Quang.

“Cạch”

Vừa nhắc đến ai đó là có mặt ngay. Những vị khách trong phòng ai nấy đều nín thở, họ còn không dám ngẩng đầu lên nhìn nữa là...? Lại nghe nói Tổng giám đốc có đôi mắt rất sắc lạnh làm người ta không rét mà run.

- Còn thiếu ai?

Giọng nói thâm trầm của Hải Phong khiến tất cả toát mồ hôi._ Vũ Quang nở một nụ cười nhìn Hải Phong.

- Tổng giám đốc, nhà thiết kế Trịnh Vy Vy còn chưa tới._ Vũ Quang.

- Bắt đầu đi.

- Thật vô trách nhiệm. Sao cô ta có thể không đến tham gia buổi họp hôm nay chứ?_ Ngoài Vũ Quang, đây là lần thứ hai Khánh Linh mới có cơ hội gặp Hải Phong nên mới tỏ ra kiêu căng như vậy. Sau câu nói đó, Hải Phong không nói gì nhưng mắt toà ra sự lạnh lẽo nhìn Khánh Linh lập tức làm cô im lặng.

Cuộc họp tiếp tục diễn ra, những thông báo của giám đốc phòng thiết kế cùng những câu nói vui đùa của Vũ Quang làm không khí có vẻ thoải mái hơn. Nhưng từ lúc bắt đầu đến lúc kết thúc, Hải Phong chỉ nói hai ba câu. Còn lại im lặng...im lặng...và im lặng.

Hết giờ làm việc đã lâu nhưng trong văn phòng Tổng giám đốc vẫn sáng đèn.

“I can fly

I’m proud that I can fly

To give the best of mine...”

- Alo.

- Thiếu gia, cậu có ở cùng tiểu thư Hoàng Vy không vậy?

Người gọi điện không ai khác chính là ông Khanh._ Quân gia ở biệt thự.

- Không có.

- Bác có gọi cho tiểu thư rồi nhưng không liên lạc được. Không biết có chuyện gì không?_ Ông Khanh lo lắng.

- Cháu sẽ liên lạc với cô ấy.

- Vậy được! Tạm biệt thiếu gia.”

Hải Phong tiếp tục gọi điện cho ai đó. Sau một hồi chuông cuối cùng cũng có người bắt máy.

- Thiếu chủ.

- Cậu đang ở đâu.

- Dạ! Tôi đang ở bệnh viện R.W

- Vy Vy đâu? Tiểu thư đang ở trong phòng hồi sức...

Tút tut tut...

A.Vũ chưa nói xong thì điện thoại đã cúp máy làm cậu không hiểu gì hết. Nhưng 10 phút sau, một bóng dáng quen thuộc xuất hiện ở hành lang bệnh viện...

- Thiếu chủ.

- Dẫn đường._ Hải Phong

- Ồ...Dạ...

A.Vũ còn chưa kịp định hình xem chuyện gì đang xảy ra thì Hải Phong đã ra lệnh. Phong cách lạnh lùng với bộ vest đen, chiếc quần âu và đôi giày da bóng loáng đã lập tức thu hút được sự chú ý của mọi người xung quanh đặc biệt là những y tá.

- Woa! Anh chàng kia đẹp trai quá đi.

- Soái ca kìa.

- Ước gì anh ấy nhìn về đây...

-...

Tuy không biết thân phận của Hải Phong là gì nhưng mọi người đều chắc chắn rằng anh ấy là một nhân vật không tầm thường. Từ quần áo đến dáng đi

đều toát lên là một người vô cùng hoàn hảo. Đặc biệt là đôi mắt kia, lạnh lẽo và đáng sợ càng tăng thêm sức hút.

Bạn đang đọc truyện *Do You Remember Me???* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17

_ Phòng hồi sức _

Hành lang bệnh viện ngày một náo nhiệt, chẳng mấy chốc họ đã vây kín nơi đây và tụ họp trước cửa phòng hồi sức. A Vũ nhanh chóng mở cửa cho Hải Phong. Ánh mắt đầu tiên từ khi bước vào đều cố định duy nhất một người.

- Vy Vy.

Nghे tiếng gọi quen thuộc, Hoàng Vy quay lại nhìn và không khỏi ngạc nhiên.

- Hải Phong, sao anh lại ở đây?

- Sao không nghe điện thoại? _ Hải Phong.

- Điện thoại em hết pin. _ Hoàng Vy.

Hải Phong quan sát Hoàng Vy một lượt và phát hiện ra rằng cô rất khỏe mạnh, lập tức ánh mắt cậu hướng về phía A. Vũ để nhận một lời giải thích.

- Thiếu gia, tiểu thư có người em bị thương nên mới đến đây chứ cô ấy vô cùng khỏe mạnh.

Nghे được lời nói của A. Vũ, nếu tình ý sẽ nhìn ra sự thay đổi nhẹ qua ánh mắt của cậu. Nhưng Hoàng Vy rất tinh nghịch nói.

- Hải Phong, anh lo lắng hả? Hi hi hi...

- Vy Vy.

- Hi hi! Đến đây, em giới thiệu cho hai người. Đây là Sơ Jeny, còn kia là Nhật Hưng.

Hải Phong chỉ liếc nhẹ và không nói gì.

- Con là bạn trai của Hoàng Vy à? Đẹp trai thật đấy! _ Sơ Jeny.

- Hi hi! Anh ấy hơi khó tính đó Sơ. _ Hoàng Vy.

- Ta nhìn con rất quen nha...

Câu nói của Sơ Jeny làm mọi người chú ý! Họ biết Hải Phong không phải là người hay xuất hiện trước đám đông, rất ít người nhớ hay biết được thân phận của cậu.

- Con tên gì vậy?

- Hoàng Hải Phong ạ!

Sơ Jeny chưa đọc xong câu hỏi mà Hoàng Vy đã đáp xong. Hải Phong liếc nhìn cô nàng về sự nhanh nhẹn quá mức.

- Vậy chắc con là em trai của ông Hoàng Lâm Thiên Trọng phải không?

- Sao người biết?

- Đó là chủ nhân của cô nhi viện Lâm Ngọc Thiên mà. _ Sơ Jeny.

- Thật ư? _ Hoàng Vy.

- Đúng vậy! Chị ta là Sơ Mary đã kể lại cho ta nghe những chuyện này. Vì là nhà đầu tư lớn ở đây đó! Hồi bé, Sơ cũng có một lần được nhìn thấy cậu ấy không ngờ thời gian đã trôi qua nhanh như vậy rồi. _ Sơ Jeny tự hào kể lại.

- Chị...chị...Vy...

Không khí đang ở trong những hồi ức thì giọng nói non nớt cất lên.

- Nhật Hưng, em tỉnh rồi à? _ Hoàng Vy vui mừng.

- Con thấy trong người sao rồi? _ Sơ Jeny.

- Chị...em...em...sợ!

Bất gặp ánh mắt lạnh lùng của Hải Phong thì ai cũng thấy run sợ.

- Ngoan nào? Ngoan...

Vừa đúng lúc bác sĩ đến và khám bệnh cho cậu bé.

Hoàng Vy cũng tạm thời tránh đi để bác sĩ khám.

- Sao anh lại đến đây?

- Tìm em _ Hải Phong.

- Em xin lỗi. Lần sau sẽ gọi điện về báo với anh.

- Ừm! Chuyện gì vậy?

- Trong một lần làm nhiệm vụ, bố mẹ của Nhật Hưng bị người ta giết khi em chưa kịp đến nơi để bảo vệ. Đó là lần duy nhất mà em cảm thấy rất ân hận. Em đã từng nghĩ cho em ấy về Trương gia sống nhưng điều đó không được đồng ý. Vì bố mẹ em nói có thể sẽ càng gây nguy hiểm và chú ý với mọi người xung quanh. Cách tốt nhất để họ Nhật Hưng sống vui vẻ là để em ấy sống trong môi trường không có súng đạn và không có sự trả thù. Vì vậy, em đã để em ấy ở cô nhi viện, hàng tháng đều gửi tiền để chăm sóc nó.

- Tiểu thư, bác sĩ cho người đến gọi cô. Mong cô đến văn phòng một chuyến. _ Cô ý tá truyền đạt lại không quên ngắm nhìn anh chàng đẹp trai bên cạnh Hoàng Vy.

- Cảm ơn cô.

Sơ Jeny, Hải Phong cùng đi đến. Bác sĩ là người đầu tiên lên tiếng.

- Chúng tôi đã tiến hành kiểm tra tổng quát, làm một số xét nghiệm cho bệnh nhân mắc bệnh tim ở giai đoạn đầu.

- Vậy! Có cách chữa phải không ạ _ Hoàng Vy.

- Đúng vậy, bây giờ y học phát triển, chỉ cần thay tim là có thể sống nhưng chi phí hơi đắt. _ Bác sĩ.

Bác sĩ vừa nói xong, một tờ chi phí 1.000.000 USD xuất hiện trước mắt ông cùng với đó là sự ngạc nhiên của mọi người còn lại.

- Hải Phong...Anh...

- Phẫu thuật ngay đi _ Hải Phong.

- Há???

- Muốn...muốn phẫu thuật ngay chỉ sợ không được...Phải tìm người có tim thích hợp thì mới...mới có thể thay tim _ Bác sĩ run sợ nói thêm.

- Trước khi đó cần phải theo dõi tình trạng thể trạng của bệnh nhân xem có phù hợp để tiến hành phẫu thuật không?

- Đưa đến Mỹ.

Câu nói của Hải Phong vừa dứt lời thì A. Vũ sẽ bên cạnh gọi điện thoại cho ai đó...

- Thông báo với bệnh viện Royal World chi nhánh Mỹ thông báo ba tiếng nữa có một bệnh nhân được chuyển đến, mắc bệnh tim. Yêu cầu chăm sóc đặc biệt và tiến hành phẫu thuật thay tim sớm nhất.

A. Vũ chỉ cần nhìn hành động và nghe lời nói của Hải Phong là có thể biết được tiếp theo nên làm gì nên cậu không cần thiếu gia phải ra lệnh.

Sự việc chỉ diễn ra trong vòng chưa đến một phút làm tất cả mọi người một lần nữa rơi vào tình trạng đóng băng tập thể. Người ngạc nhiên nhất tất nhiên là vị bác sĩ rồi. Trong hơn 30 năm làm việc, ông chưa từng gặp ai làm việc quyết đoán và nhanh nhẹn như vậy. Qua cách nói chuyện của anh chàng vệ sĩ, ông biết người thanh niên này có một lai lịch không tầm thường.

Khi ba người trở lại phòng bệnh thì đúng lúc Nhật Hưng được khám xong. Trên mặt cậu bé cũng trở lại với sức sống mãnh liệt.

- Chị Vy, em nhớ chị quá! _ Nhật Hưng.
- Bé Hưng ngoan nào, chị cũng nhớ em lắm.
- Sao chị lại mang cặp kính này, xấu chết được. _ Nhật Hưng.
- Nhóc con, dám chê chị xấu hả? _ Hoàng Vy.
- Chị...chị..kia là ai vậy...vậy? _ Nhật Hưng không dám nhìn vào Hải Phong, chỉ cần ngồi đây là cậu cũng đã cảm nhận được sự lạnh lùng đến đáng sợ từ cậu.
- Hi hi! Anh ấy là ân nhân của em đấy! _ Hoàng Vy nhìn Hải Phong nói.
- Thật ă? Nhưng chị cũng là ân nhân của em mà. _ Nhật Hưng.
- Nhóc con, nghe chị nói này.
- Dạ!
- Chị muốn em sang Mỹ một thời gian, em chịu không? _ Hoàng Vy.
- Tại sao vậy chị? Em có bệnh nặng đúng không?
- Không...không...Chỉ là sang đó làm mấy cuộc xét nghiệm thôi. Do y học của chúng ta không phát triển bằng ở đó. _ Hoàng Vy muốn che giấu bệnh tình với Nhật Hưng để mong cậu bé có thể an tâm chữa bệnh.
- Dạ...dạ..Chỉ cần nói em sẽ nghe theo.
- Ngoan lắm! Đến đó phải nghe lời bác sĩ nha! Ở đây chị sẽ đợi em về. _ Hoàng Vy.
- Vâng ă...nhưng... _ Nhật Hưng ấp úng như có gì muốn nói.
- Có chuyện gì vậy nhóc?
- Em muốn đi với chị.
- Đơn giản mà! Khi nào em khỏi bệnh chị sẽ đưa em đi đến những nơi mà em muốn. _ Hoàng Vy.
- Không đâu...Em muốn đi chơi trước khi đến Mỹ. _ Nhật Hưng.
- Vậy đó! Mai chúng ta sẽ xuất phát. _ Hoàng VY mềm lòng trước lời nói của bé.
- Hi hi! Chị là tuyệt nhất.

Sau khi Hoàng Vy trò chuyện với Nhật Hưng thì Sơ Jeny cũng vừa xuất hiện với hộp đựng cơm.

- Sơ à, người ở đây chăm sóc Nhật Hưng nhé.
- Được! Con cứ về đi. _ Sơ Jeny.

Trên đường về nhà, Hải Phong vẫn im lặng như ngày thường. Khác với cậu, Hoàng Vy đang suy nghĩ gì đó.

- Hải Phong mai anh có thời gian không?
- Có.

A. Vũ ở ghế trước thăm cảm thán “ hazzi. Mai công ty ký một hợp đồng đến một tỷ USD cần sắp có mặt đấy” Nhưng nhìn vẻ mặt của Hải Phong, A. Vũ biết không được trong suy nghĩ của thiếu chủ đang nghĩ gì.

- Vậy mai anh đi chơi em nha!
- Được.

Chỉ cần một câu nói của Hoàng Vy, ngày hôm sau xuất hiện những cảnh tượng vô cùng kỳ dị.

Bạn đang đọc truyện *Do You Remember Me???* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 18

- Thiếu chủ, tôi đã gọi đến thông báo với họ, ba ngày sau bệnh nhân sẽ được chuyển đến _ A. Vũ.

- Ừm

Hai người vừa trò chuyện xong thì Hoàng Vy cũng vừa bước ra. Áo phông, quần jean lửng và đôi giày thể thao. Hoàng Vy đúng là làm cho mọi người mở rộng tầm mắt khi thời trang giản dị không thể giản dị hơn của cô nàng 20 tuổi. Có ai biết đây là cô tiểu thư giàu có bậc nhất của Trương gia không? Chắc chắn là không? Trái ngược với cô, Hải Phong vẫn là bộ vest, quần âu và đôi giày da được thiết kế tỉ mỉ. Hai người hoàn toàn đối lập về gu thời trang.

- Hải Phong, anh định mặc vậy đi họp à? _ Hoàng Vy.

- Không! Đi chơi với em

- Ờo! Anh mặc vậy có người sẽ nói chúng ta giống bố con đấy.

Hoàng Vy vừa dứt lời thì những tiếng cười khúc khích vang lên ở phía sau. Không ai dám cười mạnh vì sợ bị đuổi việc. Hải Phong liếc nhìn một lượt với ánh mắt “giết người” của mình chỉ một phút sau ai nấy đều im bặt.

- Hi hi... Thôi xuất phát nào.

Một dàn siêu xe xuất hiện trước cửa biệt thự sau câu nói của Hoàng Vy. Nó phải mất mấy phút để phán đoán xem chuyện gì đang diễn ra.

- Tiểu thư, mời cô chọn một chiếc xe.

Câu nói của A. Vũ làm Hoàng Vy choáng! Chỉ là một chuyến đi chơi bình thường mà có cần phải chuẩn bị nhiều xe vậy không? Nhìn qua một lượt những chiếc xe còn lại, Hoàng Vy phát hiện ra một điều bất ngờ là tất cả những siêu xe ở đây vừa mới xuất xưởng và chưa được đưa ra thị trường.

- Anh định tổ chức đua xe à? _ Hoàng Vy.

- Không.

Nhìn thái độ của Hải Phong, Hoàng Vy biết cậu ấy đã quyết định theo cô tất cả cắt hết đi! Mang cho tôi chiếc xe Rolls – Royce đến đây, _ Hoàng Vy.

- Dạ...?? “Họ có nghe nhầm không?...Rollce là loại xe khó kiếm nhất đối với họ đấy! Ở đây có rất nhiều dòng xe hiện đại phải nói là có một không hai trên thế giới đều dưới quyền sản xuất của tập đoàn xe hơi AO (mỗi chiếc xe có giá gần tỷ USD). Vậy mà cô ấy không chọn lại nghĩ ra một chiếc xe có giá gần mấy trăm triệu. Hải Phong ở bên cạnh chỉ cười nhẹ nhưng không nói gì cả. Cậu chỉ việc lựa chọn phương tiện xuất phát cũng đã làm mất 30 phút của hai người. Hoàng Vy miễn cưỡng chọn một chiếc xe “rẻ nhất” ở đây để xuất phát đến bệnh viện Royal World. Bác sĩ đã khám cho Nhật Hưng và xác định sẽ không có vấn đề gì nên cậu bé mới có cơ hội được ra ngoài chơi. Vì mới ở giai đoạn đầu nên Nhật Hưng cũng không cảm thấy mệt mỏi. Trong nội tâm của một cậu bé 8 tuổi luôn có một sức sống mãnh liệt.

- Nhật Hưng, em muốn đến đâu chơi đầu tiên? _ Hoàng Vy.

- Em muốn đến ăn KFC và công viên nước. _ Cậu bé hào hứng kể.

- Vậy được. Trước đó chúng ta sẽ đến R.S để chị mua quần áo cho em nhé! _ Hoàng Vy.

- Vâng ạ!

Một nhà ba người, Hoàng Vy, Nhật Hưng và Hải Phong xuất hiện tại trung tâm thương mại Ruby Star. Chỉ trong vòng chưa đầy 10 phút xuất hiện. Nơi đây đã đón thêm rất nhiều khách hàng mới. Hoàng Vy cũng phải ngạc nhiên trước khung cảnh đang diễn ra, dù đây không phải là lần đầu tiên cô chứng kiến cảnh tượng này. Nhưng trong suy nghĩ của Hoàng Vy thì thầm nghĩ chắc là do hôm nay là chủ nhật thôi! Mặt khác, ở ngoài cửa R.S, có bóng dáng của ai đó...

- A. Vũ, cậu có chắc là hôm nay sẽ diễn ra bình thường không? _ ANh chàng mặc chiếc áo phông nam, đội chiếc mũ lưỡi trai nói.

- Cậu nghĩ sao? _ A. Vũ.

- Chắc chắn là không rồi. _ A. Long.

- Trình độ của lão đại đúng là tuyệt vời. Hôm nay chi nhánh của chúng ta sẽ tăng doanh thu cho xem _ A. Vũ.

A. Vũ mỉm cười nói. Lúc này, A. Long mới thắc mắc điều cậu hỏi.

- Sao thiếu chủ không cho cậu đi cùng?

- “Hẹn hò” mà _ A. Vũ

- Há??? Sao cậu không nói sớm? Để tôi gọi điện cho mấy anh em đến cho vui.

Bên cạnh A.Long, A. Vũ cũng không có ý định can thiệp. Cậu cũng rất tò mò không biết người mà chưa từng biết đến tình yêu như thiếu gia sẽ có buổi hẹn hò như thế nào. Mong đợi lắm nha! Đặc biệt hơn, cậu cũng không quên khung cảnh sáng nay.

“Khi Hoàng Vy vào xe, cậu cũng chuẩn bị đến bên ghế lái thì thiếu gia đột nhiên nói.

- Nay cậu nghỉ.”

Ba từ đó đã chấm dứt tâm trạng vui vẻ của A. Vũ. Khi thiếu gia đã xuất phát, cậu bí mật gọi điện cho A. Long đề đồng minh cùng hợp tác “bảo vệ” thiếu gia. Đó là lí do tại sao hai người lại lên lút như vậy.

Ba người vừa bước chân vào trung tâm thương mại thì tiếp tân đã nhanh chóng đến nơi thăm hỏi tận tình.

- Ba bố con đến mua sắm phải không? Mời mọi người đến tầng hai.

- Hi hi.

- Ha ha.

Sau câu nói của cô tiếp tân trẻ tuổi, Hoàng Vy và Nhật Hưng cười khúc khích và âm thầm quan sát người bên cạnh. Hải Phong tỏ ra khí lạnh lẽo, nét mặt tối sầm lại khi nghe lời nói kia.

“Bố con???”

Cậu mới chỉ 22 tuổi, còn chưa lấy vợ, bạn gái cũng mới có... Vậy mà cô kia lại nói cậu là bố? Trông già lắm sao?

Hải Phong không nói gì mà đi thẳng lên tầng hai bỏ lại Hoàng Vy và Nhật Hưng đang cười một cách rất vui vẻ và sợ hãi vì không biết mình đã nói sai điều gì của cô tiếp viên. Trong khi Hoàng Vy đang lựa chọn quần áo thì bên ngoài cửa hàng ấy, A. Vũ, A. Long và một người nữa cũng thích thú không kém.

- Ha ha ha! Lão đại của chúng ta đã sắp được lên chức ba rồi nhỉ? _ A. Long.

- Tôi thấy thật may mắn khi vừa đến đây đã được chứng kiến cảnh đặc sắc vậy _ A. Tuấn.

- Ha ha ha. Cậu còn thấy vui vẻ nhiều _ A. Vũ.

- Ohh kia có phải cô gái nói cậu ngốc nghếch không nhỉ? _ A. Tuấn.

- Cậu nói gì? _ A. Vũ nhớ lại khoảng thời gian mà cậu như phát điên.

Nhờ tài ăn nói của A Long, trên dưới A & D đều biết chuyện này.

- Mà sao những người khác chưa tới à?

- Vẫn chưa, họ đang đi trực thăng đến, chắc sẽ nhanh xuất hiện thôi _ A> Tuấn.

- Lão đại đâu nhỉ? Sao từ nãy đến giờ không thấy đâu? _ A. Long quan sát xung quanh.

- Mình vừa mới thấy ở kia mà... Ohh...đâu rồi? _ A. Vũ.

- Tìm tôi?

Sau lưng ba người đột nhiên có giọng nói quen thuộc vang lên. Không cần đoán họ cũng biết đó là ai. Có hóa thành tro thì họ cũng chắc chắn nói được đáp án.

- Thiếu...thiếu chủ.

Hải Phong không nói gì nhưng quét ánh mắt “giết người” về phía ba người buồn chuyện ở đây. Không rét mà run, ba người lắp bắp nói.

- Thiếu... chủ, tôi... âm thầm... đến... đến bảo vệ người... A. Long.

- Tôi... tôi phụ trách an... an toàn... cho tiểu thư... A. Vũ.

A. Long và A. Vũ giải thích xong thì cùng nhìn A. Tuấn – người khó giải thích nhất ở đây.

- Còn cậu?... Hải Phong nhìn A. Tuấn.

- Hôm nay... trời... đẹp... đến... đến... mưa sấm!

A. Tuấn cô gắng thật bình tĩnh để đưa ra lí do hợp lí nhất. Hai người còn lại liếc nhìn nhau thầm cảm thán!

“Sát thủ cũng đi mua sấm sao?”

- Tốt!

Chưa lập định hình được chuyện gì, Hải Phong đã nở một nụ cười mà theo A. Vũ biết đó là bảo tố chuẩn bị đến. Dự cảm của cậu không sai khi câu nói tiếp theo của Hải Phong làm ba người chút nữa thì không đứng nổi.

- Làm Stylist cho tôi.

- Há???

Biểu hiện của A. Tuấn làm cho hai người kia cùng đồng cảm. Trong tình thế này họ cũng không biết tình huống gì đang xảy ra. Xét về thời gian thì không phải là lĩnh vực của ba người này.

- Thiếu gia yên tâm, chuyện này cứ giao cho tôi... A. Tuấn.

- Tốt! Cho cậu 10 phút.

Sau khi Hải Phong đến nơi nghỉ ngơi, ba người mới tụ tập lại tiếp tục tám.

- Cậu hiểu được lời nói của thiếu gia à?... A. Vũ.

- Không! Tôi đoán mò thôi... A. Tuấn.

- Cậu... Sao thường ngày cậu đoán ý thiếu gia đúng lắm mà. Năng lực hôm nay đâu rồi?... A. Long nhìn A. Vũ.

- Không biết! Chắc nay nó tu luyện.

- Vậy giờ sao?

- Tìm một Stylist đích thực chứ sao?... A. Tuấn.

- Các người định tìm ai vậy?

Một giọng nói âm trầm vang lên sau lưng ba người. Hình ảnh một anh chàng vô cùng đẹp trai với mái tóc xoắn khuôn mặt như tạc tượng xuất hiện.

- A... A... Lục Minh Kiệt, cậu xuất hiện thật đúng lúc... A. Vũ.

- Cậu đúng là thiên thần của tụi này... A. Tuấn.

- He he! Lão đại hẹn hò, tôi phải bỏ hợp đồng mấy triệu đô đến đây đó... A. Kiệt.

- Sao bằng lão đại được? Một tỷ USD anh ấy còn bỏ qua kia... A. Vũ.

- Được rồi! Cậu đến giúp lão đại đi.

- Chuyện gì thế?

A. Tuấn kể sơ qua tình hình của Hải Phong cho A. Kiệt nghe, kết quả nhận được một điệu cười không thể đáng ghét hơn từ cậu.

- Ha ha... Bỏ con?

- Cậu nói bé thôi! Muốn chết cả lũ hả?... A. Long.

- Được rồi! Đã đến lúc tổng giám đốc của tập đoàn AJ ra tay rồi đây... A. Kiệt.

Năm phút sau, một bộ trang phục được coi là hoàn hảo hiện ra trước mắt của Hải Phong. Lục Minh Kiệt xuất hiện với nụ cười như ánh mặt trời nhìn cậu.

- Thiếu chủ! Đây là mẫu thời trang nổi tiếng nhất của mùa hè này. Do chính tay Lee Kwang Soo thiết kế. Thuộc hạ đã đích thân mang nó đến đây để người mặc buổi hẹn...à...chuyến dã ngoại này._ A. Kiệt rất thông minh khi vừa nói vừa giải thích lí do tại sao anh ta xuất hiện ở đây.

Trong khi đợi Hải Phong thay đồ, A. Kiệt và A. Tuấn được sự “hướng dẫn” của hai người còn lại đã nhanh chóng tiếp cận Hoàng Vy.

- Chào tiểu thư! Rất hân hạnh được phục vụ cô.

Hoàng Vy và Nhật Hưng đang lựa chọn quần áo thì xuất hiện hai người thanh niên rất lịch sự và sang trọng. Nó đáp lễ một cách nhanh chóng.

- Xin chào.

- Tôi là Lục Minh Kiệt.

- Tôi là Trịnh Vy Vy, còn đây là bé Nhật Hưng.

- Hôm nay, trung tâm thương mại Ruby Stars sẽ miễn phí toàn bộ cho khách hàng thứ 99 trong ngày. Và đặc biệt, cô là khách hàng may mắn đó._ A. Kiệt giải thích.

- Thật sao?

- Đúng vậy! Cô có thể lấy bao nhiêu tùy thích._ A. Tuấn.

- Vâng! Cảm ơn hai người.

- Không có gì! Chúng tôi đi trước.

A. Kiệt và A. Tuấn đã đạt được mục đích của mình là được gặp thiếu phu nhân tương lai lên kế hoạch đánh nhanh thắng nhanh rút lui ngay lập tức. Hoàng Vy cũng nhanh chóng mua cho Nhật Hưng chút đồ cá nhân trước khi cậu bé sang Mỹ. Thay cho bé một bộ quần áo thoải mái và chuẩn bị đội của Hải Phong thì một bóng dáng xuất hiện trước cửa hàng.

Chỉ trong vòng chưa đầy 20 phút, Hải Phong đã khiến cô tiếp tân không khỏi bất ngờ. Hoàng Vy cũng được dịp ngắm cậu một cách kỹ càng nhất.

- Woa! Chú ấy đẹp trai quá._ Nhật Hưng.

Ai ai cũng sững sốt, mấy người nhân viên còn hóa đá. Họ không để ý rằng cửa hàng này có chưa từng xuất hiện bộ trang phục này. Hải Phong với biểu hiện của mọi người, Hải Phong bước đến và kéo Hoàng Vy, Nhật Hưng đi mất. Nhanh chóng ra ngoài trước khi R.S có hiện tượng quá tải số lượng người.

Bạn đang đọc truyện *Do You Remember Me???* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19

_ 15 phút sau, tại thể giới giải trí ngoài trời GGO._

- Nhật Hưng, bác sĩ nói em không được chơi những trò chơi mạo hiểm nên chúng ta sẽ đi tham quan vườn bách thú nhé!_ Hoàng Vy.

- Tại sao ạ? Em chỉ muốn chơi Fly Away thôi.

- Vì bệnh của em còn chưa khỏi, chị hứa sẽ cho em chơi thoải mái sau khi em về. Chị hứa đó!_ Hoàng Vy.

- Vậy thì được.

Trong khi Hoàng Vy, Nhật Hưng trò chuyện với nhau thì Hải Phong ở bên cạnh chỉ quan sát hai người. Nếu để ý thì sẽ thấy Nhật Hưng luôn dính chặt lấy Hoàng Vy mà không dám lại gần Hải Phong.

- Hazzì. Thiếu chủ của chúng ta đến con nít cũng sợ._ A. Kiệt.

- Còn phải nói, nhìn thể kia là biết rồi._ A. Vũ.

- Phải nghĩ cách giúp cậu chủ đi thôi._ A. Long.

- Chuẩn, nếu không sẽ không ai thêm rước mắt._ A. Tuấn.

- Chuyện này cứ để tôi._ Một cô gái tiến đến trước mắt bốn người.

“ Alo, alo. Xin chào tất cả mọi người, hôm nay khu vui chơi chúng tôi tổ chức một cuộc thi để gắn kết tình cảm giữa các thành viên trong gia đình. Có rất nhiều phần thưởng hấp dẫn chờ đón mọi người. Hãy nhanh chân tham gia, đăng ký với chúng tôi nào.”

- Tam tý làm thế có ổn không?_ A. Tuấn.

- Cứ chờ thì biết.

Thông báo được phát ra lập tức thu hút được những gia đình xung quanh khu giải trí. Chỉ trong vòng ít phút, đã có rất nhiều người đăng ký.

Nhật Hưng là một đứa trẻ bình thường, có một trò chơi vui vẻ thì chắc chắn sẽ muốn tham gia. Nhìn ánh mắt long lanh của cậu bé mà Hoàng Vy không khỏi bật cười.

- Nhật Hưng, em muốn tham gia không?

- Có ạ! Nhưng...

Ánh mắt lén lút nhìn Hải Phong cùng giọng nói ngập ngừng của cậu nhóc thì Hoàng Vy đã hiểu ra tất cả.

- Hải Phong, anh có muốn làm ba?

-???

Câu nói của Hoàng Vy làm cậu đen mặt lại. Sáng nay đã vậy, giờ cũng thế. Trông nhìn cậu già lắm sao mà đến giờ Hoàng Vy lại nói vậy.

“ Lục Minh Kiệt! Cậu chuẩn bị từ chức đi!” Lúc này, ở một hướng khác,

- Ế, Sao tôi tự nhiên thấy lạnh vậy?_ A. Kiệt.

- Thần kinh. Nay 37* đó cha nội._ A. Vũ.

- Hải Phong, Hải Phong..._ Hoàng Vy gọi cậu.

-???

Hải Phong nhìn nó mong một lời giải thích. Hoàng Vy không nhìn cậu mà cúi xuống nói chuyện với Nhật Hưng.

- Nhật Hưng, từ giờ chúng ta sẽ là một gia đình nhé! Chị là mẹ còn anh đẹp trai kia là ba. Chịu không?

- Dạ!

- Vậy chúng ta đi đăng ký nhé.

Chỉ chờ câu nói này của Hoàng Vy, Nhật Hưng đã thoát ra khỏi vòng tay nó và chạy đến đăng ký.

Khi đến gần hơn với nơi diễn ra trò chơi, nét mặt Hải Phong ngày một tối dần khi thấy một số người quen thuộc.

- Cậu nghĩ Như Hoa có bị sao không?_ A. Long.

- Cái này chúng ta sẽ biết sau năm phút nữa._ A. Tuấn.

- Tại sao?

- Nhìn kia!

Từ xa, họ nhìn thấy Như Hoa._ Cô gái MC xinh đẹp đang tiến về phía Hải Phong trong khi hai người kia đang đi đăng ký.

- Thiếu chủ?

- Giải thích.

- Nghe tin thiếu chủ hẹn hò, chúng em muốn đến giúp thôi._ TRong bảy an hèm thì Như Hoa là người con gái duy nhất không sợ trời, không sợ đất.

- Tốt lắm, Còn thiếu ai không?

- Dạ! A. Nam đang ở sau sân khấu chuẩn bị._ Như Hoa

Lúc này, tâm trạng của Hải Phong không phải ai cũng hiểu được. EQ đang trở về con số 0 và có chiều hướng giảm dần theo thời gian. Có vẻ như toàn thể bang A & D đang đến để “chỉnh” anh. Chưa kịp nói tiếp thì MC thứ hai vô cùng đẹp trai xuất hiện.

- Xin chào toàn thể mọi người, rất vinh dự được góp vui với mọi người ngày hôm nay.

Cũng đúng lúc này, Hải Phong thấy Hoàng Vy và cậu bé cũng sắp trở lại. Thấy thế, Như Hoa tươi cười nói với cậu.

- Thiếu chủ! Thiếu phu nhân sắp quay lại rồi, có gì chúng ta về bang giải quyết nhé!

- Một tiếng sau đến Châu Phi._ Hải Phong.

Bốn người còn lại đang trong trạng thái bất động tập thể, Họ đứng không gần cũng không xa, đủ để nghe cuộc đối thoại của hai người.

- Ô...vậy...vậy..._ Trong bảy người, IQ của A. Long là thấp nhất, vẫn chưa tiêu hóa hết được lời nói của ai kia.

- Chúng ta sẽ cùng đi._ Ba người đồng lòng.

- What?? Why?? Where?? Who??_ Phản ứng của A. Long làm mấy người huynh đệ phải cúi đầu chào thua.

- Go train _ A. Vũ.

- Guilty _ A. Tuấn.

- In Africa _ A. Kiệt.

- All!

Tuy nhiên, hai người chung số phận với họ thì đang cười nói rất vui vẻ. Như Hoa và Đức Nam là hai người có chỉ số IQ hai con số nhưng EQ chắc chắn cao hơn bốn người này. Dù trời sắp xuống thì họ cũng sống rất tốt.

Nhiệm vụ thiếu chủ giao cho chắc chắn phải thực hiện nhưng trước mắt họ có hình ảnh thú vị hơn.

- Hải Phong, chúng ta số 20 đó._ Hoàng Vy.

- Ừm.

- Chào mừng mọi người đến với thế giới giải trí ngoài trời GGO. Tôi là Đức Nam. Còn tôi là Như Hoa, rất vui vì được làm quen với mọi người.

- Hôm nay, chúng ta có 25 gia đình đã đăng ký tham gia. Mọi người cùng làm quen với họ nhé!

Lần lượt những thành viên trong gia đình giới thiệu bản thân. Đến lượt Hoàng Vy, Như Hoa mỉm cười tinh quái.

- Gia đình bạn này trẻ thật đấy nha. Bố cũng đẹp trai nữa.

- Hi hi.

- Bạn nhỏ này năm nay mấy tuổi rồi?_ Đức Nam.

- Dạ! Em tám tuổi.

- Ohh! Rất nhanh nhẹn, chắc bố em tự hào về em lắm._ Như Hoa nhìn Hải Phong.

- Bố của bạn nhỏ xin cho biết cảm nghĩ của anh lúc này.

Dưới ánh nhìn sát hủ của Hải Phong, Như Hoa chỉ cười nhưng vẫn dám bắt chuyện với cậu. Ở bên cạnh, Hoàng Vy phát hiện ra không khí kỳ lạ giữa hai người nhưng cũng đẩy tay Hải Phong ý nhắc cậu nên trả lời. Giọng nói âm cực độ của cậu vang lên.

- Rất tốt.

- Hi hi. Chúng ta sẽ đến với gia đình số 21._ Như Hoa nhanh chóng chuyển sang đối tượng mới.

“Sau đây là thể lệ cuộc thi: Để tăng tình yêu thương giữa cha và con, chúng ta sẽ cùng nhau tạo nên một tác phẩm đặc biệt. Mỗi gia đình sẽ có thời gian một tiếng để chuẩn bị những tác phẩm của mình. Đây là bộ dụng cụ vẽ tranh với đầy đủ các màu sắc khác nhau sẽ là công cụ hỗ trợ cho cha con. Mọi người thắc mắc không biết mẹ mình làm gì?”

- Dạ! Những em nhỏ đồng thanh hô vang.

- Khi tác phẩm nghệ thuật của các bé và ba hoàn thành chúng ta sẽ đánh dấu số thứ tự và sắp xếp lại các bài dự thi. Sau đó, mẹ của bé phải tìm ra được đâu là tác phẩm của chồng và con mình.

- Chúng ta sẽ đánh giá theo hai tiêu chí. Sự gắn kết giữa cha và con cùng sự thông minh, hiểu biết của mẹ. Trong khi cha con hợp tác, mẹ của em bé sẽ được nhân viên của chúng tôi đưa đi nói khác. Các bé hiểu hết rồi chứ?

- Vâng ạ.

- Nào! Chúng ta bắt đầu._ Như Hoa.

Sau khi Hoàng Vy cùng những người khác được đưa đi, gia đình các bé khác bắt đầu cùng ba của mình hoàn thành tác phẩm nhưng ở gia đình Hải Phong thì...

- Ba...ba..._ Nhật Hưng sợ sệt nhìn cậu.

Hải PHong cúi xuống nhìn cậu bé, là một tổng giám đốc vô cùng tài giỏi, bang chủ ác ma của A & D nhưng đối với trẻ con thì...sinh vật không đáng yêu chút nào.

Ánh mắt long lanh nhưng cũng có chút sợ hãi với sát khí tỏa ra từ Hải Phong làm cậu không khỏi bối rối. Hải Phong cúi xuống nói với Nhật Hưng bằng giọng nói “nhẹ nhàng” nhất.

- Cùng cố gắng.

Không phải lời nói gì đặc biệt, đó là câu chúc đặc biệt từ Hải Phong. Nhật Hưng cảm nhận được những gì trong suy nghĩ của cậu khi nhìn thẳng vào đôi mắt của Hải Phong. 60 phút gần trôi qua, tuy Hải Phong và Nhật Hưng không ỏi chuyện nhiều nhưng hiệu quả ẩn ý giữa họ không phải dạng vừa đâu. Nhật Hưng vẽ tranh còn Hải Phong chỉ ở bên cạnh phối màu sắc...

- Hết giờ! Mời các gia đình về vị trí._ Đức Nam.

- Chúng ta cùng đón chờ xem mẹ của mình có biết được tác phẩm của mình không nhé._ Như Hoa.

Những tác phẩm lần lượt được đưa ra, rất nhiều chủ đề được đưa ra. Tài năng không giới hạn với những đứa trẻ này: phong cảnh, chân dung, trang trí,... đều được thực hiện. Vấn đề lúc này phụ thuộc vào người mẹ của bé. Rất nhiều người mẹ đã đoán sai tuy nhiên cũng không ít người dựa vào cảm giác, nét bút mà có thể đoán được tác phẩm của con mình. Hải Phong và Nhật Hưng cùng nhìn về phía Hoàng Vy khi bây giờ đến lượt nó chọn. Khi nhìn một lượt những tác phẩm ở đây, Hoàng Vy dừng lại trước một bức tranh vô cùng lạ. Bức tranh không có quá nhiều màu sắc hầu như đều sử dụng tông màu lạnh. Trong tranh là một hình ảnh một cô gái với mái tóc dài, đang vẫy tay chào ai đó...Khung cảnh là một nơi vô cùng quen thuộc với Nhật Hưng cũng như Hoàng Vy.

- Đây là tác phẩm tôi chọn._ Hoàng Vy.

Ngật Hưng mỉm cười từ xa khi nhìn thấy nó chọn bức tranh ấy. Không sang trọng, cầu kì...Ngật Hưng chỉ vẽ lại lần đầu tiên gặp cô và được cô cứu sống rồi đưa đến cô nhi viện. Bí mật này không cần ai nói, Hoàng Vy cũng biết là Hải Phong chọn.

- Sau một thời gian, cuối cùng chúng ta cũng tìm ra được năm gia đình chiến thắng. Tuy nhiên...

Lời nói của cô MC làm mọi người không khỏi bất ngờ, tiết mục còn nữa sao?

- Chúng ta sẽ cùng chọn ra bức tranh đẹp nhất trong năm gia đình dành chiến thắng để tặng một món quà đặc biệt. Đây là thể lệ mới, để đảm bảo tính công bằng, chúng ta sẽ bình chọn dựa trên phiếu bầu của mọi người. Đề bình chọn cho bức tranh mà mọi người thấy là đẹp nhất. Hãy dán miếng logo GGO dưới tác phẩm mà mọi người bình chọn. Thời gian giới hạn là 15 phút, nhân viên của chúng ta đã treo các bức tranh lên. Cùng vote nào!

Trò chơi tiếp theo làm một lần nữa mọi người lại hào hứng. Và sau đó, kết quả thật bất ngờ, bức tranh với STT thứ năm đã giành chiến thắng. Nhưng có một sự việc vô cùng kỳ lạ, bức tranh của Ngật Hưng được treo lên bất ngờ được giật xuống bởi một ông lão kỳ lạ.

- Hi hi.

- Tôi có một yêu cầu hai người thấy thế nào?_ Ông Ji Park.

- Gì vậy ạ?

- Tôi muốn nhận con của hai người là đồ đệ.

- Sao cơ?

Theo những gì mà Hoàng Vy biết được, John Ji Park là một người đàn ông vô cùng kỳ lạ. Xuất hiện ở những nơi không ai ngờ tới. Đặc biệt, ông ấy không bao giờ nhận đệ tử, có rất nhiều những vị thiếu gia, công chúa hay hoàng tử nhỏ nhờ vào thân phận hay địa vị của gia tộc mình để mong được nhận

ông làm sư phụ nhưng với tính cách kỳ quái của Ji Park, ông không chấp nhận một ai. Vậy tình huống bây giờ là gì...???

- Được không vậy? Đây là lời khẩn cầu từ một ông lão 70 tuổi._ Ông Ji Park chân thành nhìn hai người.

- Chúng tôi từ chối.

Từ khi bắt đầu đến bây giờ Hải Phong mới nói chuyện. Hoàng Vy, Nhật Hưng đưa mắt nhìn cậu ý muốn nói tại sao? Cơ hội tuyệt vời này chắc sẽ không có lần thứ hai.

- Cho lão một lí do?

- Sức khỏe không tốt.

-???

- Thật ra, ngày kia Nhật Hưng phải sang Mỹ điều trị bệnh nên..._ Hoàng Vy bây giờ mới nhớ ra.

- Bệnh nặng lắm à?

- Dạ...không...không...

Vì Nhật Hưng có mặt ở đây nên Hoàng Vy không muốn nói. Nó đưa ánh mắt nhìn về phía họa sĩ John Ji Park. Là một người trong lĩnh vực nghệ thuật nên ông có thể biết được ý nghĩ của Hoàng Vy qua ánh mắt của cô.

- Tên cậu bé là Nhật Hưng?_ Ông Ji Park.

- Dạ.

- Nhật Hưng, sắp tới cháu sẽ điều trị ở đâu?_ Ji Park cúi xuống nhìn Nhật Hưng.

- Dạ! Ở Mỹ ạ.

- Tốt. Vậy tôi sẽ đi với cháu. Hai người đồng ý chứ?_ Sau khi trò chuyện với cậu bé, ông Ji Park lại quay người hướng về phía “đôi vợ chồng trẻ”

- Há???

- Tôi sẽ đi theo chăm sóc đồ đệ của tôi, hai người không phiền chứ? Tôi nghĩ hai người còn có công việc của mình._ Ông Ji Park.

- Nhưng...?_ Hoàng Vy ngập ngừng.

- Điều kiện?_ Hải Phong.

- Cậu rất thông minh. Sau khi khỏi bệnh, hãy cho cậu bé theo lão học hội họa. Được chứ?_ Ông Ji Park.

- Hãy giữ lời hứa của ông.

- Điều này cậu yên tâm! Tôi chắc chắn là khiến Nhật Hưng phát huy tài năng đỉnh cao của mình.

- Hai ngày sau, 8h tại sân bay Quốc Tế RW.

- Ok.

Hải Phong đưa cho ông ấy một tấm card nhỏ kèm theo một vật gì đó. Ông nhìn tấm danh thiếp mà không khỏi ngạc nhiên.

- Cậu...cậu...là...

- Tổng giám đốc của Manchester.

Sau khi kết thúc cuộc trò chuyện, Hải Phong đưa Hoàng Vy và Nhật Hưng đi bỏ lại ai đó với khuôn mặt ngạc nhiên. “Xem ra Minh Quân đã có chất rồi, mình phải nhanh lên mới được.”

Trong xe, Hoàng Vy mới bắt đầu hỏi Nhật Hưng.

- Em thấy thế nào?

- Dạ! Đây cũng là một cơ hội tốt. Em cũng muốn thử sức chị ạ!_ Nhật Hưng.

- Vậy...có việc gì khó khăn, hãy gọi về cho chị nhé!

- Vâng ạ.

Cuộc gặp gỡ tình cờ rất nhiều điều mới lạ đồng thời cũng đã phát hiện ra một thiên tài hội họa trong tương lai. Bước đầu dẫn đến thành công đã được Nhật Hưng nắm bắt, hãy cùng theo dõi câu chuyện của cậu bé trong tương lai...

Bạn đang đọc truyện *Do You Remember Me???* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20

Tối hôm đó, tại trụ sở bang Angel And Devil. Trên chiếc ghế được nệm vàng ở chính giữa căn phòng với tông màu chủ đạo là đen. Không khí ở đây cũng giống như màu của căn phòng vậy lạnh lẽo và u ám.

- Nói đi.

- Thiếu chủ, chúng tôi...

- Chuẩn bị đến Châu Phi._ Hải Phong.

- Ấy...Bình tĩnh mà thiếu chủ._ Hải Phong.

- Người đẹp trai như vậy tức giận sẽ nhanh già lắm đó!_ A. Hoa.

- Đúng...đúng...

- Im._ Hải Phong.

Lập tức sáu người im bật, trong số đó, A. Vũ đang nhắn tin cho ai đó khi Hải Phong không để ý.

- Không cần nhiều lời. Xuất phát ngay đi.

- Thiếu chủ...chúng tôi có làm gì sai đâu. Chúng tôi...chúng tôi chỉ muốn giúp người thôi mà._ A. Nam.

- Chuẩn rồi.

- Thiếu chủ biết đấy, muốn rước được con gái về nhà mình là điều vô cùng khó khăn._ A. Hoa.

- Cô ấy đang ở cùng với thiếu chủ rồi._ A. Vũ bên cạnh nói nhỏ với Như Hoa.

- Ờo! Sao anh không nói sớm?_ A. Hoa.

- Rồi sao?_ Hải Phong.

- A...hu..hu..thiếu chủ...Như Hoa là con gái...đến đó nóng sẽ khiến làn da của Như Hoa trở thành một màu đen mất. Đến lúc đó, người ta sẽ nói ảnh hậu Ánh Lan là em gái của bao thanh thiên._ Như Hoa đang nước mắt ngấn nước mắt dài thuyết phục Hải Phong.

(Như Hoa lấy tên Ánh Lan là nghệ danh của mình)

- Đúng...đúng...như vậy tôi là quản lý của cô ấy cũng bị công ty trách phạt._ A. Nam.

- Rất tốt! Đồng tâm hiệp lực nhé!_ Hải Phong.

- Dạ! Tiêu chí là bảy người là một._ A. Kiệt.

- Vậy cùng nhau đi thì tốt nhất rồi._ Hải Phong.

- Ồ...dạ????

Tất cả cùng nhau “cạn lời”. Nhưng đúng lúc này một bóng người vô cùng quen thuộc với Hải Phong xuất hiện ở trước cửa. Điều kỳ lạ ở đây là tại sao cô ấy lại có thể xuất hiện ở nơi này khi có rất nhiều tầng lớp bảo vệ ở ngoài kia. Vì đây là trụ sở bí mật của A & D, không phải ai cũng có thể vào được trừ khi...

- Giải thích? _ Hải Phong.

- Thiếu chủ...thiếu chủ...??

Ai cũng ngạc nhiên khi Hoàng Vy xuất hiện ở đây trừ A. Vũ nhưng tất nhiên cậu cũng không dám nói với Hải Phong lúc này.

- Không trách bọn họ, là em tự đến.

Hải Phong nhìn Hoàng Vy với ánh mắt ý muốn tại sao cô biết mà đến, mà đến thật đúng lúc, đến với mục đích gì và sao nó vào được tận đây? Nhìn ánh mắt của Hải Phong mà Hoàng Vy không khỏi bật cười.

10 phút trước.

Sau khi A. Vũ nhận tin cầu cứu, Hoàng Vy nhanh chóng đến A & D. Trước cửa vào, Hoàng Vy đã phải dừng bước vì lực lượng canh gác của Hải Phong.

- Tiểu thư, xin cô dừng bước.

Hôm nay, để tránh sự chú ý của mọi người. Hoàng Vy đã cải trang thành một cô học sinh vô cùng xinh đẹp nhưng cũng đáng yêu và tính nghịch không kém. Áo sơ mi cách điệu viền tím, thắt nơ và váy xếp ly. Tất nhiên, đôi giày thể thao là phong cách quen thuộc của nó cũng không thể thiếu. Nếu người khác nhìn thấy, chắc chắn sẽ nói đây là một cô học sinh trung học chứ không phải là một sinh viên mới tốt nghiệp đại học. Phong cách kỳ lạ của nó lập tức đã thu hút được sự chú ý của mọi người xung quanh. Có ai học phổ thông lại xuất hiện ở bang xã hội đen không chứ???

- Anh không nhận ra tôi à? Tôi là em gái của bang chủ._ Hoàng Vy.

- Em gái??? _ Anh chàng bảo vệ kia phải mất mấy giây mới hiểu được tình hình đang xảy ra.

- Đúng vậy. Tôi đến thăm anh trai, phiền anh tránh ra giùm._ Hoàng Vy.

- Dạ...mời tiểu thư.

Mạng lưới của A & D bắt sóng được thông tin vô cùng “hot” này. Qua những hệ thống bảo mật ngày càng lớn, cuối cùng nó cũng an toàn xuất hiện ở cửa ải với mức độ khó nhất.

- Cô là ai???

- Tôi là tôi._ Hoàng Vy.

-!..!

- Em...g...

Hoàng Vy đang định nói tiếp thì anh chàng “da đen này” lại làm nó câm nín luôn.

- Em gái của bang chủ đang học tại Anh.

- “Hazzi. Gặp đúng người cận vệ giỏi rồi.” _ Hoàng Vy trầm nghĩ.

- Cô cũng rất giỏi khi vào được đến đây. Còn giờ thì xin mời cô bước ra._ Anh chàng “da đen”.

- Xem nè!

Hoàng Vy giờ chiếc điện thoại của mình ra và cho người này xem gì đó...

- Thiếu chủ.

- Tuy tôi không phải là em gái nhưng bạn gái thì được chứ? _ Hoàng Vy nói nhỏ bên tai ai kia.

- @_@.

Hộ vệ của Hải Phong cũng có lúc phải câm nín. Dù không muốn tin những bức ảnh ở hình nền điện thoại kia cũng đủ để cậu tin tưởng đến 99%.

“He he! Thật may mắn khi hôm nay đã chụp bức ảnh này. Trong hình là Nhật Hưng, Hoàng Vy và Hải Phong đang cùng nhau tạo dáng để chụp một bức ảnh. Nhìn góc độ thì chỉ có hải Phong là không nhìn vào ống kính nhưng phong cách và góc nghiêng thần thánh ấy cũng đủ để cho mọi người phải tin rằng cậu cố ý làm vậy. Vì bức ảnh quá đẹp nên Hoàng Vy đã dùng để làm hình nền, cuối cùng thì nó cũng giúp đỡ cô rất nhiều đặc biệt là lúc này đây.

Còn chàng hộ vệ da đen thì cũng nghe mật báo rằng hôm nay thiếu chủ đi hẹn hò, không ngờ... lại là cô nhóc học cấp ba này. Tuy nhiên, sau anh là một cánh cửa cuối cùng, phải có dấu vân tay của những người lãnh đạo cao cấp thì mới mở cửa được. Ngài bang chủ thì chỉ có những người huynh đệ của

Hải Phong mới xác nhận được. Đây là lần đầu tiên “bạn gái” của bang chủ xuất hiện ở đây nên cậu cũng rất tò mò xem cô ấy làm thế nào để vào được hệ thống bảo mật này. Hacker được mọi người gọi với cái tên “IT thiên tài” chính là người lập trình hệ thống bảo mật. Hacker với sát thủ với đầy đủ kỹ năng, ai sẽ thắng...? Anh chàng da đen kia chưa kịp suy nghĩ gì thì cánh cửa được mở ra trước sự ngạc nhiên...

- Cô ấy mở được rồi???

Hoàng Vy mỉm cười chiến thắng. Đối với mỗi người sát thủ giả dạng vân tay của người khác là một điều vô cùng dễ dàng đặc biệt là đối với Hoàng Vy. Khi nó là CJ, sát thủ trong sát thủ. Mọi người lập tức chú ý đến hình ảnh ở trên hệ thống bảo mật.

- “Trời ơi! Là hình ảnh vân tay của bang chủ!!!”

Sự xuất hiện của Hoàng Vy đã khiến trụ sở của A & D rơi vào tình trạng báo động tập thể. Bỏ lại những ánh hào quang phía sau để tiến về địa ngục phía trước.

Nét mặt ngày càng đen của Hải Phong khi nhìn thấy phong cách của Hoàng Vy. Bên cạnh đó, những lời nói của ba người “IQ thấp nhưng EQ cực cao” nét mặt của cậu ngày một kém...

- Woah! Vị tiểu thư xinh đẹp này là bạn gái của bang chủ hả? _ A. Nam mở đầu.

- Không ngờ lão đại của chúng ta lại là trâu già mặc cô non. _ A. Hoa.

- Học sinh mà thiếu chủ vẫn không bỏ qua. _ A. Tuấn.

- Khụ...khụ...

- Sao em tới đây? _ Giọng nói của Hải Phong làm “xuyên thủng” trái tim “yếu ớt” của bốn người còn lại trừ A. Long và A. Vũ vì họ may mắn được chứng kiến rồi.

Lập tức, bốn người họ thì thầm với ai đó...

- Thiếu chủ của chúng ta đó hả?

- Cậu lại xem có cần phải khám cho lão đại không?

- Hay có cô hồ ly nào bắt mất hồn cậu chủ rồi!

- Ê! Tí về khám mắt với tai lại cho tôi nhé!

“Hazzi! Sắp chết đến nơi rồi mà vẫn còn tỉnh bơ được. _ A. Long. A. Vũ trầm nghĩ.”

- Đến xem kịch vui! _ Hoàng Vy mỉm cười nhìn sáu người huynh đệ của Hải Phong. Bất chợt, ánh mắt nhìn về phía xa...

- A...Chị có phải ảnh hậu Quốc Tế Ánh Lan không? Em là fan hâm mộ của chị đấy, em đã xem tất cả những chương trình chị tham gia như Running Man, I can see your voice hay vai diễn tiểu thư An An trong “hoa oải hương năm ấy”,.....Chị có thể ký cho em không?

- Vy Vy. _ Hải Phong.

- Khụ khụ...thiếu phu nhân....Người quá lời rồi. _ A. Hoa không ngờ mình là thần tượng của Hoàng Vy.

- Ô...Giọng nói này...nghe quen quen nhỉ?? _ Hoàng Vy trầm nghĩ xem mình đã được nghe ở đâu rồi.

Từ khi trở về đúng với tuổi của mình, Hoàng Vy rất tinh nghịch và đáng yêu.

- Anh...anh...là...???

Rõ ràng Hoàng Vy chỉ nhận được tin nhắn cầu cứu của A. Vũ thì lập tức đến đây ngay, nó còn không kịp để ý xem lí do là gì?

- Thiếu phu nhân, hai chúng tôi là MC Như Hoa và Đức Nam của Thế giới GGO ngày hôm nay. _ A> Nam.

- Tôi là tổng giám đốc của AJ, Lục Minh Kiệt.

- Lại gặp nhau rồi thiếu phu nhân. _ A. Tuấn.

Đến lúc này thì Hoàng Vy mới hiểu được nguyên nhân A. Vũ cần cầu cứu giúp. Còn chưa kịp lên tiếng thì có ai đó xông vào.

- Ai...? Là...ai hả...???

Một thân thủ nhanh nhẹn bước vào làm không khí trong phòng lập tức nóng lên.

- Chuyện gì? _ Hải Phong.

- Thiếu chủ, ai là người đã phá giải được mật mã do tôi tạo ra vậy?

Nghe đến đây, Hoàng Vy cũng đoán được phần nào thân phận của người này. IT thiên tài. _ Người anh em thứ bảy của họ.

- Ohh! Thì ra anh là người nghĩ ra cái trò trẻ con đó hả? _ Hoàng Vy.

- Gì? Trẻ con? Cô có muốn chết không? Tôi cho cô như ý. _ Anh chàng IT này có vẻ rất trẻ con. Độ tuổi chắc cũng không lớn hơn nó là mấy.

- Lục Minh Kiên. _ Hải Phong.

Hôm nay tâm trạng của A. Kiên đã tồi tệ lắm rồi! Nghe tin thiếu chủ hẹn hò mà muốn đi cũng không được, giờ lại được nghe cấp dưới báo cáo là có ai đó đã dùng vân tay thiếu chủ để mở cửa đặc biệt hơn lại là thiếu chủ đang có mặt ở bên trong. Khi bước vào lại nhìn thấy một cô trung học phổ thông ngạo mạn như vậy. Không bùng nổ thì cậu không phải là thiên tài máy tính Lục Minh Kiên.

- A.Kiên, đây là thiếu phu nhân đấy. _ Anh trai A. Kiệt ở bên nhắc nhở.

- Gì? Con nhóc học cấp ba này là bạn gái của thiếu gia. _ A. Kiên ngạc nhiên.

- He he. Đủ bảy người đi làm nhiệm vụ mới vui. _ Như Hoa ở bên cạnh khẽ nói.

- Rất tốt. _ Hải Phong lạnh lùng lên tiếng.

- Thiếu chủ đẹp trai, tôi...xin lỗi! _ A. Kiên.

- Xin lỗi? Cậu có lỗi gì? _ Hải Phong.

- Ồ...vậy...???

- Này, anh chàng IT, thách đấu với tôi không? _ Hoàng Vy.

- Gì? Ha ha ha, cô nhóc như cô mà dám nói với tôi hả? _ A. Kiên.

- Khụ...khụ. đừng coi nhẹ cô ấy chứ. _ A. Vũ.

- Sao, không dám hả? _ Hoàng Vy thách thức.

- Có gì mà không dám. Tôi đồng ý. _ A. Kiên.

- Không thấy tôi sao? _ Hải Phong.

- Hi hi. Thiếu chủ đồng ý chứ? _ A. Kiên.

Nhìn ánh mắt như cú con của Hoàng Vy thì ai nỡ từ chối chứ, Hải Phong lạnh lùng không nói gì.

- Thiếu chủ của mọi người đã đồng ý rồi đó. _ Hoàng Vy.

- Nội dung thì tùy cô chọn. _ A. Kiên.

- Không cần, tôi là người thách thức, anh chọn nội dung thi đi Hoàng Vy.

- Cô chắc chắn là không hối hận?

- Không bao giờ.

- Vậy được, chúng ta thi bắn súng. _ A. Kiên.

Mọi người trong căn phòng đều đoán trước được hình thức thi. Vì ngoài máy tính, bắn súng là sở trường bất bại của A. Kiên. Trên dưới bang A & D, ngoài thiếu chủ thì không có ai là đối thủ của cậu. Cô nhóc Hoàng Vy đã phá vỡ mọi quy tắc của cậu và đặc biệt hơn, A. Kiên này cũng muốn giúp mọi người kiểm tra năng lực của Hoàng Vy xem cô có xứng đáng là thiếu phu nhân của bang Angle & Devil hay không?

- Ok. Không thành vấn đề. _ Hoàng Vy.

- Nếu tôi thắng?

- Nếu anh thắng, mọi người sẽ không phải đi làm nhiệm vụ nữa!

- Còn nếu tôi thắng thì sao?
- Tùy cô muốn. Gì cũng được. _ A. Kiên.
- Anh hứa rồi đó.
- Quân tử nhất ngôn.
- Thời gian sẽ là một giờ chiều mai, tại sân bắn số sáu, trường bắn Hoàng Gia. _ A. Kiên.
- OK.
- Hình như tôi chưa đồng ý điều kiện như vậy thì phải. _ Hải Phong.
- Hi hi! Hai chúng ta là một phe mà. _ Hoàng Vy.

Bạn đang đọc truyện *Do You Remember Me???* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21

Thông tin quyết đấu giữa thiếu phu nhân và IT thiên tài Lục Minh Kiên đã được lan truyền một cách vô cùng nhanh chóng với một tốc độ khủng khiếp. Có thể nói đây là trận quyết đấu tầm cỡ lớn của A & D và có hy vọng được gặp mặt bang chủ vì thiếu phu nhân thi đấu thì tất nhiên bang chủ phải có mặt để cổ vũ rồi.

Ngày hôm sau, tại trường bắn Hoàng Gia, khán đài đã được phủ kín bởi các thành viên trong bang A & D. Trường bắn Hoàng Gia có kích thước 105 nhân 68m với sức chứa hơn 80.000 người. Vậy mà A & D có thể lấp đầy đúng là sức mạnh của bang không ai có thể biết được. Đến đúng giờ hẹn những lãnh đạo cao cấp của tập A & D đều có mặt. Mọi người đều hiểu rõ rằng chỉ khi có việc rất đặc biệt khẩn cấp thì bảy người này mới tụ họp. Đây cũng là dịp hiếm có của A & D khi họ có thể trực tiếp được gặp cùng một lúc và cũng có thể được gặp mặt vị bang chủ trong truyền thuyết mà bảy người huynh đệ đều gọi là thiếu chủ. Điều gây tò mò hơn cả là “bạn gái” của thiếu chủ vừa gây chấn động là nhân vật chính của ngày hôm nay. Vừa nhắc đến nó thì một thân hình nhỏ bé bước vào, bên cạnh là hai chàng thanh niên vô cùng đẹp trai. Chắc Trịnh Vũ Quang thì không còn xa lạ với những người trong bang A & D nhưng còn chàng thanh niên mặc chiếc áo sơ mi trắng, đội chiếc mũ lưỡi trai để che bớt khuôn mặt điển trai của cậu thì ai cũng tò mò. Đã sắp đến giờ mà họ cũng không nhìn thấy bang chủ đâu? Chắc người không đến?

- Cô chắc là không hối hận chứ? _ A. Kiên hỏi lại lần nữa.
- Hối hận không bao giờ có trong từ điển của tôi. _ Hoàng Vy.
- Được rồi! Vậy bắt đầu thôi.

- Tôi sẽ giải thích luật chơi cho hai người. Đây là khẩu APTX – 4869 do A & D chế tạo, là khẩu súng lục đặc biệt được cải tiến chức năng, cấu tạo của những khẩu súng ưu việt khác. Trên thế giới, chỉ có đúng 10 chiếc. Đối với A. Kiên đây là lần đầu tiên cậu ấy được dùng vì ngoài thiếu chủ, không có ai được sử dụng. _ A. Long.

- APTX – 4869 là khẩu súng cỡ 0,45. Đây là súng nòng đôi được tách biệt, hệ thống cấu tạo rất chặt chẽ gồm một bàn trượt, một báng súng và mấu chốt an toàn duy nhất. Khẩu APTX – 4869 gồm 18 viên đạn (hai viên lên nòng + 16 viên trong băng đạn) với khối lượng vượt lên 4000 grain, có thể đưa tới mục tiêu trong ba giây. _ A. Kiệt.

- Hai người sẽ lần lượt bắn ba phát và bia mục tiêu cách 3000m, ai là người ghi điểm cao nhất sẽ dành chiến thắng. _ A. Long.
- Ok.

Tiếng còi báo hiệu trò chơi bắt đầu. Đầu tiên là IT thiên tài Lục Minh Kiên, những an hem trong A & D đều hô vang cổ vũ cho anh chàng. Và tất nhiên cả sáu người còn lại cũng hy vọng anh giành chiến thắng vì số phận đến Châu Phi của tất cả phụ thuộc vào tay súng cừ khôi của A. Kiên.

“Bang...bang...bang.”

- 10...10...9,9... Đây là thành tích mà A. Kiên giành được.
- Hoan hô, hoan hô...
- Phô bang chủ giỏi lắm!

- Chúng em rất tự hào về anh.

Đến lượt Hoàng Vy, nó nháy mắt với anh chàng mũ đen:

- Không chúc em thi tốt à?

- Tự làm tự chịu._ Hải Phong.

- Chị dâu, đem về chiến thắng cho dòng họ chúng tôi._ Vũ Quang.

- He he! Tất nhiên rồi.

“Bang...bang...bang.”

Số điểm mà Hoàng Vy giành được khiến mọi người bất ngờ. Ngoài Hải Phong vẫn im lặng không tỏ cảm xúc gì thì những người khác, đặc biệt bảy vị phó bang chủ đều không giữ được hình tượng mà phá lên cười, cả khán đài cũng không kiềm chế được.

- Ha ha ha...

- 7,6...7,4...5,3...

Không ít người tỏ ra thông cảm với nó, vì dù sao nó cũng là con gái, việc không thành thạo về súng thì ai cũng có thể hiểu được.

- Ha ha. Thiếu phu nhân, cô thật làm tôi bất ngờ đó._ A. Kiên.

- Không ngờ trình độ của chị dâu lại ở mức “thượng thừa” như vậy._ Như Hoa.

- Đúng là làm tôi mở rộng tầm mắt._ A. Nam.

- Chị dâu!!! _ Vũ Quang đen mặt, chắc chị ấy chỉ đùa thôi.

Hải Phong không chú ý đến xung quanh mà đứng dậy, tiến về phía nó. Cậu nhìn thẳng vào đôi mắt trong veo của Hoàng Vy và...

- Em có ý?

- Ple! Anh biết được à? _ Hoàng Vy.

- Xuất phát đến Châu Phi lập tức.

Hải Phong nhìn bảy người còn lại nói.

- Thiếu chủ, A. Kiên đã thắng mà!

- Đúng vậy! Chúng tôi cũng nhìn thấy.

- Các người dám cãi lời tôi._ Hải Phong.

- Thuộc hạ không dám.

Trong khi cuộc tranh đấu của Hải Phong và huynh đệ của anh diễn ra, Hoàng Vy biết mình cần phải là người chấm dứt cuộc chiến tranh này. Nó cảm sung và điều chỉnh gì đó.

“Bang...bang...bang...bang...bang.”

Hoàng Vy bắn năm lần liên tục. Tốc độ là 15 giây nhưng đặc biệt là:

- Cô ấy sử dụng hai nòng súng!!! _ A. Tuấn.

Kết quả hiển thị trên bảng điện tử một lần nữa lại làm cho người ta choáng!!!

“4,5...2,8...3...5,2...3,5...”

Thông số gì thế này? Người mới tập bắn chắc cũng không bắn chệch nhiều như vậy chứ. Nhưng điều mọi người ngạc nhiên chưa dừng lại ở đây. Khi bảng điểm điện tử lại thông báo xuất hiện thêm một dòng điểm nữa! Bình thường, khi bắn một phát liên tiếp với hai nòng súng thì phát một và phát hai chỉ lệch nhau rất ít chỉ khoảng 0,1 giữa một lần bắn hai nòng. Thế nhưng số điểm kia lại làm người ta cảm nín.

- Song song???

Đúng vậy, hai số điểm giống hệt nhau. Nếu vậy, cô gái vô cùng đặc biệt. Khi cô ấy có thể phán đoán và điều chỉnh một cách rất chính xác đường đi của đạn khi đó là một phát liên tiếp hai nòng. Nhưng các con số kia có nghĩa là gì?

Hải Phong nghiêng mặt nhìn Hoàng Vy, cô đang nhìn về cậu và đưa tay hình trái tim... .

- Hải Phong, bắn tim nè!
- Trời ơi! Là trái tim kia! _ Vũ Quang là người đầu tiên phát hiện ra điều đặc biệt này.
- Gì???
- Woa không ngờ thiếu phu nhân của chúng ta lãng mạn quá.
- Tôi là Fan của cô ấy mất rồi.
- Nếu hôm nay thiếu chủ mà đi chắc sẽ nhận lời tỏ tình dễ thương này cho xem.
- Ha ha ha...

Trận đấu lớn nhất của A & D đã kết thúc. Mặc dù thiếu phu nhân đã thua nhưng ấn tượng của cô trong A & D đã thay đổi. Qua ngày hôm qua chắc nó đã thu nhận được rất nhiều Fan. Đặc biệt ai kia, cứ giữ nguyên một tâm trạng mà ai cũng biết là vô cùng tốt. Bảy người huynh đệ cũng cảm ơn vì màn tỏ tình dễ thương của cô mà họ không phải đến Châu Phi thực hiện nhiệm vụ.

Bạn đang đọc truyện *Do You Remember Me???* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22

Vừa đến công ty, Hoàng Vy đã gặp Khánh Linh ở ngoài công ty, giọng nói chầm chọc vang lên:

- A! Hôm nay nhà thiết kế Trịnh Vy của chúng ta đã xuất hiện rồi! Tôi tưởng cô nghỉ việc luôn rồi chứ.
- Ohh! Linh đại mỹ nhân nghĩ vậy thì tôi càng không thể nghỉ được. Xem ra cô quan tâm đến tôi nhiều vậy nhỉ? _ Hoàng Vy.
- Ha ha ha. Tất nhiên là tôi phải quan tâm đến cô rồi, em út của phòng thiết kế mà lại. _ Khánh Linh.
- Vĩnh dự cho tôi quá. _ Hoàng Vy.
- Hừ! Cô chờ mà chịu phạt đi. _ Khánh Linh nói rồi đi thẳng.

Trong khi còn thắc mắc câu nói của Khánh Linh thì Hoàng Vy đã biết được đáp án khi vừa đến cửa phòng giám đốc đã triệu tập cô.

- Nhà thiết kế Trịnh Vy, sao hôm trước cô không đến họp?
 - Họp gì vậy ạ? _ Hoàng Vy.
 - Cô không biết sao, hôm trước chúng ta có cuộc họp quan trọng với tổng giám đốc và phó tổng, tôi đã dặn Khánh Linh nói với mọi người rồi mà. _ Giám đốc.
 - Dạ! Chắc tại tôi quên. Hoàng Vy biết chắc đây là âm mưu của Khánh Linh. Đã làm việc trong MU một thời gian nên Hoàng Vy biết rõ, việc tổng giám đốc ra quyết định gặp mặt nhân viên là một điều vô cùng khó khăn. Chắc có lẽ đây là lần gặp mặt duy nhất của tổng giám đốc. Có người nói nếu được gặp vị thiếu gia sẽ là một bước lên mây, trở thành phượng hoàng. Cả đời sau này chỉ cần ngồi hưởng giàu sang. Hoàng Vy trầm nghĩ
- “Suốt ngày gặp rồi, nhớ đến nhớ đến Seoul, Hàn Quốc.”
- Thông báo là tháng này cô bị trừ 20% lương! _ Giám đốc.
 - Tại sao ạ? _ Hoàng Vy.
 - Vắng mặt trong buổi họp là lí do đầu tiên và chủ yếu.
 - Hic hic. Tôi hiểu rồi.

- Về làm việc đi.
- Dạ!
- À khoan đã, cô đến gặp Khánh Linh để lấy nội dung buổi họp hôm trước. _ Giám đốc.

Hải Phong trở lại phòng thiết kế để gặp Khánh Linh.

- Sao? Tôi nói đúng không?
- Nhờ phúc của cô! Tôi vẫn sống tốt. _ Hoàng Vy.
- Đây là nội dung cuộc họp. Tự xem đi.

Chưa để Hoàng Vy nói thêm điều gì, Khánh Linh đã làm việc của mình mà không quan tâm đến nó. Cứ ở đâu xuất hiện hai người thì nơi đó sẽ chẳng được yên ổn chút nào. Hoàng Vy cũng chẳng hiểu tại sao, từ khi bước vào làm việc thái độ của Khánh Linh giống như có ác cảm của Hoàng Vy vậy. Mặc kệ những suy nghĩ ấy, nó trở lại bàn làm việc để nghiên cứu tài liệu. Nội dung của cuộc họp chỉ là nêu lên những thành tích trong Quý III của phòng thiết kế nhưng nội dung cuối cùng mới làm nó chú ý. Ba tháng cuối năm sẽ chọn một tác phẩm đặc biệt để làm chủ đề. Tiêu chí chọn sản phẩm cũng hoàn toàn khác so với trước đây. Mọi năm, cứ đến Quý IV, nhà thiết kế Nguyễn Khánh Linh – trung tâm của phòng thiết kế sẽ thiết kế sản phẩm độc quyền. Nên Khánh Linh rất tự tin về thời gian cuối năm. Nhưng năm nay đã có sự thay đổi rất lớn, để các nhà thiết kế đều được tham gia có cơ hội thiết kế như nhau. Ai chiến thắng sẽ giành quyền đặc biệt thiết kế cho ấn phẩm Quý IV của tập đoàn Manchester United. Cách thức chấm điểm cũng khác với các bản mẫu sẽ được dán ở ba địa điểm khác nhau trước công ty, THPT Royal World, trường tiểu học và tổng lượt bình chọn sẽ được tính ở cả ba nơi này. Với số phiếu phát ra là 1000 phiếu trừ trước công ty. Vì theo luật lệ ở công ty, tất cả nhân viên đều phải bỏ phiếu, không có một ai có quyền đặc biệt kể cả tổng giám đốc.

Sau khi cuộc thi chính thức được khởi động, tập đoàn MU đã được giới truyền thông săn đón. Những thông tin mới nhất luôn được cập nhập liên tục. Tuy nhiên, ngoài nhà thiết kế Khánh Linh là nổi tiếng nhất thì bốn nhà thiết kế còn lại Huệ Anh, Thúy An và hai nhà thiết kế trẻ Khánh An và Trịnh Vy đều được giữ bí mật.

- Xin chào nhà thiết kế Khánh Linh, cô có cảm nghĩ gì về việc thi thiết kế này? _ Phóng viên Thanh Tùng.
- Tôi thấy rất cần những cuộc thi như vậy để phát triển tài năng của các nhà thiết kế trẻ! _ Khánh Linh cười tươi trước ống kính.
- Theo tôi được biết thì mọi năm đều do cô đảm nhiệm sản phẩm thiết kế của Quý IV, tại sao năm nay lại thay đổi một cách kỳ lạ vậy?
- Điều này anh nên hỏi lãnh đạo của tập đoàn thì hơn. _ Khánh Linh.
- Cô có tự tin rằng mình sẽ tiếp tục giữ trọng trách đặc biệt này ở cuối năm? _ Phóng viên Thanh Tùng.
- Tôi rất tự tin. _ Khánh Linh.
- Chúc cô luôn thành công. Chúng tôi sẽ theo dõi những tác phẩm tiếp theo của cô. Xin cảm ơn! _ Phóng viên Thanh Tùng.

Chỉ hơn 10 phút trò chuyện với Khánh Linh, lập tức đã thu hút được rất nhiều sự chú ý của các nhà đầu tư lớn trên mọi lĩnh vực. Công tác truyền thông của MU rất khác biệt với các tập đoàn khác. Họ thường không mời những siêu sao, người mẫu nổi tiếng mà thay vì họ, MU sử dụng chính nhà thiết kế để xuất hiện trước truyền thông. Đó là cách hiệu quả nhất. Chỉ còn một tuần nữa là phải tập nập tác phẩm dự thi nên phòng thiết kế rất bận rộn. Ngoài mặt, phải chú trọng tác phẩm thiết kế của mình, mặt khác, công tác tuyên truyền cũng phải khôn khéo. Khánh An và Hoàng Vy là hai nhà thiết kế mới nhất của MU, họ không thể so sánh được với Huệ Anh, Thúy An hay Khánh Linh về độ nổi tiếng.

- Hazzì, chị em mình không có ai ủng hộ, chán quá đi. _ Khánh An than thở.
- Ít ra chị còn có tiếng khi là em gái của nhà thiết kế Khánh Linh mà. _ Hoàng Vy.
- Đây là cuộc thi đòi hỏi sự nổi tiếng, mới lại, chúng ta cũng phải đấu với nhau, chị gái của chị chắc sẽ chiếm hết số phiếu mất.
- Chưa thi mà chị đã nản chí rồi à? _ Hoàng Vy.
- Biết sao được? Ai bảo mình vẫn còn là người mới so với họ.
- Em sẽ giúp chị lấy lại tự tin.

-???

- Đi theo em nào!

_ Khu vui chơi giải trí GGO _

Hoàng Vy cũng không thể tin được ba ngày trước, nó còn ở đây vui chơi với Nhật Hưng và Hải Phong. Nhưng bây giờ cậu bé ấy đã cách cô nửa vòng trái đất rồi.

- Trịnh Vy, sao em dẫn chị tới đây?_ Khánh An.

- Hi hi, em đã nói rồi mà, giúp chị tăng thêm sự tự tin. Vừa dứt lời, nó đã dẫn Khánh An tới trước một trò chơi với cái tên rất hay APOLLO – Vũ trụ bay.

- Em...em đừng nói...là...là...?_ Khánh An sợ hãi trước kết cấu của nó.

- He he! Suy nghĩ của chị chính xác rồi đấy.

Hoàng Vy rất mong muốn được chơi các trò cảm giác mạnh một lần. Nó muốn thử cảm giác trước đây nó từng bỏ qua để theo con đường sát thủ. Hôm trước vì Nhật Hưng nên nó không thể chơi được nên hôm nay là cơ hội tuyệt vời để nó phát huy đam mê của mình.

- A...A...A...

- Vui quá đi.

- Huhu...Sợ quá đi à?

Tàu lượn siêu tốc...Cướp biển Caribe hay Fly Away đều được Hoàng Vy và Khánh An thử sức. Một người mạnh mẽ còn một người thì nhút nhát, hai tiểu thư đã khiến cho nơi đây ngập tràn cảm xúc và điểm đặt chân cuối cùng...

- Lâu đài ma quái!

- Vy à, tha cho chị đi_ Khánh An khóc lóc.

- Em thấy chị chưa đủ tự tin mà.

- Hic hic! Đủ rồi em, đủ lắm rồi_ Khánh An.

- Chị chắc chứ?

- Chính xác.

- Vậy chúng ta về thôi.

- Ồ...vậy là xong hả?

- Chị còn muốn nữa hả?_ Hoàng Vy quay lại nhìn cô.

- Không...không...về thôi.

Khánh An tự hứa với lòng mình rằng sẽ chẳng dám quay trở lại đây thêm một lần nào nữa nếu đi cùng với Hoàng Vy. Nhờ phúc của ai đó, tuổi thơ của Khánh An đã trở nên “dữ dội” hơn nhiều!

Tuy nhiên, hậu quả của việc đi chơi cả buổi tối khiến Hoàng Vy vô cùng hối hận. Trước kia, vì là đi du học nên về muộn đều không bị ai la mắng nhưng bây giờ thì khác khi vừa về đến cửa nhà, đại ma vương đã ngồi ở trước ghế đợi cô.

- Còn biết lối về???_

-Hi hi.

- Lần thứ mấy rồi?_ Hải Phong.

- Thứ mấy cơ ạ?

- Đi chơi không gọi????

- Chắc chắn lần thứ hai.

Không khí đang căng thẳng thì ông Khanh giải vây giúp cô.

- Tiểu thư, thiếu gia cô cậu nên đi nghỉ ngơi. Đã không còn sớm nữa.

Giọng nói đầy quan tâm của bác Khanh khiến trái tim nhỏ bé của Hoàng Vy tan vỡ. “Thật yêu bác Khanh quá đi!” Trước khi lên phòng, Hải Phong đi qua nó nói nhẹ nhàng nhất có thể.

- Đừng để bị ốm.

- Ồ.....

Đại ma vương lại rắc thính tiếp rồi.

Lâu lắm mới có dịp Hải Phong ăn sáng ở nhà, mọi người trong biệt thự đều vô cùng ngạc nhiên. Bình thường trước kia chỉ thấy thiếu gia ăn chút bánh mì với sữa một cách nhanh chóng rồi xuất phát đi làm. Mà hôm nay thì sao? Một bàn tiệc xuất hiện trước mắt và đáng ăn thoải mái, chậm rãi của Hải Phong làm ai cũng phải suy nghĩ??? Nhìn đồng hồ đã sắp 7h mà ai đó vẫn chưa xuống, làm cậu không khỏi lo lắng! Vì cô ý muốn nhìn thấy cô ăn sáng nên cậu đã chậm trễ thời gian buổi sáng của mình lại. Kết quả, đã sắp đến giờ đi làm mà bóng dáng vẫn chưa thấy đâu. Ông Khanh đứng một bên quan sát cũng bật cười, thầm nghĩ: “Thiếu gia quan tâm tiểu thư như vậy sao không tự mình đi gọi, đành phải để đích thân lão rat ay vậy?”

- Thiếu gia, tôi đi gọi tiểu thư dậy.

Hải Phong không nói gì, vẫn giữ nguyên trạng thái này và gật đầu. Nhưng 10 phút sau, ông Khanh quay lại với nét mặt lo lắng.

- Thiếu gia, tiểu thư Hoàng Vy bị cảm rồi.

Chưa để ông Khanh nói hết câu, Hải Phong đã buông đũa xuống và chạy ngay lên tầng. Trong phòng Hoàng Vy vẫn còn chưa tỉnh dậy. Khẽ sờ trán nó, Hải Phong phát hiện thấy nó sáng hơn bình thường.

- Gọi bác sĩ tới.

- Vâng_ Ông Khanh lập tức gọi.

15 phút sau, bác sĩ đã đến và khám cho Hoàng Vy.

- Thiếu gia, tiểu thư bị cảm. Thuốc hạ sẽ đi chuẩn bị thuốc._ Bác sĩ.

- Ra ngoài đi.

Mọi người lần lượt ra khỏi phòng chỉ còn lại Hải Phong ở đây. Cậu nhẹ nhàng đến bên giường nó.

- Em là sát thủ vậy mà hay ốm vậy?

- Không được làm anh lo lắng nữa....

- Vì....

Câu cuối cùng Hải Phong nói rất nhỏ như chỉ để trái tim cậu nghe thấy vậy! Hoàng Vy tỉnh lại đã là chuyện của buổi chiều....

- Tiểu thư, cô đã tỉnh rồi.

- An Dung, chị bị sao vậy?

- Tiểu thư bị sốt do hôm qua chơi quá sức phải không?_ An Dung.

- Máy giờ rồi? Chị còn phải đi làm.

- Tiểu thư à, bây giờ đã là 3h chiều một tiếng nữa là hết giờ làm việc rồi đó.

- Hà? Vậy là chị ngủ lâu vậy sao?

- Đúng vậy, cả ngày nay cô sốt đến 39*, ai mà không lo lắng chứ?_ An Dung.

- Vậy thiếu gia đâu?

- Cậu chủ sau khi gọi bác sĩ tới thì đi làm, buổi trưa có gọi điện về hỏi thăm sức khỏe của cô._ An Dung trả lời.

Sau khi vừa nghỉ ngơi một lúc thì điện thoại của nó có cuộc gọi đến.

- Vy ơi, sức khỏe của em thế nào rồi?

- Sao chị biết em bị ốm vậy?_ Hoàng Vy.

- Có sao với trăng gì nữa? Đúng thật là chị không ngờ nha, thì ra em cũng có chỗ dựa ở công ty._ Khánh An.

- Là sao chỉ?

- Hôm nay phó tổng đến xin nghỉ giúp em làm ai cũng thấy lạ. Giám đốc hỏi mãi phó tổng mới nói em là em họ của anh ấy._ Khánh An.

- Oh my god.

- Sao vậy? Không đúng à? Một người là Trịnh Vy Vy, còn phó tổng là Trịnh Vũ Quang. Đến bây giờ em đã trở thành mục tiêu bàn tán của mọi người rồi đây._ Khánh An.

Khi nghe xong cuộc điện thoại của Khánh An, Hoàng Vy giám sát cũng phải tăng độ lên thôi.

Để giúp Hoàng Vy hồi phục sức khỏe một cách nhanh nhất, Hải Phong đã lấy danh nghĩa tổng giám đốc bắt buộc nó phải nghỉ ngơi một tuần. Dù sao cũng đang quá trình thiết kế sản phẩm, có mặt ở công ty hay không cũng không cần thiết. Thứ bảy cũng là hạn cuối cùng nộp sản phẩm dự thi. Sau hơn năm ngày được mọi người trong biệt thự chăm sóc tận tình, nó đã hoàn thành tác phẩm ưng ý nhất của mình. Theo lệnh đặc biệt của Hải Phong, nó không được phép bước ra khỏi nhà dù thế nào đi nữa.

- An Dung, chị nhờ em một việc nhé.

- Chuyện gì vậy tiểu thư?_ An Dung.

- Em mang tập tài liệu này đến phòng thiết kế tập đoàn MU giúp chị nhé._ Hoàng Vy.

- Vâng ạ.

Vừa đến công ty, An Dung đã gặp một cô gái. Nhìn thấy tấm thẻ nhân viên có ghi phòng thiết kế, nó vui mừng trò chuyện với cô.

- Xin hỏi cô là nhân viên phòng thiết kế?

- Đúng vậy, cô là ai?

- Chào cô, tôi là người nhà của nhà thiết kế Trịnh Vy Vy, do cô ấy bị ốm nên không thể đến được. Nhờ cô giúp tôi gửi tài liệu này cho giám đốc của cô nhé._ An Dung.

- Ok! Tôi sẽ giúp.

- Cảm ơn cô.

Cô gái cầm tài liệu từ tay của An Dung và đi vào trong nhưng mục tiêu cô gái này đến không phải là phòng thiết kế mà là cầu thang nơi ít người qua lại. . .

_ Phòng giám đốc _

- Đây là những bản thiết kế của năm nhà thiết kế của chúng ta._ Thư ký báo cáo.

- Cô là ai vậy? Thư ký mới à?_ Giám đốc ngạc nhiên hỏi.

- Tôi là Thúy Anh. Thư ký của phó tổng được chuyển đến phòng thiết kế để phụ giúp Giám đốc trong quá trình diễn ra cuộc thi_ Thúy Anh giới thiệu.

- Ohh. Xin chào. Rất hân hạnh được cộng tác với cô._ Giám đốc.

- Tôi cũng vậy. Đây là bản thảo thiết kế của năm nhà thiết kế. Mời giám đốc xem qua._ Thúy Anh.

- Cô đã báo cáo việc này với phó tổng chưa?_ Giám đốc.

- Tôi đã báo cáo xong. Phó tổng nói mọi việc diễn ra như bình thường._ Thúy Anh.

- Vậy được. Cô thông báo với phận Marketing ở lại họp với chúng ta._ Giám đốc.

Cuộc họp bí mật của phòng thiết kế với chúng ta._ Giám đốc.

Ngoài sự có mặt của phó tổng Trịnh Vũ Quang và nhân viên cao cấp của cả hai phòng thì không ai có thể biết đến năm tác phẩm dự thi đều được giữ tuyệt mật đến phút cuối. Mọi công tác tuyên truyền đều đã được thông qua và sáng ngày thứ hai sẽ bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Do You Remember Me???* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23

Cuộc thi đã chính thức đi vào vòng bình chọn trước cổng công ty, giới truyền thông đã tụ tập rất đông đủ. Năm tác phẩm được công bố khiến mọi người ai cũng vô cùng ngạc nhiên! Kể cả tài năng và trí tuệ, họ được xưng danh là những tinh anh của các nhà thiết kế. Năm sản phẩm năm phong cách từ màu sắc cho nội dung đều được thể hiện vô cùng rõ ràng và đẹp mắt. Tác phẩm đầu tiên là hình ảnh một chiếc nhẫn với tên gọi Vivi Yellow. Chiếc nhẫn vàng được gắn với một viên kim cương lấp lánh, xung quanh nhiều viên đá quý xanh ngọc bích nhỏ gắn ở bên cạnh. Quan sát thấy nó là sản phẩm riêng biệt được dùng để tượng trưng cho những sự kiện trong đời như cầu hôn hay nhẫn cưới.

Khi hướng mắt đến tác phẩm thứ hai, hình ảnh đầu tiên mọi người tập trung là một chiếc nhẫn độc đáo có sử dụng hai viên kim cương trắng nặng 0,87 carats, đính vào chiếc nhẫn vàng đính kim cương Baguette_ Viên kim cương được cắt hình chữ nhật.

Hai thiết kế đầu tiên là đều là hình ảnh chiếc nhẫn nên ai cũng tò mò xem năm nay, MU sẽ dành quyền chủ đạo về nhẫn cưới hay không? Câu trả lời được bật mí ở bài dự thi thứ ba. Hình ảnh thiết kế một sợi dây chuyền đã đập tan suy nghĩ của giới truyền thông. Trước mặt họ là Blue of Asia_ Sợi dây chuyền sử dụng viên đá Sapphire làm trung tâm. Sapphire là loại đá quý tạo nên kỷ lục cho thế giới về mức giá của một viên đá. Như vậy, ai cũng phải thán phục về trình độ phát triển của tập đoàn đa quốc gia Manchester khi một tập đoàn trực thuộc là MU cũng có nhà thiết kế sử dụng được đá Sapphire. Khi nhìn hình ảnh Blue of Asia, tuy chỉ được vẽ trên giấy nhưng cũng đủ làm nó tỏa sáng. Khi cấu tạo của sợi dây là vàng và có đính kim cương.

Chiếc trâm Diamond Brooch là thiết kế thứ tư. Đặc điểm của nó là sử dụng ba viên đá lớn, trong đó viên lớn nhất có hình ảnh quả lê nặng hơn 34 carats, một viên đá hình bầu dục nặng 23,55 carats và 6,51 carats là viên đá hình kim cương. Và cuối cùng, hình ảnh sợi dây chuyền Madvina khác với những thiết kế trên, Madvina không sử dụng các loại đá quý cao cấp đặc biệt. Nó chỉ sử dụng 27 viên ngọc Jadeite màu xanh lục bảo và khóa gài làm từ Ruby, bạch kim và vàng. Tuy thiết kế nhìn đơn giản nhất nhưng ở đây, mọi người đều có thể cảm nhận được sức hút của nó. Năm sản phẩm đã được công khai, đây có thể là trận chiến ngang tài ngang sức nhất của các nhà thiết kế ở MU. Để đảm bảo cuộc thi được diễn ra một cách công bằng, sẽ có máy quay theo dõi lượt bỏ phiếu. Thời gian bầu chọn kéo dài hai tiếng, trong khi đó, ai cũng tò mò mà xem tổng giám đốc của Manchester United sẽ lựa chọn ai? Và sẽ xuất hiện bỏ phiếu chứ?

Lúc này ở phòng thiết kế, do tính chất của cuộc thi có sự riêng biệt nên tất cả nhân viên đều bình chọn chỉ riêng các nhà thiết kế là không. Nhận thấy nét mặt của Hoàng Vy có gì đó không tốt, Khánh An lại gần hỏi.

- Em sao vậy? Vẫn còn ốm hả?
- Không chị! Chị cho em hỏi điều này được không? _ Hoàng Vy dăm chiêu như đang suy nghĩ gì đó.
- Ủ! Hỏi đi em
- Hôm trước ai là người đã nhận tài liệu em gửi vậy?
- À! Hôm đó mọi người đều nộp ở phòng Giám Đốc, khi chị đến thì đã thấy thiết kế của em trên tay thư ký Thúy Anh với giám đốc rồi. _ Khánh An.
- Thư ký Thúy Anh?
- Quên không nói với em. Cô ấy được chuyển từ phòng thư ký của phó tổng đến đây một tuần để giúp chúng ta khi cuộc thi diễn ra. _ Khánh An.
- Sao vậy? Có chuyện gì à?
- Không có gì đâu chị. _ Hoàng Vy.

Cuộc trò chuyện giữa hai người đã được ai đó nghe thấy hết. Tuy nét mặt vẫn không tỏ ra chút sợ hãi nào hành động thì không phải như thế.

Cuối cùng đã sắp hết giờ bình chọn, sự mong ngóng của phóng viên ngày càng nhiều. Mọi người thường nói, nhân vật chính thường xuất hiện sau cùng, chẳng lẽ....?

Ai cũng đoán...ai cũng suy nghĩ...và hình ảnh cuối cùng của cuộc bầu chọn là sự xuất hiện của...phó tổng giám đốc Trịnh Vũ Quang.

- Hello.
- Phó tổng, ngài đến bỏ phiếu sao? _ Phóng viên.
- Đúng vậy, tôi là một nhân viên của MU, tất nhiên là sẽ không bao giờ vắng mặt ở những sự kiện như vậy rồi mà! _ Vũ Quang.
- Vậy...tổng giám đốc....
- Tổng giám đốc cũng đã bỏ phiếu và....

Trên tay Vũ Quang có hai phiếu bình chọn, và đúng như mọi người suy đoán, trên tay phó tổng chính là lá phiếu bình chọn của Hoàng Hải Phong.

- Vũ Quang thiếu gia, tôi nghĩ tổng giám đốc nên có mặt để bầu chọn công bằng mới đúng. _ Phóng viên.

- Đúng vậy...đúng vậy..._ Mọi người cùng đồng thanh.

- Vậy tôi sẽ công bố bình chọn của tổng giám đốc, mọi người thấy thế nào?_ Vũ Quang.

- Điều này...

- Dù sao bây giờ lượt bình chọn cũng đã hết thời gian. Vào những phút cuối cùng, công ty sẽ tiết lộ tổng giám đốc đã chọn mẫu thiết kế nào thì chắc chắn đó sẽ là tin tức vô cùng nóng._ Vũ Quang đánh thẳng vào tâm lý của đám phóng viên...

- Chuẩn rồi...

- Như thế còn là đỉnh điểm cuộc thi...

Gió chiều ào xoay chiều ấy chính là đặc điểm của phóng viên. Vũ Quang thăm thán phục anh họ mình vì đã ra kế sách sáng suốt này. Mặt khác, cậu cũng rất tò mò không biết anh ấy ấy có chọn đúng thiết kế của chị dâu hay không? Trước sự hồi hộp của mọi người, Vũ Quang mở lá phiếu có chữ ký của tổng giám đốc....Số năm! Sợi dây chuyền Madvina??? Thiết kế được coi là đơn giản nhất trong năm sản phẩm là sự lựa chọn của Hoàng Hải Phong? Chưa hết tò mò thì phó tổng đã mang cho họ một tin tức vô cùng tốt đẹp.

- Tối nay, tại khách sạn EXO sẽ tổ chức một bữa tiệc party đặc biệt đồng thời công bố nhà thiết kế sẽ giành chiến thắng. Hãy cùng tới tham dự nhé! Đặc biệt, hãy chuẩn bị những chiếc mặt nạ để đến đây. Chắc chắn sẽ có rất nhiều điều thú vị sẽ diễn ra...

Tin tức cuối cùng được Vũ Quang tiết lộ lập tức đã có mặt tại khắp các tờ báo. Đặc biệt hơn cả nó không hạn chế số lượng khách mời nên đã thu hút được rất nhiều sự chú quan tâm. Những trang sức của MU tạo một dấu ấn quan trọng đối với khách hàng vì vậy, họ cũng muốn có dịp để gặp mặt những nhà thiết kế mà họ mong chờ. Party với yêu cầu không cần lộ diện mặt làm mọi người càng cảm thấy vô cùng bí ẩn và thú vị.

_ Biệt thự “Wolf”_

- A. Vũ tôi có việc muốn nhờ cậu!_ Hoàng Vy.

- Xin tiểu thư cứ nói.

-....

Sau khi đã giao nhiệm vụ đặc biệt cho A. Vũ, nó đến trước cửa phòng của Hải Phong à lịch sự gõ cửa.

- Hải Phong, tối nay anh sẽ đi tham gia party chứ?_ Hoàng Vy.

- Nhảm chán.

- @_@

- Đi xem kịch vui mà,_ Hoàng Vy.

-????

- Hi hi! Cho em mượn máy tính của anh một lát nhé.

- Ừm

- Không sợ em lấy cắp thông tin mật à?_ Hoàng Vy lém lỉnh nhìn Hải Phong khi cậu đồng ý cho cô dùng máy tính của cậu mà không suy nghĩ gì.

- Em muốn lấy gì anh gửi cho._ Hải Phong lạnh lùng nói.

- =.=

Trình độ thả thính của đại ma vương đã đạt mức cao cấp rồi. Trái tim nhỏ bé của cô ngày càng thích phong cách của Hải Phong. Nó ngồi bên cạnh, vô tình nhìn thấy cậu gỡ mặt khẩu,...1506...là gì nhỉ?

“- Ngày sinh nhật anh ấy?_ Không phải.

- Sinh nhật ba mẹ...hình như cũng không phải.

- Vậy...????

Không hiểu sao nó luôn cảm thấy đây là một ngày đặc biệt với Hải Phong và hình như cũng liên quan đến nó. Hải Phong nhìn Hoàng Vy đang suy nghĩ giọng nói đều đều của cậu vang lên.

- Ngày anh mất đi nụ hôn đầu tiên.

Hoàng Vy bất ngờ nhận được câu trả lời của Hải Phong. Mà lạ thật, có ai hỏi gì đâu mà Hải Phong trả lời chứ. Mà nghĩ lại, đây có phải là lời tỏ tình không nhỉ? Đúng là Hoàng Hải Phong, lần thứ một làm người ta ngạc nhiên và lần thứ hai thì....lãng mạn bên chiếc máy tính. Hải Phong đi ra Sopha để Hoàng Vy chuyển tâm làm việc của mình. Nó chắc chắn chỉ có Hải Phong là người duy nhất có đủ dữ liệu của toàn bộ của tập đoàn MU. Khẽ nháy chuột vào bộ phận quản lý nhân sự, đôi môi mỏng của Hoàng Vy khẽ nhếch lên nụ cười gian xảo.. Đúng là không mất công nó tìm bấy lâu? Hải Phong vẫn đọc báo nhưng vẫn âm thầm quan sát Hoàng Vy. Nhìn thấy điệu cười bí ẩn của cô, cậu dám chắc sẽ có chuyện gì thú vị sắp diễn ra.

Bạn đang đọc truyện *Do You Remember Me???* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24

Khách sạn EXO_

Party của tập đoàn MU là nơi “Show” sắp diễn những gì hiện đại nhất. Tiêu biểu là những chiếc siêu xe thuộc hàng “khủng” đều được xuất hiện. Những bộ cánh, đầm dạ hội đều là những sản phẩm thiết kế của các nhà thiết kế hàng đầu thế giới. Những chiếc mặt nạ nạm vàng, thậm chí là có những viên kim cương gắn trên mặt nạ. Những tiểu thư, thiếu gia của gia tộc nổi tiếng đều đến tham dự. Rất nhiều tầng lớp có địa vị trong xã hội đều đến tham gia vì đây cũng là cơ hội hiếm có để gặp những người nổi tiếng, cùng đẳng cấp. Sự xuất hiện của Trịnh Vũ Quang lập tức được mọi người chú ý. Ai cũng biết, trong tập đoàn Mu, phó tổng vừa tài năng lại vừa thân thiện với mọi người trong buổi party hôm nay, có rất nhiều tiểu thư con nhà quyền quý muốn được kết thân với cậu để nâng cao địa vị của mình. Mặc dù ai cũng rất mong muốn được gặp mặt tổng giám đốc trong truyền thuyết nhưng họ biết hy vọng càng nhiều thất vọng càng lớn nên gặp được Vũ Quang thiếu gia là may mắn lắm rồi. Những bữa tiệc như thế nào Hoàng Hải Phong sẽ chẳng bao giờ lộ diện vì thế trung tâm của sự chú ý đặt hết lên người Trịnh Vũ Quang_ MC đặc biệt của ngày hôm nay.

Sau Vũ Quang, một chiếc Rolls – Royal xuất hiện. 100 chính số lượng thiết kế sản xuất của chiếc xe này. Không có gì phải ngạc nhiên khi bước ra từ đó là hai chiếc cô tiểu thư vô cùng xinh đẹp. Vì đã bị che bởi hai chiếc mặt nạ lấp lánh nhưng mọi người đoán được đây là tiểu thư của gia tộc Nguyễn Khánh. Khánh Linh mặc chiếc đầm hoa xòe hai lớp điệu đà với họa tiết nhỏ xinh đủ để làm nổi bật nên dáng người tuyệt vời của cô. Với chiếc đầm búp bê được thiết kế với phần tay cách điệu làm Khánh An cũng nổi bật không kém. Một điệu đà, một dễ thương, hai phong cách đã tạo nên hiệu ứng đặc biệt cho thảm đỏ ngày hôm nay. Khi hai người cùng tiến vào hội trường thì đã nhận ra Huệ Anh và Thúy An. Càng làm việc với nhau một thời gian nên việc nhận ra nhau cũng không hề khó hiểu. Huệ Anh mặc chiếc đầm ôm màu be với chi tiết thêu hoa nổi bật. Bên cạnh, Thúy An cũng mặc chiếc váy xoan, xòe xinh xắn.

- Chị Khánh Linh, hôm nay chị nổi bật quá._ Huệ Anh.

- Đúng vậy! Còn đẹp hơn những vị tiểu thư ở đây._ Thúy An.

- Các em cứ quá lời rồi._ Khánh Linh được khen tỏ ra vô cùng tự mãn.

- Sao giờ này không thấy bé Vy đâu nhỉ?_ Khánh An ở bên lo lắng nhìn xung quanh.

- Sao em suốt ngày cứ chú ý đến nhỏ đó vậy hả? Vì nó mà hôm trước em phải truyền nước, không nhớ hả?_ Khánh Linh.

- Chị! Do em không cẩn thận bị ngất thôi sức khỏe em từ trước đã không được tốt rồi mà._ Khánh An.

- Em..

- “Xin chào toàn thể quý vị, quan khách ngày hôm nay. Để tổ chức tiệc liên hoan cho toàn thể nhân viên công ty, chúng tôi đã tổ chức buổi party nhỏ. Hy vọng mọi người sẽ mãi ủng hộ tập đoàn Manchester United. Mở đầu cho bữa tiệc hôm nay, chúng ta sẽ dành một chút thời gian để tìm hiểu, giao lưu với nhau. Âm nhạc lên nào!”

Bữa tiệc vừa mới bắt đầu thì ở sảnh khách sạn, hai bóng hình quen thuộc xuất hiện. Đầu tiên là chàng trai 1m90, mặc bộ comple, khuôn mặt được che đi gần hết bởi chiếc mặt nạ đen huyền bí. Bên cạnh, cô gái có thể khiến bất kỳ ai yêu mến, chiếc đầm sen cổ cao với áo dài điểm xuyến hoa và chân váy ngắn nhiều tầng. Đôi giày cao gót luôn tỏa sáng lấp lánh với những viên đá quý. Nếu nhìn kỹ thì đó là sản phẩm thủ công, và thứ đang lấp lánh kia là ngọc bích.

Sau hơn một giờ thuyết phục Hải Phong thì cậu mới đồng ý tham gia bữa tiệc với nó. Thật tò mò không biết nó dùng cách gì để “dụ dỗ” Hải Phong đến được đây! Thật ra, giữa hai người đã có một cuộc giao dịch nhỏ.

“- Hải Phong, anh đến dự party với em đi._ Hoàng Vy.

- Không.

- Đi mà, đi một mình chán lắm. Dù sao cũng là công ty anh tổ chức. Thân là tổng giám đốc mà anh không đi sao được.

- Mọi vấn đề ngoại giao đều do Vũ Quang lo.

- Hic hic. Dù sao đến đó đều phải đeo mặt nạ, không ai biết anh đâu mà lo. Đi nhá... đi nhá... _Hoàng Vy.

Nhìn thấy tiểu thư như vậy làm ông Khanh ở bên cũng thấy đau lòng không kém. Ông bèn đứng ra xử lý vậy.

- Thiếu gia, hay cậu đi với tiểu thư đi. Đến đó, cậu cũng có thể bảo vệ cô ấy mà.

- Đúng... đúng...

Hai người một lớn nhỏ ở bên khuyên cậu làm người bình tĩnh như Hải Phong cũng không thể chịu được.

- Được rồi. Cháu sẽ đi.

- Yeah! Hoàng Hải Phong, anh là tốt nhất.

- Nhưng...

Hoàng Vy chưa kịp đón nhận niềm vui thì một từ của Hải Phong làm nó chột dạ!

- Mọi việc sẽ do anh phụ trách.

- Ok.

- Bao gồm cả trang phục dự party.

- Không Ok được không?

- Em có quyền??? _Hải Phong nhướn mày nhìn nó.

- Tất nhiên là không được.

Chính vì thế mà bây giờ nó đang mặc bộ lễ phục dạ hội thiết kế đặc biệt bởi nhà thiết kế thời trang hàng đầu thế giới, _Lee Kwang Soo. Và tin tức đặc biệt mà An Dung cho cô biết là nó là sản phẩm vừa tham gia tuần lễ thời trang ở Paris về với giá trị nguyên bản là 1.530 tỷ USD. Theo lệnh đặc biệt của Hải Phong, nó được vận chuyển bằng trực thăng đến biệt thự. Hoàng Vy cũng rất tò mò không biết chiếc đầm này có gì đặc biệt mà lại có giá trị kỷ lục như vậy. Đừng nói là mỗi nhị hoa nhỏ xinh xắn trên đây được làm bằng kim cương đồ nhá. Nhưng khi nghe được câu nói của Hải Phong, nó chẳng dám ho he thêm một lời nào nữa.

- Pink Diamond

Khi Hoàng Vy và Hải Phong bước vào đã lập tức là trung tâm của mọi người đến Vũ Quang cũng không khỏi bất ngờ khi ai đó xuất hiện ở đây. Còn nhớ lúc trước cậu thuyết phục được anh họ mình đến tham gia bữa tiệc sinh nhật kia mà phải đánh đổi thời gian nghỉ phép của mình trong năm nay và chiếc xe Buttigua đã không cánh mà bay. Nghĩ lại mà đau lòng! Nhưng nhìn sang người đang khoác tay Hải Phong mới làm cậu rớt con mắt.

- Ai kia...chẳng lẽ là...?

- Ahh trai mình bắt cá hai tay.

- Ohh...Tin tức thú vị đây.

- Phải về báo cho chị dâu mới được...

Nhìn Vũ Quang nói chuyện một mình mà Khánh An ở bên cảm thấy đáng thương cho anh chàng, _Đẹp trai mà bị điên.

Ngay khi vừa đến nơi đầu tiên là nó phải tìm kiếm Khánh An. Nhận thấy cô gái đứng cạnh Vũ Quang, Hoàng Vy biết mình đã đoán đúng.

- Chị Khánh An.

- Ô....Cô là...? _Khánh An ngạc nhiên khi nhìn thấy một cô gái vô cùng xinh đẹp đến chào hỏi mình.

- Chị không nhận ra giọng nói của em hả? _Hoàng Vy.

- Trịnh Vy Vy??? _Khánh An nghi ngờ hỏi lại.

- Em họ, sao em đến muộn thế? _Vũ Quang ở bên cạnh lên tiếng.

- Anh họ...Em đến rất đúng giờ. _Hoàng Vy nói chuyện với Vũ Quang với giọng điệu vô cùng khác với Khánh An.

- Hi hi! Bên cạnh em là ai vậy? Bạn trai hả?_ Vũ Quang biết chắc chắn là ai nhưng vẫn mở miệng trêu nó.
- Đúng vậy...Anh ấy là một người rất “tốt”._ Hoàng Vy nhấn mạnh chữ tốt làm ai kia sợ hãi. Nhưng người bên cạnh cậu thì không biết chuyện này.
- Thật hả Vy? Người yêu em tên gì thế? Con nhà ai? Cần thận không bị lừa đó._ Khánh An nhìn sang bên Hải Phong, bắt giác kéo Hoàng Vy về phía cô, giữ một khoảng cách với người thanh niên này. Hoàng Vy nhìn hành động của Khánh An mà không khỏi bật cười. Đúng là Vũ Quang mới là hợp nhất với cô. Thấy bạn gái mình đã chọc vào tổ kiến lửa, cậu tiến lên để rút lui bảo toàn tính mạng cho ai kia.
- Em họ, anh có việc đi trước.

Nói xong cậu kéo Khánh An trước khi cô nằng gậy ra chuyện. Với tính cách ác ma của nhà mình thì cô bé ngây thơ như Khánh An không phải là đối thủ.

Bạn đang đọc truyện *Do You Remember Me???* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25

“Xin chào toàn thể mọi người sau đây sẽ là phần quan trọng nhất của bữa tiệc hôm nay. Nhà thiết kế chiến thắng trong cuộc thi do tập đoàn MU tổ chức sẽ giành quyền thiết kế đặc biệt cho bộ sưu tập của Quý bốn. Tôi là Trịnh Vũ Quang, sẽ phụ trách công bố kết quả thi đặc biệt này.”

Những tiếng vỗ tay cổ vũ vang lên khắp hội trường.

“Như quý vị đã biết đây là một cuộc thi tiến hành một cách công khai. Tập đoàn MU đã chia ra ba khu vực để bầu chọn. Địa điểm đầu tiên là trường tiểu học Royal World thuộc hệ thống giáo dục của tập đoàn Manchester. Số lượng phát là 1000 phiếu do các em học sinh và giáo viên trường bầu chọn và sau đây là kết quả:

1. Thiết kế Vivi Yellow: 152.
2. Chiếc nhẫn kim cương: 125.
3. Sợi dây chuyền Blue of Aisa: 345.
4. Trâm Diamond Brooch: 143.
5. Thiết kế Mdvina: 235.”

- Woa! Thiết kế Blue of Asia của chị đứng đầu kìa._ Thúy An.

- Vẫn còn hai lượt bầu chọn nữa mà. Bình tĩnh đi em._ Khánh Linh trong lòng rất vui sướng nhưng cố tỏ ra bình thường.

“Thiết kế thứ ba rất được yêu thích! Không biết ai là tác giả của sản phẩm thiết kế đó nhỉ? Tò mò quá đi. Trường THPT Royal World là địa điểm tổ chức hai. Không biết tiêu chí đánh giá của những IQ thiên tài sẽ như thế nào nhỉ? Đáp án sẽ được công bố ngay sau đây:

1. Viva Yellow: 100.
2. Nhẫn kim cương: 126.
3. Blue of Asia: 145.
4. Diamond Brooch: 71.
5. Mdvina: 458.

- Ohh. Kết quả thật bất ngờ! Thiết kế Mdvina lại giành trọn được phiếu bầu chọn của các học sinh THPT. Chắc mọi người cũng biết được, thiết kế số năm được tổng giám đốc của chúng ta bầu chọn. Tò rất tò mò không biết thiết kế Mdvina là do nhà thiết kế nào sáng tạo đây?”

- Hải Phong, sao anh chọn Mdvina vậy?_ Hoàng Vy.

- Vì đó là của em._ Hải Phong.

- Sao anh biết?_ Hoàng Vy ngạc nhiên.

- Phong cách, sáng tạo nhưng đơn giản. Nét vẽ, phối màu đều mang đặc trưng riêng biệt._ Hải Phong trả lời.

Nghe được câu trả lời của Hải Phong, Hoàng Vy rất vui vẻ vì cậu ấy đã tìm hiểu rất kỹ phong cách thiết kế của nó. Dù có không giành chiến thắng thì nó cũng có thể tự hào chỉ vì một lý do duy nhất. Hoàng Hải Phong thích thiết kế này.

“Và cuối cùng, kết quả chung cuộc sẽ do toàn bộ nhân viên tập đoàn Manchester United quyết định. Tất cả nhân viên là 1200 người và kết quả là...”

1. Viva Yellow: 245.
2. Nhẫn kim cương: 201.
3. Blue of Asia: 368.
4. Diamond Brooch: 156.
5. Mdvina: 230.

Thiết kế số ba: Blue of Asia và thiết kế số năm Mdvina được rất nhiều người yêu thích. Sau khi tổng hợp kết quả của ba địa điểm bầu chọn, số điểm cao nhất thuộc về sợi dây chuyền Blue of Asia. Chúc mừng nhà thiết kế ới tác phẩm số ba. Thật tò mò quá???”

Sau câu nói của Vũ Quang, một bóng hồng xuất hiện ở trước sân khấu. Chiếc mặt nạ được gỡ ra, tò mò có, ngạc nhiên có,...

- Xin chào mọi người, tôi là Nguyễn Khánh Linh, nhà thiết kế của MU.
- Không hổ danh là nữ thần của giới thiết kế.
- Cô không làm chúng tôi thất vọng.
- Cô là nữ thần trong lòng chúng tôi.
-

Rất nhiều những vị khách ở đây ủng hộ Khánh Linh.

- Nhà thiết kế Khánh Linh, cô có thể cho chúng tôi biết ý tưởng nào để cô có được những sản phẩm độc đáo và tinh tế như vậy? _ Phóng viên.
- Gia đình là người luôn bên cạnh tôi. Cùng với làm việc tại một môi trường tốt nhất giúp tôi phát huy hết tài năng của mình. _ Khánh Linh tự tin nói.
- Xem ra nhà thiết kế của MU chỉ cần mình cô là đủ rồi.
- Phó tổng, chúng tôi muốn biết nhà thiết kế nào đã thiết kế Mdvina vậy? _ Anh phóng viên chuyển chủ đề.
- Đúng vậy. Chúng tôi cũng muốn được biết.
- Vậy được. Nếu các vị muốn biết thì tôi xin mời nhà thiết kế của Mdvina lên sân khấu. _ Vũ Quang.

Hoàng Vy tự tin bước lên phía trước. Tuy đã ở trước mặt mọi người nhưng nó cũng không có ý định gỡ mặt nạ ra. Mọi người ngỡ ngàng trước hành động này của cô. Để mọi người biết được mặt nó sẽ có nhiều người chú ý hơn cũng để nâng cao danh tiếng giống như Khánh Linh vậy. Trước suy nghĩ của mọi người, nó cất giọng nói trong trẻo của mình.

- Cảm ơn mọi người đã dành sự quan tâm đến Mdvina. Tôi là nhà thiết kế trẻ của MU Trịnh Vy Vy.
- Tôi thấy thiết kế của cô rất đơn giản, ngoài việc sử dụng những chất liệu đá quý ra thì hầu như không có gì đặc sắc? _ Một phóng viên đặt câu hỏi.
- Không có gì đặc sắc? Anh biết gì chứ? _ Hoàng Vy hơi ngược lại.
- Tuy là phóng viên nhưng chuyên mục tôi phụ trách là về mảng thiết kế đó. _ Phóng viên.
- Vậy anh nghĩ sao khi thiết kế của mình bị chỉnh sửa?

Câu nói của Hoàng Vy lập tức thu hút được tất cả mọi người tại khách sạn.

- Là sao?
- Ý của cô ấy là thế nào?
- Chẳng lẽ có điều gì ẩn chứa đằng sau?
- Tập đoàn MU lại có nhà thiết kế gian lận sao?

-

Tiếng bàn tán ngày một lớn dần. Không riêng gì mọi người, Vũ Quang cũng rất ngạc nhiên khi nghe nói về điều này.

- Xin mọi người giữ bình tĩnh. Tôi là phó tổng, phụ trách cao nhất trong quá trình cuộc thi diễn ra. Tôi khẳng định mọi công tác đều diễn ra một cách vô cùng tuyệt mật. Không có một ai có thể động vào các tác phẩm. _ Khi có sự việc gì xảy ra Vũ Quang rất nghiêm túc.

- Phó tổng chắc chứ? _ Hoàng Vy nhìn cậu.

- Chắc chắn. Ngoài tôi và hai trợ lý và Giám đốc, thư ký ra thì không ai biết. _ Vũ Quang biết trong giới thiết kế này, việc ăn cắp hay bán mẫu thiết kế thường xảy ra nhưng với MU, sự việc này chưa bao giờ xuất hiện khi có cậu là người điều hành.

Vũ Quang vừa nói dứt câu thì hình ảnh trên chiếc máy chiếu làm mọi người không biết giải thích ra sao?

Bối cảnh vô cùng thân thuộc với nhân viên MU. _ Cầu thang bộ, nơi rất ít người qua lại. Kỳ lạ rằng chiếc máy quay chỉ quay được nửa mặt của một ai đó, trên tay cầm một tập hồ sơ. Một lúc sau, thêm một người nữa xuất hiện. Tuy cũng không nhìn được rõ khuôn mặt nhưng tấm thẻ nhân viên trên người đã nói rõ thân phận của ai kia.

Họ Tên: Lê Thúy Anh.

Chức vụ: Thư ký.

Đoạn băng chưa đến hai phút nhưng cũng đủ khiến cho mọi người phải suy nghĩ.

- Mọi người hãy nhìn tập tài liệu trên tay cô nhân viên kia. Đây là bản mẫu thiết kế do chính tay tôi nộp. Do sức khỏe không tốt nên tôi đã nhờ người nhà đi nộp hộ.

- Cũng có thể là người nhà cô sửa thì sao? _ Phóng viên.

- Anh nghĩ có ai tự cắn lại mình không? _ Hoàng Vy.

- Sau khi thiết kế được trưng bày, tôi đã phát hiện ra được điều kỳ lạ nên đã đến phòng giám sát trước khi có người xóa chứng cứ. Nguwoif nhà tôi cũng nói rằng không nhớ đã đưa cho ai nhưng khẳng định rằng cô ấy là nhân viên tập đoàn MU, chính xác hơn là phong thiết kế _ Hoàng Vy.

- Cho người tìm thư ký Thúy Anh về đây cho tôi. _ Vũ Quang thật không ngờ người bên cạnh mình lại dám làm ra chuyện này.

- Không cần! Là tôi đây. _ Thúy Anh đi đến.

- Giải thích đi, tại sao cô làm vậy? _ Vũ Quang.

- Chỉ là nhân viên phòng thiết kế nộp bản thảo cho tôi thôi! Không có gì đặc biệt. _ Thúy Anh.

- Vậy trên màn hình kia là sao? Tại sao phải hẹn gặp ở nơi vắng vẻ, ít người qua lại? Sao không đưa trực tiếp tại phòng làm việc? _ Vũ Quang.

- Tình cờ gặp thì chúng tôi đưa nhau thôi. _ Thúy Anh.

- Vậy người đưa cô tài liệu là ai?

- Tôi... tôi quên rồi.

- Hừ! Cùng là nhân viên với nhau mà cô quên nhanh thế nhỉ? Hay cô có điều gì muốn che giấu? _ Hoàng Vy.

- Cô....

Thúy Anh định tiếp tục tranh luận gì đó thì sơ yếu lý lịch của cô được ai đó công khai.

- Lê Thúy Anh, Lê Thúy An, hai người chị em ruột.

- Cô nói dối. Tôi với người tên Thúy An kia không liên quan đến nhau. _ Thúy Anh.

- Thật chứ? Vậy đây là gì?

Hoàng Vy đã cho người điều tra tất cả nhân viên phòng thiết kế. Duy chỉ có Thúy An là lý lịch rất đơn giản. Tuy nhiên, mạng lưới thông tin của A & D đã giúp cô rất nhiều. A. Vũ đã lấy mẫu tóc của hai người là Thúy Anh và Thúy An đi xét nghiệm. Kết quả đúng như nó dự đoán hai nguwofi là chị em ruột mới nhận ra nhau cách đây không lâu.

- Tôi với cô ấy có quan hệ đi chăng nữa thì cũng không liên quan đến chuyện này. _ Thúy Anh.

- Cô tưởng tôi là con ngọc chắc? Tôi là nhà thiết kế, nếu muốn sửa một tác phẩm của tôi thì tất nhiên trình độ của người này cũng rất cao nếu tôi không nói là một nhà thiết kế nổi tiếng.

Tiếp sau đó, nó đem bản thiết kế gốc của Mdvina cho mọi người xem. Ai cũng tỏ ra vô cùng kinh ngạc. Nếu trước đó, mọi người nhìn thấy một Mdvina đơn giản nhưng vô cùng tinh tế thì bây giờ họ lại thấy một Mdvina sang trọng, kiểu cách. Họ chắc chắn rằng nếu thiết kế này không được chỉnh sửa thì khoảng thời cách 35 điểm không là gì!

- Như mọi người thấy đó, Mdvina không chỉ đơn giản như vậy. Ý tưởng đầu tiên của tôi là sử dụng 26 viên ngọc Jadeite màu xanh lục bảo và ở chính giữa sợi dây sử dụng hình trái tim được làm từ kim cương xanh nặng 15 Carats. “Trái tim của đại dương” chính là điểm nhấn của Mdvina. Nó trông khá đơn giản và cổ điển nhưng lại độc đáo và khác biệt ở chỗ: viên kim cương xanh sẽ tỏa sáng như trái tim bé nhỏ đang rung rinh theo mỗi cử động của chủ nhân, lấp lánh vô cùng tự nhiên.

- Woa! Ý tưởng thật độc đáo.

- Sáng tạo vô cùng.

- Đúng là không uổng phí tài năng khi là một nhà thiết kế của MU.

- Tôi phải xem lại đánh giá của mình rồi.

Thúy Anh tái mét khi nhìn thấy những hình ảnh và lời nói Hoàng Vy. Mặc dù khi làm việc trong tập đoàn MU, cô có nghe thấy mọi người nói rằng nhà thiết kế Trịnh Vy Vy là một cô bé vô cùng dễ thương nhưng cũng thông minh và tài năng không kém.

- Đến lúc cô ra mặt rồi đó! Lê Thúy An, _ Hoàng Vy.

- Bóp...bóp...bóp...rất tuyệt vời! _ Thúy An bây giờ mới xuất hiện.

- Xem ra tôi đã coi thường cô bé rồi.

- Cô quá khen.

- Sao cô biết tôi là người sửa bản thiết kế của cô? _ Thúy An.

- Nhìn cách đặt nét vẽ, sửa lại tôi dám chắc người này thuận tay trái. Mà đang trong phòng thiết kế chỉ có cô Lê Thúy An là người sử dụng tay trái để vẽ. _ Hoàng Vy.

- Rất tốt! Mặc dù bị bắt gặp nhưng tôi cũng rất khâm phục cô đó. _ Thúy An.

- Thúy An, sao em phải tử tế với nó vậy? Chính nó đã cướp đi rất nhiều cơ hội của em ở phòng thiết kế đó. _ Thúy Anh tức giận lên nhìn Hoàng Vy. Cô ta không kiềm chế được mình nữa mà tiến lên nhìn Hoàng Vy. Cô ta không kiềm chế được mình nữa mà tiến lên định cho nó một bạt tai thì một cánh tay đã chặn lại.

- Woa! Anh hùng cứu mỹ nhân kia.

- Cảm động quá.

- Cô dám động đến cô ấy thử xem. _ Giọng nói lạnh lùng của Hải Phong vang lên sau chiếc mặt nạ làm người ta không rét mà run.

- Hải Phong, anh...anh... _ Hoàng Vy.

- “Hazzi, Anh mình xuất hiện hoàng tráng quá. _ Vũ Quang trầm nghĩ.”

- Mọi người nhìn kia chàng thanh niên đó đeo đồng hồ Chopard Carat Watch!

- Gì? Đồng hồ Chopard Carat Watch!

- Không nhầm chứ?

- Theo tôi biết thì đồng hồ Chopard Carat Watch là một thương hiệu đồng hồ xa xỉ. Chopard kết hợp kỹ thuật chế tạo bộ máy thời gian cùng với thể mạnh khác _ trang sức để tạo nên tác phẩm tuyệt vời này. Chopard luôn trung thành trong việc sử dụng những nguyên liệu tốt nhất cho sản phẩm của mình. Mỗi sản phẩm đều được chế tác từ đá quý thiên nhiên với độ chính xác và tinh xảo đến từng chi tiết dù nhỏ đến đâu cũng góp phần tạo nên vẻ đẹp tổng thể cho sản phẩm. FNC là tập đoàn độc quyền sản xuất Chopard. Nó sử dụng 874 viên kim cương với nhiều kích cỡ khác nhau, trong đó viên lớn nhất đạt tới 15 Carats. Thêm vào đó, nó được thiết kế để ba viên kim cương lớn nhất tách rời nhau và để lộ mặt đồng hồ bên dưới. Đây là sản phẩm hoàn mỹ nhất bây giờ đó!

- Đừng nói với tôi bộ Comple cậu đó đang mặc là sản phẩm thủ công đó nhé!

- Không ngờ chị cũng tinh mắt đó chứ!
- Còn đôi giày da bóng loáng chắc cũng là sản phẩm độc quyền của nhà thiết kế Milan Ji Jong Yang à?
- Trời! Có cần phải “yêu nghiệt” vậy không?
- Bạn trai của nhà thiết kế Trịnh Vy đẹp trai quá à!
- Giàu có là chắc chắn.
- Xem ra người này có thân phận và địa vị không tầm thường.
- Số phận của hai chị em nhà kia chắc cũng đến hồi kết rồi!

Xung quanh mọi người bàn tán làm sắc mặt của Thúy Anh và Thúy An trở nên tái mét. Họ không quan tâm ai chỉ trích chỉ cần có đủ mạng sống để gặp cha mẹ là được. Nhưng họ biết, làm việc gần 5 năm ở tập đoàn Mu, Vũ Quang sẽ không bao giờ tha thứ cho ai nếu họ phạm lỗi lầm. Chỉ bằng việc một nhân viên nhỏ bé ở phòng tài vụ hay trốn việc cũng đủ để cô ấy ăn bánh mỳ cả năm. Vậy việc làm bây giờ có họ...??? Nếu đã làm thì cần phải che giấu thật kỹ, nếu không thì chỉ có chết! Trong khi còn đang suy nghĩ xem mình sẽ xảy ra chuyện gì thì Phó tổng Vũ Quang đã dập tắt hết.

- Cả hai xuống bộ phận nhân sự để thay đổi chức vụ làm việc. Từ ngày mai, phòng vệ sinh môi trường chào đón hai người.

Phong cách làm việc của Vũ Quang không phải ai cũng có thể hiểu.

Mọi người đều biết chuyện gì nên nói cũng như không nên nói. Ở trong địa vị xã hội như vậy, muốn sống thì ít nói là tốt nhất đặc biệt khi có quan hệ với tập đoàn Manchester United.

- Chị nhìn xem, không ngờ thiết kế của Hoàng Vy lại tuyệt vời đến như vậy._ Khánh An.
- Hừ! Ăn may thôi._ Khánh Linh nói nhưng nhìn thái độ của cô chắc chắn đang rất ghen tị với Hoàng Vy khi nhìn thấy bạn trai của nó vừa giàu có lại đẹp trai như vậy.

Trong sự việc lần này, Khánh Linh cảm thấy vô cùng may mắn khi không lộ diện. Thật ra, Thúy An không phải là người chủ mưu tất cả. Sau khi nhận được cuộc gọi của Thúy An, cô ta đã mách nước cho cô ta làm như thế nào. Biết Thúy Anh là chị gái của cô ngốc đó nên Khánh Linh cứ thế tương kế tựu kế. Lợi dụng hai chị em họ để đánh gục Hoàng Vy. Mặc dù cô rất tự tin nhưng với Hoàng Vy thì không. May mắn sự việc này chỉ có hai người biết đến nên Khánh Linh cũng yên tâm được phần nào. Nhưng về mối thù ngày hôm nay với Hoàng Vy, cô chắc chắn sẽ ghi nhớ.

Bạn đang đọc truyện *Do You Remember Me*??? được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26

Sau khi bữa tiệc kết thúc, Hoàng Vy nhận được tin nhắn của A.N

- "- 8h khách sạn RM7012.
- Ok."
- Hải Phong, tôi đến nơi này có việc, anh về nhà trước nhé!_ Hoàng Vy.
- Em đi đâu?
- Bí mật!!!

Mặc dù trên danh nghĩa Hải Phong để Hoàng Vy tự do hoạt động nhưng đằng sau cậu cũng âm thầm phái người bảo vệ nó. Lần trước A. Vũ đã không ản được mình để lộ thân phận. Chính vì thế, chính tay cậu đã đào tạo một nhóm người gồm hai người có kỹ năng đặc biệt nhất trong tổ chức sát thủ để bảo vệ Hoàng Vy. Hai người này luôn ở trong bóng tối, chỉ những tình huống khẩn cấp nhất mới xuất hiện.

Ting...ting.

" Chủ nhân! Cô ấy đã thay quần áo và đang tiến vào khách sạn RM7012."

Trong khi đó, Hoàng Vy đã đến nơi. A.N đã ở đây đợi cô từ lâu. Làm việc chung đã nhiều năm, hai người chỉ cần nhìn vào ánh mắt của đối phương là có thể biết được suy nghĩ của nhau. Chiếc trực thăng xuất phát và đích đến là thành phố Los Angeles.

"Chủ nhân, tối nay ở bến cảng R.S sẽ có một giao dịch ngầm. Người của tổ chức đã mật báo, những thông tin cần thiết đã được truyền vào hoa tai này. Hãy cất kỹ."

- Bến cảng R.S, phía Tây Nam thành phố Los Angeles -

Những chiếc container nhiều không kể, được bố trí một cách rất đặc biệt. Nhìn từ bên ngoài vào sẽ chỉ là những container bình thường nhưng bố cục của nó mới làm Hoàng Vy quan tâm. Thiên la địa võng và người canh gác ở khắp mọi nơi. Qua tín hiệu thông tin của tổ chức nó biết được mục đích của cuộc giao dịch hôm nay là trao đổi con tim và tiền. Hoàng Vy rất tò mò xem ai là người bị bắt cóc mà khiến nhiều người canh gác một cách cẩn thận như vậy. Quan sát qua chiếc camera nhỏ được gắn từ xa cùng với thiết bị âm thanh tối tân nhất, nó đang nghe cuộc giao dịch diễn ra.

- Seven Lee, rất đúng thời gian.

- Quá khen rồi, người đâu? _ Người được gọi tên Seven Lee là một người đàn ông tầm 40 tuổi.

- Ông nên biết Tech Termi này không có gì là không dám làm _ Termi.

- Ý cậu là sao?

- Tiền chuộc đâu? _ Termi mất kiên nhẫn.

- Giao người giao hàng.

- Lão cáo già, người đâu, đưa đến _ Termi ra lệnh. Lập tức thuộc hạ đưa một cô bé đến trước mặt Seven Lee.

- Công chúa!!!

- Hầu tước, mau đến cứu ta. _ Cô bé đó nhìn chằm chằm tầm bảy tuổi.

- Đây là hai tỉ USD, còn kia là lô vũ khí mà các người cần. _ Seven Lee nhìn thấy người cần cứu đã an toàn nên mới tiến hành giao dịch.

Sau khi đã giao dịch xong, Termi mới phát hiện ra có điều gì đó không đúng.

- Chết tiệt! Mau tìm lão Seven Lee với con bé đó. Ngay lập tức.

Hoàng Vy thấy vậy chỉ mỉm cười "Đúng là ngu mới không nhận ra đó chỉ là cái bẫy". Mục đích hôm nay của cô là giết được Tech Termi. Còn những chuyện khác thì nó không xen vào.

Cận vệ của Termi đã được huy động để tìm hai người kia vì thế bây giờ là thời điểm thích hợp nhất để ra tay.

Phịch!!!

Nó đáp xuống nhẹ nhàng trước mặt Termi.

- CJ.

- Xem ra danh tiếng của tôi cũng không phải nhỏ khi được giáo chủ Termi nhớ đến!

- Mùi hương của cô làm tôi nhớ mãi! Cô có đồng ý trở thành phu nhân của giáo chủ tôi không? _ Termi là người ham mê nữ sắc, thiên hạ đồn chẳng bao giờ sai.

- Hừ! Muốn tôi lấy anh. Không bao giờ có chuyện đó đâu! Còn bây giờ, xem anh có sống được qua 10" nữa không đã! _ Hoàng Vy.

- Từ lâu tôi cũng đã muốn lĩnh giáo bản lĩnh của cô rồi! Đến đi.

Dù đã trải qua rất nhiều các cao thủ khác nhau nhưng nhìn tình huống bây giờ, Termi có vẻ che giấu thực lực của mình. Chỉ khi sát thủ ra tay hấn ta mới sử dụng tuyệt chiêu. Những sát thủ mà tổ chức của CJ phái đi đều rất mạng không thì bị mất tích một cách rất bí ẩn. Tất cả đều có chung một nhiệm vụ là đến ám sát giáo chủ Termi. Nhận thấy, thể lực của nó đã có phần suy giảm, Hoàng Vy nhanh chóng rút lui để tìm kế sách an toàn hơn. Nhưng trước lúc ấy, Termi đã khiến cô bị thương ở cánh tay. Trốn trong một chiếc container cũ, khi đang cầm máu cho vết thương ở tay thì bên cạnh nó phát ra tiếng động.

- Sột...Soạt....

- Ai đó?

Trong chiếc thùng cũ được ngụy trang là hai người quen thuộc qua đoạn video của cô: công chúa nhỏ và người đàn ông được gọi là hầu tước Seven Lee.

- Xin cô hãy cứu chúng tôi._Seven Lee nhìn là biết Hoàng Vy là một người đặc biệt.

- Chị ơi, chị bị thương rồi! _Cô công chúa nhỏ nhìn vết thương của Hoàng Vy nhẹ nhàng nói.

Nó đưa mắt nhìn hai người trong góc tối không khỏi phân vân. Tính mạng của cô đã khó giữ giờ phải giúp đỡ thêm hai người nữa. Sợ rằng không được. Những lúc nguy hiểm như vậy, người Hoàng Vy nghĩ đến đầu tiên luôn là Hải Phong. Chỉ được cậu che chở nhiều nên giờ đây nó rất thích dựa vào cậu. Chỉ cách nhau chưa đầy hai tiếng mà nó đã nhớ cậu như vậy rồi. Hoàng Vy chắc không bao giờ nghĩ đến hai người đang ở rất gần nhau. Sau khi nhận được tin nhắn báo cáo tình hình của Hoàng Vy cũng lên một chiếc phi cơ ngay sau đó. Và điểm đến không đâu khác chính là cảng R.S, bang Angeles.

Chợt nhớ đến cậu, nó lấy chiếc điện thoại ra....

- Hoàng Hải Phong, I miss you

Chỉ trong tình huống đặc biệt, Hoàng Vy mới gọi cả họ lẫn tên Hải Phong.

Đây cũng là lần đầu tiên nó "tò tình" với cậu. Nhưng chỉ 10" sau, chiếc container từ từ được mở ra và người xuất hiện trước mặt nó không ai khác là Hoàng Hải Phong.

- Hải...Hải Phong, sao anh lại ở đây? _Hoàng Vy không biết là mình đang mơ hay thật nữa. Vì khi ấy bị thương cô đã mất rất nhiều máu nên giờ cảm thấy mọi thứ rất mơ hồ.

- Đến đón em! _ Hoàng Hải Phong trả lời và ngay sau đó cậu thấy tình hình của Hoàng Vy không ổn. Cậu liền tiến đến bên nó. Khi vừa được bế lên nó cảm giác được mùi hương thân quen như vậy, từ từ cảm nhận lúc nó nguy hiểm nhất anh luôn có mặt kịp thời bảo vệ, che chở. Đang trên vai Hải Phong, Hoàng Vy kịp thời nhớ ra được điều gì đó liền quay lại nói với hai người kia.

- Công chúa nhỏ!

- Chị xinh gái!

- Đi theo chị với anh đẹp trai này nhé!

- Dạ!

Hai người cùng Seven Lee và cô công chúa nhỏ ra khỏi nơi ấy. Theo sau là A Long, A Vũ và các cận vệ của Hải Phong. Khi đã lên trực thăng đợi sẵn, Hoàng Vy mới trò chuyện với cô công chúa.

- Công chúa!

- Hi! Chị không cần phải gọi như vậy đâu? Mà sao chị biết em là công chúa thế?

- Tại chị thấy em xinh xắn đáng yêu như tiểu công chúa! _Hoàng Vy trả lời.

- Mà sao em lại bị bắt cóc tới đây?

- Em là Nana, công chúa của Anh Quốc.

- Khi tôi cùng với công chúa đi tham dự lễ hội hóa trang ở Mỹ thì bị đám người Termini bắt cóc. Họ biết chúng tôi không đem theo nhiều người vì đây là một giao dịch bí mật với danh nghĩa công chúa đi dạ tiệc._Seven Lee giải thích.

- Giao dịch bí mật?

- Đúng vậy. Quốc vương của chúng tôi đã nhận được một mệnh lệnh bí mật từ chính phủ Mỹ đem theo một lô vũ khí để đến đây nhưng không ngờ đó chỉ là một cái bẫy. Công chúa bị bắt, chúng đòi tiền chuộc cùng lô vũ khí mà chúng tôi đem tới. Vì liên quan tới Hoàng Gia nên chúng tôi không muốn làm lớn chuyện. Chính vì thế, tôi đã bí mật liên lạc với Quốc Vương và tìm cách cứu công chúa._Seven

- Các người dùng tiền giả?

- Cô rất thông minh.

- Mọi người nghĩ như vậy sẽ lừa được Termini?

- Không! Chúng tôi làm như vậy để kéo dài thời gian. Quốc vương đã ngầm sai người đến cứu tôi và công chúa. Chắc họ cũng sắp đến rồi!

- Thông báo với ngài của các ông đến khách sạn L.O.V.E, phòng 147._Hải Phong.

Seven Lee nghe vậy liền quan sát Hải Phong thật kỹ càng, ông cảm nhận được chàng thanh niên trước mặt không phải là một người đơn giản.

- Tôi hiểu.

Đến khách sạn, Hoàng Vy và Nana ở chung một phòng. Trước khi quân cứu viện đến, họ sẽ ở đây để công chúa được an toàn. Hoàng Vy biết sinh ra trong hoàng tộc, từ nhỏ đã mang trong mình những trọng trách vô cùng to lớn. Nhưng khi trò chuyện với bé, cô cảm thấy Nana rất dễ thương dễ mến, cảm giác như một người bình thường không giống như công chúa trong tòa lâu đài. Khoảng cách 13 tuổi được hai người kéo lại rất gần. Hai người cùng nhau tắm chung, ngủ cùng nhau và cả hai phát hiện ra cùng có những sở thích rất đặc biệt. Seven Lee nhìn thấy công chúa của mình hôm nay rất vui, cười nhiều hơn mọi ngày ông cảm thấy rất hạnh phúc. Còn Hải Phong thù sao, chắc cậu phải ghen tị với cô bé lắm khi mấy tiếng ở đây đã chiếm lấy Hoàng Vy của cậu.

"Thiếu chủ, chúng tôi đã giải quyết xong. _ Một giọng nói đặc biệt phát ra trong không khí. Chũ 5s sau đã biến mất không dấu vết."

- Chị Vy Vy, chị là nhà thiết kế à?

- Ừm. Đúng vậy!

- Vậy hay quá, sắp đến sinh nhật mẫu hậu rồi, em muốn tặng người một món quà đặc biệt. Chị có thể giúp em được không?

- Được chứ! Đợi chị chút nhé!

Trong khi Hoàng Vy thiết kế thì Nana rất ngoan ngoãn ngồi bên cạnh cô. Chỉ một lát sau, nó đã hoàn thành tác phẩm của mình. Nó là ai chứ? NTK Trịnh Vy Vy của tập đoàn Manchester United mà! Sáng tạo và ý tưởng luôn trong tâm trí dù có đang ở đâu. Nó thiết kế một chiếc trâm cài tóc có hình chú công tuyệt đẹp. Những chiếc đuôi công được gắn kết 1.305 viên đá quý. Nhìn nó khá đơn giản nhưng lại đòi hỏi trình độ chế tác chi tiết đến từng cm.

- Nana đây là chiếc trâm Queen. Chị đã thiết kế rất chi tiết. Khi về đến vương quốc hãy cho người làm theo bản phác thảo này nhé! Nếu cần gì thì hãy liên hệ đến phòng thiết kế tập đoàn MU ở Việt Nam, tìm nhà thiết kế Trịnh Vy Vy, chị sẽ giúp em!

- Dạ! Em sẽ cẩn thận mà chị nè....! _ Nana ngại ngùng nhìn nó như muốn nói điều gì đó.

- Sao thế em? Có chuyện gì à? _ Hoàng Vy hỏi

- Chị có bạn trai chưa? Em muốn chị làm chị dâu của em

-???

- Hìhi Anh trai của em là một người đàn ông vô cùng đẹp trai, tốt bụng và cũng rất thông minh nữa.

Ý của cô bé là muốn cô lấy anh trai nó. Đại ma vương mà nghe được tin không biết sẽ phản ứng ra sao nhỉ? Thật tò mò muốn biết quá đi.

- Nana! Chị có người yêu rồi.

- Là anh đẹp trai lúc nãy đó à! _ Nana

- Đúng vậy

- Em tưởng là anh trai chị chứ. Nếu là anh đó thì anh trai em không có hy vọng gì rồi _ Nana thất vọng.

" Cốc...cốc...cốc..."

- Công chúa người của ta đến rồi _ Seven Lee báo cáo

- Nhanh vậy à! Tiếc quá em muốn ở nữa với chị.

- Nana ngoan, em là một người có danh phận và địa vị cao quý xung quanh em có rất nhiều người xấu, người tốt nên em phải dùng chính trái tim và lý trí của mình để cảm nhận, phân biệt. Và còn nữa hãy tự bảo vệ mình chứ đừng để người khác bảo vệ _ Hoàng Vy.

- Dạ! Em sẽ nhớ lời chị, hãy đến chơi với em lúc nào chị có thời gian nhé! Đây là lời hứa đó nha! _ Nana

- Tuân lệnh công chúa!

- Nếu hồi hận thì đến tìm em _ Trước khi đi nó còn nói thêm một câu với Hoàng Vy.

- Hồi hận? Chuyện gì _ Hải Phong

- Không có gì đâu.

Thấy Nana đã trở về an toàn nó và Hải Phong cũng xuất phát về nước. Ngồi trên máy bay, bài báo với tiêu đề ở trang nhất rất nổi bật đã thành công thu hút sự chú ý của Hoàng Vy.

" Chủ tịch tập đoàn tài chính Tech National Tech Termi đã tự sát do công ty rơi vào tình trạng khủng hoảng."

Hải Phong thật đáng sợ, chỉ trong mấy giờ đã làm cho công ty lớn bị xóa sổ. Thật không dám đắc tội với ma vương này. Hoàng Vy đã coi nhẹ gia thế của Hải Phong. Thế lực đứng đằng sau cậu xem ra không hề nhỏ. Hoàng Vy đã từng điều tra nhưng manh mối duy nhất mà nó biết là tên Hắc Đạo của Hoàng Hải Phong là DO. Điều này là do lần đầu tiên cứu cậu, dù hôn mê nhưng nó vẫn nghe được cộng sự Kent đã nói. Nhưng khi tìm kiếm, cái tên DO không có trong danh sách các bang chủ chứng tỏ những người biết đến cậu chỉ đếm trên đầu ngón tay. Trên thực tế A&D không có bang chủ chỉ có 7 phó bang chủ trong đó A Long là người có quyền quyết định tất cả.

Bạn đang đọc truyện *Do You Remember Me???* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27

Từ khi cuộc thi thiết kế quý IV kết thúc, danh tiếng của Hoàng Vy đã nâng

lên một tầng cao mới. Tuy nó không phải người chiến thắng cuối cùng nhưng cũng đã tạo ấn tượng sâu sắc với mọi người. Sau khi Thúy An "được " đến phòng lao động thì phòng thiết kế ngày càng bận rộn hơn. Trước đó có năm nhà thiết kế nhưng bây giờ chỉ còn bốn người nên khối lượng công việc cũng tăng lên rất nhiều. Vì thế, công ty quyết định sẽ tuyển thêm người. Manchester United là tập đoàn duy nhất ở Việt Nam hoạt động về lĩnh vực thiết kế Đá quý. Vì thế, có rất nhiều người nộp đơn xin vào làm việc tại đây. Có hơn 10000 hồ sơ từ khắp nơi gửi về nhưng chỉ lấy một. Sáng hôm nay, họ được thông báo là có thành viên mới. Cả phòng thiết kế đã có mặt đầy đủ. Đúng 7h, giám đốc dẫn theo một cô gái bước vào.

- Mọi người làm quen đi, đây là nhân viên mới của phòng chúng ta.

- Chào mọi người. Mình là An Như, rất vui vì được làm việc chung với tất cả mọi người. _ Cô gái tên An Như giới thiệu.

Cả phòng đều chào đón An Như một cách rất nhiệt tình. U

Tuy nhiên, Hoàng Vy lại có ánh mắt rất lạ so với người khác. Là bạn hay là thù, chúng ta sẽ biết sau ít phút.

- Đây là chỗ làm việc của cô. Bên cạnh là Trịnh Vy, có gì không hiểu hãy hỏi cô ấy.

- Dạ! Cảm ơn mọi người.

Sau khi chỗ làm việc chỉ còn hai người, Hoàng Vy mới quay sang "trò chuyện" với ai kia.

- A.N

- C.J. Rất vui khi được gặp lại em.

Thân phận thực sự của An Như là A.N_Sát thủ của tổ chức, cộng sự trung thành của C.J. Hai người đã cùng nhau cộng tác rất nhiều năm nên không khó để nhận biết.

- Sao chị lại ở đây?_ Hoàng Vy biết An Như là một người vô cùng khó hiểu đến hành động của cô ấy cũng làm cho người khác cảm thấy thật bí ẩn.

- Rảnh rồi nên đến đây chơi chút thôi mà._ An Như.

- "Rảnh rồi???" Tổ chức không giao việc cho chị là hơi bất công với IQ thiên tài của chị rồi đấy!_ Hoàng Vy.

- Dù sao chị cũng là NTK chính thức của MU rồi nhé, em nên đối tốt với chị một chút dù sao chị cũng là người mới mà._ An Như.

-....

Gần đến những ngày cuối năm, tập đoàn MU có rất nhiều vấn đề cần giải quyết. Khánh Linh đã cho ra bộ sản phẩm đá quý rất thành công, đem lại những thành tích nổi bật cho Manchester United. Vì thế, toàn thể nhân viên của MU sẽ có một chuyến du lịch thú vị đến Hoa Kỳ để tìm hiểu về tập đoàn Manchester của họ_Tập đoàn Đa Quốc gia Manchester. Đối với toàn thể nhân viên, mọi người đều biết không phải ai cũng có thể đến và tham quan nơi này. Dù là nhân viên các chi nhánh cũng chỉ có thành viên cao cấp như cổ đông hay Ban Giám đốc mới được đến đây tham quan. Đã là một nhân viên thuộc chi nhánh của MU đã khó, nay lại được nhận vào làm Manchester thì sẽ thế nào nhỉ? IQ cũng không phải dạng vừa đâu. Lịch trình sắp xếp cho chuyến đi là 7 ngày 6 đêm, ai cũng háo hức cho chuyến đi này. Vì tập đoàn Manchester United có rất nhiều nhân viên nên sẽ chia làm bốn nhóm. Như vậy công tác tổ chức sẽ dễ dàng hơn.

- Woa! Năm nay chúng ta sẽ được đến Manchester, hạnh phúc quá đi._ Huệ Anh.

- Mọi năm công ty chúng ta được đi đâu vậy mọi người._ An Như.

- Có dịp thì đi đến Bảo tàng Anh, hay đến Vạn Lý Trường Thành ở Trung Quốc, có khi đến nhà hát Opera ở thành phố Sydney, Úc. Cũng có thể đến tham quan các Trường đại học lớn như Cambridge, Havard,... _Huệ Anh với đôi mắt long lanh.

- Vậy chưa năm nào đến tập đoàn Manchester ă? _Khánh Linh.

- Từ khi chị vào làm thì chưa từng đi đến đây. Mặc dù MU là chi nhánh quan trọng của Manchester nhưng muốn đến đó thì không phải ai cũng có cơ hội. Trong các chi nhánh khác, nếu doanh thu mà tăng một cách kỷ lục thì cũng có thể đến Manchester. _Huệ Anh.

- Nhờ phúc của tôi mà cả tập đoàn MU này được đi đây! _Giọng nói "chua" của Khánh Linh vang lên.

- Đúng vậy. Chị là giỏi nhất. _Khánh An.

Hơn 8h, Hải Phong mới từ tập đoàn trở về. Vừa về đến nơi, đã thấy ai đó ngủ gục ở sô pha.

- Thiếu gia, tiểu thư Hoàng Vy đã chờ người rất lâu để cùng cậu ăn tối. _Ông Khanh.

Hải Phong nhìn nó đang ngủ gục ở ghế sô pha với ánh mắt đầy yêu thương. Cậu thầm trách nhưng cũng cảm thấy rất hạnh phúc, cũng tiến lại bên Hoàng Vy.

- Vy Vy

Nghe thấy có người gọi mình, nó khẽ mở mắt.

- Hải Phong, anh về lúc nào vậy? Em ngủ quên mất!

- Sao đợi anh?

- Anh ăn tối chưa? _Hoàng Vy.

- Chưa.

- Vậy vừa ăn vừa nói.

Sau khi bữa cơm tối "muộn" được dọn lên, nó bắt đầu nói chuyện hết năng suất.

- Tổng giám đốc, ngày mai anh có đi Mỹ không?

Nghe được câu hỏi của Hoàng Vy, Hải Phong biết được cô nàng muốn nói cái gì?

- Anh có việc không đi được! Em đi với mọi người đến Manchester Unied. _Hải Phong.

Nét mặt ỉu dúi khi nghe được câu trả lời của Hải Phong. Nhìn thấy biểu cảm của nó, Hải Phong không khỏi bật cười. Từ khi có Hoàng Vy trong cuộc sống của cậu, nó đã trở nên muôn màu muôn vẻ, phải nhanh chóng rước nó về thôi! Và cũng đúng như lịch trình nhân viên của MU được đến Manchester tìm hiểu. Tốp của Hoàng Vy là tốp cuối, sẽ được đến Manchester vào hai ngày cuối cùng còn lại những ngày đầu là khoảng thời gian riêng tư của mỗi con người. Vì vậy, Hoàng Vy đã quyết định đến một nơi.

----Bệnh viện Royal World, Hoa Kỳ----

Bước vào căn phòng VIP ở cuối dãy hành lang của khoa tim mạch, trên chiếc giường có một cậu bé đang ngủ rất say. Bên cạnh là một họa sĩ nổi tiếng.

- Ông Jj Park!

- Mẹ Nhật Hưng, sao cô lại ở đây? _Ông Ji Park ngạc nhiên.

- Cháu có công việc nên đến đây tiện đường thăm Nhật Hưng. _Hoàng Vy.

- Cô đến thật đúng lúc. Ca phẫu thuật của Nhật Hưng rất thành công. Giờ đang trong quá trình bình phục, không lâu nữa là có thể xuất viện được rồi. _Ông Ji Park.

- Cảm ơn ông đã chăm sóc nó.

Hai người vừa trò chuyện thì Nhật Hưng cũng vừa tỉnh lại.

- Mẹ Vy...Mẹ Vy...

- Nhật Hưng, Mẹ đến thăm con đây! _Hoàng Vy.

- Ba con đâu ạ? _Nhật Hưng ngó nhìn đằng sau của cô.
- Ba có việc không sến được.
- Dạ! Dù sao cũng có chú Tuấn đến thăm con là được. _Nhật Hưng
- Chú Tuấn??? _Hoàng Vy thắc mắc không biết người Hưng nói đến là ai.
- Dạ. Chú ấy nói là bạn của ba. Tên là Đàm Minh Tuấn. Mẹ, mẹ sẽ ở đây bao lâu vậy? _Nhật Hưng
- Hết tuần này đó con!
- Hi, đi chơi với con nhé mẹ.

Nhìn ánh mắt long lanh của Nhật Hưng mà Hoàng Vy không dám từ chối. Ánh mắt của nó hướng về ông Ji Park _ người hiểu rõ tình hình lúc này.

- Mẹ Nhật Hưng, dù sao bé cũng đã khỏe lại. Hãy đưa nó đi tham quan nơi đây trước khi đến Mỹ, cậu bé đã luôn nằm trên giường bệnh rồi.
- Vậy được! Mai mẹ con mình sẽ đi chơi nhé!
- Vâng ạ! _Nhật Hưng

Ngày hôm sau, hai người đi đến rất nhiều nơi xung quanh thủ đô Washington và khám phá rất nhiều địa điểm độc đáo và thú vị. Địa điểm đặt chân cuối cùng của họ chính là Trung tâm thương mại _Sun Shine.

- Nhật Hưng, chúng ta chụp thật nhiều ảnh để gửi cho ba con nhé! _Hoàng Vy.
- Dạ!

Khi hai người đang tận hưởng cuộc sống của mình thì những nhân vật không nên có mặt lại đồng thời xuất hiện. Khánh Linh cùng với những người bạn của cô hôm nay cũng đến đây mua sắm! Bình thường khi làm việc, chỉ có Khánh Linh là luôn đối đầu trực tiếp với Hoàng Vy nhưng có lẽ suy nghĩ của nó sẽ phải thay đổi sau hôm nay.

- Ohh! Ai đây ta? Không ngờ chúng ta lại "có duyên" thật đó. _Khánh Linh nhìn Hoàng Vy.
- Được gặp Linh đại mỹ nhân đúng là vinh dự cho Trịnh Vy này! _Hoàng Vy.
- Đây là ai thế Khánh Linh? _Một người đứng bên cô ta hỏi.
- À quên mất! Chưa giới thiệu cho mọi người. Đây là Trịnh Vy Vy_NTK, đồng thời là đồng nghiệp tớ _Khánh Linh giới thiệu nó với những người bạn mà cô vừa mới quen khi đến đây.
- Có phải là người đã thua dưới tay cậu ở cuộc thi Thiết kế tại MU đúng không? _ Cô bạn bên cạnh hỏi.
- Như Ý à, sao cậu lại nói vậy chứ? Chỉ là Trịnh Vy mới vào nghề thôi.
- Hừ! Thua là thua.
- Ha ha ha

Nhật Hưng ở bên cạnh cũng lấy làm tức giận thay cho nó.

- Mẹ! Chúng ta đi mua sắm.
- Trịnh Vy, không ngờ cô trông còn trẻ vậy mà đã là mẹ rồi. Đúng là nhìn không ra mà! _Khánh Linh ngạc nhiên khi thấy Nhật Hưng gọi nó là Mẹ.

Cảm ơn, chuyện của tôi không cần Khánh Linh tiểu thư xen vào.

- Có!!!

Chưa kịp để cô ta nói thêm lời nào, nó đã đưa Nhật Hưng vào một cửa hàng gần đó.

- Khánh Linh, chúng ta đến xem cô ta giờ trò gì.
- Đúng thế! Một NTK trẻ như cô ta mà cũng được đặt chân đến đây ư?
- Chuẩn rồi, Sun Shine không giống với các TTTM khác, không chỉ cần có tiền mà phải có quyền lực nữa.

- Đây là đất vương của chị em chúng tớ. Yên tâm, mọi người sẽ thay nhau "dạy dỗ" cho nó một bài học.
- Cảm ơn mọi người! Chúng ta mới chỉ gặp nhau mà mọi người đã giúp đỡ mình như vậy rồi!_Khánh Linh.
- Không có gì! Chỉ cần chúng tớ luôn có được những thiết kế của cậu là được rồi.
- Chúng tớ rất thích phong cách thiết kế của cậu.
- Hi hi

Bạn đang đọc truyện *Do You Remember Me???* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28

Khi Hoàng Vy và Nhật Hưng vừa vào đến cửa hàng thời trang kia thì đám tiểu thư của Khánh Linh cũng nổi đuôi vào theo. Hoàng Vy biết họ có ý đến gây khó dễ cho cô nhưng cũng chẳng để ý đến họ mà quyết định mua sắm cho Nhật Hưng.

- Nhật Hưng, thấy bộ này thế nào?

- Đẹp mẹ ạ.

Thấy thế, Như Ý bạn của Khánh Linh đến chỗ Hoàng Vy ngang nhiên lấy bộ quần áo trên tay nó mà không nói gì rồi đến quầy thanh toán. Nhân viên của cửa hàng không biết nên làm gì vì họ đều là khách hàng VIP của TTTM Sunshine này. Đối với mỗi nhân viên của một cửa hàng thuộc TTTM Sunshine, việc ghi nhớ mỗi khách hàng VIP là nhiệm vụ đầu tiên của họ. Tuy nhiên, khách hàng cũng là thượng đế ở đây. Chính vì thế, họ cũng không dám bảo vệ bên nào. Hoàng Vy biết họ sẽ cố tình làm vậy nên không nói gì mà tiếp tục chọn đồ. Đến khi nó nhìn một bộ quần áo rất thích hợp với phong cách của Nhật Hưng thì trong tâm trí Hoàng Vy đã khẳng định sẽ mua được nó. Nhưng biết thế nào bạn của Khánh Linh sẽ tiếp tục gây khó dễ vì thế nó đã nháy mắt với Nhật Minh. Một đứa trẻ như Nhật Hưng chắc chắn sẽ hiểu được điều đó. Cậu bé đã nhanh chóng lấy bộ đồ và mang nó thật nhanh đến quầy thanh toán. Vì họ chỉ chăm chú nhìn vào Hoàng Vy nên không để ý đến Nhật Hưng. Nhưng đúng lúc chuẩn bị thanh toán thì Khánh Linh đã chặn trước.

- Tôi mua bộ này.

Vì ngoài Khánh Linh thì các khách hàng còn lại đều quen thuộc với chủ cửa hàng nên cô chủ chỉ nghĩ, đó là một người khách hàng bình thường.

- Xin lỗi quý khách! Sản phẩm này đã được cậu bé này đặt trước.

- Bà chủ! Cô ấy là bạn của tôi, _Như Ý.

- Vậy...???

- Thanh toán cho cháu đi cô xinh đẹp! _Nhật Hưng

- Cháu bé! Cháu có thẻ VIP không? Cô chủ cửa hàng thân thiện nhìn Nhật Hưng hỏi

- Có ạ!

Nghe cô chủ cửa hàng nói vậy, Như Ý, bạn của cô ta đều thầm cười trong lòng. Muốn có thẻ VIP của Sun Shine này, ít nhất cũng phải à người thường xuyên mua sắm ở đây. Người như cậu nhóc này sao có được chứ? Nhưng câu trả lời của cậu bé làm tất cả mọi người đều ngạc nhiên, không ngoại trừ Hoàng Vy.

Cứ ngỡ lời nói của cậu bé chỉ là nói dối nhưng 2s sale tất cả 1 lần nữa lại rơi vào tình trạng đóng băng tập thể. Bởi vì trên tay cậu bé không chỉ có 1 mà có những 3 tấm thẻ VIP với đủ màu sắc khác nhau: Đỏ, Bạch kim, Vàng cô chủ cửa hàng ngay người trong chốc lát rồi nhận 3 tấm thẻ VIP của Nhật Hưng. Theo TTTM Sun Shine, thẻ VIP được chia thành 3 loại thẻ. Màu vàng là thẻ VIP ở cấp bình thường nhất có hơn 50%khách hàng cao cấp sử dụng nó. Màu bạch kim là thẻ VIP cấp cao, số lượng phát hành chiếm 10%. Những người được sở hữu nó đều là TGD hay chủ tịch của những công ty, tập đoàn lớn. Cuối cùng là tấm thẻ VIP màu đỏ tượng trưng cho quyền lực tuyệt đối, mọi người chỉ được nghe thấy trong truyền thuyết cả thế giới chưa có đến 3 người sở hữu nó. Vậy mà 1 cậu nhóc mới hơn 8 tuổi đã có nó!

Như Ý ngạc nhiên nhất trong những người ở đây nhưng cũng là người tỉnh táo nhất.

- Hừ! Cậu bé, em ăn cắp được những chiếc thẻ này ở đâu vậy?

- Chị xấu xí! Tôi có nó ở đâu là quyền của tôi không liên quan đến chị! - Nhật Hưng

Vì sở hữu chiếc thẻ đồ quyền lực và đây cũng là lần đầu tiên cô chủ của hàng may mắn được nhìn thấy nó nên tất nhiên, ai cũng muốn 1 lần được quẹt thẻ rồi!

"Tất"

Tiếng quẹt thẻ VIP vang lên, thông tin khách hàng 1 lần nữa làm người ta phải giật mình khiếp sợ Khánh Linh ở gần nhất nên có thể nhìn rõ thông tin trên màn hình máy tính với những chữ nổi bật nhất.

Thông tin người sử dụng: Hoàng Hải Phong

Giới tính: Nam

Trời! Chiếc thẻ ấy thuộc quyền sở hữu của thiếu gia trong truyền thuyết! Chủ tịch của TTTM Sun Shine này. Nó không hiển thị sai cái gì chứ? Để đảm bảo đây đúng là người sử dụng nó, thẻ VIP yêu cầu phải có mã xác nhận. Đây là 1 trang những bước đổi mới của hệ thống bảo mật ở đây. Mỗi 1 lần mã xác nhận sẽ thay đổi.

- Cậu bé, mà cháu xác nhận mật khẩu? _ Cô chủ của hàng nhìn Nhật Hưng chờ đợi câu trả lời

Đám người của Như ý vẫn tin rằng đây là do Nhật Hưng ăn cắp nên tỏ vẻ ra mặt.

- Ba con nói là hỏi mẹ! Mẹ sẽ biết - Nhật Hưng nhìn Hoàng Vy

- Ha ha ha. Xem ra không phải cậu bé mà chính là người mẹ của nó ăn cắp mới đúng Như ý thấy Hoàng Vy không quan tâm những lời nói của Như ý mà nghĩ về lời nói của Nhật Hưng và Hải Phong. Nhắc lại mới nhớ, cậu ấy chưa từng cho cô biết mã xác nhận thì sao mà cô biết được chứ!

- Kia! NTK Trịnh Vy, cô trả lời đi chứ? _Như Ý ở bên cạnh chỉ mong xem Hoàng Vy xấu hổ trước mặt mọi người cũng vừa ăn xong mật khẩu sau khi suy nghĩ lại thì đây là dãy số duy nhất mà Hoàng Vy nói cho cô biết.

- Cảm ơn quý khách đã đến với Sun Shine! Hẹn gặp lại!

Sau khi thanh toán xong, 2 người rời khỏi Sun Shine để lại đám người kia chết lặng trong ít phút

- Ha ha ha! Hôm nay vui quá mẹ ơi _Nhật Hưng

- Nhóc con, con thành thật nói cho mẹ biết! Con lấy đâu ra nhiều tiền vậy hả? _Hoàng Vy không quên trả hỏi nó sau sự việc ở cửa hàng lửa

- Hi hi! Đây là của sư phụ Ji, còn đây là của chú Tuấn cho. Còn cái này mẹ biết rồi mà, ba đưa con đó! _Nhật Hưng

- Ba còn dặn con cái gì nữa?

- Ba nói bây giờ ba chính thức là ba con, ba nuôi hay ba ruột đều là ba. Cầm tấm thẻ VIP này đến các hệ thống của tập đoàn Manchester chơi 1 cách thoải mái. Cần mã xác nhận thì hãy hỏi mẹ hoặc sư phụ Ji. Vì ba biết con sẽ không đi 1 mình _Nhật Hưng

Hoàng Vy đến bó tay với cách giải thích của Nhật Hưng. Tuy nhiên, 2 người còn chưa đi được bao xa thì lại tiếp tục đón thêm rất nhiều vị khách khác.

- Trịnh Vy, sao em lại ở đây? Khánh An cùng với Vũ Quang xuất hiện.

- Hi hi hi. Em đưa Nhật Hưng đi chơi! _H Vy

- Nhật Hưng??? Khánh An nhìn xuống bên cạnh H Vy thấy có 1 đứa trẻ rất đáng yêu.

- Woa! Thiên thần nhỏ là ai đây? Dễ thương quá!

- Mẹ! Mẹ!

- Mẹ??? Khánh An, Vũ Quang đồng thanh

- Đây là con trai em! Nó là Hoàng..à.... Trịnh Nhật Hưng! _Hoàng Vy

- Vũ Quang, đây là cháu anh mà anh không biết à? Khánh An

-Ai biết được chứ? Anh với cô... với em họ không gặp nhau những 8 năm trời! _Vũ Quang

- Không như 2 người nghĩ đâu, đây là con nuôi thôi. Em còn chưa kết hôn mà! _Hoàng Vy nói sự thật cho 2 người biết

- Trời! Làm chị giật cả mình - Khánh An

- Mà 2 người chuẩn bị đi đâu vậy? - Vũ Quang

Từ sáng tới giờ đi shopping nhiều rồi. Nên bây giờ em định dẫn Nhật Hưng đi ăn. _ Hoàng Vy

- Trùng hợp quá, vậy hôm nay để bốn thiếu gia ta chiêu đãi các vị

- Vậy tốt quá!

Rất nhanh chóng, Vũ Quang đưa 3 người đến nhà hàng mang đậm ẩm thực Việt. Trong lúc đang ăn Nhật Hưng vội đứng dậy ngay ra ngoài cửa làm 3 người còn lại không biết chuyện gì đang xảy ra.

- Chú Tuấn

- Nhóc con, cháu đang làm gì ở đây thế?

- Cháu được mẹ Hoàng Vy dẫn đi chơi giờ mẹ đang ngồi ăn trong kia cùng bạn mẹ nữa.

- Vậy chú đưa cháu vào trog tiếp thế chào hỏi chị dâu chứ luôn chứ.

Mình Tuấn đưa Nhật Hưng trở về bàn ăn,

- Hello! Every body

- Xin chào! _Khánh An và Vũ Quang đáp trả lại.

- Chị dâu, người ăn ngon miệng chứ? _A.Tuấn

Vì đang ăn đột nhiên nghe có người gọi mình là chị dâu Hoàng Vy bất ngờ bị sặc cơm. Thấy thế Nhật Hưng vội chạy lại.

- Mẹ! Nước nè! _Nhật Hưng nhanh chóng lấy nước cho nó.

- Hello người đẹp. Tôi là Đàm Minh Tuấn là em

Mình Tuấn chưa kịp nói xong thì HVy đã cắt ngang

- A Tuấn, nhìn cậu có vẻ rảnh rồi nhỉ?

- Dạ! Nhờ phúc của chị, chúng em vẫn rất tốt.

- Chào anh! Tôi là Khánh An, bạn của Trịnh Vy

- Đồng thời là bạn gái của Vũ Quang thiếu gia đúng không nhỉ? A- Tuấn nói thêm

- Cậu bớt lời đi Vũ Quang

Mới trêu tý thôi mà đã bênh nhau quá rồi!

- Ohh! _A Tuấn

- Không nói với cậu nữa chúng tôi đi trước! Bữa ăn này làm phiền cậu thanh toán nhé! Vũ Quang vội vàng đứng dậy đưa Khánh An tranh xa những tên công tử như A.Tuấn ra.

- Tạm biệt! Đi vui về nhé đôi tình nhân.

- Sao cậu biết chúng tôi ở đây? _Hoàng Vy nhìn.

- Thế chị dâu lại không hiểu rõ công việc của chồng mình rồi. Nước Mỹ là địa bàn của A&D. Muốn biết thông tin về chị dâu - 1 nhân vật rất nổi tiếng lại vô cùng đơn giản! _A Tuấn trả lời

- Coi như cậu lợi hại! Nhật Hưng, con đưa trả lại chú Tuấn tấm thẻ VIP đi _Hoàng Vy

- Chú ấy cho con rồi mà!

- Chị dâu à! Cái đó em cho Nhật Hưng, không liên quan đến thiếu chứ _A Tuấn.

- Xem ra cậu cũng giàu có thế nhỉ? Có cần tôi tiêu hộ không? _Hoàng Vy

- Thôi em không cần đâu

- Chị cứ tiêu hộ tiền giúp thiếu chủ là được rồi, _A Tuấn???

Nhìn thái độ ngạc nhiên của Hoàng Vy, A Tuấn nói tiếp

- Thiếu chủ không đưa cho chị 1 tấm thẻ đặc biệt nào sao?

- Có! Nhưng tôi không dùng đến

- Đến lúc cần chị hãy dùng nó! Tiêu hết số tiền trong thẻ đó đi rồi đến cửa em cũng chưa muộn! _A Tuấn

- TGD, hoan nghênh ngài đến!

Tiếng nói của cô nhân viên đã giúp Hoàng Vy hiểu được phần nào.... Xem ra cả nhà hàng này cũng thuộc sở hữu của tỷ phú Hoàng Hải Phong.

Bạn đang đọc truyện *Do You Remember Me???* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29

Khám phá Manchester.

Hôm nay là ngày Hoàng Vy được đến tập đoàn Manchester tìm hiểu.

Tập đoàn 100 tầng hiện ra trước mắt nó. Nằm ở trung tâm Quảng Trường Thời Đại, giao lộ của giao thông, Manchester khiến mọi người không khỏi ngỡ ngàng và thán phục. Tầng 1, ngay giữa đại sảnh là máy quét thẻ nhân viên. Cũng giống như MU, hệ thống bảo mật này dùng để đảm bảo sự an toàn của nhân viên để phòng đối thủ xâm nhập vào. Quét thẻ nhân viên, quét dấu vân tay và máy dò tìm kim loại đặc biệt. Đại sảnh của Manchester như 1 sân bay thu nhỏ. Tầng hầm, nơi để xe của nhân viên áp dụng hệ thống hai cửa, camera quan sát mọi hoạt động mọi góc ngách. Thang máy có 3 loại: Loại 1 là dành cho khách tham quan, loại 2 là dùng cho nhân viên và cuối cùng VIP - Thang máy dành riêng cho Tổng giám đốc. Tại sao Manchester lại chia ra làm 3 hệ thống này? Thang máy dành cho nhân viên được phép di chuyển trong phạm vi và một số khu vực đặc biệt. Còn thang máy dành cho khách tham quan sẽ hạn chế ở một số khu vực nhất định. Từ tầng 2 đến tầng 90 được phân bổ rất khoa học. Số tầng càng lên cao thì chức vụ càng đặc biệt Manchester là tập đoàn đa Quốc Gia, chính vì thế, đây là nơi đầu não của họ. Mỗi lĩnh vực sẽ được phân bổ 2 -3 tầng tùy lĩnh vực. MU là tập đoàn hoạt động về lĩnh vực thiết kế Đá quý nên mọi người cũng hào hứng khi tìm hiểu về trụ sở chính. Lĩnh vực thiết kế đá quý được đặt ở tầng 88 đến 90, cũng là nơi gần như cao nhất của tòa nhà.

Khác với vị trí tường tượng của mọi người, nơi đây rất gọn gàng, sạch sẽ, hệ thống lọc không khí được hoạt động liên tục. Nhân viên làm việc một cách rất chăm chỉ và nghiêm túc. Âm thanh chỉ toàn tiếng gõ bàn phím máy tính và giấy in, photo,...

Khi thời gian nghỉ ngơi đến, tất cả các nhân viên sẽ đến căng tin để thư giãn. Nơi đây được gọi là 1 khách sạn, quán bar thu nhỏ. Muốn có CAFE, bánh ngọt, đồ ăn,.. tất cả các loại ẩm thực trên thế giới đều có. Khách sạn R.W ở đối diện với tập đoàn Manchester chính là nơi nghỉ ngơi của nhân viên. Họ xây dựng chỉ để nhân viên ở. Hoàng Hải Phong đã xây dựng 1 thế giới riêng cho toàn thể nhân viên Manchester. Có thể nói, nếu như bạn được nhận vào Manchester thì bạn sẽ được hưởng tất cả đặc quyền trên. Đặc biệt, khi là nhân viên của tập đoàn, mỗi khi bạn sử dụng các hệ thống của Manchester thì sẽ được giảm giá tuyệt đối. Dù chỉ là 1 tấm thẻ nhân viên bình thường giá trị của nó lại vô cùng lớn, nó là VIP của rất nhiều khách sạn, ngân hàng, bệnh viện hay TTMM lớn.

Khi mọi người đang được hướng dẫn viên đang hăng say giới thiệu thì 1 bóng người lao đến ôm chầm lấy Hoàng Vy.

- Chị Vy Vy xinh đẹp, nhớ chị quá đi!

- Hải Băng, sao em lại ở đây? - Hoàng Vy mỉm cười cũng ngạc nhiên khi có 1 cô bé lại có thể đến Manchester và có mặt tại đây

- Ai đây? Sao lại 1 cô học sinh THPT mặt mũi chưa sạch lại có thể vào đây được? _Khánh Linh nhìn thấy Hải Băng thân thiện với Hoàng Vy nên ghét luôn cả hai.

- Hừ! Cô không xứng nói chuyện với tôi đâu? _Hải Băng nhìn Khánh Linh.

- Cô dám lớn tiếng với ai hả? Còn bé vậy mà đã hỗn rồi? _Khánh Linh

Trong khi 2 người đang to tiếng ở đại sảnh thì Vũ Quang từ đâu mới xuất hiện. Suốt cả chuyến đi không thấy anh ta đâu, đến giờ lại có mặt đúng giờ phút quan trọng nhất.

- Công chúa! Em có thể chạy chậm thế thôi được không?

- Hả???

- Sao mọi người lại ngạc nhiên vậy? Mà có chuyện gì sao? _ Vũ Quang nhìn thái độ của mọi người mà lấy làm ngạc nhiên.

- Anh.. anh.. vừa gọi ai là công chúa? _ Khánh An

- Còn ai vào đây nữa! Cô nhóc nghịch ngợm này nè! _ Vũ Quang nhìn Hải Băng. Hôm nay không hiểu sao cô bé này lại về tập đoàn Manchester chơi trong khi Cambridge đang có kì thi quan trọng. Trò chuyện với Hải Băng được 1 lúc trong phòng thì Vũ Quang nhắc đến Hoàng Vy, thế là chưa nghe xong câu chuyện. Nó đã phi tới tầng 98 đến đây để gặp chị dâu nó rồi.

- Nhưng cô ấy là ai? _ Khánh An thay mặt những người còn lại hỏi

- Mọi người không biết là ai sao? Thế mà xứng đáng là nhân viên Manchester à? _ Vũ Quang

- Này! Vũ Quang ngốc, em biết chị không phải người dễ bắt nạt vậy đâu? _ Hải Băng.

- Hi hi. Đây là em gái của Tổng giám đốc, là công chúa của dòng họ Hoàng Gia _ Vũ Quang

- Ohh my god???

Tất cả mọi người đều ngạc nhiên, họ không ngờ có dịp may mắn như vậy! Chỉ nghe nói em gái của Tổng giám đốc là 1 người rất khó gần nhưng tính cách thì lúc nắng, lúc mưa... Chẳng ai có thể hiểu được?

Từ khi hơn 5 tuổi đã được trao quyền thừa kế nghe nói, tổng giám đốc rất thương em gái. Có thể lạnh lùng với bất cứ ai nhưng riêng ngoại lệ với mình. Công chúa này từ nhỏ đã được ngắm thì vàng, được gặp mặt thế này càng khiến mọi người ta bất ngờ không nói nên lời. Thảo nào mà cô ấy có thể ăn nó với Phó tổng như vậy. Xem ra những người đặc tội với cô ấy không phải ít mà số phận thì... không phải nghi ngờ?

- Hi hi, Thì ra công chúa. Xin lỗi lúc ấy đã mạo phạm. Tôi là Khánh Linh NTK của MU - Khánh Linh định tạo một quan hệ tốt đẹp với nó.

- Hừ! Cô là ai không cần biết! Tôi chưa cho cô nói thì cô không nói rõ chưa! - Hạ Băng ngạc nhiên nhất ở đây không ai khác chính là Trương Hoàng Vy rồi.

" Thật không ngờ cô bé tặng mình chiếc áo lại là em của Hải Phong "

- Chị dâu chúng ta lên tầng 99 chơi đi! - Hải Băng thân thiết nắm tay Hoàng Vy kéo nó đi

- Ấy... ấy! Công chúa, người ngoài không đến đó đâu. Tầng 99 và 100 không ai có quyền được vào! - Thư ký An vội ở bên nhắc nhở. Anh là người bảo vệ sự an toàn cho công chúa khi còn ở đây.

- Chị Vy không phải là người ngoài! - Nó không để cho Hoàng Vy kịp phản ứng đã kéo cô đi.

- Hả??? Công chúa gọi NTK Trịnh Vy là chị dâu?

- Tôi không nghe nhầm chứ?

- Theo tôi biết thì chủ tịch có 2 người con thôi mà???

Tiếng bàn tán để lại ở phía xa. Hoàng Vy được Hải Băng đưa lên tầng 99 để lại Khánh Linh với sự tức giận. Tại sao 1 con nhỏ như Hoàng Vy lại có thể quen được em gái của Tổng giám đốc chứ? Xem chừng lại còn rất thân nữa?...

Tầng 99 và 100 là 2 tầng đặc biệt của tập đoàn Manchester. Vì đây là nơi làm việc của Tổng giám đốc Hoàng Hải Phong và Chủ tịch Hoàng Lâm Thiên Trọng. Có rất nhiều điều cơ mật mà mọi người nghĩ đến! Những người được bức đến đây chỉ có 5 người Phụ nhân, chủ tịch, thiếu gia và tiểu thư của dòng họ Hoàng Gia ngoài ra còn 1 người duy nhất là trợ lý của Tổng giám đốc và chủ tịch- thư ký An. Văn phòng thư ký cũng chỉ có quyền năng từ tầng 97 trở xuống. Mọi vấn đề trao đổi với Tổng giám đốc sẽ chuyển đến cho thư ký An ở tầng 98. Phòng họp đặc biệt cũng được xây dựng và thiết kế ở tầng 98. Đừng nghĩ bạn đã đặt chân đến hành lang tầng 99 là may mắn! Vì hệ thống bảo mật do IT thiên tài Lục Minh Kiên thiết kế, nên khi mọi người đến thang máy từ tầng 98 trở lên, camera sẽ nhận dấu tay và quét toàn bộ cơ thể. Nếu không có trong dữ liệu của hệ thống thì thang máy sẽ tự động ngừng và đi xuống. Đây là 1 tính năng đặc biệt của hệ thống an ninh. Thêm nữa, khi đến trước cửa phòng tầng 99, sẽ tiếp tục có 1 đợt kiểm tra nữa. Nếu như thang máy có thể may mắn thì vào đến phòng, hệ thống chuông báo động không reo, chứng tỏ bạn đã thành công là 1 trong những chủ nhân ở đây. Suốt quãng đường đi đến tầng 99 Hải Băng đã nói cho Hoàng Vy biết những điều này

- Chị yên tâm! Có em ở đây, các máy vớ vẩn đó không làm được gì đâu_ Nhìn hành động của Hải Băng mà không khỏi lắc đầu.

- Đỉnh...đỉnh

Thang máy báo hiệu đã lên đến tầng 98, vì thế hệ bảo an đã bắt đầu hoạt động. Hoàng Vy nên gọi nó là camera thông minh mới đúng.

- Xin chào tiểu thư Hải Băng, mời xác nhận vân tay.

- Xin chào thư ký An, mời anh quét vân tay.

Đến lượt cô, không hiểu sao lại cảm thấy run sợ. Đây là lần đầu tiên cô đến đây, chắc chắn chưa có dữ liệu ở đây rồi. Trong ki nó đang tưởng tượng mình sẽ bị đuổi xuống dưới thì giọng nói quen thuộc ấy lại vang lên

- Xin chào thiếu phu nhân, mời cô xác nhận vân tay.

- Tình huống gì thế này? Thiếu phu nhân???

- Ô... chị Vy, xem ra chị đã được xác nhận là người của Hoàng Gia này rồi! Thư ký An, tôi nói đúng không? Đến cả Hải Băng cũng còn nghi ngờ còn hỏi lại.

- Dạ! Đến tôi cũng bất ngờ.

Hoàng Vy đen mặt khi nghĩ nghĩ lại sự việc này. Chắc chắn đây là 1 thành quả của Lục Minh Kiên rồi. Không cần nghĩ nhiều cô cũng biết. Tiếp theo, không biết điều gì chờ nó đây. Đến trước cửa phòng Tổng giám đốc, mọi người tiếp tục có đợt kiểm tra nữa.

- Xin chào tiểu thư và thiếu phu nhân, chúc mừng 2 người có 1 ngày làm việc vui vẻ!!!

- Ha ha ha Em rất thích hệ thống này rồi đây - Hải Băng

Trong khi 2 người lên đến đây thì thư ký An vì có việc bận xuống dưới để giải quyết.

Đến lúc này thì Hoàng Vy hoàn toàn tin hữu ích.

- Chị Vy nè, khi chị vào được đến tầng 99 thì lên tầng 100 ngắm cảnh cũng được. Và đặc biệt, khắp mọi nơi ở tập đoàn Manchester chị đều có thể đến. Ví như phòng máy tính, phòng chứa tài liệu,...những khu vực hạn chế người đi lại chị đều có thể đến! Còn nữa, anh em cũng xây dựng hệ thống an ninh như thế này ở tất cả các chi nhánh của Manchester. Mỗi khi chị đến AJ, AC, hay MU, phòng Tổng giám đốc luôn chào đón chị!

- Nhưng ở MU, chị có thấy hệ thống bảo mật này đâu? - Hoàng Vy

- Hi hi hi. Anh em chỉ yêu cầu ở tầng trên cao nhất thôi. Còn tầng dưới thì là tầng dành cho thư ký và nhân viên. Và tất nhiên, đây là Manchester - Tập đoàn chính mà. An ninh cũng phải khác chứ - Hải Băng

- Vậy là chị sẽ được vào phòng Tổng giám đốc khi người không có ở đó? - Hoàng Vy

- Chắc chắn rồi! Vì chị cũng là chủ nhân ở đó mà.

- Khu.khu... Vậy hơi quá rồi! Nhớ đâu chị đem cơ mật đem bán cho đối thủ thì sao?

- Chị muốn bán gì thì nói với anh trai em ấy. À không, cứ nói với em, em với chị là đồng minh mà _ Hải Băng

Hoàng Vy chính thức cạ lời với anh em nhà này. Không hiểu sau nếu có thể gặp bố mẹ của Hoàng Hải Phong không biết sẽ xảy ra chuyện gì nữa? Nhìn tính cách của 2 anh em nhà này, Hoàng Vy không thể vẽ được hình dáng của ba mẹ của 2 người...

Trò chuyện 1 lúc, Hoàng Vy mới quan sát kỹ căn phòng trước mặt. Gọn gàng, ngăn nắp chính là tác phong làm việc của Hải Phong. Dù cậu mới chuyển đến MU chưa được 6 tháng nhưng không khí hay phong cách ở đây vẫn rất đặc biệt. Tầng 99 cũng đủ để 2 người ngắm toàn bộ thủ đô Washington D.C. Tráng lệ và nguy nga, hiện đại và phát triển chính là trung tâm của thành phố này. Trong lúc 2 người còn đang mải ngắm cảnh tình chiếc máy chiếu được đặt giữa căn phòng bất ngờ xuất hiện 1 cuộc gọi nhờ bằng video. Không suy nghĩ gì, Hải Băng bắt máy:

- Hello, anh hai.

- Ủm! Vy Vy đâu?

- Xi! Gặp đứa em này mà không thèm hỏi han một câu lại liên tục hỏi chị dâu. Anh không quan tâm đến em hả? Chắc có "vợ" rồi quên luôn đứa em gái này chứ gì! _Hải Băng giận dỗi.

- Anh còn chưa nói em đó! Dám trốn thi đề về đây! _Hải Phong.

- Anh...Sao anh biết được?

- Hai tiếng nữa! Trực thăng ở tầng thượng, về trường hoàn thành kỳ thi đi. _Hải Phong.

- @.@

- Chị Vy, cứu em với. _Hải Băng cầu cứu Hoàng Vy.

- Hi hi! Em nên nghe lời anh hai thì tốt hơn. Nhanh về hoàn thành kỳ thi đi xong rồi chúng ta có nhiều thời gian gặp nhau hơn.

- Xì! Hai người giờ về cùng một phe chứ gì, Hải Băng giận hai người luôn.
- Vy Vy, nhớ chăm sóc sức khỏe.
- Em nhớ rồi.
- Tạm biệt!

Hoàng Vy cảm thấy vô cùng hạnh phúc. Tuy ở xa nhau nhưng Hải Phong vẫn biết cách tạo cho cô cảm giác ấm áp, yêu thương. Sau khi trò chuyện với Hải Băng được một lúc thì thư ký An đã thông báo Hải Băng phải về Anh. Xem ra Hoàng Hải Băng không nói đùa! Dù rất muốn nhưng Hoàng Vy cũng phải chia tay Hải Băng. Trước khi đi, Hoàng Vy hứa với Hải Băng rằng nếu nó đạt A+ tất cả các môn kiểm tra của Cambrige thì sẽ có thưởng. Mãi về sau Hoàng Vy mới biết, chỉ có một câu nói của nó thôi mà đã có kỷ lục xảy ra tại Trường Đại học danh tiếng này. Mặt khác, Hoàng Vy cũng phải tốn rất nhiều thời gian giải thích cho Khánh An và những nhân viên còn lại để ngăn chặn kịp thời những tin đồn về sau.

Bạn đang đọc truyện *Do You Remember Me???* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30

Hôm sau, khi đang ở khách sạn thì có một nhân viên lạ đến trước cửa phòng Hoàng Vy.

- Chào tiểu thư! Xin hỏi tiểu thư có phải là Trịnh Vy Vy.
- Dạ! Là tôi ạ! _Hoàng Vy cảnh giác nhưng vẫn chưa trả lời.
- Mời tiểu thư theo chúng tôi một chuyến, bà chủ của chúng tôi muốn gặp cô.
- Bà chủ của các người là ai?
- Đến đó cô sẽ biết!

Để giải thích sự tò mò của bản thân, nó đã đi theo người đó. Nhìn phong cách của họ và khả năng phán đoán của mình cũng đoán được đây không phải người xấu. Đáp án được rõ ràng khi họ đưa cô đến một biệt thự với phong cách Châu Âu rất cổ kính cái tên khiến người ta rất hạnh phúc "Sweet Love". Hệ thống an ninh thì bảo mật tuyệt đối và có chút quen thuộc với Hoàng Vy, dọc đường đi, nó cũng để ý thấy nơi đây rất nhiều loài hoa khác nhau. Và đặc biệt là hoa Bồ Công Anh và hoa Mặt Trời. Điều này dường như nó còn quen thuộc hơn nữa. Khi gần đến cửa chính, nó còn phát hiện ra có cả một vườn hoa Lavender, loài hoa mà nó vô cùng yêu thích. Hoàng Vy đoán được loài hoa mà nó vô cùng yêu thích. Hoàng Vy đoán được loài hoa này, mới trồng cách đây không lâu. Trong khi tâm trí của nó đang chú tâm vào những loài hoa thì một giọng nói dịu dàng ấm áp vang lên:

- Con là Vy Vy phải không?

Người phụ nữ nói chuyện với nó ngoài 40 tuổi nhưng nhìn còn rất trẻ, khuôn mặt phúc hậu và tính cách hiền dịu của bà ấy làm nó vô cùng yêu mến.

- Dạ!
- Nào, nào, vào đây đi. Đừng đứng ngoài đó nữa.

Sự cổ kính có lẽ chỉ là hình dáng bên ngoài của nó. Bước vào trong phòng khách, nó phải choáng ngợp trước sự sang trọng của nơi đây. Cảnh vật nơi đây rất đúng với câu thơ

" Bên ngoài đồ nát hoang sơ

Bên trong cảnh vật nên thơ trữ tình "

- Vy Vy, con mau ngồi xuống đây với bác nào!
- Bác là...? _Thái độ ân cần của vị phu nhân này làm Hoàng Vy có chút bối rối.
- A! Bác quên mất không giới thiệu, bác là mẹ của Hải Băng và Hải Phong _Bà Quỳnh Anh.
- Người là...là...? Hoàng Vy còn đang bối ngỡ, mới hôm qua thôi, cô còn tò mò nghĩ đến bố mẹ của Hải Phong sẽ như thế nào nhưng thật bất ngờ khi hôm nay đã được gặp họ ngay lập tức.

- Bác chính là Vũ Ngọc Quỳnh Anh. Là người được mệnh danh là cô gái vàng huyền thoại của thiết kế đá quý. _Hoàng Vy ngạc nhiên.
- Hi hi, xem ra con cũng tìm hiểu rất kỹ về ta đó nhỉ? _Bà Quỳnh Anh hạnh phúc.
- Người là thần tượng của con mà.
- Vy Vy à, hôm nay ta nhờ con đến là có chuyện muốn nhờ con.
- Dạ! Bác cứ nói.
- Thật ra hồi nhỏ, Hải Phong là một đứa trẻ rất ngoan ngoãn và cũng rất tinh nghịch giống như em gái của nó vậy. Chắc là con đã gặp Băng Nhi rồi phải không?
- Dạ!
- Như con thấy, nó rất đáng yêu, tính cách thì hòa đồng và thân thiện, Hải Phong cũng vậy. Lúc ấy, gia đình bác đã sống rất hạnh phúc. Nhưng rồi đến sinh nhật 5 tuổi của Băng Nhi, có một đám người đến và bắt cóc chúng đi. Không bao lâu sau, cha của Hải Phong cũng tìm được đến nơi chúng bị giam cầm. Lúc ấy, ông vội vàng đến cứu. Nhưng khi vừa đến nơi, họ đều thấy tất cả đám người đó đều nằm bất động còn Hải Phong thì đang che chở cho Băng Nhi. Con bé đã khóc rất nhiều nhưng lúc ấy Hải Phong lại không hề rơi một giọt nước mắt nào. Ánh mắt sắc lạnh nhìn đám người dưới đất khiến cha nó cũng cảm thấy thật sợ hãi. Cũng từ đó, nó đã thay đổi và trở nên lạnh lùng như ngày hôm nay.
- Bác không hỏi anh ấy hôm đó xảy ra chuyện gì sao? _Hoàng Vy ngỡ ngàng khi nghe được câu chuyện về cuộc sống của Hải Phong.
- Bác cũng đã hỏi nhưng nó nhất định không nói, Băng Nhi thì còn quá nhỏ để hiểu hết được mọi chuyện. Vì vậy, bác mời con đến đây để nhờ con tìm hiểu sự thật bị che giấu bao năm nay.
- Vậy anh Hải Phong không có người bạn nào sao ạ?
- Trừ bảy người huynh đệ là phó bang chủ của A&D thì bác biết nó không có người bạn nào cả.
- Bác...Sao bác tin tưởng cháu vậy ạ? _Hoàng Vy.
- Trước đây ta đã tìm đủ mọi cách, đã tìm rất nhiều người để giúp đỡ nhưng cũng không mang lại kết quả gì. Nhưng từ khi con xuất hiện thì con chính là một người vô cùng đặc biệt mà Hải Phong tiếp xúc. Mà nó còn quyết định cho con về sống cùng và cuối cùng nó đã trao nọ hôn đầu cho con rồi mà. _Bà Quỳnh Anh.
- Bác...bác..biết rồi ạ? _Hoàng Vy đỏ mặt xấu hổ.
- Dù bác không ở cạnh nó mấy tháng nay nhưng mọi hành động của nó bác đều biết.
- Con sẽ giúp bác!
- Bác biết cháu là một cô gái đặc biệt mà. Hoàng Vy này, bác có cái này muốn đưa cho con.

Bà Quỳnh Anh vừa dứt lời thì một chiếc hộp nhỏ được đưa đến tay nó. Hoàng Vy mở ra và thấy một chiếc lắc tay rất đẹp nhưng nhìn nó có vẻ hơi cũ, chắc nó đã được hoàn thành từ nhiều năm trước rồi. Tuy nhiên, đường nét tinh xảo thì sẽ khiến người ra bất ngờ. Chiếc lắc tay có điểm nhấn là một chiếc chìa khóa nhỏ nhưng lại không hề có ổ khóa?

- Bác tặng cháu sao ạ? _Hoàng Vy nhìn mẹ Hải Phong.
- Đúng vậy! Chủ nhân của nó chắc chắn là con rồi.
- Nhưng nó.....

Trong khi Hoàng Vy đang do dự thì bà Quỳnh Anh đã nhẹ nhàng đeo vào tay cô. Chiếc lắc tay lấp lánh khi được nằm trong tay Hoàng Vy.

- Vy Vy, con nhất định phải luôn luôn theo nó bên mình. Dù có chuyện gì cũng không được tháo xuống. _Bà Quỳnh Anh nói với vẻ mặt nghiêm trọng.
- Dạ, vâng.

Tiếng chuông điện thoại của Hoàng Vy vang lên phá vỡ không khí lúc này.

- Con cứ nghe máy đi.

Nhận được sự cho phép của mẹ Hải Phong, Hoàng Vy bắt máy.

- Alo

- Vy à? Em đang ở đâu vậy? _Người gọi đến không ai khác là Khánh An.
- Em đang ở bên ngoài, có chuyện gì vậy chị?
- Em về khách sạn ngay nhé, chúng ta phải về nước gấp.
- Sao ả? Chẳng phải theo lịch trình là tối nay mới về hay sao? _Hoàng Vy tò mò.
- Chị không biết, chỉ thấy cấp trên thông báo vậy thôi.
- Dạ, em biết rồi. Em sẽ về ngay.
- Vy Vy à, con phải về rồi sao?
- Xin lỗi bác ả!
- Không sao, nếu có dịp quay lại Mỹ thì ghé thăm bác nhé!
- Chắc chắn rồi ả.

Sau khi Hoàng Vy rời đi, chị Hoa ở bên cạnh mới nói chuyện với bà chủ của mình.

- Bà chủ, người chắc chắn cô ấy là người phù hợp nhất sao?
- Chính xác. Con dâu của ta chỉ có một người duy nhất là Trương Hoàng Vy mà thôi.

Trên đường ra sân bay chuẩn bị về Việt Nam thì nó cũng nhận được tin nhắn của ông Ji Park rằng sau khi Nhật Hưng khỏe mạnh hoàn toàn, hai người sẽ bắt đầu cuộc hành trình của mình. Máy bay cất cánh trên bầu trời bao la mang theo hy vọng và ước vọng của rất nhiều người. Lắc tay được mẹ Hải Phong trao cho Hoàng Vy có bí mật gì? Hãy cùng khám phá nhé!

Bạn đang đọc truyện *Do You Remember Me???* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31

Trong hội trường rộng lớn, cách bố trí chỗ ngồi đã được Hắc Hoa sắp đặt sẵn. Ai cũng có vị trí của mình. Đúng 18h, Triệu Bách Hiên cuối cùng cũng xuất hiện ra mắt tất cả mọi người.

- Xin chào toàn thể mọi người, tôi là Triệu Bách Hiên. Bang chủ mới của Hắc Hoa. Cảm ơn tất cả mọi người đã đến tham dự buổi lễ đặc biệt của cuộc đời Bách Hiên này.

Tiếng vỗ tay vang lên không ngớt sau đó, Triệu Bách Hiên rất lịch sử cuối chào thay cho lời cảm ơn gửi đến tập thể những người có mặt ở đây. Tiếp sau đó, bữa tiệc rượu tiếp tục được diễn ra. Ở trong góc khuất của hội trường, Hải Phong và bảy người rất yên tĩnh. Không có bất kỳ động tĩnh nào. Tuy nhiên, Triệu Bách Hiên bắt ngờ xuất hiện trước mắt A Long.

- Xin chào Long huynh đệ! Thật vinh hạnh cho tôi khi được ngài đến tham dự bữa tiệc hôm nay.
- Không cần khách sáo vậy! Triệu bang chủ mời thì tất nhiên tôi phải đến rồi. _A Long.
- Đây có lẽ là bảy phó bang chủ của A&D _Bách Hiên về phía sau A Long.
- Vậy còn...?. _Người tò mò nhất tất nhiên là Hoàng Hải Phong. Không ai biết thân phận thực sự của anh ấy.

Bảy người nghe Bách Hiên nói vậy thì tò ra chút ngạc nhiên. Chẳng phải danh sách và số lượng thiệp mời hôm nay đều do đích thân bang chủ sắp xếp sao? Và tất nhiên, họ phải nắm chính xác mọi thôn tin của đối phương. Nhưng theo cách nói chuyện của Triệu Bách Hiên thì xem ra không phải vậy! Thấy thế, A Long cũng tương kế tựu kế.

- Đây là anh trai của tôi. Là một bác sĩ, do sức khỏe tôi dạo này không tốt nên lúc nào cũng cần có người chăm sóc.
- Nhưng sao anh ta phải đeo mặt nạ vậy? _Bách Hiên.
- Anh ấy không muốn bị chú ý. _A Vũ.

- Ra vậy, tôi còn có việc, xin cáo từ trước.

- Không tiễn.

Sau khi ai đó rời khỏi, họ mới bắt đầu bàn tán.

- Thiếu chủ, anh ta không phải chủ nhân thực sự. _A Long.

- Chính xác, xem ra chỉ là một người đứng ra chặn ánh sáng thôi. Còn trong tối thực sự là một người khác. _A Nam

- Chuẩn. Nhưng được cái rất đẹp trai. _Nhan Hoa chốt câu cuối.

-@.@

Khi bữa tiệc dần đến lúc kết thúc, mọi hoạt động vẫn diễn ra một cách rất bình thường. Lúc này, khi Hải Phong cùng bảy người ra về thì Triệu Bách Hiền lại xuất hiện.

- Long huynh đệ, tôi thấy mọi người đã đi một quãng đường xa để tới Trung Quốc này. Hãy ở lại Hắc Hoa một đêm để chúng ta có nhiều thời gian nói về những chuyện quan trọng. Dù sao tôi thấy mọi người cũng đã mệt rồi.

- Triệu bang chủ thật là một người có tấm lòng. Được, vậy chúng tôi không từ chối nữa.

- A Long cùng mọi người muốn xem hán ta giờ trò gì.

- Ta đã sắp xếp số phòng đầy đủ cho mọi người, đây là chìa khóa.

- Cảm ơn.

- Hừ! Lão cáo già đã bố trí thiên la địa võng để đón chúng ta sao? _A Kiệt.

- Có vẻ như họ đánh giá quá thấp năng lực của A&D rồi. _A Nam.

- Thiếu chủ, tôi đã xâm nhập vào hệ thống camera của khách sạn, chúng ta sẽ ở tầng 98. Nơi rất ít khách hàng lui tới vì đó phòng VIP thuộc hạng đặc biệt. Còn những vị khách mời khác cũng được sắp xếp nhưng họ chỉ là phòng VIP bình thường nhất, dưới chúng ta một tầng. Ngoài ra, bên ngoài còn có người của Hắc Hoa canh giữ với danh nghĩa là bảo vệ chúng ta. _A Kiên.

- Xem ra Hắc Hoa đã tính toán một cách rất chu đáo. _A Vũ.

Tuy nhiê A&D cũng không phải là một bang phái nhỏ, để có được những thành công và chỗ đứng như hiện nay trong hắc đạo thì chắc hẳn họ phải có một năng lực nào đó. Theo sự sắp xếp của bang chủ Hắc Hoa. A&D sẽ chia thành bốn phòng nghỉ. A Long và "bác sĩ" Hoàng Hải Phong; A Vũ, A Tuấn, A Nam; A Kiên và A Kiệt và còn lại Nhan Hoa một phòng. Với khả năng cảnh giác mọi lúc mọi nơi của mình, ai cũng không thể mất cảnh giác khi địch trong tối còn ta ngoài sáng.

---- Tại phòng VIP-----

- Thiếu chủ, người nghĩ có phải hán ta là người đứng sau. _A Long.

- Tôi chưa thể khẳng định! _Hải Phong lạnh lùng nói.

- Nhưng theo những thông tin mà thuộc hạ tìm hiểu được. Trong vòng hai năm trở lại đây, rất ít người biết hán đã đi đâu và làm gì. Có một thời gian ngắn hán dường như biến mất khỏi thế giới ngầm nhưng sau đó lại bất ngờ xuất hiện. _A Long báo cáo.

- Đã tìm hiểu được nguyên nhân chưa? _Hải Phong.

- Thuộc hạ đã cố gắng hết sức nhưng vẫn không tìm hiểu được thêm điều gì. Nhưng A Long vẫn có một thắc mắc muốn hỏi người.

- Nói đi.

- Hơn 10 năm người đã tìm tung tích của hán nhưng đều không có kết quả. Sao từ năm năm trước, thuộc hạ cảm thấy hán cố tình để lại thông tin cho chúng ta. Mặc dù vậy, cứ có một quãng thời gian A Kiên cũng không tìm thấy dữ liệu của hán và sau đó lại xuất hiện. Thiếu chủ người không cảm thấy kỳ lạ sao? _A Long nhìn Hải Phong để nhận được câu trả lời.

- chúng ta sẽ biết câu trả lời nhanh thôi - Hải Phong nhìn lên bầu trời đêm u ám.

12h đêm, vạn vật chìm trong bóng tối. Đó cũng là ác quỷ thức dậy, trong phòng Hải Phong và A Long cùng với những người khác, tinh thần luôn sẵn sàng chiến đấu ở mọi lúc mọi nơi. Mặc dù biết đây là một cái bẫy nhưng họ vẫn muốn xem Hắc Hoa giờ trò gì.

- Cạch...

Tiếng cửa mở ra một cách nhẹ nhàng. Bên cạnh đó, ở cửa sổ nhìn như đã được đóng kín một cách cẩn thận nhưng không chỉ một mà có tới ba người nhẹ nhàng nhảy xuống một cách nhẹ nhàng trên tay mỗi người đều mang một cách rất nhẹ nhàng trên tay mỗi người đều mang theo súng đặc biệt và mục tiêu của họ chính là phòng ngủ. Có thể nói, những sát thủ giỏi nhất của Hắc Hoa đã được phái đến đây. Trên chiếc giường lớn những tên sát thủ hướng cây súng lục do tổ chức thần bí thiết kế đồng loạt nhắm đến mục tiêu đã định. Nhưng....

- 001, mục tiêu đã trốn thoát!

Khi đến gần, họ phát hiện giường lớn trống rỗng. Vậy thì người đâu??? Và tất nhiên, ba phòng còn lại cũng không thấy bóng dáng một ai. Hai phút sau, họ nhận được chỉ thị tuyệt mật từ ai đó...

"Đến tầng thượng"

Chỉ 5" sau, căn phòng trở lại bình thường như chưa hề có chuyện gì xảy ra.

Cùng lúc đó, tại tầng thượng của khách sạn.

- Thiếu chủ, người rất anh minh._A Vũ

- Á Long, điều tra xem khẩu súng họ sử dụng được sản xuất ở đây? A Kiệt tìm hiểu cấu tạo của nó._Hải Phong.

- Rõ

- Thiếu chủ chúng đang tiến đến sân thượng._Như Hoa quan sát tình hình.

Cứ tưởng rằng họ sẽ nhanh chóng rời khỏi đó. Nhưng khi những người kia đến nó, họ bất ngờ khi thấy Hải Phong và 7 người còn lại vô cùng tự tin vẫn xuất hiện trước mặt họ.

- Tìm tôi._Hải Phong lạnh lùng nhìn 5 người trước mặt.

- Xem ra anh cũng có năng lực không tầm thường._Một trong những người đó lên tiếng"

- Chủ nhân của các người là ai? A Long hỏi

- Các người nghĩ tôi sẽ trả lời.

- Tổ chức Hell?

- Đã biết chúng tôi thì không nên tồn tại.

Vừa dứt câu, 5 người sát thủ tiến đến trước mặt 8 người. Cùng lúc đó, những tên sát thủ của Hắc Hoa xuất hiện cùng yểm trợ cho Hell. Tình hình có vẻ rất căng thẳng. Tất cả những người có mặt ở đây đều là sát thủ rất giỏi. Đứng nhất nhì của tổ chức. Cuộc thăm sát đẫm máu là điều không tránh khỏi. Nhưng Hải Phong và 7 phó bang chủ là ai? Họ cũng không phải dạng vừa. Những cú nước, phi tiêu hay súng bắn đều bắn được và phản công vô cùng đẹp mắt. Tuy không bị thương nhưng thể lực cũng có chút suy giảm khi họ đã đánh với nhau gần 1 tiếng đồng hồ trong khi đó lực lượng của Hắc Hoa và Hell ngày một nhiều còn A & D chỉ duy nhất của 8 người. Hắc Long đã thuộc quyền quản lý của A & D nhưng Hải Phong biết lúc này chưa phải có thời cơ hoàn hảo để ra mặt. Cuộc chạm trán đang đến hồi gay cấn nhất thì bóng dáng của ai đó xuất hiện.

- Chủ nhân.

Bạn đang đọc truyện *Do You Remember Me???* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 32

Trong hội trường rộng lớn, cách bố trí chỗ ngồi đã được Hắc Hoa sắp đặt sẵn. Ai cũng có vị trí của mình. Đúng 18h, Triệu Bách Hiên cuối cùng cũng xuất hiện ra mắt tất cả mọi người.

- Xin chào toàn thể mọi người, tôi là Triệu Bách Hiên. Bang chủ mới của Hắc Hoa. Cảm ơn tất cả mọi người đã đến tham dự buổi lễ đặc biệt của cuộc đời Bách Hiên này.

Tiếng vỗ tay vang lên không ngớt sau đó, Triệu Bách Hiên rất lịch sử cuối chào thay cho lời cảm ơn gửi đến tập thể những người có mặt ở đây. Tiếp sau đó, bữa tiệc rượu tiếp tục được diễn ra. Ở trong góc khuất của hội trường, Hải Phong và bảy người rất yên tĩnh. Không có bất kỳ động tĩnh nào. Tuy nhiên, Triệu Bách Hiên bắt ngờ xuất hiện trước mặt A Long.

- Xin chào Long huynh đệ! Thật vinh hạnh cho tôi khi được ngài đến tham dự bữa tiệc hôm nay.
- Không cần khách sáo vậy! Triệu bang chủ mời thì tất nhiên tôi phải đến rồi. _A Long.
- Đây có lẽ là bảy phó bang chủ của A&D _Bách Hiên về phía sau A Long.
- Vậy còn...? _Người tò mò nhất tất nhiên là Hoàng Hải Phong. Không ai biết thân phận thực sự của anh ấy.

Bảy người nghe Bách Hiên nói vậy thì tỏ ra chút ngạc nhiên. Chẳng phải danh sách và số lượng thiệp mời hôm nay đều do đích thân bang chủ sắp xếp sao? Và tất nhiên, họ phải nắm chính xác mọi thôn tin của đối phương. Nhưng theo cách nói chuyện của Triệu Bách Hiên thì xem ra không phải vậy! Thấy thế, A Long cũng tương kế tựu kế.

- Đây là anh trai của tôi. Là một bác sĩ, do sức khỏe tôi dạo này không tốt nên lúc nào cũng cần có người chăm sóc.
- Nhưng sao anh ta phải đeo mặt nạ vậy? _Bách Hiên.
- Anh ấy không muốn bị chú ý. _A Vũ.
- Ra vậy, tôi còn có việc, xin cáo từ trước.
- Không tiễn.

Sau khi ai đó rời khỏi, họ mới bắt đầu bàn tán.

- Thiếu chủ, anh ta không phải chủ nhân thực sự. _A Long.
- Chính xác, xem ra chỉ là một người đứng ra chiếu ánh sáng thôi. Còn trong tối thực sự là một người khác. _A Nam.
- Chuẩn. Nhưng được cái rất đẹp trai. _Nhan Hoa chốt câu cuối.
- @.@

Khi bữa tiệc dần đến lúc kết thúc, mọi hoạt động vẫn diễn ra một cách rất bình thường. Lúc này, khi Hải Phong cùng bảy người ra về thì Triệu Bách Hiên lại xuất hiện.

- Long huynh đệ, tôi thấy mọi người đã đi một quãng đường xa để tới Trung Quốc này. Hãy ở lại Hắc Hoa một đêm để chúng ta có nhiều thời gian nói về những chuyện quan trọng. Dù sao tôi thấy mọi người cũng đã mệt rồi.
- Triệu bang chủ thật là một người có tấm lòng. Được, vậy chúng tôi không từ chối nữa.
- A Long cùng mọi người muốn xem hấn ta giờ trò gì.
- Ta đã sắp xếp số phòng đầy đủ cho mọi người, đây là chìa khóa.
- Cảm ơn.
- Hừ! Lão cáo già đã bố trí thiên la địa võng để đón chúng ta sao? _A Kiệt.
- Có vẻ như họ đánh giá quá thấp năng lực của A&D rồi. _A Nam.
- Thiếu chủ, tôi đã xâm nhập vào hệ thống camera của khách sạn, chúng ta sẽ ở tầng 98. Nơi rất ít khách hàng lui tới vì đó phòng VIP thuộc hạng đặc biệt. Còn những vị khách mời khác cũng được sắp xếp nhưng họ chỉ là phòng VIP bình thường nhất, dưới chúng ta một tầng. Ngoài ra, bên ngoài còn có người của Hắc Hoa canh giữ với danh nghĩa là bảo vệ chúng ta. _A Kiên.
- Xem ra Hắc Hoa đã tính toán một cách rất chu đáo. _A Vũ.

Tuy nhiê A&D cũng không phải là một bang phái nhỏ, để có được những thành công và chỗ đứng như hiện nay trong hắc đạo thì chắc hẳn họ phải có một năng lực nào đó. Theo sự sắp xếp của bang chủ Hắc Hoa. A&D sẽ chia thành bốn phòng nghỉ. A Long và "bác sĩ" Hoàng Hải Phong; A Vũ, A Tuấn, A Nam; A Kiên và A Kiệt và còn lại Nhan Hoa một phòng. Với khả năng cảnh giác mọi lúc mọi nơi của mình, ai cũng không thể mất cảnh giác khi địch trong tối còn ta ngoài sáng.

---- Tại phòng VIP-----

- Thiếu chủ, người nghĩ có phải hấn ta là người đứng sau. _A Long.
- Tôi chưa thể khẳng định! _Hải Phong lạnh lùng nói.

- Nhưng theo những thông tin mà thuộc hạ tìm hiểu được. Trong vòng hai năm trở lại đây, rất ít người biết hắn đã đi đâu và làm gì. Có một thời gian ngắn hắn dường như biến mất khỏi thế giới ngầm nhưng sau đó lại bất ngờ xuất hiện. _A Long bảo cáo.

- Đã tìm hiểu được nguyên nhân chưa? _Hải Phong.

- Thuộc hạ đã cố gắng hết sức nhưng vẫn không tìm hiểu được thêm điều gì. Nhưng A Long vẫn có một thắc mắc muốn hỏi người.

- Nói đi.

- Hơn 10 năm người đã tìm tung tích của hắn nhưng đều không có kết quả. Sao từ năm năm trước, thuộc hạ cảm thấy hắn cố tình để lại thông tin cho chúng ta. Mặc dù vậy, cứ có một quãng thời gian A Kiên cũng không tìm thấy dữ liệu của hắn và sau đó lại xuất hiện. Thiếu chủ người không cảm thấy kỳ lạ sao? _A Long nhìn Hải Phong để nhận được câu trả lời.

- chúng ta sẽ biết câu trả lời nhanh thôi - Hải Phong nhìn lên bầu trời đêm u ám.

12h đêm, vạn vật chìm trong bóng tối. Đó cũng là ác quỷ thức dậy, trong phòng Hải Phong và A Long cùng với những người khác, tinh thần luôn sẵn sàng chiến đấu ở mọi lúc mọi nơi. Mặc dù biết đây là một cái bẫy nhưng họ vẫn muốn xem Hắc Hoa giờ trò gì.

- Cạch...

Tiếng cửa mở ra một cách nhẹ nhàng. Bên cạnh đó, ở cửa sổ nhìn như đã được đóng kín một cách cẩn thận nhưng không chỉ một mà có tới ba người nhẹ nhàng nhảy xuống một cách nhẹ nhàng trên tay mỗi người đều mang một cách rất nhẹ nhàng trên tay mỗi người đều mang theo súng đặc biệt và mục tiêu của họ chính là phòng ngủ. Có thể nói, những sát thủ giỏi nhất của Hắc Hoa đã được phái đến đây. Trên chiếc giường lớn những tên sát thủ hướng cây súng lục do tổ chức thân bí thiết kế đồng loạt nhắm đến mục tiêu đã định. Nhưng....

- 001, mục tiêu đã trốn thoát!

Khi đến gần, họ phát hiện giường lớn trống rỗng. Vậy thì người đâu??? Và tất nhiên, ba phòng còn lại cũng không thấy bóng dáng một ai. Hai phút sau, họ nhận được chỉ thị tuyệt mật từ ai đó...

"Đến tầng thượng"

Chỉ 5" sau, căn phòng trở lại bình thường như chưa hề có chuyện gì xảy ra.

Cùng lúc đó, tại tầng thượng của khách sạn.

- Thiếu chủ, người rất anh minh. _A Vũ

- Á Long, điều tra xem khẩu súng họ sử dụng được sản xuất ở đây? A Kiệt tìm hiểu cấu tạo của nó. _Hải Phong.

- Rồi

- Thiếu chủ chúng đang tiến đến sân thượng. _Như Hoa quan sát tình hình.

Cứ tưởng rằng họ sẽ nhanh chóng rời khỏi đó. Nhưng khi những người kia đến đó, họ bất ngờ khi thấy Hải Phong và 7 người còn lại vô cùng tự tin vẫn xuất hiện trước mặt họ.

- Tìm tôi _Hải Phong lạnh lùng nhìn 5 người trước mặt.

- Xem ra anh cũng có năng lực không tầm thường _ Một trong những người đó lên tiếng"

- Chủ nhân của các người là ai? A Long hỏi

- Có người nghĩ tôi sẽ trả lời.

- Tổ chức Hell?

- Đã biết chúng tôi thì không nên tồn tại.

Vừa dứt câu, 5 người sát thủ tiến đến trước mặt 8 người. Cùng lúc đó, những tên sát thủ của Hắc Hoa xuất hiện cùng yểm trợ cho hell. Tình hình có vẻ rất căng thẳng. Tất cả những người có mặt ở đây đều là sát thủ rất giỏi. Đứng nhất nhì của tổ chức. Cuộc thăm sát đẫm máu là điều không tránh khỏi. Nhưng Hải Phong và 7 phó bang chủ là ai? Họ cũng không phải dạng vừa. Những cú nước, phi tiêu hay súng bắn đều bắn được và phản công vô cùng đẹp mắt. Tuy không bị thương nhưng thể lực cũng có chút suy giảm khi họ đã đánh với nhau gần 1 tiếng đồng hồ trong khi đó lực lượng của Hắc Hoa và Hell ngày một nhiều còn A & D chỉ duy nhất của 8 người. Hắc Long đã thuộc quyền quản lý của A & D nhưng Hải Phong biết lúc này chưa phải có thời cơ hoàn hảo để ra mặt. Cuộc chạm trán đang đến hồi gay cấn nhất thì bóng dáng của ai đó xuất hiện.

- Chủ nhân.

Bạn đang đọc truyện *Do You Remember Me???* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33

Tất cả thuộc hạ của Hell và Hắc Hoa đều hành lễ trước người bí ẩn này. Chiếc mặt nạ đen càng làm cho mọi người xung quanh phải tò mò.

- Hoàng Hải Phong chúng ta gặp nhau rồi!

Giọng nói này... Hơi thờ này... Có hóa thành tro thì Hải Phong cũng sẽ nhận ra.

- Ông muốn gì? _ Hải Phong càng tỏ ra đáng sợ hơn khi đối diện với con người bí ẩn trước mặt.

- Nợ máu trả bằng máu! _ Khẩu súng J21 lập tức nhắm thẳng trước mặt cậu.

Không tỏ a sợ hãi, bình tĩnh đến lạnh lùng là biểu cảm của Hải Phong ngay lúc này.

- Hừ! Ta chờ đợi ngày này đã hơn 15 năm rồi! Nhưng... Tôi sẽ không để cậu chết dễ dàng vậy đâu.

Chủ nhân bí ẩn của Hell vừa dứt câu làm tất cả mọi người đều ngạc nhiên chỉ duy nhất có một người vẫn lạnh lùng, không cảm xúc. Chỉ những người cao cấp trong tổ chức Hell mới biết được. Từ 15 năm trở lại đây, họ đã phải chịu những sự huấn luyện địa ngục mục đích duy nhất là giết được Hoàng Hải Phong. Nhưng khó khăn lớn nhất của họ là Hoàng Hải Phong không xuất hiện trên bất kì tạp chí hay giới truyền thông nào. Chỉ là một người thấy tiếng chứ không thấy hình... Dù đã tìm những hacker giỏi nhất nhưng những dữ liệu thu về chỉ là con số không. Hình ảnh duy nhất họ có được là năm cậu 7 tuổi. Còn lại đều là một tờ giấy trắng! Người có khả năng biết được nhiều nhất về Hoàng Hải Phong chỉ có chủ nhân của họ. Nghe thấy chủ nhân nói vậy, ai cũng đều ngạc nhiên cũng không phải chuyện lạ. Tình huống bây giờ vô cùng thuận lợi cho tổ chức. Chỉ cần chủ nhân rat ay, tất cả sẽ chấm dứt.

- Chủ nhân, người cứ như vậy để Hoàng Hải Phong ra đi.

- Đúng vậy, khó khăn chúng ta mới khiến hắn xuất hiện.

- Lúc này không nghe lời tôi _ Chủ nhân Hell

- Thuộc hạ không dám

Những người tỏ mặt ở đây hôm nay của Hell đều là những người đứng đầu của tổ chức. Có biết danh từ 002 đến 006. Vậy 001 đâu? Sát thủ thần bí ra tay thì không bao giờ thất bại.

- Hoàng Hải Phong, hãy nhớ đến những gì ta nói hôm nay _ Ta sẽ chờ cậu đến quỳ dưới chân ta để xin chết! Ha ha ha...

Trong khi mọi người đang chú ý đến những lời nói của chủ nhân bí ẩn kia thì bất ngờ một nòng súng nhắm bắn đến Hải Phong

- Bang chủ

- Thiếu gia

Khi phát hiện ra kẻ "Dương đông kích tây" của họ thì đã quá muộn. So với khoảng cách của Hải Phong, họ đứng quá xa nơi cậu đang đứng. Là người đứng đầu hắc đạo trong nhiều năm, chút vết thương này đã là gì? Tuy nhiên, một tình huống bất ngờ xảy ra trước mặt. Một người mà cậu không muốn thấy nhất lại xuất hiện.

- Vy Vy

- Tiểu thư Hoàng Vy

- Thiếu phu nhân

- ...

Hoàng Vy đã có mặt ở đây từ rất lâu. Phải nói rằng, nó luôn theo sát cậu. Qua một đợt huấn luyện ngắn với A.N, nó đã tiến bộ vượt bậc về trình độ ẩn thân. Khi nhìn thấy viên đạn nhắm đến Hải Phong, không chần chừ một giây. Nó chạy đến "Bảo vệ" cậu với ý nghĩ duy nhất là không để Hải Phong bị thương. Quan sát tình hình, Hải Phong biết những người hiện tại đang xuất hiện ở đây đều không phải là người nổ súng. Vậy chỉ còn một khả năng duy nhất. 001!!!

Hải Phong đã được nghe thấy rất nhiều về người với biệt danh 001 này đã ra tay là vô cùng chính xác. Mà 001 chỉ nhắm bắn đến tim mà không phải vị trí

nào khác. Hải Phong càng tỏ ra lạnh lẽo hơn khi ý nghĩ đó vừa đến.

- Hải... Phong... anh... không... không... sao... chứ?_ Hoàng Vy nằm trong vòng tay cậu khẽ hỏi

- Vy Vy. Em nhất định phải sống!

Câu nói đầy bá đạo của Hải Phong khiến Hoàng Vy đang bị thương cũng phải gắng gượng cười. Tuy nhiên, chỉ ít phút sau, nó đã lâm vào tình trạng hôn mê.

Tất cả 6 người của tổ chức Hell và chủ nhân của họ đã khẽ biến sắc khi nhìn thấy Hoàng Vy. Điều này vô tình được Như Hoa để ý.

- Rút lui.

Chỉ 5 phút sau, tất cả đều biến mất không dấu vết. Chỉ còn lại người của Hải Phong.

- Thiếu chủ, hãy đưa tiểu thư đến bệnh viện_ A Long

- Xuất phát

Không chần chừ một giây phút nào, Hải Phong và mọi người đưa Hoàng Vy đến Royal World chi nhánh Hồng Kông 10 phút sau, trước cửa bệnh viện 2 hàng bác sĩ và y tá đều có mặt đầy đủ. Bất ngờ hơn là sự xuất hiện của viện trưởng và tất cả các bác sĩ chuyên ngành đứng đầu của mỗi khoa.

- Nhất định phải cứu sống cô ấy!

Câu nói của Hải Phong làm tất cả mọi người không rét mà run. Chắc hẳn người bệnh có một vị trí rất quan trọng với anh chàng đẹp trai này. Cả 7 người họ đều biết suốt quãng đường đến đây, thiếu chủ luôn lo lắng cho tiểu thư đến mức không quan tâm đến mặt nạ của chính mình đã tháo ra từ lúc nào. Đó chính là lý do mà các y tá nữ đều nhìn Hải Phong một cách rất say đắm...

A Tuấn khoác trên mình chiếc áo blouse trắng nhìn Hải Phong và nói một cách rất chắc chắn

- Tôi sẽ cố gắng hết sức!

4 tiếng trôi qua...

Bác sĩ ra rồi vào...

Y tá đến rồi lại đi...

Phòng VIP tấp nập người...

Tuy nhiên đèn vẫn sáng...

- Thiếu chủ người đi nghỉ ngơi đi.

Phẫu thuật xong tôi sẽ thông báo cho người ngay.

Vừa rút câu, A Nam nhận được một ánh nhìn sắc lạnh từ Hải Phong.

"Ôi trời! Từ khi theo thí chủ đến giờ, đây là lần đầu tiên sợ hãi với ánh mắt giết người của thiếu chủ đấy!_ A Nam thầm nghĩ. Trên chiếc áo sơ mi trắng của Hải Phong và đã nhuộm đầy máu của Hoàng Vy. Tâm trạng của Hải Phong bây giờ cực kỳ kém. Nhưng 6 người còn lại cũng không dám đến gần...

Ting...

Cửa phòng cấp cứu được mở ra, A Tuấn với khuôn mặt hoảng hốt xuất hiện trước mặt Hải Phong.

- Nói

- Thiếu chủ, viên đạn cách rất gần tim cô ấy. tuy đã lấy được đạn nhưng tình trạng vô cùng nguy hiểm. Tôi phát hiện ra cô ấy có nhóm máu AB RH âm tính...

- Lấy đi!

Chưa kịp để A Tuấn nói hết, Hải Phong đã lạnh lùng cắt ngang lời cậu. Tình huống hiện giờ rất nguy kịch, không thể chần chừ một giây.

- Thiếu chủ, người đã 2 ngày không ngủ rồi... Như vậy rất hại cho sức khỏe_ A Kiên.

- Cần máu thì chúng tôi sẽ cho thiếu phu nhân!_ 5 người còn lại đồng thanh

Tuy nhiên câu nói của Hải Phong làm mọi người "cạn lời"

- Vợt tôi! Tôi sẽ cứu! Cô ấy chỉ có thể chảy dòng máu của tôi!

- Y tá nhanh chóng đưa Hải Phong đi xét nghiệm... A Tuấn cũng trở lại phòng phẫu thuật còn lại đám người kia thì chỉ biết đứng nhìn.

- A Kiên, vừ nấy A Tuấn nói thiếu phu nhân co nhóm máu gì? _ A Kiệt

- AB RH âm tính?

- AB RH âm tính??? Trước đây chỉ nghe nói đến nhóm máu A, B, O, AB. Nhưng RH là cái gì thế? _ A Vũ.

- RH là viết tắt của chữ Rhesus, nghĩa là phân loại máu theo yếu tố Rhesus. Căn cứ vào sự khác biệt khi nghiên cứu về sự vận chuyển oxy của hồng cầu, thì các hồng cầu có thể mang ở mặt ngoài một protein gọi là Rhesus hay ký hiệu là Rh. Trên lâm sàng, đây là hệ thống nhóm máu quan trọng nhất sau ABO. Hiện nay trong hệ thống nhóm máu này đã xác định được 50 loại kháng nguyên. Trong đó 5 kháng nguyên C, c, D, E và e là quan trọng nhất, đặc biệt là kháng nguyên D với tính sinh miễn dịch cao và tính kháng nguyên mạnh. Trạng thái Rh âm tính hay dương tính ở đây chính là trạng thái âm tính hay dương tính với kháng nguyên D. Nếu có kháng nguyên D thì là nhóm Rh+ (dương tính), nếu không có là Rh- (âm tính). Các nhóm máu A, B, O, AB mà Rh- thì được gọi là âm tính A-, B-, O-, AB-. Rhesus là một đặc điểm di truyền của mỗi cá nhân và tồn tại suốt cuộc đời. Trong đó, nhóm máu Rh- rất hiếm gặp, nhóm máu Rh- chỉ chiếm 0,04%, còn Nhóm Rh+ chiếm đến 99,96%. Đặc điểm của nhóm máu Rh này là chúng chỉ có thể nhận và cho người cùng nhóm máu.

Haizzz. Giải thích của bác sĩ khoa tim mạch làm 5 người không biết nói gì nữa...

Bạn đang đọc truyện *Do You Remember Me*??? được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34

Trong bảy người huynh đệ, chỉ có A Tuấn là người duy nhất biết được nhóm máu của Hải Phong. Là bác sĩ riêng của cậu. Hải Phong yêu cầu giữ bí mật nên ngoài A Tuấn ra không ai biết được điều này kể cả 6 người còn lại. Thời gian dần trôi qua...Đã hơn 2 tiếng kể từ khi Hải Phong bước vào phòng cấp cứu....Như Hoa cùng những người anh em của mình mặc dù rất lo lắng nhưng không thể xông vào được. Trong phòng phẫu thuật, mọi chuyện đều không theo ý nghĩ của A Tuấn

- Bác sĩ, tim của bệnh nhân đã ngừng đập

- Cái gì????

- Kích tim

Trạng thái vẫn về không

- Không được bỏ cuộc, kích tim lần 2

Nhập tim vẫn không đập

- Lần 3

Giữa lúc mọi người tuyệt vọng thì Hải Phong bất ngờ xuất hiện bên cạnh Hoàng Vy. Vì biết thân phận của vị khách này rất đặc biệt nên không ai dám ngăn cản

- Thiếu....thiếu chủ, tôi xin lỗi

- Trương Hoàng Vy, anh không cho phép em chết

- Thiếu chủ, cô ấy....

- Vy Vy, anh thật sự rất yêu em...

Câu nói sâu thẳm trong trái tim của Hải Phong cuối cùng cũng được cậu nói ra. Giữa ranh giới sinh tử, con người ta mới nhận ra được điều gì là qua trong nhất!

- Bác sĩ...Bác sĩ.... đập rồi...đập rồi...

Điều kì diệu luôn luôn xảy ra chỉ là ta không biết nó sẽ tạo ra kỳ tích gì..Dù chứng kiến tận mắt nhưng A Tuấn cũng không tin nổi! Đây có lẽ là sức mạnh của tình yêu chăng?

-Phòng VIP-

- Thiếu chủ, tiểu thư đã thoát khỏi nguy hiểm. Bệnh viện sẽ theo dõi cô ấy 24/24h.

Ý câu nói của A Tuấn là Hoàng Vy đã an toàn nên thiếu chủ của họ nên đi nghỉ ngơi. Rút kinh nghiệm của A Nam, A Tuấn dùng một cách khác để truyền đạt thông tin. Thấy vậy, A Vũ cũng lo lắng..

- Thiếu chủ, chúng tôi sẽ ở đây bảo vệ an toàn cho tiểu thư.

- Thiếu chủ, tiểu thư Hoàng Vy tỉnh dậy mà nhìn thấy người như vậy chắc sẽ không an tâm đâu._A Kiên

- Đúng thế...đúng thế..._A Long cũng phụ họa theo.

- Chăm sóc cô ấy

Sau khi Hải Phong đi "nghỉ ngơi" thì mọi người mới yên tâm được phần nào. Nhưng chưa đầy 30" sau, Hải Phong lại xuất hiện trước mặt họ. Tuy biết Hoàng Vy là người rất quan trọng với cậu nhưng bảy người không ngờ thiếu chủ lại quan tâm đến cô ấy đến vậy. Mọi người biết không thể ngăn cản Hải Phong được nữa nên tự động lui ra để lại không gian riêng cho hai người.

Chưa kịp để A Tuấn nghỉ ngơi, sáu người còn lại đã "túm" lấy cậu để nghe câu chuyện thần kỳ ở phòng cấp cứu.

- A Tuấn, sau chú không nói cho chúng tôi biết thiếu chủ có nhóm máu hiếm như vậy chứ?

- Nghe y tá nói tim thiếu phu nhân đã ngừng đập trong khi phẫu thuật phải không?_A Vũ.

- Sau đó được thiếu chủ tỏ tình mà sống lại hả._Nhan Hoa

- Không thể tin được!_A Kiệt

- Thiếu chủ là hacker thiên tài xâm nhập vào bộ não của cô ấy rồi._A Kiên nói với chất giọng của một IT

- Kể đi...kể đi...Bọn này tò mò muốn chết rồi_A Nam

Nhìn thấy những tên tám chuyện đúng nghĩa thế này mà A Tuấn dù vừa trải qua một ca phẫu thuật nguy hiểm nhưng vẫn phải bật cười. Đáp lại sự kỳ vọng của sáu anh em, A Tuấn kể lại câu chuyện mà không bỏ qua một chi tiết nào dù là nhỏ nhất.

- Ngưỡng mộ thiếu phu nhân quá!

- Tình yêu của thiếu chủ đúng là cảm động trời đất!

- Không ngờ EQ của người cũng cao lắm nhỉ?

- Mình phải đăng lên facebook mới được. He he...

Dù đã thoát khỏi nguy hiểm nhưng tình trạng của Hoàng Vy vẫn rất xấu. Đã hơn hai ngày trôi qua nhưng nó vẫn luôn trong trạng thái hôn mê sâu. Còn về Hải Phong, tất nhiên là cậu không rời khỏi nó dù chỉ nửa bước. Đến bữa ăn thì Nhan Hoa sẽ mang đến cho cậu.

- Thiếu chủ, vết thương của thiếu phu nhân khá nghiêm trọng. Viên đạn rất gần tim cô ấy, lấy được nó ra đã là một kỳ tích rồi._A Tuấn

- Sao cô ấy còn chưa tỉnh?_Hải Phong.

-Chúng tôi đã cố gắng hết sức mình! Bây giờ phải dựa ý chí của cô ấy thôi._Viện trưởng cung lên tiếng.

Nhận được câu trả lời của bác sĩ, Hải Phong biết được rằng 1 ngày, 2 ngày, 3 ngày,...thậm chí là 1 năm hay 2 năm, có thể còn lâu hơn nữa. Chưa bao giờ cậu lại tuyệt vọng như vậy.

Đúng lúc ấy, chuông điện thoại của Hải Phong vang lên

-Ba nuôi_Người gọi đến không ai khác chính là Nhật Hưng

- Ừ

- Ba mẹ đang làm gì đó? Con nhớ hau người lắm! Mà ba ơi, mẹ đâu ạ! Con muốn nói chuyện với mẹ!_Nhật Hưng

- Ngoan, mẹ con đang thiết kế sản phẩm mới._Hải Phong trả lời. Cậu che giấu việc nó đang bị thương. Thêm một người biết thì sẽ rất nguy hiểm.

Nhật Hưng cũng biết mỗi khi mẹ thiết kế thì không ai được làm phiền vì vậy nó cũng không hỏi thêm gì nữa mà cúp máy. Chưa được bao lâu thì ba của Hoàng Vy lại gọi tới!

- Con rể, Vy Vy đâu rồi?

- Ba! Cô ấy đang bận thiết kế cho bộ sản phẩm mới.

- Thật chứ? Nhưng..

- Ba yên tâm đi. Con sẽ chăm sóc tốt cho cô ấy.

Cuộc điện thoại tuy ngắn nhưng Hải Phong cũng đã truyền đạt hết thông tin. Lời hứa của cậu chắc chắn sẽ thực hiện được.

“Vy Vy, chỉ cần em tỉnh lại. Anh chắc chắn sẽ làm mọi thứ em muốn.”

Lại một ngày nữa trôi qua, Hoàng Vy vẫn còn có dấu hiệu gì là khỏi sắc. Tuy nhiên, sự bá đạo của Hải Phong thì đã đạt đến trình độ level max.

- Thiếu gia, đã đến giờ thay băng rồi._ A Tuấn.

- Để Như Hoa vệ sinh cho thiếu phu nhân._ Trong bảy người huynh đệ thì chỉ có cô ấy là con gái nên tất nhiên sẽ giao cho Như Hoa rồi. Các y tá mặc dù rất muốn chăm sóc cho Hoàng Vy nhưng Hải Phong đã ra lệnh trừ bác sĩ Minh Tuấn và viện trưởng thì không ai được phép đến gần khu vực này.

- Không cần! Tôi sẽ tự thay băng và chăm sóc cô ấy. Các người ra ngoài hết đi!_ Hải Phong nhìn A Tuấn và Như Hoa lạnh lùng nói.

- Thiếu...thiếu chủ???_ Hai người nhìn nhau ngạc nhiên.

- Không nghe lời tôi nói sao!

- Ồ...dạ...dạ

Thấy Như Hoa và A Tuấn bước ra, năm người đứng canh gác ngạc nhiên hỏi.

- Hai người không chăm sóc tiểu thư sao?_ A Kiên.

- Chúng tôi làm gì được diêm phúc đó._ Như Hoa.

-???

- Thiếu gia muốn tự tay chăm sóc thiếu phu nhân!_ A Tuấn.

- What? Lại nữa à?_ A Nam.

- Trình độ ngày một cao thủ rồi!_ A Kiệt.

- Chỉ sợ cô ấy bị thương nặng hơn thôi._ Là một bác sĩ, lo lắng cho bệnh nhân của mình là điều A Tuấn nên làm ngay lúc này.

- Ủ! Tôi cũng lo lắm! Thiếu chủ đã chăm sóc cho ai bao giờ đâu!_ Như Hoa đồng tình.

Nếu Hoàng Vy tỉnh lại mà được nghe chuyện này, chắc nó sẽ dọa đến phát khóc cho xem.

Tối hôm đó như thường lệ, Hải Phong vẫn không rời khỏi nó nữa bước.

- A Long, tiến hành kế hoạch!_ Hải Phong ra chỉ thị.

- Thiếu chủ...Người...chắc chắn chứ?_ A Long ngạc nhiên hỏi lại một lần nữa để biết chính xác là mình không nghe nhầm.

- Đã đến lúc phải đối mặt với chuyện này rồi!_ Hải Phong.

- Rõ! Tôi sẽ tiến hành ngay!_ A Long.

- A Kiệt, tiến hành thu mua cổ phần của tập đoàn J&J và công ty DIN.

- Dạ!

- A Kiên, điều tra bang Hell. Tôi không muốn bỏ sót một chi tiết nào.

- Rõ!

- A Vũ, thông áo với tất cả các bang phái của chúng ta tiến hành đổi tên thành tên của tổ chức.

- Vâng!

- Như Hoa và A Nam thông báo với giới truyền thông! Tôi sẽ lộ diện.

- Hà???

Tất cả các chỉ thị trên đều hiệu nhưng chỉ có điều cuối cùng là không hiểu rõ cho lắm! Nếu muốn đánh địch thì ở trong tối vẫn là cách tốt nhất chứ!

- Còn cậu, chăm sóc vợ tôi cho tốt!_ Hải Phong nhìn A Tuấn nhấn mạnh chữ “vợ tôi” làm ai đó đứng hình.

._^ _^

12h đêm, không gian yên lặng, không một tiếng động. Phòng bệnh của Hoàng Vy chỉ còn lại một mình Hải Phong. Theo lệnh của cậu, A Vũ và những người còn lại đã cùng nhau tiến hành kế hoạch.

- Anh biết em đã tỉnh.

Một câu nói không cảm xúc của Hải Phong vang lên. Trên giường bệnh, ai đó lẽ ra vẫn đang trong tình trạng hôn mê thì độ nhiên mở mắt.

- Sao...sao anh...biết?

- Đừng quên anh là ai_ Hải Phong Nhìn Hoàng Vy bằng ánh mắt cung chiêu.

Hải Phong nhắc lại chuyện này làm nó thấy xấu hổ vô cùng. Thực ra nó đã tỉnh từ sáng hôm nay nhưng nó biết bây giờ vẫn chưa đến lúc cho mọi người biết việc nó đã tỉnh dậy. Bản năng của một sát thủ không cho phép mình hôn mê quá lâu.

- Hải Phong tạm thời đừng cho ai biết.

- Ừm

- Mọi việc do em quyết định.

- Hi hi! Hải Phong, em muốn về nhà!_ Hoàng Vy.

- Anh sẽ sắp xếp. Ngoan, nghỉ ngơi đi.

- Hải Phong anh thật tốt.

- Cô bé ngốc!_ Nói rồi Hải Phong cúi xuống đặt nụ hôn lên môi ai kia.

Hoàng Vy cảm thấy mình rất hạnh phúc, cô từ từ chìm vào giấc ngủ. Nhưng không hiểu sao sau đêm đó nó lại bắt đầu rơi vào tình trạng hôn mê.

A Tuấn đã kiểm tra và nói rằng do vết thương rất gần tim nên cô ấy tỉnh lại đã là một kỳ tích còn việc hôn mê là do cô ấy rất yếu, cần được nghỉ ngơi và bồi dưỡng.

Hải Phong không nói gì cậu tin tưởng vào A Tuấn. “Cậu sắp xếp cho cô ấy ra viện sớm đi”_ Hoàng Hải Phong nói.

Bạn đang đọc truyện *Do You Remember Me???* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35

Chỉ thị của Hải Phong được đưa ra, trong thế giới ngầm đã nổi lên một cơn bão vô cùng lớn. Từ Việt Nam, Trung Quốc, Anh, Pháp, Mĩ... đều bị ảnh hưởng một cách vô cùng nghiêm trọng. Đặc biệt là ở Trung Quốc, có rất nhiều bang phái lớn đều bất ngờ khi công bố là thuộc quyền chỉ đạo của bang Angles and Devils. Không ngờ sau hơn bảy năm, lực lượng của A&D chỉ hoạt động chủ yếu ở Châu Á và rất ít hoạt động ở Châu Âu. Vậy mà chỉ sau một đêm, A&D đã gần như thôn tóm được 1/3 thế giới ngầm với phạm vi toàn thế giới. Tuy nhiên điều lạ lùng nhất là bang Hắc Long vẫn không đổi tên. Đó là một bí ẩn??? A&D còn khiến cả thế giới ngầm phải bất ngờ khi công bố bang chủ của họ chính là D.O

Thế giới ngầm là vậy, còn thế giới của những nhà kinh doanh thì sao? Hoàng Hải Phong_ Vị tổng giám đốc trẻ tuổi bất ngờ nhận lời mời phỏng vấn của tạp chí Newhots đã trở thành một cơn sốt. Từ khóa Hoàng Hải Phong luôn được tìm kiếm trên thanh công cụ google. Hoàng Hải Phong là người thần bí

nhất mà giới truyền thông luôn săn đón, họ tốn rất nhiều giấy mực vào một người. Những từ khóa như “ Tổng Giám Đốc lạnh lùng”, “ Nam thần hoàn hảo”, “ Khuôn mặt thật sự của tổng giám đốc tập đoàn Manchester”, “Hoàng Hải Phong Trẻ tuổi và tài năng”, “ Người thừa kế duy nhất của dòng họ Hoàng Gia”... luôn xuất hiện trên trang nhất của rất nhiều tạp chí. Hơn thế, nó còn là một cơn bão đến tập đoàn Manchester cũng như chi nhánh khác. Nhưng chủ hơn cả là những nhân viên làm việc tại tập đoàn MU ở Việt Nam.

- A...A...A

- Tin hot...tin hot...

- Tổng giám đốc của chúng ta cuối cùng cũng xuất hiện rồi.

- Thật sao?

- Cuối cùng chúng ta cũng có cơ hội được nhìn thấy tổng giám đốc rồi.

- Đúng là câu được ước nguyện..

Hiện tượng Hoàng Hải Phong có thể nói là công phá gần như sập trang web của tạp chí Newshot. Vì vậy, họ đã tổ chức một cuộc phỏng vấn chưa từng có...Tổ chức phỏng vấn trực tiếp với khán giả tại trường quay ngoài trời...Đây có thể nói là một sự kiện đặc biệt. Ai cũng tò mò và hào hứng khi đều muốn ngắm nhìn khuôn mặt thật của Hoàng Hải Phong. Vị thiếu gia thần bí trong truyền thuyết. Đúng là cái gì cũng có thể xảy ra, như các lần khác tạp chí Newshot rất lo sợ việc Hải Phong sẽ từ chối. Nhưng thư ký của Hải Phong đã gọi điện đến thông báo rằng đồng ý tham gia. Kết quả làm cho người ta thật bất ngờ.

Cùng lúc đó, Hoàng Vy và Hải Phong cũng bí mật về nước. Và tất nhiên, họ đi bằng phi cơ riêng nên không ai biết. Mặt khác, Hoàng Vy cũng vẫn tiếp tục trong trạng thái hôn mê..

Ngày Hoàng Vy được đưa về biệt thự, tất cả mọi người trên dưới đều tỏ ra vô cùng lo lắng.

- Thiếu gia...tiểu thư...cô ấy...?

- Thiếu phu nhân bị sao vậy ạ?

- Tiểu thư...Tiểu thư...?

- Im lặng

Lời nói của Hải Phong làm mọi người lập tức im bật.

- Cô ấy bị thương. Trừ An Dung và bác Khanh không ai được đến gần Vy Vy.

Mệnh lệnh của Hải Phong được đưa ra không ai dám trái lời.

Thời gian trôi qua, hôm nay là ngày thứ bảy cũng chính là ngày Hải Phong sẽ đến trường quay ngoài trời để tham gia phỏng vấn của tạp chí Newshot.

Không khí tại trường quay vô cùng náo nhiệt và mỗi lúc lại nóng lên. Mặc dù Hải Phong luôn xuất hiện trong các tạp chí kinh tế nhưng mọi người chỉ biết đến tên của cậu chứ ngoại hình, khuôn mặt của cậu như thế nào thì đề là một bí ẩn. Đúng 18h, theo sự sắp xếp của bảo vệ, Hải Phong tiến lên sân khấu. Hình ảnh đầu tiên đập vào mắt họ chính là một anh chàng có chiều cao lý tưởng 1m90, chiếc quần âu cùng đôi giày da được thiết kế rất riêng biệt. Khác với suy nghĩ của nhiều người, Hải Phong hôm nay không mặc comple mà thay vào đó là chiếc áo sơ mi trắng. Chiếc mũ lưỡi trai đã che gần nửa khuôn mặt. Chỉ hai phút sau khi Hải Phong xuất hiện chiếc mũ lưỡi trai cậu đang đội đã trở nên “ hot” hơn bao giờ hết. Lúc này, MC Quốc Dân mới bắt kịp được cảm xúc.

- Xin chào mọi người Tôi là Nguyễn Thanh Tùng, biên tập viên của tạp chí Newshot. Rất vinh dự cho chúng tôi hôm nay được phỏng vấn độc quyền TGD của MU. Chúng ta cùng hoan nghênh sự xuất hiện của anh ấy nào. _Thanh Tùng giới thiệu.

Tùng cử chỉ của cậu đều làm cho người ta phải nín thở. Từ cách ngồi đến dáng đi đều toát lên được phong cách Quý tộc. Chiếc mũ được bỏ xuống, đây được coi là một thời khắc rất quan trọng. Giây phút này không chỉ khán giả ngồi đây mà tất cả các khán giả xem qua màn hình đều vô cùng chờ đợi...

Bất động

Đóng băng tập thể!!!

Đó là những cụm từ được miêu tả cho những sự việc lúc này. Trước mặt họ là một chàng trai có khuôn mặt băng lãnh, đôi mắt sắc bén lướt qua một lượt xung quanh, sống mũi thẳng tắp tạo nên một khuôn mặt như tạc tượng.

- Xin chào! Tôi là Hoàng Hải Phong.

Giọng nói của Hải Phong vang lên đồng thời cũng là tiếng chuông đánh thức mọi người bao gồm cả MC của chương trình.

- A...thật điểm phúc cho tôi khi được ngắm vẻ đẹp của tổng giám đốc ở cự ly gần thế này. Tổng giám đốc, cậu thật đẹp trai.
- Cảm ơn!
- Hi! Chúng tôi rất tò mò muốn biết tại sao cậu lại trực tiếp về tập đoàn MU chỉ đạo? Chắc hẳn phải có ẩn tình gì đó?
- Việt Nam là một trong những quốc gia có tiềm năng phát triển nhất. MU là chi nhánh quan trọng nhất Manchester. Và cuối cùng, đây là nơi tôi sinh ra.
- Thật vinh hạnh cho tôi khi được phỏng vấn tổng giám đốc. Theo tôi được biết, tiền thân của tập đoàn Manchester chính là hai tập đoàn đang rất phát triển của 25 năm về trước AJ, AF.
- Đúng vậy.
-

Rất nhiều câu hỏi được phóng viên đưa ra, Hải Phong đều trả lời một cách rất xuất sắc. Chỉ sau gần hai tiếng, tên và hình ảnh của cậu không chỉ xuất hiện ở tạp chí tại Việt Nam mà còn khắp nơi trên thế giới. Đặc biệt là Nhật Bản và Hoa Kỳ. Hải Phong không chỉ tiết lộ gia thế xuất sắc của mình mà còn khiến người ta khâm phục chỉ số IQ thiên tài.

- Hoàng Hải Phong, người thừa kế duy nhất của dòng họ Hoàng Gia.
- Hoàng Hải Phong, con trai thiên tài của nhà thiết kế huyền thoại Vũ Ngọc Quỳnh Anh.
- Chủ tịch Hoàng Lâm Thiên Trọng là ba của tổng giám đốc tập đoàn MU.
- IQ ba chữ số...
- Người đàn ông hoàng kim đánh cắp trái tim của rất nhiều phụ nữ trên thế giới.
- ...

Rất nhiều những thông tin được truyền thông đưa ra: gia thế hoành tráng, IQ thiên tài cùng vẻ đẹp trai ngất ngây làm không ai có thể từ chối. Rất nhiều fanclub của cậu được lập ra. Hình ảnh từ khi còn bé đến bây giờ, tất cả đều vô cùng cuốn hút...

Biệt thự Wolf

- A...thiếu gia của chúng ta đẹp trai quá đi.
- Tất nhiên rồi! Cậu chủ là đẹp trai nhất.
- Mọi người...mọi người...

Trong khi ai cũng ngồi trước TV để ngắm cậu chủ của họ thì An Dung từ trên lầu chạy xuống.

- Sao thế An Dung?
- Thiếu phu nhân xảy ra chuyện gì à?
- Tiểu thư...tiểu thư tỉnh rồi.
- Woa! Thật tốt quá!
- Đúng là tin vui mà! Mau thông báo với thiếu chủ. _Quản gia Khanh.
- Dạ...dạ...

Thường ngày, Hoàng Vy là một cô gái rất dễ gần, luôn vui vẻ nên được mọi người trong biệt thự ai cũng quý mến. Họ tin chắc rằng cô chính là chủ nhân tiếp theo của ngôi biệt thự này

Bạn đang đọc truyện *Do You Remember Me???* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36

Gần nửa tháng qua được nhưng “hiện tượng Hoàng Hải Phong” chưa bao giờ giảm nhiệt mà có xu hướng tăng lên. Không chỉ tham gia các chương trình về lĩnh vực kinh tế và những bữa tiệc từ thiện hay những cuộc giao lưu với các nhà kinh doanh mà trước đây rất hiếm khi cậu ấy có mặt. Không ít những chủ tịch của các công ty lớn muốn dẫn con gái của họ đến kết thân với Hải Phong nhưng nhìn thấy tính cách lạnh lùng cùng với ánh mắt như muốn nói rằng nếu muốn chết thì cứ lại gần làm mọi người chỉ biết đứng nhìn từ xa. Còn về Hoàng Vy nó đã phục hồi hoàn toàn và đã có thể đi làm trở lại.

- Xin chào mọi người!

- Hi! Chào mừng em về nhà._ Huệ Anh.

- Vy, em khỏi ốm chưa?_ Khánh An.

- Dạ! Em đã hết bệnh rồi._ Hoàng Vy.

- Hừ! Cứ hai ba ngày là lại ốm. Người cô đúng là như cây liễu ấy nhì?_ Tiếng nói châm chọc này không ai khác chính là của Khánh Linh.

- Cây liễu còn hơn người nào đó. Dài như cây tre!_ Hoàng Vy.

- Cô...

- Thôi chị, chúng ta làm việc thôi._ Khánh An.

- Trịnh Vy Vy! Cô cứ đợi đó._ Khánh Linh tức giận bỏ đi.

- He he. Tôi vẫn luôn đợi chị.

- Vy Vy à, sao em cứ thích đối đầu với chị Khánh Linh thế?_ Khánh An hỏi.

- Chuyện của tụi em mà chị! À mà nhà thiết kế An Như đi đâu rồi ạ?_ Hoàng Vy nhìn xung quanh mà không thấy ai đó đâu...

- Cô ấy dạo này bận lắm! Sản phẩm tháng này chủ yếu do An Như thiết kế chủ đạo mà!_ Khánh An.

- Ohh! Thú vị thật._ Hoàng Vy.

Mọi người đang chuẩn bị làm việc thì điện thoại nội bộ vang lên.

- Nhà thiết kế Trịnh Vy Vy, mời cô xuống quầy tiếp tân tầng một để nhận hoa.

Mang theo rất nhiều suy nghĩ, nó cùng với Khánh An đi xuống tầng 1. Vừa xuống đến nơi, một cảnh tượng vô cùng thú vị diễn ra.

- Woa! Nhiều hoa thế này?_ Khánh An.

- Chị là Trịnh Vy Vy, mời chị ký nhận.

Trước mặt nó là một hàng dài hoa hồng với đủ màu sắc. Con gái mà, ai mà không thích loài hoa tượng trưng cho tình yêu chứ.

- Cảm ơn chị đây là bưu thiếp.

Sau khi ký tên, anh chàng thanh niên giao hoa tận tay đưa món quà thứ hai cho nó. Hoàng Vy mở ra đọc và khuôn mặt khẽ biến sắc.

- Vy à, là ai tặng em vậy? Bạn trai hả?_ Khánh An.

- Không phải đâu chị.

- Chị Mai à! Chị giúp em mang mỗi giỏ hoa đến các phòng khác nhé._ Nó quay sang nói với chị tiếp tân.

- Ok em.

- Vy Vy! Em còn chưa trả lời câu hỏi của chị.

- Hi hi! Không có gì đâu. Một người quen thôi ạ.

- Dám giấu chị hả?

Khánh An nhanh tay lấy tấm thiệp từ tay của Hoàng Vy và mở ra đọc.

“Chúc tiểu thư luôn gặp nhiều may mắn! Ký tên: Lục Minh Kiệt.”

- A...A...A...Lục Minh Kiệt. Phó tổng giám đốc của AJ sao?

- Thật sao...thật sao...

- AJ...tập đoàn AJ ở Nhật Bản? Chi nhánh giống MU của chúng ta.

- Nhưng sao cô ấy lại quen phó tổng Lục Minh Kiệt nhỉ?

- ...

Rất nhiều người nhanh chóng nhìn Hoàng Vy với ánh mắt khác lạ. Biết trước tình huống như vậy nên nét mặt Hoàng Vy ngày càng đen dần. Nhưng chưa kịp tiêu hóa hết thì tiếp tục có một người giao hoa đến. Lần này không giống như trước, người thanh niên chỉ mang theo một chậu hoa hướng dương nhỏ.

- Phiên cô thông báo với Trịnh Vy Vy, tôi đến giao hoa cho cô ấy.

- Người anh tìm ở ngày đây rồi._ Tiếp tân Mai chỉ sang Hoàng Vy đứng bên cạnh.

- Có người tặng hoa cho cô.

- @_@

- Xin hỏi, chỉ có một chậu hoa hướng dương này thôi sao?_ Khánh An tò mò.

- Dạ! Còn đây là thiệp.

Khác với lần trước lần này Khánh An tình nghịch lấy tấm thiệp trước Hoàng Vy.

“Mong cô sớm bình phục lại. Ký tên: Đoàn Minh Vũ.”

- Đoàn Minh Vũ là ai nhỉ?

- Hình như mình chưa nghe thấy ai tên này bao giờ.

- ...

Một tổ hợp “ tám chuyện” đang tìm kiếm thông tin của người tặng hoa thứ hai! Hoàng Vy choáng vô cùng và hiện tại vẫn đang trong trạng thái đóng băng.

- A. Mình nhớ rồi. Anh ấy chính là Phó Bang Chủ của Angle and Devil.

- - _ -

- Chị Mai à! Ai tặng hoa cho em thì chị đừng nhận nữa nhé!_ Hoàng Vy dứt lời định bước đi thì lại tiếp tục có một màn đặc sắc tiếp theo.

Một dàn hoa lưu ly xuất hiện ở đại sảnh và đang tiếp đến quầy lễ tân. Khỏi phải thắc mắc, lần này họ nhanh chóng lấy thiệp mời mà không quan tâm xem người nhận hoa là ai.

- Ảnh hậu quốc tế Ánh Lan.

- ...

Lần lượt...lần lượt ra vào, nhờ Hoàng Vy mà hôm nay khắp các tiệm hoa trong thành phố đều được xuất hiện ở tập đoàn Manchester United. Theo dõi danh sách “ lịch sử” của những người tặng hoa. Họ đều rất hâm mộ Hoàng Vy.

- Bác sĩ trẻ nhất trong lịch sử Đàm Minh Tuấn.

- IT thiên tài Lục Minh Kiên.

- Cổ đông của tập đoàn J&J.

- Chủ tịch tập đoàn JK.

Và cuối cùng là một chậu hoa Bò Công Anh bí ẩn?

Sự kiện tặng hoa cho Hoàng Vy nhanh chóng được lan truyền rộng rãi trong công ty với một tốc độ khủng khiếp. Nhờ phúc của Hoàng Vy mà công ty hôm nay ngập tràn hương hoa. Ngày đi làm đầu tiên của Hoàng Vy đã kết thúc với tâm trạng không thể nào tồi tệ hơn được nữa. Và đặc biệt “ loa nói” Trịnh Vũ Quang luôn hoạt động hết công suất. Chính vì vậy, mặc dù không ở công ty, tổng giám đốc Hoàng Hải Phong của chúng ta cũng nhận được thông tin này.

Trụ sở Bang Angles and Devils

- Làm như thế có ổn không?
- Hazzì. Không biết tình hình thế nào rồi.
- Đáng lẽ chúng ta nên giấu tên nhĩ?
- Thiếu phu nhân có thích hoa ấy không nhĩ?

“Reng...reng...reng...”

Đang bàn chuyện “quan trọng” thì điện thoại của A Long đổ chuông, không cần nhìn cũng biết là ai rồi!

- Thiếu...chủ...chủ!
- Ai nghĩ ra???_ Hải Phong lạnh lùng.
- Dạ...cái này...cái này...

A Long nhìn những người xung quanh “cầu cứu” nhưng ai cũng lắc đầu...

- Thiếu chủ! Chúng tôi chỉ muốn chúc tiểu thư sớm bình phục thôi. Không có ý gì đâu ạ._ A Vũ lấy điện thoại của A Long để trả lời.
- Rất tốt. Năm phút nữa có mặt tại cửa hàng hoa Sun Flowers!

Tút...tút...tút...

Nhận ra được mệnh lệnh của Hải Phong, tất cả cùng nhau nhanh chóng xuất phát đến địa chỉ trên. Vừa đến nơi họ đã thấy Hải Phong đã có mặt ở đó. Áo sơ mi trắng mặc trên người Hải Phong mang một phong cảnh vô cùng đặc biệt. Tất cả các thiếu nữ đều nhìn Hải Phong một cách say đắm nhưng chẳng ai dám lại gần vì sự lạnh lùng của cậu.

- Thiếu gia!

Chỉ có những lúc làm việc ở bang A&D thì mọi người mới xưng hô với cậu là thiếu chủ còn bình thường sẽ gọi là Hải Phong thiếu gia.

- Chuyển đến tập đoàn Manchester United.

Mọi người còn chưa biết chuyện gì thì Hải Phong ra lệnh vận chuyển thứ gì đó...

- Cậu...chắc...chắc...chứ?_ A Nam ngạc nhiên khi nhìn thấy hoa loài hoa đặc biệt kia.
- Ủ! Đặc biệt nhất.
- Nhưng có một chậu thì cần gì bảy người nhĩ?_ A Kiên nói thầm với A Kiệt.
- Trừ Như Hoa, sáu người các cậu đến các cửa hàng hoa khác tìm và đưa đến tập đoàn MU! Hải Phong nói và chỉ tay vào giỏ hoa.
- Gì ạ?
- Bây giờ là 15h15’

Hải Phong nhìn đồng hồ của mình và thông báo. Ý của cậu rất rõ ràng. Chỉ còn 45’ nữa là tập đoàn sẽ hết giờ làm việc. Vậy mọi người chỉ còn đúng hơn nửa thời gian để tìm kiếm.

16h00’, thời gian làm việc đã hết, mọi người chuẩn bị ra về thì có một sự kiện chấn động khác.

- Tiểu thư Hoàng Vy, đây là thiếu chủ tôi tặng cho cô._ A Long đứng ra đại diện.(Và tất nhiên trước khi họ đến đây tất cả đều phải cải trang rồi.^_^)
Đây là thời gian ra về nên tất cả nhân viên của tập đoàn đều tò mò muốn biết vì vậy đám đông ngày một tập nập hơn. Mọi người cùng nhau vây kín đại sảnh tầng 1. Hoàng Vy cùng những nhân viên phòng thiết kế cũng xuất hiện tại đây.

- _ -

Hoàng Vy cạn lời khi thấy sự xuất hiện đông đủ của A&D. Giọng của Hoàng Vy biến đổi ngay tức khắc.

- Mọi người rảnh rồi quá nhĩ? Không còn việc gì làm đúng không?
- Tiểu thư...

- Mọi người tặng hoa gì thế? _Khánh An ở bên tò mò hỏi.

Bảy người trên tay đều cầm bảy hộp quà nhưng đều được đóng gói cẩn thận nên không ai biết đó là hoa gì. Từ sáng đến bây giờ, họ đã chứng kiến được rất nhiều loài hoa khác nhau nên ai cũng tò mò xem rốt cuộc trong cái hộp kia họ mang đến là loài hoa gì?

- @_@

Tình trạng đông băng tập thể là biểu hiện của toàn bộ nhân viên có mặt lúc này. Trước mặt họ không phải là hoa lan, hoa cẩm chướng hay hoa hồng... mà à một loài hoa vô cùng đặc biệt với sức sống rất mãnh liệt... Cây Sương Rồng!!!

- Hi hi, tiểu thư, đây là món quà thiếu gia tặng cô và nhắn lại rằng ‘E hèm! Chúc tình yêu của chúng ta mãi mãi đặc biệt như sức sống của loài hoa này.’ _ Như Hoa.

- Đặc biệt... _ Tâm trạng của Hoàng Vy lúc này chắc ai cũng có thể hiểu được!

- Ha ha ha! Yêu nhau mà đi tặng hoa sương rồng. Tình yêu của chàng thanh niên Chopard đặc biệt thật đấy. _ Khánh Linh ở bên cạnh chứng kiến cảnh này đúng là vô cùng thỏa mãn. Từ sau buổi tiệc công bố kia kết thúc, mọi người đều biết Hoàng Vy có người bạn trai rất giàu có. Và họ đặt tên gọi cho anh ấy là “Chàng thanh niên Chopard...”

- Chị đừng trêu Vy Vy nữa. _ Khánh An.

- Hừ! Chúng ta về.

- Mang về trụ sở A&D. _ Hoàng Vy nói nhỏ đủ để bảy người họ nghe được và cầm chậu hoa trong tay của Như Hoa rời ra về.

- Dạ!

Sự kiện tặng hoa ngày hôm đó đã nhanh chóng trở thành trung tâm của mọi sự bàn tán.

_ Trụ sở A&D _

- Thiếu chủ, trong danh sách những người tặng hoa cho thiếu phu nhân hôm nay có một người rất lạ. _ A Vũ.

- ...!

- Tôi đã điều tra và biết được nó được chuyển từ cửa hàng hoa M.A Flowers và người gửi được ký nhận với cái tên “cố đồng của tập đoàn J&J. _ Hàn Đức Dương.”

- Tập đoàn J&J? Sao tiểu thư lại quen với họ chứ? _ A Long.

- Vy Vy có biết không? _ Hải Phong.

- Trừ hai lần tặng hoa đầu tiên của A Kiệt và A Vũ ra thì những loài hoa còn lại đều ở quầy tiếp tân. _ A Nam.

- Còn một điều nữa, có một chậu hoa bí ẩn nhưng không điền tên địa chỉ và người gửi. _ Như Hoa.

- Bỏ Công Anh! _ Hải Phong nhìn thấy những hình ảnh do A Tuấn ghi lại.

- Đúng vậy!

- Được rồi! Đi điều tra xem người của J&J và Hoàng Vy có quan hệ gì. Còn ai là người gửi hoa bỏ công anh thì không cần nhắc nữa. _ Hải Phong

- Vâng!

(Mọi người có đoán được ai là người tặng hoa bỏ công anh không?)

Bạn đang đọc truyện *Do You Remember Me???* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37

Từ khi có An Như làm việc tại phòng thiết kế, không khí vui vẻ hơn rất nhiều. Tuy nhiên có một người vẫn luôn mang vẻ mặt cau có khi nhìn thấy những

hình ảnh thân thiết của Hoàng Vy và An Như.

- Mọi người ơi, biết tin tức mới chưa? _ Huệ Anh từ ngoài cửa đã nghe thấy tiếng rồi.

- Chuyện gì vậy chị? _ Khánh An hào hứng hỏi.

- Phòng chúng ta sẽ được tập đoàn cử một thành viên ở trên xuống trong một tháng đó. _ Huệ Anh.

- What? Ai vậy? Phòng mình đủ nhân lực rồi mà. _ An Như.

- Không...không...đây là một nhà thiết kế đặc biệt. Cô ấy chính là một người mẫu, một nhà thiết kế nổi tiếng nhất tập đoàn Manchester- Tổng công ty của chúng ta. _ Huệ Anh.

- Oh my god! Người ở Manchester tại sao lại đến công ty chúng ta nhỉ? _ Khánh An.

- He he! Lý do thì ở biết đấy. _ Huệ Anh.

- Là gì thế chị? _ Hoàng Vy hào hứng nghe.

- Cô ấy là nhà thiết kế trẻ tuổi đã sáng tạo ra rất nhiều những trang sức được sử dụng ở đại đa số tầng lớp quý tộc. Phía sau cô ấy là một gia thế vô cùng vững chắc. Bố là một kiến trúc sư nổi tiếng thế giới trong đó cũng phải kể đến tập đoàn Manchester United này do ông ấy thiết kế. Còn mẹ là giám đốc của công ty thuộc chi nhánh của chúng ta. Ông là cựu tổng thống Hàn Quốc.

- Nghe nói cô ấy rất thích chúng ta và là nhà thiết kế may mắn nhất khi là người đầu tiên được biết mặt tổng giám đốc tại tập đoàn Manchester đó. Không chỉ xinh đẹp mà còn rất có tài.

- Được rồi...được rồi...Vậy cô ấy tên gì? _ An Như.

- Nguyễn Tuyết Anh.

Chưa kịp để Huệ Anh gọi tên thì một giọng nói của một người con gái vang lên ngay phía sau. Trước mắt họ là một cô gái vô cùng xinh đẹp.

- Xin chào! Tôi là nhà thiết kế Nguyễn Tuyết Anh.

- A...chị Tuyết Anh. _ Khánh An và Khánh Kinh cùng ngạc nhiên khi sự xuất hiện của người này.

- Khánh An, đây là...?

- Hi hi. Vy Vy, đây là chị họ của chị. Lần trước đến tập đoàn Manchester thì chị ấy có việc phải sang Pháp nên không gặp được. Thật may mắn khi được làm việc cùng chị ấy đó. _ Khánh An.

- Hai em đều trở thành nhà thiết kế rồi à? Lại được làm việc cùng nhau nữa chứ. _ Tuyết Anh.

- Hi! Em mới vào vẫn còn là một nhà thiết kế chưa có nhiều kinh nghiệm. Em muốn được như hai chị, được trở thành một nhà thiết kế nổi tiếng. _ Trong mắt Khánh An, hai người trước mắt chính là thần tượng của cô.

- Người mang dòng máu Nguyễn Khánh phải là những nhân tài. _ Tuyết Anh.

- Chị. Em giới thiệu mọi người cho chị làm quen. Đây là Trịnh Vy Vy, Hạ An Như và Huệ Anh. Đều là nhà thiết kế của MU.

- Hừ! Chị không thích gặp những người kém cỏi hơn mình. _ Tuyết Anh tỏ ra kiêu ngạo.

- Chị!!!

- Chị sẽ làm việc ở đây bao lâu thế? _ Khánh Linh vui vẻ vì cuối cùng cũng có người “cùng phe” với mình.

- Tầm một tháng. Chị sẽ đại diện sản phẩm tiếp theo của công ty. Thông tin cụ thể sẽ được thông báo! _ Tuyết Anh.

- À! Đây là lần ra mắt sản phẩm đặc biệt kỉ niệm 50 năm thành lập công ty phải không? _ Khánh An.

- Đúng vậy! Đây là một sự kiện đặc biệt cũng chính là lí do tại sao chị có mặt ở đây! _ Tuyết Anh.

- A...mọi người đều ở đây cả sao? Vậy chúng ta đến phòng họp với phó tổng nào. _ Giám đốc.

- Vâng.

_ Phòng họp. _

Khi các nhân viên của các phòng đã đến đông đủ, cuộc họp được bắt đầu. Đây là một cuộc họp quan trọng của công ty. Mục tiêu của nó là những hoạt động của buổi lễ kỉ niệm 50 năm thành lập Tập Đoàn MU.

- Xin chào mọi người. Trước khi tiến hành cuộc họp tôi xin giới thiệu với mọi người một nhân vật mới với chúng ta nhưng quen thuộc với Manchester. Đó là nhà thiết kế Nguyễn Tuyết Anh._ Vũ Quang giới thiệu.

- Tôi là Tuyết Anh, rất vui được làm việc tại đây.

- Ohh! Nhà thiết kế ở Manchester?

- Người mẫu, nhà đại diện của các sản phẩm đá quý đây mà.

- ...

- Được rồi. Bây giờ chúng ta bắt đầu cuộc họp. Như mọi người đã biết, sắp tới công ty chúng ta sẽ kỷ niệm 50 năm thành lập. Đây là sự kiện rất quan trọng. Vì thế, phòng marketing đã đưa ra ý kiến: chúng ta sẽ ra đời một tác phẩm có một không hai, tượng trưng cho sự kiện ý nghĩa này. Vì đây là một sự kiện đặc biệt nên sẽ cần sự kết hợp của tất cả nhân viên phòng thiết kế. Mọi người sẽ cùng nhau hoàn thành nên một tác phẩm chứ không phải là chọn một tác phẩm trong số những nhà thiết kế. Đây chính là điểm khác so với những lần trước._ Vũ Quang.

- Nhưng thưa phó tổng, mỗi nhà thiết kế đều có một phong cách riêng biệt. Nếu muốn cùng hợp tác thì không phải là chuyện dễ._ Khánh An.

- Đúng vậy! Việc bất đồng phong cách sẽ làm tác phẩm ấy trở nên rất khó khăn._ Huệ Anh.

- Như tôi đã nói, tinh thần đoàn kết là một trong những tiêu chí hàng đầu của MU chúng ta. Trong tất cả các phòng thì phòng thiết kế chưa phát huy được điều này. Tôi nghĩ rằng đây sẽ là một sản phẩm đặc biệt hơn tất cả vì nó được làm nên từ một tổ hợp chứ không phải một cá nhân riêng biệt. Và người đại diện giới thiệu sản phẩm đặc biệt này chính là nhà thiết kế Nguyễn Tuyết Anh. Chắc mọi người không có ý kiến gì chứ?_ Vũ Quang nhìn mọi người.

- Dạ vâng!

- Rất tốt! Trước đó để giúp mọi người có thể thoải mái trước khi bước vào cuộc chiến sắp tới công ty sẽ tổ chức một chuyến dã ngoại ngoài trời năm ngày bốn đêm cho mọi người tại khu nghỉ dưỡng cao cấp Ruby Starts thuộc tập đoàn Manchester. Ngày thứ năm cũng chính là ngày thành lập công ty, buổi tối chúng ta sẽ tổ chức sự kiện đặc biệt này, đồng thời sẽ công khai tác phẩm đại diện cho chặng đường phát triển của MU._ Vũ Quang.

- Woa! Cuối cùng cũng được nghỉ ngơi rồi.

- Không biết có được gặp tổng giám đốc của chúng ta không nhỉ?

- ...

- Hôm ấy có rất nhiều những quan khách, khách hàng quan trọng và tất nhiên là không thể thiếu tổng giám đốc của chúng ta rồi._ Vũ Quang đáp lại nhiệt tình của mọi người.

- Được rồi! Chỉ còn bốn tuần nữa để hoàn thành mọi người phải cố gắng! Thông tin cụ thể và chi tiết, tôi sẽ thông báo với các trưởng phòng. Tan họp.

Tập....

MU là một trong những tập đoàn phát triển nhất ở Việt Nam. Vì vậy, sự kiện đặc biệt kỉ niệm 50 năm thành lập công ty cũng được báo, đài và các phương tiện truyền thông liên tục đưa tin làm không khí cũng “nóng” hơn hẳn.

Phòng Thiết Kế.

- Mọi người đều nghe rồi chứ, phòng thiết kế chính là linh hồn của MU. Vì vậy, hãy cùng cố gắng để tạo nên một sản phẩm thật “Perfect and special”._ Giám đốc.

- Anh yên tâm! Chúng tôi sẽ cố gắng._ Tuyết Anh.

- Được! Vậy mọi người cùng bàn bạc đi.

Trong phòng bây giờ chỉ còn lại sáu người.

- Tôi, Khánh Linh và Khánh An sẽ thiết kế, ba người còn lại không cần làm gì cũng được._ Tuyết Anh.

- Ai cho cô quyền đó?_ Huệ Anh.

- Chúng tôi cũng là nhà thiết kế của MU nên sẽ tham gia vào thiết kế này._ Hoàng Vy.

- Đúng vậy. Cô có quyền gì mà không cho chúng tôi tham gia._ An Như.

- Đều là những người bại trận dưới Khánh Linh, lấy tư cách gì mà thiết kế cùng chúng tôi._ Tuyết Anh.

- Cô...!

- Được rồi chị! Để họ thiết kế cùng chúng ta nhé. Dù sao đây cũng là lệnh của cấp trên._ Khánh An.

- Hừ! Tôi muốn thiết kế nhãn._ Tuyết Anh.

- Không! Dây chuyền mới là tác phẩm._ Huệ Anh.

- Tôi thấy lắc tay là đẹp nhất._ Hoàng Vy.

- Các người thích đối đầu trực tiếp với tôi à?_ Tuyết Anh nổi giận.

- Tùy cô nghĩ.

- Để cho công bằng chúng ta sẽ biểu quyết._ An Như.

- Ok.

Hai người chọn nhãn, một người là dây chuyền còn ba người lắc tay. Kết quả cuối cùng là tác phẩm lắc tay của Hoàng Vy được chọn để thiết kế.

- Khánh An, sao em lại ủng hộ nó chứ?_ Khánh Linh tức giận khi thấy em mình ủng hộ người ngoài.

- Em thấy thiết kế lắc tay là đẹp nhất._ Khánh An.

- Được rồi! Trước hết chúng ta sẽ thiết kế hình dáng bên ngoài của chiếc lắc tay. Mọi người đều phải đưa ra ý tưởng, ngày mai sẽ cùng thảo luận._ Tuyết Anh.

- Còn nữa! Chúng ta sẽ nghĩ xem dùng chất liệu gì để làm nên nó._ Huệ Anh.

- Chính xác. Hãy làm từ bước đầu tiên, còn nội dung thì sẽ phối hợp sau._ An Như.

- Hi hi. Bình thường mọi người hay bất hòa nhưng khi cùng nhau làm việc thì đoàn kết một cách bất ngờ nhỉ?_ Khánh An vui vẻ nói sau khi nhìn thấy thành quả đầu tiên.

Tất cả mọi người cũng đều ngạc nhiên khi nghe thấy Khánh An nói vậy. Chính xác là thế, tuy mỗi người đều có một cá tính khác nhau nhưng đều có một điểm chung là đam mê thiết kế. Chính vì vậy công việc luôn là trên hết.

Cứ như vậy, từng ngày trôi qua. Họ đã cùng nhau làm việc. Mặc dù đôi khi có những lúc tranh cãi nhưng đến cuối cùng cũng cùng nhau tạo nên một tác phẩm hoàn hảo nhất. Hãy cùng chờ xem sản phẩm thiết kế của họ nhé!

Bạn đang đọc truyện *Do You Remember Me???* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38

Như công ty đã thông báo, tất cả nhân viên MU đều được đến khu nghỉ dưỡng cao cấp của Ruby Starts và hôm nay là ngày họ xuất phát. Họ rất vui vẻ và hào hứng với chuyến dã ngoại này. Xuất phát bằng máy bay riêng do tập đoàn AK chi nhánh của Manchester thiết kế, sân bay vô cùng hiện đại, phục vụ chu đáo là những ấn tượng đầu tiên của chuyến đi này. Ruby Starts là một trong những khu nghỉ dưỡng hiện đại nhất của Manchester. Nằm ở thành phố Đà Lạt mộng mơ. Ruby Starts xây dựng theo thiết kế của Hoàng Gia Anh. Với diện tích vô cùng rộng lớn cùng những tòa nhà cao tầng, bể bơi, sân golf, sân tennis, quần vợt... Thế giới thu nhỏ chỉ bằng Ruby Starts. Ở đây là nơi nghỉ ngơi của những nhân viên thuộc tập đoàn Manchester. Những người không có liên quan thì không được phép đến. Máy quét thẻ nhân viên sẽ nhận diện từng người.

- Chị Tuyết Anh, khu nghỉ dưỡng này do ba chị thiết kế phải không?_ Khánh Linh hỏi.

- Ủ! Đây là một trong những công trình mà ba chị tự hào nhất._ Tuyết Anh cố ý nói to để mọi người cùng nghe thấy.

- À! Có phải mục đích xây dựng nơi này là tặng cho tổng giám đốc phải không?_ Khánh Linh.

- Chính xác! Đây là món quà mà bác Quỳnh Anh đã xây dựng để tặng anh Phong khi anh ấy lên 10 tuổi._ Tuyết Anh gọi người nhà của Hải Phong rất thân mật.

- Woa! Chị thân với tổng giám đốc hả? Chị gọi thân mật thế cơ mà! _ Khánh An ở bên cạnh cũng tò mò.
- Hi. Cũng có biết chút ít.
- Gì chứ? Em nghe bác nói, chị với tổng giám đốc là bạn học mà. Chỉ tiếc lúc đó chị đi du học nên hai người mới phải chia tay nhau. _ Khánh Linh.
- Thôi! Đừng trêu chị nữa.

Cuộc trò chuyện giữa Tuyết Anh và Khánh Linh vừa nãy đã lập tức làm mọi người chú ý.

- Nhà thiết kế Tuyết Anh quen biết tổng giám đốc sao?
- Nghe cô ấy nói vậy thì có vẻ rất thân.
- Đúng rồi! Tôi còn nghe mọi người bảo cô ấy là bạn gái của tổng giám đốc đó...
-
- Vy Vy à! Em có “đôi thủ” kìa. _ An Như ở bên Hoàng Vy nói nhỏ với nó.
- @_@ “Đôi thủ nặng kí quá.”

Sau khi đã nghỉ ngơi, mọi người cùng nhau tham gia những hoạt động của sự kiện thành lập tập đoàn MU.

- Xin chào toàn thể nhân viên yêu quý của Manchester United. Tôi Trịnh Vũ Quang sẽ là MC chính của ngày những hoạt động náo nhiệt sắp diễn ra sắp tới đây.
- Hoan hô hoan hô.....
- Trong quá trình diễn ra, chúng ta sẽ bỏ qua những quy tắc nhằm chán khi làm việc sẽ không có những phó tổng, nhân viên hay giám đốc....
- Hoan hô...phó tổng nói hay lắm
- Đầu tiên chúng ta sẽ thi đấu giữa các phòng ban.

Có tất cả ba môn thể thao bao gồm cầu lông, bơi lội, kéo co.

Vì mỗi phòng ban có số lượng nhân viên khác nhau nên ban tổ chức sẽ không quy định số người tham gia thi đấu. Có nghĩa là những phòng ban có nhiều người thì có thể chọn ra người thi đấu. Còn ngược lại, nếu ít người thì tất cả phải tham gia. Một người có thể tham gia nhiều trò chơi. Mọi người hiểu rồi chứ? _ Vũ Quang thông báo luật chơi.

- Thưa phó tổng! _ Một nhân viên lên tiếng.
- Hả? Anh vừa gọi ai đấy? _ Vũ Quang trêu đùa.
- Hi hi. Vũ Quang thiếu gia. Tổng giám đốc có đến tham gia các hoạt động này không vậy?
- Điều này sẽ được bật mí sau. _ Vũ Quang.
- Phòng nào chiến thắng thì mỗi nhân viên phòng đó sẽ được nhận một thẻ mua sắm của trung tâm thương mại Sun Shine chi nhánh Việt Nam. Được rồi! Môn thi đấu đầu tiên là cầu lông. Chúng ta sẽ bắt đầu sau 20’ nữa.

_ Nhóm phòng thiết kế _

- Phòng chúng ta có bảy người, so với các phòng khác thì ít hơn rất nhiều. Mọi người cùng cố gắng đem vinh dự về cho phòng chúng ta nhé. _ Giám đốc.
- Trong chúng ta có ai biết chơi cầu lông không? _ Huệ Anh.
- Chị Tuyết Anh biết chơi đó! Ngoài cầu lông thì bơi lội hay tennis, golf,..chị ấy đều rất giỏi! _ Khánh Linh.
- Hoàng Vy cũng chơi rất xuất sắc đó. _ An Như.
- Chị! Chị chơi giỏi hơn em mà. _ Hoàng Vy cảm thấy khó hiểu về điều An Như nói.
- Hi Hi! Cùng sát cánh với “đôi thủ” xem sao!
- @_@

Và cứ thế, Tuyết Anh và Hoàng Vy chính là đại diện của phòng thiết kế tham gia cuộc thi. Dù trên công việc, hai người thường xuyên bất hòa, nhưng khi tham gia thi đấu. Sự kết hợp hài hòa của họ khiến người khác không khỏi thần phục. Quán quân của giải đấu cầu lông tất nhiên là thuộc về họ rồi! Những hoạt động tiếp theo đều được mọi người hưởng ứng rất nhiệt tình. Rất nhiều phần thưởng thú vị và độc đáo do tập đoàn MU lựa chọn đã được trao cho những nhân viên rất xứng đáng.

Thời gian trôi qua thật nhanh, chẳng mấy chốc đã đến ngày thứ năm là ngày cuối cùng tham gia hoạt động của công ty và cũng chính là ngày ra mắt sản phẩm. Tuy nhiên, họ vẫn luôn ngóng chờ một người xuất hiện...

- Mọi người thấy bốn ngày qua có tuyệt vời không? _ Vũ Quang.

- Rất vui...rất bổ ích.

- Ngày hôm nay cũng chính là ngày cuối cùng, chúng ta chỉ còn một trò chơi thú vị nhất._ Vũ Quang.

- Nhưng trong lịch trình không có ghi mà thiếu gia.

- Đây là trò chơi do chính tôi nghĩ ra và tất nhiên, phần thưởng cũng sẽ do tôi chi trả?

- Thật à?

- Không biết Vũ Quang thiếu gia sẽ tặng gì nhỉ?

- Thiếu gia rất thích xe mà...không lẽ...???

- Đúng vậy! Như mọi người đã đoán, phần thưởng cho người dành chiến thắng hôm nay sẽ là chiếc siêu xe thể thao Lambugini.

- Woa! Thiếu gia chơi lớn thật đó.

- Không biết đó là trò gì nhỉ? Mình cũng muốn tham gia.

-

- Hi hi! Đó chính là xe đạp đôi! _ Vũ Quang.

- Xe đạp đôi???

- Hai người một nam và một nữ sẽ tạo thành một đội, cùng nhau đạp xe theo hành trình đã quy định. Ai về đích nhanh nhất sẽ giành chiến thắng.

- Chúng tôi được tự chọn cặp đôi sao?

- Chiếc máy này sẽ căn cứ vào những thẻ nhân viên mà mọi người có, nó sẽ ngẫu nhiên chọn hai số. Và chỉ có 20 cặp được chọn. Tức là tối đa 40 người tham gia. Như vậy, mọi người hiểu rồi chứ? _ Vũ Quang.

- Hiểu rồi ạ!

- Thông báo đặc biệt cho mọi người! Người mà ai cũng ngóng chờ cuối cùng cũng đã xuất hiện rồi._ Vũ Quang.

- Thật à? Đại thiếu gia đến rồi.

- Hazzi. Không biết nay mình có xinh không nữa?

-

Vừa nhắc đến thì ai đó cũng xuất hiện. Khác với một tổng giám đốc lạnh lùng, hôm nay Hải Phong mặc bộ quần thể thao năng động nhưng vẫn không làm mất đi khí chất của cậu

- Woa! Lần đầu tiên chúng ta được gặp tổng giám đốc gần như vậy! Thật hạnh phúc.

- Phó tổng cứ nhắc chúng ta phải đến tham gia hoạt động ngày hôm nay. Đúng là may mắn thật.

- Hải Phong, anh đến rồi._ Vũ Quang.

Hải Phong lạnh lùng nhìn toàn thể nhân viên, chỉ Vũ Quang mới biết được cậu ấy nghĩ gì lúc này. Tất nhiên là tìm ai đó rồi.

- Anh à, đây là nơi công cộng đó._ Vũ Quang lo lắng Hải Phong sẽ làm gì đó.

- Tôi tìm “vợ” tôi.

- = _ “ Ý là tôi tìm vợ tôi! Liên quan gì đến người khác.”

Hình như Vũ Quang lo lắng chính xác rồi. Đạo gần đây chỉ có anh là biết tổng giám đốc Hoàng Hải Phong là bạn rạn như thế nào. Việc của công ty, bang A&D, tất cả đều do cậu điều hành. Hôm nay cũng là thời gian nghỉ ngơi duy nhất của cậu. . .

- Nhân vật chính của hoạt động đã đến rồi! Ai sẽ là người may mắn được đạp xe với tổng giám đốc đây. Tò mò quá!

Bạn đang đọc truyện *Do You Remember Me???* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39

Vũ Quang bắt đầu chọn cặp đôi. Không khí hồi hộp bao trùm lấy tất cả... Từng người... từng đôi được lựa chọn. Từng phút giây trôi qua nhưng vẫn chưa thấy số của tổng giám đốc xuất hiện. Tất cả mọi người đều biết tổng giám đốc mang số 01 nên chỉ cần con số thần thánh ấy hiển thị lập tức sẽ gây nên một tiếng vang lớn.

- Chị, chị là viên ngọc sáng giá của tập đoàn MU chúng ta. Hơn nữa, ở Manchester chị cũng có một vị trí không nhỏ. Người có thể sánh đôi cùng tổng giám đốc ở đây thì chỉ có một mình chị thôi. _ Khánh Linh ở bên nịnh bộ nói.

- Em cứ nói quá! Chị đâu dám chứ? Ở trong MU có rất nhiều nhân tài xuất sắc hơn chị đó. _ Tuyết Anh mặc dù nói vậy nhưng trong lòng lại nghĩ khác.

- Chị xem đi mọi người xung quanh đã được chọn cặp rồi! Chỉ còn có chúng ta thôi. _ Khánh An.

Trên bảng điện tử xuất hiện dòng số 045 và 476.

- Ohh! 476 chẳng phải là nhân viên phòng thiết kế đó sao? Là ai đó nhỉ? _ Vũ Quang.

- Chị... số của chị là 476. _ Khánh An nhìn thấy trên mã hiệu ở thẻ nhân viên.

- 045 là giám đốc Marketing, 476 là nhà thiết kế Tuyết Anh! _ Vũ Quang nhận được thông báo.

- Xứng đôi quá đi mất.

- Cô ấy may mắn thật đấy! Giám đốc Marketing là một trong những người rất giỏi thể thao. Hôm trước nhà thiết kế Tuyết Anh cùng với Trịnh Vy đã dành chiến thắng ở bộ môn cầu lông. Xem ra thể lực của cô ấy cũng không phải bình thường.

-

Tuyết Anh lúc này được rất nhiều người chú ý nên tỏ ra rất vui vẻ. Nhưng thực chất cô đang rất tức giận khi không được ghép đôi với ai kia. Chỉ 2s sau, sự tức giận đã nhanh chóng biến thành nỗi hận thù, ghen ghét khi bảng điện tử xuất hiện con số 01 và 450.

- 450???

Mã hiệu của nhân viên tập đoàn MU được sắp xếp theo một quy tắc nhất định. Đầu số 4 là biểu thị cho phòng thiết kế. Còn các phòng khác thì sẽ lấy chữ số đầu tiên là 2,3,... Tùy thuộc vào quy định của công ty. Nhưng điều họ quan tâm bây giờ chính là người sở hữu số 450 là ai?

- Là nhà thiết kế Trịnh Vy Vy. _ An Như đột nhiên lên tiếng.

- Là cô ấy! Em họ của Vũ Quang thiếu gia.

- Đúng là gà rừng thành phượng hoàng mà.

- ...

Hoàng Vy bất động trong ít phút. Không khéo vậy chứ, càng tránh thì càng đụng vào. Khác với suy nghĩ của Hoàng Vy, Hải Phong mỉm cười nhẹ, không để ai phát hiện ra. Còn Vũ Quang thì bất ngờ toàn tập khi không cần “gian lận” cũng trùng ý của Hải Phong.

- Ha ha... được rồi! Chúng ta đã chọn xong được những cặp đôi may mắn nhất. Mời mọi người chuẩn bị trong năm phút nữa.

Tất cả mọi người cùng chăm chú vào ai đó nên tất nhiên ai kia cũng không ngoại lệ. Khi Hoàng Vy và Hải Phong đứng cạnh nhau tạo nên một bức tranh vô cùng tuyệt đẹp.

- Tổng giám đốc, dạo này nhìn thấy anh hơi khó nhí?_ Hoàng Vy.

- Nhớ anh à?_ Hải Phong nhìn nó

- @_@.

Mở đầu câu chuyện đã bị Hải Phong “cạn lời” trong giây lát. Vì đứng khá xa nên mọi người không thể nghe được câu chuyện của hai người. Tuy nhiên, hành động thì chắc chắn ai cũng sẽ thấy. Trước khi xuất phát còn một phút nữa, Hải Phong đột nhiên cúi xuống...

- A...a...a tổng giám đốc đang...đang...

Trước mặt tất cả mọi người lúc này, Hải Phong buộc dây giày cho Hoàng Vy. Hình ảnh này chắc chắn sẽ tạo thành một sự chấn động không chỉ riêng MU còn đối với rất nhiều nơi khác. Một tổng giám đốc lạnh lùng, từng có rất ít người được tiếp xúc với cậu ấy. Một thiếu niên trẻ tuổi tài cao, IQ thiên tài vậy mà lại hạ mình buộc dây giày cho ai kia. Có rất nhiều người tự làm đau mình để chắc chắn điều xảy ra trước mắt họ là sự thật. Dù tận mắt chứng kiến nhưng họ cũng không dám tin.

- Hải Phong, anh làm gì thế?

Tâm trạng của nhân vật chính trong sự kiện này chắc ai cũng có thể hiểu được.

- Dây giày em bị tuột!_ Hải Phong vẫn không biểu lộ cảm xúc gì!

Vũ Quang tổ chức hoạt động này để thu hút sự chú ý của mọi người nhưng khi Hải Phong đến và có những hành động đặc biệt kia thì càng làm cho tổng giám đốc nổi tiếng lạnh lùng kia là trung tâm của tất cả.

- Tất cả chuẩn bị!

Theo hiệu lệnh của Vũ Quang, mọi người cùng nhau vào vị trí.

- Xuất phát!

Cùng với sự cổ vũ nhiệt tình của những nhân viên, ai cũng rất hào hứng tham gia hoạt động này. Họ cũng rất may mắn khi được cùng hơi trò chơi với tổng giám đốc mà ai cũng ngưỡng mộ. Được là một nhân viên của MU có lẽ là niềm tự hào trong cuộc sống họ.

- Trẻ con!

- Gì chứ! Em đã muốn được một lần làm như vậy rồi.

Giang rộng hai tay, cùng hô vang câu nói trong một khung cảnh tuyệt đẹp như thần tiên cùng với người mình thích. Tiếc là không phải ở trên biển. Nếu không đã tuyệt vời hơn thế!_ Hoàng Vy.

Giữa một khung cảnh hòa mình với thiên nhiên, hình ảnh một nam một nữ cùng đạp xe đã tạo nên một bức tranh vô cùng ấn tượng, thu hút ánh mắt của người khác.

- Cô thích tổng giám đốc phải không?_ Giám đốc Marketing Trương Minh lên tiếng.

- Dễ dàng nhận ra vậy sao? Tuyết Anh cũng đã nghe danh tiếng của giám đốc Trương Minh từ em họ của mình. Cô biết anh ta là một người không hề đơn giản.

- Trong công ty ai mà không biết. Tôi thì cũng giống cô, nhưng người tôi thích thì...

- Trịnh Vy!_ Tuyết Anh nhận thấy ánh mắt của Trương Minh nhìn Hoàng Vy không bình thường.

- Không phải! Người tôi thích có lẽ sẽ chẳng bao giờ để ý đến tôi._ Trương Minh.

Gần về đến đích, họ đang ngóng chờ người sẽ sở hữu chiếc siêu xe của Vũ Quang. Nhưng không giống họ nghĩ, người chiến thắng lại là hai nhân viên của bộ phận lễ tân. Còn tổng giám đốc của chúng ta thì sao....? Tất nhiên là cùng với Hoàng Vy tận hưởng không khí tuyệt vời của thiên nhiên...

Bữa tiệc tổ chức kỉ niệm thành lập 50 năm của tập đoàn MU đã chính thức bắt đầu. Tất cả các nhân viên của MU đã có mặt ở đây nên mọi người đều chia nhau ra làm công việc được giao. Điều đầu tiên của họ là chào đón những vị khách đặc biệt của hôm nay...Hoàng Lâm Minh Quyền_ Chủ tịch của tập đoàn QC, tiền thân là tổng giám đốc của tập đoàn BJ. Ảnh hậu Ánh Lan_ Diễn viên, ca sĩ nổi tiếng nhất hiện nay. Vũ Lê Trung Anh và Vũ Lê Tiến Anh_ Tổng giám đốc của tập đoàn AQ ở Pháp và AC ở Việt Nam.

- Mọi người xem có phải là các bác của tổng giám đốc không?

- Đúng rồi! Nhưng sao không thấy chủ tịch và phu nhân nhí?

- Nghe nói Manchester giờ đang ở giai đoạn phát triển nhất nên vô cùng bận rộn.

- à! Tớ có nghe thấy ba tớ bảo, Tổng giám đốc của chúng ta có tên khai sinh là Hoàng Lâm Thiên Minh, nhưng không hiểu sao lúc bảy tuổi anh ấy lại đổi tên là Hoàng Hải Phong.

- Thật sao? Đúng là bất ngờ thật.

- Nhắc đến đổi tên, ngày trước MU có tên gọi là BJ. Còn AJ + AF là tập đoàn Manchester như hiện nay. Lý do thì mình cũng không biết.

-

Cuộc đối thoại của các nhân viên cũng dần hé lộ ra bức màn bí ẩn của rất nhiều năm về trước.

- Cảm ơn mọi người đã đến tham gia buổi tiệc đặc biệt ngày hôm nay. Sau đây, tôi sẽ thay mặt ban Quản trị của tập đoàn MU tóm tắt quá trình hình thành và phát triển của MU. Manchester United là tập đoàn hoạt động lĩnh vực thiết kế đá quý thuộc chi nhánh của tập đoàn Manchester. Cách đây 50 năm, MU có tên gọi đầu tiên là BJ và tổng giám đốc đầu tiên là Hoàng Lâm Minh Quyền. Sau hơn 50 năm phát triển, thành tựu của MU đạt được vô cùng tự hào. Là một trong những chi nhánh có doanh thu cao nhất của Manchester. Đứng thứ nhất về lĩnh vực đá quý ở Việt Nam. ..Rất nhiều thiên tài mỗi năm được MU tuyển chọn một cách vô cùng chính xác,... Và sau đây, tôi xin giới thiệu tổng giám đốc Hoàng Hải Phong sẽ lên phát biểu đôi lời. .

Khác với hình ảnh của hoạt động sáng nay là bộ thể thao năng động thì bây giờ cậu ấy đã khoác lên mình chiếc comple cùng chiếc cavat xanh dương. Tất cả đã trở lại cùng với cương vị một tổng tài quyền uy.

- Cảm ơn tất cả các khách hàng luôn tin tưởng vào mỗi sản phẩm của Manchester United. Cảm ơn mọi người đã luôn sát cánh cùng tập đoàn suốt 50 năm qua! Trân trọng cảm ơn!

Lời phát biểu của Hải Phong tuy ngắn gọn nhưng đã truyền tải được rất nhiều ý nghĩa.

- Để kỉ niệm ngày đặc biệt này, nhóm thiết kế tập đoàn MU sẽ cho ra mắt sản phẩm vô cùng độc đáo, ý nghĩa. Số lượng phát hành là 10 000 sản phẩm. Đây là món quà mà MU dành tặng cho những khách hàng luôn tin tưởng và là nguồn động lực cho chúng tôi. Sản phẩm có tên gọi “ S.B.I. Đó là sự hợp tác của toàn thể những nhà thiết kế. Ý nghĩa của nó là may mắn, thành công và phát triển. Những người khách đặc biệt xuất hiện hôm nay sẽ là những khách hàng đầu tiên được chứng kiến S.B.I ra đời. Sau đây xin mời những nhà thiết kế tài hoa nhất của MU lên sân khấu để giải thích rõ hơn cho tất cả mọi người cùng hiểu về sản phẩm đặc biệt này. Lúc này, trên sân khấu của bữa tiệc là sáu cô gái vô cùng xinh đẹp với sáu phong cách khác nhau. Lạnh lùng, trong sáng, dễ thương, sexy, cá tính, thanh lịch.

- Rất vinh dự cho tôi hôm nay được giới thiệu cho mọi người sản phẩm đặc biệt S.B.I. Tôi là Nguyễn Tuyết Anh_ chịu trách nhiệm chính cho sản phẩm cũng như là người đại diện cho S.B.I. Để tất cả mọi người cùng hiểu hết được ý nghĩa S.B.I, các nhà thiết kế của MU sẽ giải đáp mọi thắc mắc._ Tuyết Anh không hổ danh là nhà phát ngôn của tập đoàn. Dù đứng trước rất nhiều người nhưng cô vô cùng tự tin.

- Cho tôi được hỏi, S.B.I có ý nghĩa là gì vậy?

- Mọi người vẫn chưa cho chúng tôi xem sản phẩm. ...?

Anh chàng phóng viên chưa kịp nói xong thì hình ảnh trên chiếc TV màn hình cong 370inch đã hiện ra trước mắt họ chiếc lắc tay S.B.I chính là sản phẩm đại diện cho sự kiện đặc biệt này.

- Ý nghĩa tên của S.B.I sẽ được chúng tôi giải thích sau ít phút nữa!

Bạn đang đọc truyện *Do You Remember Me*??? được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 40

Lắc tay đính đá kiểu dây mềm là một trong những mẫu lắc tay đẹp nhất hiện nay. Chất liệu chủ yếu sử dụng để hình thành nên sản phẩm S.B.I là bạc. Một chất liệu rất phổ biến, không quá cầu kì. Với thiết kế độc đáo và tỉ mỉ, S.B.I là chiếc lắc tay bạc mang nét duyên dáng, cuốn hút. Mỗi điểm nhấn trên S.B.I sẽ là một câu chuyện vô cùng ý nghĩa._ Khánh Linh.

- Chất liệu được chúng tôi sử dụng duy nhất là đá Topaz. Đây là loại đá tượng trưng cho đích thực và thành công. Trong tự nhiên, topaz có màu sắc rất đa dạng._ Khánh An.

- Hình ảnh đầu tiên mọi người nhìn thấy là một bông hoa năm cánh. Màu sắc đại diện là màu xanh dương. Đây là màu sắc đại diện cho tập đoàn BJ cũng có nghĩa là màu sắc của sự khởi đầu. Topaz sẽ có màu tươi tắn hơn, rực rỡ hơn khi được ở dưới ánh sáng mặt trời. Như mọi người đã thấy, Topaz xanh dương nổi tiếng với ba loại. Chúng tôi đã khéo léo kết hợp chúng trong hình ảnh bông hoa này đó là xanh LonDon, xanh Thụy Điển và xanh da trời. Điểm nhấn đầu tiên đó chính là hai địa danh vô cùng quen thuộc với sự hình thành của MU. LonDon và Thụy Điển. Đây là nơi đầu tiên chúng ta sử dụng nhà máy sản xuất._ Hoàng Vy.

- Tiếp theo, trái tim hồng chính là con đường phát triển tiếp theo của Manchester United. Trải qua sự hình thành rất khó khăn, cuối cùng BJ trước kia hay MU bây giờ đã luôn ở trong trái tim của mọi người. Trái tim màu hồng cũng gợi nhớ cho mọi người nhớ đến sản phẩm rất nổi tiếng của MU thời kỳ đầu tiên là chiếc nhẫn Pink Starts._ Huệ Anh.

- Chẳng đường thành công thứ ba là sự may mắn với cỏ bốn lá. Sản phẩm này là biểu tượng của toàn thể nhân viên được làm việc và học tập tại tập đoàn MU. Họ rất may mắn khi được trở thành một phần trong cuộc sống của tập đoàn huyền thoại._ An Như.

- Một tầng cao mới được hình thành, những ngôi sao nhỏ bé màu nâu này chính là năng lượng vươn ra thế giới để trở thành một tập đoàn hùng mạnh như hiện nay. Topaz nâu truyền cảm hứng, tạo động lực mỗi khi MU gặp nhiều thử thách và khó khăn._ Khánh Linh.

- Và cuối cùng, Topaz trong suốt với hình ảnh mặt trăng chính là thông điệp cuối cùng. Và đặc biệt, nó được tìm thấy ở Việt Nam. Nơi đặt nền móng vững chắc cho quá trình phát triển của MU ở hiện tại, tương lai và mãi mãi._ Hoàng Vy.

- S.B.I là ba chữ cái đầu có ý nghĩa. S là Start - bắt đầu. B là BJ - tiền thân của Manchester United. I là International- quốc tế. Sự bắt đầu của BJ chính là sự phát triển, vươn tầm cao của Manchester United đến với đấu trường quốc tế.

- Woa! Đúng là vô cùng đặc biệt.

- Một sản phẩm của hiện tại kết hợp với những mốc lịch sử huy hoàng của MU.

- Xem ra thị trường đầu năm sẽ do MU chiếm lĩnh rồi.

-

Rất nhiều lời bàn tán khen ngợi được nói ra làm ai kia cũng cảm thấy tự hào. Đúng như dự đoán, chỉ ngay sau khi công bố lắc tay S.B.I, nó đã lập tức nhận được một lượng đặt hàng vô cùng lớn, đến nỗi hệ thống online bị “đóng băng” trong gần một tiếng. Trong khi đó sản phẩm này lại được người đại diện, người mẫu hot nhất hiện nay Nguyễn Tuyết Anh, sản phẩm lại tiếp tục bán chạy hơn hết. Doanh thu bán hàng tăng lên một cách chóng mặt. Quay trở lại với bữa tiệc lúc này, sau khi dành thời gian riêng cho mọi người thì Như Hoa, A Nam mới có cơ hội được gặp riêng với Hoàng Vy.

- Chị dâu!

- Suyt! Hai người sao lại nói to thế? Mọi người nghe thấy thì sao bây giờ!_ Hoàng Vy rả hoảng khi nghe thấy Như Hoa gọi như vậy.

- Hi hi! Đó là thói quen của em rồi!

- Thiếu phu nhân! Hôm nay ô suất sắc thật đó._ A Nam.

- Đúng thế! Nổi bật nhất trong năm người kia.

- Lại trêu em rồi._ Hoàng Vy.

Ba người đang trò chuyện thì có hai vị khách không mời mà đến.

- Tiền bối! Rất vui vì được gặp chị._ Tuyết Anh tỏ vẻ thân thiết với Như Hoa.

- Cô là ai?? Câu nói tình bơ của Như Hoa làm Tuyết Anh kia ngạc nhiên không kịp phản ứng. Cô bây giờ là người mẫu, nhà thiết kế nổi tiếng nhất hiện nay. Trong lĩnh vực truyền thông có ảnh hưởng cũng không nhỏ. Vậy mà...có người không nhận ra cô sao...?

- Hi...Em à Tuyết Anh.

- Tuyết Anh với Minh Anh cái gì! Tôi không quen cô._ Như Hoa lạnh lùng nhìn Tuyết Anh. Thái độ khác hoàn toàn so với Hoàng Vy.

- Chị...

- Nay cô kia! Cô là ảnh hậu thì cao quý lắm sao? Đến chị tôi cô cũng không biết, xem ra cô cũng đã hết thời rồi nhỉ?_ Khánh Linh ở bên cạnh thấy chị họ mình bị bắt nạt, tất nhiên là không chịu được rồi.

Tiếng nói cùng với hành động của Khánh Linh lập tức đã thu hút được sự chú ý của mọi người xung quanh.

- Chuyện gì?

Hải Phong cùng với những người đối tác đang trò chuyện thì thấy ồn ào nên đến xem.

- Tổng giám đốc...

- Anh Phong...

Thấy người mình ngóng chờ ngày đêm cũng xuất hiện nên Tuyết Anh “bật chế độ” đáng thương. Hải phong thấy cô gái trước mắt này gọi tên mình một cách thân mật như vậy, nhũn nhũn tỏ ra không vui. Vì là người cùng làm việc với Hải Phong đã lâu nên Như Hoa chỉ cần liếc mắt là có thể đoán ra được tâm trạng của Hải Phong lúc này.

- Boss à, đây là nhà thiết kế thiên tài của tập đoàn sao? Tôi thấy nên để cô ấy đi làm diễn viên thì hơn! Diễn rất tuyệt. _ Ba từ cuối được Như Hoa nhấn mạnh.

- Cô là ai???

Lại một lần nữa, câu hỏi lập tức đánh thẳng vào trong trái tim Tuyết Anh.

- Tổng...tổng... _ Tuyết Anh phát âm không nói lên lời.

Trước khi đến đây, cô đã cố tình khoe khoang với mọi người là mình rất thân với tổng giám đốc. Vậy mà bây giờ, chỉ một câu nói của cậu khiến tất cả hành động và lời nói của cô ta trở về con số 0.

- Oh? Thế này là sao?

- Nhà thiết kế Tuyết Anh đang nói dối sao?

- Mình tưởng cô ấy là bạn gái của tổng giám đốc, đang định kết thân. Ai ngờ...???

- Xem cách nói chuyện thì hình như tổng giám đốc không biết cô ta là ai rồi!

- Tại sao cậu nghĩ thế?

- Tổng giám đốc có một điểm đặc biệt là chỉ lần gặp một lần là có thể nhớ rõ khuôn mặt của người đó. Dù chỉ là người qua đường. Nhưng nếu không muốn nhớ ai thì sẽ không bao giờ ghi nhớ trong bộ não dù cho có gặp ai đó đến hàng chục lần.

- Sao cậu biết điều này?

- Phó tổng nói cho mình biết.

- À! Thư ký có lợi vậy đó.

- Hi hi hi...

Nhìn xung quanh mọi người bàn tán vào Tuyết Anh vô cùng khó chịu nhưng vẫn nét mặt đáng thương. Thấy chị mình không thể lên tiếng, Khánh Linh lập tức giải thích.

- Tổng giám đốc, là cô ấy kiểm chuyện với chúng tôi trước.

- Thật sao? Vậy chúng tôi đang nói chuyện thì ai đột nhiên xen vào? _ Như Hoa liếc nhìn Khánh Linh.

- Cô...Cô...

Hoàng Vy ở bên cạnh Như Hoa được chứng kiến toàn bộ câu chuyện cảm thấy rất thú vị. Cuối cùng cũng có người “trả thù” cho cô được rồi.

- Hắt xì...

Giữa không khí yên lặng đến lạ thường thì tiếng động “lạ” làm thu hút sự chú ý của mọi người. Người nhận được ánh nhìn không thể thiện cảm hơn của mọi người có mặt ở đây chính là Hoàng Vy. Nhưng hành động của Hải Phong mới lập tức làm tất cả bất ngờ. Cậu cời áo khoác của mình ra và dịu dàng khoác lên vai nó. Y như một hoàng tử đang sưởi ấm cho công chúa vậy. Hơn thế, cậu còn nói chuyện một cách rất ấm áp.

- Đừng để bị lạnh.

- Ồ...Cảm ơn.

- Tổng giám đốc ga lăng quá.

- Mình cứ nghĩ anh ấy không có EQ cơ.

- Nhưng tớ cứ cảm thấy giữa tổng giám đốc và nhà thiết kế Trình Hoàng Vy có gì đó thì phải.

- Chắc cậu nghĩ nhiều quá thôi! Tớ nghĩ Trình Vy là em họ của phó tổng nên tổng giám đốc cũng coi cô ấy là em họ.

- Đâu thế được? Xét về quan hệ thì cô ấy với tổng giám đốc là người xa lạ!

-....

Nhìn thấy hành động thân mật của Hải Phong với Hoàng Vy làm ai kia vô cùng tức giận. Hết lần này đến lần khác Hoàng Vy đã thu hút hết sự chú ý của mọi người. Điều này làm sao Tuyết Anh có thể chịu đựng được chứ! Như Hoa đứng bên quan sát thái độ của Tuyết Anh và Khánh Linh, cô nhận ra hai người này không đơn giản như bề ngoài của họ!

- Chị dâu! Chị nhớ cẩn thận với hai người họ._ Biết là mình không thể bảo vệ cô mọi lúc mọi nơi, Như Hoa chỉ còn cách nói với Hoàng Vy biết trước.

- Chị yên tâm! Em sẽ bảo vệ mình.

Lúc này, ở một nơi vắng vẻ khác.

- Chị, em không thể tha thứ cho Trịnh Vy Vy được. Cô ta chính là cái gai trong mắt em!._ Khánh Linh tỏ ra tức giận.

- Em bình tĩnh đi._ Người lên tiếng không ai khác chính là Tuyết Anh.

- Chị bảo em bình tĩnh sao được. Chị làm việc được với cô ta có một tháng, còn em thì sao. Một năm, năm năm có khi cả đời. Người bạn thân nhất của em còn bị cô ta đưa xuống làm nhân viên dọn vệ sinh kia._ Khánh Linh nhớ lại chuyện Thúy An mà không khỏi tức giận thêm.

- Có chuyện đó sao?

- Đúng thế! Bộ sản phẩm thiết kế lần trước, em cũng tí nữa là bị cô ta đánh bại. May mà em đã có chuẩn bị trước. Nếu không có phó tổng che chở, em đã sớm cho cô ta ra đường ở rồi.

- Em đã điều tra cô ta chưa?_ Tuyết Anh.

- Em đã nhờ ba giúp nhưng không biết gì nhiều. Chỉ có thông tin rất đơn giản: nhà có bố mẹ đều làm inh doanh, là con một, học ở nước ngoài từ khi còn nhỏ. Còn lại thì không còn gì cả._ Khánh Linh.

- Em cũng đã từng sai người định bắt cóc cô ta. Nhưng lạ một điều là còn chưa tiếp cận được với cô ấy thì đã bị ám sát. Những người em phái đi đều một đi không trở lại.

- Có chuyện đó nữa sao? Xem ra cô ta không hề tầm thường như chúng ta đã nghĩ._ Tuyết Anh cũng cảm thấy Hoàng Vy vô cùng lý lạ sau khi nghe những lời Khánh Linh nói.

- Hừ! Hôm nay cô ta còn dám gây sự chú ý như vậy. Nợ cũ nợ mới tính luôn một thể. Tiếc là chị sắp phải về tập đoàn Manchester rồi!_ Khánh Linh biết thời gian làm việc ở MU của Tuyết Anh chỉ có một tháng.

- Chị sẽ nghĩ cách...

Bạn đang đọc truyện *Do You Remember Me???* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 41

Ngay sau khi bữa tiệc kết thúc thì sáng hôm sau, trên trang nhất của tất cả các tạp chí đều đăng rất nhiều những hình ảnh thú vị của bữa tiệc. Trung tâm của bức ảnh thì tất nhiên không ai khác chính là tổng giám đốc của MU Hoàng Hải Phong. Nhờ phúc của Hải Phong mà độ nổi tiếng của Hoàng Vy còn vượt xa hơn những gì mà mọi người nghĩ. Rất nhiều các công ty đào tạo người mẫu, diễn viên hay các tạp chí nổi tiếng đều muốn mời Hoàng Vy đến phỏng vấn. Bộ phận truyền thông cũng nhận được những cuộc điện thoại để có thể liên lạc với tiểu tiên nữ người bên cạnh “tổng giám đốc”. Nhưng tất cả đều bị từ chối chỉ vì một chỉ thị mật từ ai đó.

_ Phòng thiết kế._

- Vy à! Độ nổi tiếng của em kinh khủng quá đi._ Khánh An.

- Chỉ xuất hiện bên cạnh tổng giám đốc có mấy phút thôi mà bây giờ em đã trở nên nổi tiếng trên các công cụ tìm kiếm rồi đó._ An Như.

- Nếu em không đeo cặp kính 0 độ này thì chị tin chắc tất cả mọi người đều muốn mang em về nhà làm “gấu bông” cho xem._ Khánh An.

- @_@.

Hoàng Vy chịu thua trình độ khen ngợi của ba người trước mặt. Nhưng có những người rất ghen tị với nó!

- Hừ! Có nổi tiếng một chút thôi mà đã như vậy rồi!

- Chị “gato” với em à? _ Hoàng Vy.

- Cô...

- Mọi người có tin mới đây! Sau ột ngày ra mắt lác tay S.B.I 100.000 sản phẩm đã bán hết. Đây là kỷ lục trước giờ chưa từng có trong lịch sử của MU _ Giám đốc vui mừng báo tin.

- Thật sao?

- Woa! Chúng ta lại một lần nữa làm nên kỉ lục rồi.

- Có nên tổ chức một bữa ăn liên hoan không nhỉ?

- Tôi thấy chúng ta nên lùi lại đi. Các cô có một nhiệm vụ phải hoàn thành trước đã. _ Giám đốc.

- Là gì vậy giám đốc?

- Công ty chúng ta chỉ sản xuất đúng 100.000 sản phẩm S.B.I nhưng rất nhiều khách hàng muốn có nó. Rất tiếc dù đã xin lệnh từ cấp trên nhưng họ không đồng ý tiếp tục sản xuất sản phẩm. Mặt khác, một số khách hàng VIP muốn chúng ta thiết kế thêm những sản phẩm độc đáo khác. Điều này đã được ban quản trị chấp nhận. Vì thế, trước ngày 15, mỗi người phải có sản phẩm mới. _ Giám đốc giải thích.

- Bộ sản phẩm mới? Mỗi người? _ Huệ Anh.

- Đúng thế! Sản phẩm lần này sẽ do mỗi người thiết kế một sản phẩm. Gọi như đây là bước thứ hai để kỷ niệm 50 năm thành lập công ty. MU sẽ cùng lúc đưa ra 6 thiết kế mới.

- Sáu thiết kế? Giám đốc nói vậy nghĩa là chị Tuyết Anh sẽ ở lại đây sao? _ Khánh Linh.

- Cô ấy sẽ ở lại cho đến khi ra mắt bộ sản phẩm này.

- Tốt quá! Mong chị sẽ giúp em. _ Khánh An.

_ Biệt Thự Wolf _

Vừa đi làm về, Hoàng Vy đã nhìn thấy Hải Phong ở phòng khách. Từ sau khi nó bị thương do trúng đạn kia thì rất ít khi nó được nhìn thấy Hải Phong ở nhà. Hôm trước gặp ở buổi tiệc cũng là vì công việc.

- Hải Phong, nay anh về sớm thế?

- Ủ! Công việc của anh hoàn thành rồi!

- Em có một thắc mắc muốn hỏi anh? Sao anh chỉ cho phép MU sản xuất 100.000 sản phẩm. Em thấy S.B.I được rất nhiều sự quan tâm của mọi người mà. _ Hoàng Vy.

- Đó là quy định hàng năm của công ty thuộc chi nhánh của Manchester. Từ ngày thành lập cho đến bây giờ, cho dù sản phẩm có lập kỷ lục như thế nào nhưng bộ phận sản xuất cũng chỉ được phép sản xuất 100.000 sản phẩm. Dù cho lượng khách hàng của Manchester vô cùng lớn nhưng đó là truyền thống, không có gì thay đổi được.

- Thì ra là thế!

- Chính xác! Em nghĩ đây có lẽ là sản phẩm cuối cùng em thiết kế cho MU. Câu nói rất nhỏ ở phía sau của Hoàng Vy làm Hải Phong bất ngờ.

- Em vừa nói gì?

- Hi hi. Không có gì đâu.

- Mà ngày mai là chủ nhật, chúng ta đi hẹn hò nhé.

- Hẹn hò??? Ừm! Anh đồng ý.

Hai người, hai suy nghĩ. Họ đều có dự cảm không may mắn về những chuyện sắp xảy ra...

_ Tôi hôm đó, bang A&D. _

- Thiếu chủ, những gì chúng ta điều tra được về bang Hell chỉ có 46%. Tôi đã gửi vào email cho người rồi. _ A Kiên.

- Mọi người đã sẵn sàng chỉ chờ lệnh của người thôi!_ A Long.

- Thiếu chủ, bó hoa hồng đen được ai đó giao đến ở bữa tiệc kia đã được thuộc hạ điều tra nhưng không thể tìm thấy gì! Họ đã nhanh hơn chúng ta một bước. Ở sự kiện kỉ niệm thành lập 50 năm của MU, một bó hoa hồng đen do ai đó gửi đến được đặt ngay trước cửa. Rất may mắn là người của bang A&D đã phát hiện ra sớm nhất nên chỉ có Hải Phong và A Vũ là hai người duy nhất biết về sự việc này. Ai cũng biết, hoa hồng đen tượng trưng cho sự trả thù và phản bội. Dù không điều tra được điều gì nhưng họ biết chắc chắn là ai làm, chỉ thiếu chứng cứ thôi.

- Thời cơ sắp đến rồi!

Bạn đang đọc truyện *Do You Remember Me???* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 42

Ánh nắng chan hòa của buổi sớm mai báo hiệu một ngày nắng đẹp. Trời trong xanh của ngày chủ nhật rất thích hợp cho cuộc hẹn hò của ai đó! Vì Hoàng Vy mong muốn có một buổi hẹn hò thật bình yên ngọt ngào, đầm ấm nên tất nhiên hai người sẽ phải cải trang. Hoàng Vy và Hải Phong cùng trở thành cô, cậu học sinh THPT. Hải Phong bây giờ đã trở thành một cậu học sinh THPT Royal World vô cùng đẹp trai, nhưng thật không may mắn, vẻ đẹp ấy đã được che bởi chiếc mũ lưỡi trai cùng gọng kính vô cùng tri thức.

- Hi hi. Đã năm năm rồi em mới được mặc lại nó đấy!_ Câu nói của Hoàng Vy thu hút được sự chú ý của mọi người.

- Tiểu thư. Cô từng học tại học viện Royal World sao?

- Đúng vậy! Cháu học từ bé cho đến năm nhất THPT.

- Sau đó sao tiểu thư không học tiếp vậy?_ Quản gia Khanh.

- Có một chút sự cố nhỏ nên sau khi sang năm học lớp 11, cháu được ba đưa sang Anh học._ Hoàng Vy trả lời.

- Vậy cô không quen thiếu gia sao?

- Ý bác là sao ạ?

- Anh cũng là học sinh học viện Royal World._ Hải Phong.

- Thật sao? Nhưng sao hồi đó em không biết nhỉ?

- Năm lớp 12 anh chuẩn bị tiếp quản sự nghiệp của gia đình nên ít đến trường.

Hải Phong giải thích lí do tại sao hai người lại không biết nhau dù là học cùng trường.

- Được rồi! Chúng ta xuất phát thôi.

- Ok.

- Chúng ta đi xe đạp nhé!

- Theo ý em.

_ Rạp chiếu phim RS Cinema._

Nơi lãng mạn nhất dành cho các cặp đôi chính là rạp chiếu phim. Dù hai người mặc đồng phục học sinh, đội mũ, đeo kính nhưng vẫn không làm mất đi phong cách riêng của mình.

- Chào hai em! Chị có thể giúp được gì vậy?

- Chị cho em combo dành cho hai người đi. Hi hi.

- Xin đợi một lát. Em đi cùng bạn trai sao? Trông đẹp trai thật đó._ Cô tiếp tân chú ý đến Hải Phong.

- Ở lớp, anh ấy là hotboy đó chị._ Hoàng Vy cũng cùng hùa theo.

- Em chắc cũng là hotgirl của trường.

- Hi hi.

- Cửa hai em đây! Chúc hai em xem phim vui vẻ.

- Cảm ơn chị! Sau đó hai người sang quầy để lấy nước và đồ ăn.

Sau khi xem phim xong, hai người cùng đến khu vui chơi giải trí, cùng ăn kem, chụp ảnh... tạo nên những kỉ niệm thật đáng nhớ! Địa điểm cuối cùng hai người đặt chân đến là trung tâm thương mại Royal World.

- Vy Vy, thẻ ngân hàng anh đưa em không sử dụng sao?

- Hi hi! Em không cần dùng đến nó.

- Hôm nay em có mang theo không?

- Có! Lúc nào em cũng mang theo người.

Thấy Hải Phong hỏi vậy, nó lấy đồ ở trong túi ra đưa cho cậu! Nhưng ngay sau đó, Hải Phong lại đưa cho nó một tấm thẻ khác. Chính xác hơn là khác về màu sắc. Trước đó là màu vàng còn bây giờ là màu đen! Hoàng Vy không hiểu Hải Phong muốn làm gì...

- Thẻ VIP do anh tự tay làm! Số tiền không giới hạn. Em có thể đến bất kỳ ngân hàng nào đó trên toàn thế giới để quẹt thẻ. Thanh toán tự động ở các trung tâm thương mại hay mua sắm đều có thể sử dụng được.

- Há??? _ Còn chưa hết ngạc nhiên thì cậu nói tiếp theo của Hải Phong làm Hoàng Vy còn bất ngờ hơn nữa.

- Chủ nhân của tấm thẻ VIP này là con chúng ta Hoàng Hải Thần.

- Con? Chúng ta?? Hải Thần???

- Ủ! Em nên nhớ mặt khẩu của nó là 1506 và đây là một cái duy nhất, tấm thẻ VIP anh đưa cho Nhật Hưng cũng chưa bằng một phần ba của cái này.

- Hải Phong, anh...anh rốt cuộc có bao nhiêu tiền thế? _ Hoàng Vy.

- Đủ tiền để em mua cả thế giới.

- @_@.

Câu trả lời ngắn gọn của Hải Phong làm Hoàng Vy không biết nói gì nữa hơn được. Nhưng nó rất thắc mắc tại sao Hải Phong lại làm được tấm thẻ VIP kia khi người mang tên nó còn chưa có mặt trên cuộc đời này mà.

Ánh hoàng hôn dần buông xuống phủ lên vạn vật màu sắc tuyệt đẹp cho tự nhiên hiện ra. Hải Phong đưa Hoàng Vy đến một ngọn đồi được bao phủ bởi một loài hoa duy nhất ở đây là Bò Công Anh.

- Hải Phong, anh...

- Em biết không? Hơn 25 năm trước, đây là nơi ba anh đã tỏ tình và cầu hôn mẹ anh. Đây cũng chính là nơi gia đình anh thường xuyên đến, cùng nhau xây dựng những kỷ niệm đẹp khi còn cùng nhau chung sống ở Việt Nam.

- Anh...anh...

- Anh biết bây giờ chưa đến lúc nói ra tất cả. Nhưng có một sự thật anh phải thông báo cho em biết ngay bây giờ...

Hoàng Vy vẫn còn bất ngờ trước câu nói của Hải Phong thì trước mặt cô xuất hiện một chiếc nhẫn vô cùng đặc biệt!

-???

Chiếc nhẫn rất đẹp! Vì Hải Phong là một tổng giám đốc thiên tài và Hoàng Vy cũng là một nhà thiết kế rất tài năng nên nó chỉ cần nhìn là biết, chiếc nhẫn này được làm thủ công rất tinh xảo, chắc hẳn người làm ra nó tỉ mỉ đến từng chi tiết. Chất liệu sử dụng là những viên kim cương “Happy Diamonds”. Viên kim cương trôi lơ lửng trong một “hộp” thủy tinh nhỏ, chữ “Queen” nhỏ xinh và vòng trái tim bằng vàng khảm kim cương khiến trái tim nhỏ bé dường như đang rung rinh theo mỗi cử động của chủ nhân, lấp lánh vô cùng tự nhiên. Ý nghĩa của chiếc nhẫn đã được hình dạng của nó nói lên tất cả. “Trong anh có em và trong em có anh.”

- Chiếc nhẫn này anh tự làm?

- Đúng vậy! Đây là chiếc nhẫn anh tự tay thiết kế và chế tạo nó, từng chi tiết đều thể hiện tấm lòng của anh. Vy Vy anh yêu em! Anh muốn cùng em ngắm bình minh mỗi ngày và cùng nhau chờ đợi hoàng hôn! Anh sẽ mãi mãi yêu em, bây giờ, tương lai và mãi mãi.

Ba từ quan trọng nhất Hải Phong nói ra khiến ai kia cảm động. Không có những ánh nến lung linh, không cần có rượu vang ngọt ngào, hoa hồng say mê mà đơn giản chỉ là nơi rất bình thường nhưng nó lại mang những kỉ niệm bình yên của rất nhiều người.

- Hải Phong, em rất yêu anh nhưng anh...anh...cho em chút thời gian nhé!

- Anh sẽ đợi em cả đời. Nhưng em phải nhận chiếc nhẫn này.

- Dạ!

Hải Phong biết Hoàng Vy còn băn khoăn điều gì nên cậu không muốn làm nó khó xử. Khi nghe được ba từ kia, cậu đã cảm thấy vô cùng hạnh phúc rồi!

Dưới cái ôm ấm áp của Hải Phong Hoàng Vy cảm thấy thật may mắn và hạnh phúc vì được Hải Phong yêu thương nhưng hạnh phúc liệu có đến được với họ? Cùng chờ xem nhé!

- Hải Phong, màn cầu hôn...anh...học ai vậy? _Đã quen biết với Hải Phong một thời gian nên Hoàng Vy biết rõ chỉ số EQ của cậu trong tình yêu là gì. Chắc chắn, cậu không thể nghĩ ra những lời lẽ “sến” như vậy được.

- Là của ba anh và sự chỉ dạy của bảy anh em

Nếu Hoàng Vy biết Hải Phong đã xem đi xem lại màn cầu hôn của ba mẹ trên dưới 100 lần thì nó sẽ nghĩ sao? Bảy anh em của Hải Phong cũng góp mặt trong danh sách giúp đỡ cậu đang bị đe dọa tinh thần ở mức “level max” khi họ chỉ dạy cậu từng hành động, lời nói và diễn tả cảm xúc của mình. Hải Phong biết hoa oải hương là loài hoa nó rất thích nhưng cậu muốn chọn một nơi mà có những kỉ niệm thật đặc biệt luôn được cậu ấp ủ khi còn là một đứa trẻ. Cậu đã hứa với lòng mình, khi có người yêu chắc chắn sẽ dẫn cô ấy đến cánh đồng trái tim Bồ Công Anh này và cầu hôn giống ba từng làm với mẹ vậy.

- Hải Phong, anh nghe nhạc với em nhé!

Chiếc ipad trở thành vật kết nối giữa hai người. Họ cùng nhau nằm trên bãi cỏ xanh, cùng nghe nhạc và ngắm những ngôi sao lấp lánh trên bầu trời đêm. Tạo nên khung cảnh thơ mộng huyền ảo.

- Hải Phong, anh biết ngôi sao kia tên gì không?

- Đó là Sirius- Sao Thiên Lang. Với độ sáng biểu kiến là -1,46 gấp 2 lần độ sáng của ngôi sao sáng thứ hai là Canopus.

- Vậy còn nó? _Hoàng Vy lại chỉ tiếp.

- Canopus. Nó từng là ngôi sao sáng nhất trên bầu trời cách đây khoảng bốn triệu năm trước.

- Bên cạnh?

- Rigil Kentaurus là một trong bộ ba của hệ sao, và được quan sát như sao đôi bằng mắt thường. Ngôi sao màu đỏ kia là ngôi sao sáng Arcturus. Nếu ta quan sát kĩ thì sẽ thấy sự chuyển động của nó khá lớn. Gần đó là Sao Bạch Minh hay còn gọi là Vega, là ngôi sao sáng nhất trong chòm sao Lyra, Harp. Vega rất dễ quan sát được bởi độ sáng lấp lánh của nó với màu trắng xanh trong chòm sao Thiên Cầm. Lyra cùng với bốn ngôi sao khác tạo thành hình bình hành. Năm ngôi sao sáng nhất trên bầu trời.

- Hải Phong, IQ của anh là bao nhiêu thế?

Trong mắt Hoàng Vy lúc này, Hải Phong không có chuyện gì là cậu không làm được. Chỉ là cậu không làm thôi.

- Hơn em là được.

Bạn đang đọc truyện *Do You Remember Me???* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43

“Ngoài kia bao la thế giới

Nhưng trong anh thế giới chỉ là em”

Bầu trời đầy sao, những ngôi sao sáng nhất đã được Hải Phong “hái xuống” cho Hoàng Vy. Thời gian như ngừng lại hai trái tim cùng một nhịp đập, trái tim nhỏ bé kia sẽ mãi luôn tỏa sáng bên Hoàng Vy.

Lúc này, ở gần đó, có một đám người đang hóng chuyện.

- Tam tì, sao thiếu phu nhân không đồng ý luôn nhỉ? _ A Tuấn.
- Ngốc thế! Tôi cá là cô ấy muốn trở thành một nhà thiết kế nổi tiếng để xứng đôi với thiếu chủ. _ A Nam.
- Liên quan à?
- Không! Tôi nghĩ là chuyện liên quan đến Hell. _ A Kiên gõ gõ máy tính nói.
- Là sao? _ Sáu người còn lại đồng thanh nhìn về phía A Kiên.
- Không nói được.
- Với cả anh trai à? _ A Kiệt.
- Chính xác! Mọi người sẽ dần hiểu thôi.

Khi hai người cùng trở về biệt thự “Wolf”, ông Khanh đã nhận ra có sự thay đổi giữa hai người. Phán đoán của ông rất chính xác khi nhìn thấy chiếc nhẫn lấp lánh kia được đặt trên cổ của Hoàng Vy và Hải Phong. Nó biểu thị cho sự chờ đợi??

- Thiếu gia, tiểu thư!
- Hi, bác Khanh.
- Em lên nghỉ đi.
- Dạ.

Trong thư phòng của cậu, hai người bí mật xuất hiện trong bóng tối.

- Hãy luôn theo sát Vy Vy trong thời gian sắp tới. Không được để cô ấy phát hiện ra.
- Rõ.

Hải Phong có một dự cảm không lành sắp xảy ra. Cậu sẽ bảo vệ những người mà cậu yêu thương nhất. Không thể để câu chuyện của 15 năm trước tiếp diễn.

_ Tập đoàn Manchester United._

- Vy Vy à, em có gì giấu chị phải không?

Vừa mới đến văn phòng, Khánh An Huệ Anh đã “túm” lấy nó hỏi chuyện khi nhìn thấy vật lấp lánh kia...

- Hi hi!
- Khai mau! Chàng trai Chopard kia cầu hôn em rồi phải không? _ Khánh An, Huệ Anh đồng thanh nói.
- Các chị nên làm thám tử thì đúng hơn. _ Hoàng Vy khám phục trình độ do thám của hai người này.
- Hừ! Có chiếc nhẫn bé xiu như vậy mà cũng đi khoe à? _ Khánh Linh ghen tị khi nhìn thấy vật kia.
- Tiểu thư Khánh Linh à, chúng ta cùng là nhà thiết kế nên biết rất rõ, người sở hữu viên kim cương “Happy Diamonds” trên thế giới chưa đến 10 người đâu! Nhẫn cầu hôn không chỉ có một mà có hai chiếc. _ An Như chọc tức ai kia.
- Chính xác! Trình độ chế tác chắc chắn là một sản phẩm thủ công. Chàng trai Chopard có phải là nhân viên của tập đoàn FNC không nhỉ? Người yêu của Hoàng Vy vừa giàu có, đẹp trai và tài năng thì chuẩn rồi. _ Huệ Anh.

Tuyết Anh và Khánh Linh không thể phủ nhận những lời nói của An Như và Huệ Anh là chính xác. Tuyết Anh chuyển chủ đề khác.

- Mọi người hoàn thành thiết kế chưa?
- Đã xong rồi.
- Trong cuộc họp ngày mai, mọi người trình bày sản phẩm của mình sau đó sẽ sản xuất và đưa ra thị trường.
- Ok. Về làm việc thôi.

Vẫn như thường lệ, hôm nay họ trình bày tác phẩm thiết kế của mình. Như mọi lần phó tổng sẽ là người chủ trì cuộc họp nhưng hôm nay có sự thay đổi. Tổng giám đốc Hoàng Hải Phong cùng với các cổ đông cấp cao trong công ty sẽ tham gia cuộc họp này. Tất cả mọi người đều vô cùng ngạc nhiên khi phòng họp hôm nay được đón thêm rất nhiều người. Không khí cũng thay đổi.

- Bắt đầu họp đi.

- Dạ!

- ...

Lần lượt các nhà thiết kế trình bày tác phẩm thiết kế của mình. Khánh Linh cũng vô cùng tự tin với thiết kế “của mình”. Cô hướng ánh mắt về phía Hoàng Vy và khẽ mỉm cười nham hiểm. Mặt khác, Hoàng Vy khẽ biến sắc khi nhìn thấy sản phẩm của Khánh Linh. Để tránh trường hợp như của Thúy An ngày trước, tất cả sản phẩm đều được lưu lại ở kết bảo mật trong phòng của Giám Đốc và không nhà thiết kế nào được phép xem trước. Nhận thấy được sự bất thường trong nét mặt của Hoàng Vy, An Như nhỏ nhẹ hỏi?

- Sao thế C.J?

- Không có gì đâu chị.

Sau khi trình bày tác phẩm của mình, đang định về chỗ thì Hoàng Vy bất ngờ lên tiếng thu hút được sự chú ý của mọi người.

- Đây là sản phẩm do chính chị thiết kế?

- Đúng vậy. Em có ý kiến gì sao?_ Khánh Linh nhìn nó tò vò về tự mãn.

- Oh? Vậy thì lạ thật đấy? Em lại thấy bản thiết kế này rất quen thuộc._ Hoàng Vy.

- Ý em là sao?_ Khánh Linh hơi bối rối sau câu nói của Hoàng Vy.

- Các chị thấy thế nào?

- Thật ra, chị nhận thấy nó cũng có nét giống với một thiết kế nào đó._ Khánh An suy nghĩ.

- Khánh An, em đang nói lung tung gì đó.

- Đúng vậy, tôi cũng có chút quen mắt._ Huệ Anh cũng được tính là một nhà thiết kế có tên tuổi trong giới thiết kế, tuổi đời của cô cũng gần năm năm rồi.

Tất cả mọi người trong phòng đều im lặng khi có vấn đề xảy ra. Họ đều là những người coi trọng danh dự nên không muốn trực tiếp xen vào chuyện của người khác và đặc biệt khi có tổng giám đốc ở đây!

- A... Đây chẳng phải là thiết kế Pink Sky trong bộ sưu tập của nhà thiết kế trẻ đang rất nổi tiếng trên thế giới C.Jin đó sao?_ An Như phối hợp với Hoàng Vy để cùng mọi người dẫn dắt câu chuyện.

- Pink Sky? Nhà thiết kế C.Jin???

- Đúng vậy! C.Jin là nhà thiết kế mà tôi vô cùng ngưỡng mộ. Tôi theo học thiết kế là vì muốn được giống như cô ấy đó! Mỗi sản phẩm của cô ấy đều được tôi lưu giữ rất cẩn thận và xem xét nó đến từng chi tiết nên nhớ rất rõ._ Giải thích xong với mọi người, An Như quay sang “nháy mắt” với Hoàng Vy không để ai phát hiện ra. Cùng lúc đó, An Như cũng đưa hình ảnh của sản phẩm Pink Sky cho mọi người cùng xem. Dù không có chuyên môn nhưng chỉ cần nhìn bằng ánh mắt thường, họ đều có thể nhìn thấy mẫu thiết kế của Khánh An và sản phẩm Pink Sky giống nhau đến 98%. Từ chi tiết nhỏ nhất là bông hoa hay ngòi sao năm cánh đến cách lựa chọn màu sắc đá quý cũng y hệt. Chỉ tiếc, một bản là mẫu thiết kế mới được vẽ nên chắc chắn màu sắc và độ sáng cũng khác so với tác phẩm đã được tiêu thụ trên thị trường.

- Giải thích???

Bạn đang đọc truyện *Do You Remember Me???* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44

Người ngồi ở vị trí cao nhất kia từ đầu đến giờ đều không nói một câu nào nhưng khi đã lên tiếng thì khiến ai cũng sợ hãi.

- Tổng giám đốc...tôi...tôi...

- Tổng giám đốc, tôi thấy nhà thiết kế Khánh Linh không phải là người sao chép những tác phẩm đã thiết kế đặc biệt là của những người nổi tiếng.

- Không một nhà thiết kế nào lại có hành động ngu ngốc như vậy! Chuyện này chắc chắn là có vấn đề! _ Tuyết Anh dùng hết sức của mình để giải thích cho tất cả mọi người cùng hiểu vấn đề. Trong lòng cô ta thì đang rất tức giận khi không thể hạ gục được ai kia. Nhưng cho dù miệng lưỡi của cô ta có tốt đến đâu, danh tiếng có cao đến thế nào nhưng sự thật mà mọi người đều nhìn được thì không ai có thể chối cãi.

- Đúng thế tổng giám đốc. Tôi làm sao lại có thể tự hủy đi danh tiếng của mình như vậy được. Ở trong giới thiết kế, sao chép ý tưởng của người khác là điều tối kỵ. Không ai ngu ngốc làm ra chuyện như vậy! _ Khánh Linh dùng nước mắt để giải thích.

- Chị, rốt cuộc chuyện này là sao? _ Khánh An dù rất muốn biện hộ cho chị mình nhưng sự việc này đúng là làm khó cô rồi!

- Là tại Trịnh Vy Vy! _ Khánh Linh quay lại nhìn Hoàng Vy bằng ánh mắt hận thù. Có nằm mơ đi chăng nữa cô cũng không ngờ chính mình lại rơi vào bẫy mà mình tự gây ra.

- Là sao???

- Đây...đây là thiết kế của cô ta. _ Ý chỉ của Khánh Linh lúc này là kéo theo Hoàng Vy cùng có lỗi.

Tất cả mọi người cùng chú ý vào Hoàng Vy. Nó vô cùng tự tin đứng lên tiến về phía trước để lấy bản thảo thiết kế của mình và bình tĩnh mở ra. Trước ánh mắt nghi vấn của mọi người thiết kế của Hoàng Vy được công khai...nhưng....Đó không phải là sợi dây chuyền Pink Sky mà là một chiếc nhẫn, phong cách và kiểu dáng khác. Loại đá quý được chọn cũng hoàn toàn khác biệt. Khánh Linh như không tin vào mắt mình nữa. Chẳng phải tối qua...?

- Đây là tác phẩm của em! _ Hoàng Vy mỉm cười nhìn Tuyết Anh và Khánh Linh.

Một lần đối với Hoàng Vy đã là một bài học vô cùng sâu sắc. Nó biết Khánh Linh và Tuyết Anh không thích mình, luôn tìm cách gây khó dễ. Lần này may mắn là có An Như, nếu không hôm nay nó chắc chắn sẽ bị đuổi ra khỏi công ty.

- Không...không...không thể nào.

Khánh Linh không tin đây là sự thật. Rõ ràng cô cùng với chị Tuyết Anh đã nhìn thấy tác phẩm thiết kế của Hoàng Vy trước khi nó được đưa đến phòng Giám đốc. Hai người đã tìm đủ mọi cách để gây cản trở nó nhưng đều không thành công. Trưa hôm qua, lúc mọi người trong công ty đều xuống nhà ăn, phòng thiết kế chỉ còn lại Tuyết Anh và Khánh Linh.

- Chị! Em nghĩ chị còn cách này thôi! _ Khánh Linh chắc chắn lại nghĩ ra âm mưu gì đó.

- Em chắc chắn biết mật mã kết sắt! _ Tuyết Anh nghi ngờ.

- Vâng! Hôm qua em vô tình nhìn thấy Giám đốc mở kết sắt.

- Vậy tối nay chúng ta sẽ cùng hành động để tránh sai sót.

- Em đã tìm một hacker để vô hiệu hóa camera, chắc chắn sẽ không có chút sơ hở nào như lần trước nữa. _ Khánh Linh nghĩ rất tỉ mỉ cho “kế hoạch” sắp tới nhưng họ đâu ngờ rằng cuộc nói chuyện của hai người đã có người thứ ba biết được. Bóng đen đó vội rút lui để không ai phát hiện ra. Kế hoạch thành công ngoài dự kiến, suốt đêm hôm đó, Khánh Linh đã sao chép thiết kế của Hoàng Vy để ngày mai nó sẽ gặp rắc rối. Theo thống kê, Khánh Linh sẽ trình bày thiết kế trước nó, nên nếu không có chuyện gì thì cô sẽ tố cáo Hoàng Vy tội ăn cắp tác phẩm của mình. Như vậy, nó không những sẽ phải ngồi tù mà vĩnh viễn sẽ không bao giờ được đặt chân vào giới thiết kế đá quý nữa. Một mũi tên trúng hai đích thì ai mà không làm chứ! Nhưng thật không may!

Hoàng Vy nhìn An Như với ánh mắt cảm ơn! Người thứ ba nghe được câu chuyện đó chính là An Như. Do tình cờ quay lại văn phòng để lấy tập tài liệu mà cô đã nghe được âm mưu của họ. Vội báo lại Hoàng Vy, cứ tưởng nó sẽ vạch trần ngay lập tức nhưng nó chỉ mỉm cười và nói cảm ơn với An Như. Lúc đó, An Như không hiểu nó định làm gì...? Hoàng Vy tương kế tựu kế nên nó đã lấy thiết kế Pink Sky để “tạm” vào kết sắt kia còn bản thiết kế chính thì sáng hôm sau mới đến gặp Giám đốc và nói rằng cần sửa lại thiết kế của mình, nhân cơ hội đó mới để bản thật vào.

- Tôi ghét nhất là người nói dối.

Giọng nói lạnh lùng của Hải Phong vang lên khắp căn phòng làm ai nấy đều cố gắng nép mình để không phải bắt gặp ánh mắt của cậu.

- Tổng giám đốc, chắc chắn Khánh Linh đã bị Trịnh Vy hãm hại? _ Tuyết Anh vẫn “bảo vệ” Khánh Linh.

Lời nói vừa dứt thì trên màn hình máy chiếu xuất hiện một đoạn phim ngắn! Nhân vật chính của câu chuyện trên không ai khác là Tuyết Anh và Khánh Linh. Từng hành động, lời nói của họ đều được camera ghi lại một cách rất hoàn hảo. Vì nghĩ rằng kế hoạch đã vô cùng tỉ mỉ nên hai người họ không cài trang mà để nguyên khuôn mặt của mình hành động! Tuyết Anh và Khánh Linh tái đi khi nhìn thấy những hình ảnh kia. Chẳng phải là họ đã cho hacker vô hiệu hóa camera rồi còn gì nhưng kia là...? Điều ngạc nhiên chưa dừng lại ở đó khi đoạn phim kia lại được phát ra từ máy tính của tổng giám đốc????

Khánh Linh hoàn toàn mất kiểm soát, lao thẳng đến chỗ Hoàng Vy đang đứng định cho nó một cái bạt tai thì một bàn tay khác đã nhanh hơn cùng giọng nói âm cực độ.

- Cô muốn làm gì?

Không chỉ Khánh Linh mà tất cả mọi người trong phòng đều trong trạng thái đông băng tập thể. Người ngạc nhiên nhất tất nhiên là Hoàng Vy rồi! Nó không ngờ Hải Phong lại bảo vệ mình trước mặt nhiều người như vậy. Nhưng nhìn cảnh này rất quen nha.

- Chàng trai Chopard._ Khánh An đột nhiên nói.

-A...a...a Chuẩn rồi! Nhìn xem tổng giám đốc cũng đeo đồng hồ Chopard kìa._ Huệ Anh phát hiện ra một điều đặc biệt khác khi chú ý đến áp út của Hải Phong.

- Nhấn....nhấn....

Điều họ thắc mắc không phải là Hải Phong đã kết hôn hay chưa mà là kiểu dáng kia chẳng phải là nhẫn đôi với Hoàng Vy sao? Chuyện này là sao đây? Tất cả lại một lần nữa hướng ánh mắt về phía Hoàng Vy mang một lời giải thích.

- Hải Phong, anh bỏ qua cho hai người họ đi.

- Vy Vy, em chắc chứ.

- Chính xác. Họ là những nhà thiết kế vô cùng tài năng, Manchester cũng như MU không thể mất đi họ được.

- Ủ! Anh biết rồi.

Đoạn đối thoại của Hoàng Vy và Hải Phong làm mọi người không cần giải thích cũng biết giữa họ thấy một tổng giám đốc lạnh lùng nhưng lại dịu dàng nói chuyện với ai kia còn gọi tên rất thân mật. Hải Phong nhìn tất cả mọi người rồi lạnh lùng nói.

- Tất cả mọi chuyện sẽ được quyết định khi phó tổng trở về.

Chưa bao giờ cuộc họp lại có nhiều cảm xúc đến vậy!

- Trịnh Vy, sao cô lại làm vậy?_ Khánh Linh ngạc nhiên khi thấy lời nói của Hoàng Vy là tha thứ cho cô.

- Con người đôi khi sẽ có những lúc phạm sai lầm. Nếu biếu dừng lại đúng lúc thì sẽ thành công. Mà em cũng không mong muốn MU mất đi một nhân tài như chị!_ Hoàng Vy.

- Xin lỗi. Vì tất cả những chuyện đã qua!

- Chị Tuyết Anh, còn có rất nhiều người yêu thương chị.

Câu nói của Hoàng Vy khiến Tuyết Anh phải suy nghĩ. Chưa đến một phút sau, cô vội vàng chạy đi...Hoàng Vy mỉm cười, người có tình yêu thì sẽ thuộc về nhau dù có trải qua rất nhiều thử thách.

- Vy Vy à, chị không ngờ đó nha!_ Huệ Anh bắt đầu thể hiện cá tính.

- Chuyện bắt đầu từ khi nào đây?_ Khánh An cũng tiếp bước..

- Chị cũng muốn nghe nữa._ Khánh Linh.

- Hi hi. Em sẽ từ từ kể cho mọi người nghe. Nhưng trước đó, nhà thiết kế Khánh Linh à, chị không định thiết kế sản phẩm mới sao?_ Hoàng Vy định lảng sang vấn đề khác.

- Chị đã gửi cho Giám đốc bản thiết kế khác rồi! Giờ kể được rồi chứ? Tất cả mọi người đều vô cùng hào hứng khi muốn nghe câu chuyện giữa chàng tổng giám đốc lạnh lùng và cô nhà thiết kế xinh đẹp, tài năng. Nhờ ai đó mà chỉ đầy 30 phút sau, câu chuyện tình yêu của họ được tất cả nhân viên tập đoàn Manchester biết đến rất nhiều nhân viên chi nhánh của Manchester muốn đến MU công tác.

Bạn đang đọc truyện *Do You Remember Me???* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45

Vừa về đến biệt thự “Wolf”, nó đã thấy mọi người rất bận rộn. Dường như sắp có chuyện gì đó xảy ra.

- Bác Khanh, mọi người đang làm gì thế?

- Sắp tới sinh nhật của thiếu gia. Mọi người cùng nhau trang trí nhà cửa đó mà! _ Ông Khanh mỉm cười giải thích.

- Là ngày kia phải không bác?

- Đúng vậy. Mọi năm cậu ấy đều không có mặt ở đây những năm nay đặc biệt mọi người định tổ chức một bữa tiệc cho thiếu gia.

- Cảm ơn bác! Bác không nói cháu quên mất. Thôi cháu đi chuẩn bị quà cho anh ấy đây.

“Tít...tít...”

Điện thoại của Hoàng Vy nhận được một tin nhắn từ ai đó... Đôi môi mông về lên nụ cười hạnh phúc. Người yêu thương và thân thiết với chúng ta chắc chắn sẽ không bao giờ phản bội mình. Đó là câu hỏi rất khó trả lời...?

Ai cũng muốn tổ chức cho cậu một bữa tiệc sinh nhật thật hoành tráng nhưng Hải Phong đều từ chối. Vì thế hôm nay ngoài sự có mặt của tất cả mọi người trong biệt thự thì cũng không có ai khác! Dưới ánh nến lung linh cùng với khung cảnh ngọt ngào đầy lãng mạn thế này mọi người cùng nhau chúc mừng sinh nhật Hải Phong.

- Thiếu gia, chúc cậu sinh nhật vui vẻ.

- Cảm ơn bác!

- Hải Phong, sinh nhật vui vẻ. Anh sẽ mãi hạnh phúc luôn mỉm cười nhé._ Hoàng Vy.

- Có em bên anh! Anh sẽ luôn hạnh phúc.

Mọi người nghe thiếu gia nói vậy liền tự động tránh đi, để lại không gian riêng cho hai người.

- Hải Phong, tại sao anh lại yêu em vậy?

- Anh thích một cô bé ngồi đọc sách giữa cánh đồng cỏ và can đảm ra tay bắt nạt kẻ ức hiếp người yếu._ Hải Phong vẫn còn nhớ ngày đầu tiên gặp nó. Chuyện này chỉ có duy nhất mình cậu biết nhưng Hải Phong cậu cũng thật không ngờ lại có cơ hội được gặp nó một lần nữa.

- Anh...anh..anh đã gặp em rồi?

- Đúng vậy! Đó là một trong những lần hiếm khi anh đến trường.

- Vậy là anh yêu em từ cái nhìn đầu tiên à? _ Hoàng Vy thấy vậy nhân cơ hội trêu chọc Hải Phong.

- Em đang ảo tưởng quá đó cô bé!

- Gì chứ? Em kém anh có hai tuổi thôi đó. À, giờ là ba tuổi rồi! _ Hoàng Vy không thích Hải Phong gọi nó là cô bé.

- Hải Phong, anh nên nhớ rằng “em sẽ làm tất cả để anh luôn vui vẻ và hạnh phúc dù có phải hy sinh bản thân mình.”

- Em đang nói gì vậy? Anh sẽ không hạnh phúc nếu bên cạnh anh không có em.

- Hãy luôn nhớ rằng anh mãi mãi là người em yêu nhất.

- Vy Vy, hôm nay em sao vậy?

-Không có gì đâu. Hi hi. Hải Phong, em có quà muốn tặng cho anh!

Hải Phong định hỏi đó là gì thì một đôi môi ảm áp đã đặt lên môi cậu. Hành động đó Hoàng Vy cũng đủ để Hải Phong biết được đáp án. Giữa muôn vàn ngôi sao tinh tú trên bầu trời, ngôi sao ước mơ sẽ đem đến cho ai đó sự hy vọng và ảm áp.

Dưới ánh nắng dịu nhẹ của buổi sớm mai, Hải Phong tỉnh dậy với một tâm trạng vô cùng hạnh phúc. Đối với cậu, Hoàng Vy chính là món quà tuyệt vời nhất mà cuộc sống đã mang đến cho cậu. Khẽ quay sang bên cạnh nhưng ở đó chỉ còn lại vương vấn mùi hoa oải hương....

-Ông Khanh, Vy Vy đâu?

- Tiểu thư đã dậy từ sớm và đi làm rồi!

Nhận được câu trả lời của ông Khanh trong lòng Hải Phong dâng lên một nỗi bất an. Lấy điện thoại gọi cho ai đó...

- Vũ Quang, Vy Vy có đến công ty không?

- Từ sáng đến giờ vẫn chưa thấy cô ấy xuất hiện._ Ở đầu dây bên kia, Vũ Quang trả lời.

- Tút...tút...tút...

- Thiếu chủ, chúng tôi đã mất dấu của thiếu phu nhân! _ Hai sát thủ được Hải Phong cử đi để bảo vệ an toàn cho Hoàng Vy báo cáo cho cậu tình hình đang xảy ra.

- Chết tiệt.

“Rốt cuộc cô ấy đã đi đâu vậy?”

Vy Vy, chỉ cần em trở lại bên anh, anh sẽ làm tất cả vì em

Đang định rời giường thì ánh mắt cậu phát hiện ra điều gì đó. Là một bức thư...

“Hoàng Hải Phong!

Cảm ơn anh đã xuất hiện trong cuộc đời của em.

Đối với em, Anh là hoàng tử luôn tỏa sáng trên bầu trời.

Anh đã cho em thấy dù sa mạc khô cằn cũng có thể nở hoa.

Là anh đã khiến em thấy mỗi ngày đều là ngày hạnh phúc.

Là anh tô vẽ thế giới của em từ giây phút này đều thành màu hồng.

Là anh đã làm cho cuộc sống của em chỉ muốn có anh bên cạnh...

Dòng thời gian xóa đi ký ức buồn. Hôm nay đã tròn 300 ngày chúng ta quen nhau.

Đây là... món quà cuối cùng em tặng anh...

Chúng ta chia tay nhé!

Em... sẽ... rất nhớ anh!”

"Tiến hành kế hoạch"

Từng nét chữ, từng câu nói như nhát dao cứa vào trái tim cậu. Yếu đuối không phải điều Hải Phong nên làm lúc này. Cậu hứa với lòng mình chắc chắn sẽ cho những người làm tổn thương Vy Vy phải trả một cái giá rất đắt.

“Thông tin ngày mới. Tập đoàn tài chính J&J đã phá sản do dự án xây dựng nhà cao cấp không được đầu tư. Cùng lúc đó, rất nhiều những nhà đầu tư rút vốn kinh doanh...”

“Công ty DIN bị tập đoàn Manchester chi nhánh Pháp thu mua.”

“Rất nhiều các bang phái của thế giới ngầm ủng hộ A&D để đánh bang Hell khiến họ tổn thất một lực lượng rất lớn.

- Có người trực tiếp đưa đến phòng viện trưởng của bệnh viện Royal World nhưng điền tên người nhận lại là hai chữ D.O. Không để A Vũ kiểm tra tính an toàn của túi đồ kia, cậu mở nó ra trước sự lo lắng của mọi người, Trong trái tim cậu có dự cảm là chuyện này có liên quan đến Vy Vy. Đúng như dự đoán, trong đó là mấy tấm ảnh và chiếc điện thoại cùng một bức thư chỉ có tám chữ: “Muốn cứu cô ấy, hãy tự mình đến!” Nội dung của những bức ảnh là Hoàng Vy bị trói và rất nhiều vết thương trên người nó. Chiếc điện thoại này là Hải Phong thiết kế cho nó nên chỉ cần nhìn lướt qua cậu cũng nhận ra. Mặc dù đã dò tín hiệu GPS để tìm vị trí của Hoàng Vy nhưng nó đã bị một tín hiệu khác gây nhiễu. Hải Phong như phát điên khi tín hiệu cuối cùng cũng bị cắt đứt. Chiếc điện thoại này ở đây vậy người gửi những bức thư này chắc chắn có liên quan đến sự mất tích Hoàng Vy.

“Reng..reng..reng”

- Alo! _ Chiếc điện thoại đổ chuông rất đúng lúc.

- Sao vậy? Không nhận ra tôi à? _ Đầu dây bên kia, một giọng nói rất quen thuộc với Hải Phong.

-Hàn Đức Trung. Ông đã làm gì cô ấy?

- Ohh! Xem ra cô bé này rất quan trọng với cậu nhì? _ Đức Trung không hề ngạc nhiên trước phản ứng của Hải Phong.

- Cậu đoán xem?

- An oán của tôi với ông không liên quan đến người khác. Nếu ông làm tổn thương đến Vy Vy thì đừng trách tôi ra tay độc ác! _ Lời nói của Hải Phong lạnh lẽo không cảm xúc.

- Tình cảm của cậu với cô nhóc này đúng là không đơn giản nhỉ? Tôi sẽ bắt cậu phải trả giá vì những chuyện đã làm của 15 năm trước và tập đoàn J&J cũng như bang Hell._ Giọng nói của Đức Trung rất tàn độc.

- Rốt cuộc ông muốn gì?

- Tôi đã nói rồi! Muốn cứu cô bé này, hãy đến một mình. Không được phép mang theo ai, nếu không... Cậu biết kết quả rồi chứ!

- Địa chỉ?

- Tôi sẽ thông báo khi cần thiết. Tút...tút...!

- Thiếu chủ, có chuyện gì thế?

- Tôi đã dò tín hiệu nhưng ID đã bị chặn.

- Tiểu thư Hoàng Vy chẳng lẽ bị bắt cóc thật sao?

- Liên quan đến ông ta?

- Ủ!_ Trước những câu hỏi của mọi người, Hải Phong trả lời đơn giản.

- Chúng tôi sẽ cứu cô ấy._ Bảy người đồng thanh.

- Như vậy sẽ rất nguy hiểm.

- Các người nghĩ tôi là ai?

- Xin lỗi thiếu chủ.

Sau khi Hải Phong đã rời khỏi, họ túm lấy A.Kiên hỏi chuyện.

- Thế nào rồi? Không tìm được ID kia thì ít ra cũng có ID ở điện thoại của thiếu chủ mà._ A Kiệt.

- Thiếu chủ đã tăng tính bảo mật từ khi tiểu thư Hoàng Vy sử dụng điện thoại rồi!_ Câu trả lời của A Kiên đã chấm dứt hoàn toàn hy vọng của họ.

- Vì sự an toàn của thiếu chủ và thiếu phu nhân. Chúng ta sẽ tự theo dõi người._ A Nam.

- Cậu nghĩ không bị phát hiện sao?

- Nếu như chúng ta là cao thủ thì thiếu chủ chính là cao thủ của cao thủ.

- @_@ “Coi như mình chưa nói gì đi.”

Bạn đang đọc truyện *Do You Remember Me???* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46

Về phía Hải Phong, trong tâm trí của cậu bây giờ chỉ nghĩ về người con gái ấy: Người con gái tinh nghịch, luôn vui vẻ. Trái tim cậu đã hoàn toàn bị nó chiếm lĩnh rồi!

“Tút...tút...tút”

Chưa đi được bao lâu thì điện thoại nhận được tin nhắn! Hải Phong biết thời gian trôi càng lâu thì Hoàng Vy càng nguy hiểm. Cậu được tin nhắn và tự hứa với lòng mình.

“Vy Vy! Hãy chờ anh. Anh sẽ đến cứu em. Em nhất định không được xảy ra chuyện gì.”

Di chuyển đến địa điểm được chỉ định với tốc độ nhanh nhất. Một ngôi nhà hoang nằm giữa cánh rừng thông là nơi thích hợp để thực hiện tội ác. Ánh mắt lạnh lẽo nhìn đoàn người đứng trước mặt.

- Thiếu chủ D.O, nghe danh đã lâu.

- Lên đi.

Không chán chừ, tất cả cùng tiến lên. Chưa đầy 10 phút sau, tất cả cùng bắt động trong khi Hải Phong chỉ tốn một chút sức lực.

Trong hắc đạo, người thần bí nhất có lẽ chính là D.O. Người luôn trong bóng tối chỉ nghe đến danh tiếng chứ chưa bao giờ lộ diện. Thân thủ của cậu lại là một dấu hỏi chấm lớn với các bang phái khác. Bang A&D có bảy phó bang chủ thân thủ giỏi như vậy thì thiếu chủ của họ sẽ như thế nào? Câu trả lời khó mà biết đáp án.

Hải Phong biết đây chỉ là cửa đầu tiên để tiến gần hơn với Hoàng Vy. Đến ái thử hai, một người cầm súng nhắm thẳng vào cậu. Tay nhanh hơn não để diễn tả chính xác tình huống trước mắt. Khẩu súng APTX – 4968 được Hải Phong sử dụng, chưa đến 30s sau tất cả đều đang ở địa ngục. Tuy nhiên, khác với những gì Hải Phong dự đoán, cậu đã đến được căn phòng cuối cùng. Cứ tưởng rằng Đức Trung sẽ cho người làm cậu hao tổn sức lực trước khi giao chiến trực diện với ông ta nhưng kết quả lại hoàn toàn trái ngược lại. Quá kỳ lạ với phong cách của Hàn Đức Trung?

- Vy Vy, e không sao chứ?

- Ừm...um...um...

Người cậu nhìn thấy đầu tiên đó chính là Hoàng Vy đang bị trói. Khuôn mặt xinh đẹp của Hoàng Vy đã bị tổn thương bởi những vết thương kia. Người lạnh lùng như Hải Phong nhìn thấy cnahr tượng này không khỏi đau xót.

- Cuối cùng thì cậu đã đến!

Giọng nói này không ai khác chính là của Hàn Đức Trung.

- Tôi đã nói rồi! Tôi sẽ chờ cậu đến quỳ dưới chân ta để xin chết! Ha ha ha...

- Thả Vy Vy ra! Ân oán giữa tôi với ông không liên quan gì đến cô ấy._ Hải Phong lạnh lùng.

- À! Trước đó, tôi cũng muốn cho cậu xem một thứ!

Chiếc camera giám sát ghi lại hình ảnh bảy người đang giao chiến với những sát thủ cao cấp nhất của Hell. Rõ ràng cậu đã không cho phép họ theo mình vậy sao bây giờ họ lại xuất hiện ở đây?

- Ông gài bẫy họ.

- Hừ! Đám ngu ngốc đó không đáng bận tâm. Ngược lại, tôi muốn chúng ta có thời gian “hàn huyên” lại chuyện cũ!_ Đức Trung.

- Tôi không có gì để nói với ông. Chuyện của 15 năm trước, là lỗi của tôi, tôi sẽ gánh hết tất cả trách nhiệm.

- Trách nhiệm? Bây giờ cậu nói như vậy thì Đức Nam có sống lại được không? Như Ý có quay về không? Vì cậu tôi đã mất tất cả trong khi đó cậu lại sống vui vẻ hạnh phúc. Hừ!

Hơn 17 năm trước, lúc đó cậu có tên là Thiên Minh. Là một cậu bé vô cùng nghịch ngợm. Mới có năm tuổi nhưng thành tích phá trường lớp thì không ai địch nổi. Cậu nhận thứ hai không ai dám xếp thứ nhất. Cậu lên ba mẹ đi học võ, dù cực khổ nhưng cậu cũng chấp nhận. Được thừa hưởng gen thiên tài của ba mẹ, cậu tiếp thu rất nhanh. Ở lớp học võ, cậu quen biết Hàn Đức Nam, giống với cậu, Đức Nam cũng giấu bố chuyện cậu đi học võ. Thời gian dần trôi, hai người đã trở nên vô cùng thân thiết. Đức Nam cũng chuyển đến học viện Royal World để học nên hai người đã thành đôi bạn thân cả ngày dính với nhau. Nhưng rồi tai họa đã ập xuống, vào sinh nhật của em gái cậu Hải Băng, lúc này hai người đã bảy tuổi. Thiên Minh mời Đức Nam đến dự sinh nhật. Trong khi bữa tiệc đang vui vẻ thì một sự việc đáng tiếc đã xảy ra. Cậu với em gái bị bắt cóc. Đức Nam đã bám theo bọn chúng mà không ai hay biết. Nếu thời gian đó quay trở lại, cậu chỉ ước rằng ba mình đến nhanh hơn một chút. Trong thời gian bị giam giữ làm con tin, tên thủ lĩnh không may mắn đã bị Thiên Minh nhận ra, đó là Hàn Đức Trung người cận vệ trung thành của ba. Lí do ông ta bắt cóc cậu là để uy hiếp ba về việc biến thủ công quỹ. Không còn cách nào khác, Đức Trung định ra tay giết người diệt khẩu thì đúng lúc này Đức Nam từ đâu chạy ra và đỡ viên đạn đó cho cậu. Hình ảnh cậu ấy ngã xuống, máu nhuộm đỏ chiếc áo trắng khiến Thiên Minh như có ngàn vết dao cứa vào tim.

- A Nam...A Nam...

- Con trai...

“A Minh, cậu là người anh em tốt nhất của tớ!”

“Ba...Ba mãi là người con yêu nhất.”

Đó là những lời nói cuối cùng trước khi cậu ấy hôn mê.

- Không...Con trai...

Con là tất cả tính mạng của cha, Hàn Đức Trung bỏ qua hết mọi thứ, vội vàng mang Đức Nam đến bệnh viện nhưng chẳng bao lâu thì nghe tin cậu ấy không thể qua khỏi. Còn lại Thiên Minh thần thờ ngồi đó.

- Anh ơi...em sợ...

- Có anh ở đây rồi!

- Được lắm! Thiếu gia của chúng tôi đã vì cậu mà chết. Giờ thì cậu cũng nên xuống đó làm bạn với cậu ấy đi. Ánh mắt xanh biếc hiện lên một tia giận dữ, bằng trí thông minh cùng những gì cậu học được, chế tạo một ít thuốc mê là chuyện vô cùng đơn giản. Chỉ 15s sau, tất cả đều bất động. Cùng lúc đó, ba cậu cũng tới. Sau cái chết của Đức Nam, cậu tự trách bản thân mình và trở nên lạnh lùng và cậu quyết định đổi tên là Hoàng Hải Phong. Không bao lâu sau, Hải Phong biết tin mẹ của Đức Nam cũng đi theo cậu ấy. Để bù đắp lỗi lầm, cậu đã xin ba tha tội cho ông Đức Trung cũng từ đây, chẳng ai biết tin tức gì của ông ấy. Ông ấy đã biến mất một cách bí ẩn. Khi lên 10 tuổi, cậu lại một lần nữa bị ám sát nhưng có sự giúp đỡ của ba nên cậu an toàn và cha cho phép cậu tham gia A&D cùng với bảy người anh em xây dựng A&D vững mạnh và cùng họ điều tra về tổ chức thần bí Hell. Khi 18 tuổi, cậu chính thức tiếp quản A&D.

- Cậu có biết vì sao cậu lại điều tra được Hell không?

- Ông có ý?

- Đúng vậy! Tôi muốn xem cậu bé bảy tuổi ngày xưa bây giờ ra sao rồi? Đúng là không làm tôi thất vọng. Vy Vy, con nghe rồi chứ? _ Đức Trung đột nhiên quay sang nói với Hoàng Vy.

Ngạc nhiên hơn khi nó không hề bị trói và bị thương gì cả, nó đứng dậy trước mặt Hoàng Phong. Những vết thương kia là do hóa trang thành.

- Vy Vy, em...

- Cậu nên gọi cô ấy là 01 mới đúng. _ Đức Trung rất hài lòng với biểu hiện của Hải Phong.

Nét mặt Hoàng Vy bây giờ hoàn toàn khác so với lúc ở bên cậu. Từ một cô gái vui vẻ, hoạt bát bây giờ đã trở thành một sát thủ không cảm xúc.

- Hoàng Hải Phong, bị tôi phản bội cảm giác thế nào?

Chỉ một lời nói rất nhẹ nhàng của Hoàng Vy mà trái tim Hải Phong như chết lặng. Đó cũng là lời giải thích tàn nhẫn nhất đối với cậu.

- Cậu đã khiến tôi mất đi hai người thân mà tôi yêu nhất! Tôi cũng sẽ cho cậu nếm trải cảm giác bị người yêu phản bội. Rất thú vị phải không? So với cái chết, nó còn thú vị hơn nhiều! _ Đức Trung.

- Từ lúc nào?? _ Giọng nói lạnh lẽo vang lên.

- Bắt đầu câu chuyện, cậu đã bước vào trò chơi rồi! Trước khi chết, tôi cũng muốn cho cậu biết tất cả để không phải hối hận. Hoàng Vy là con gái nuôi của tôi. Từ lúc 10 tuổi, nó đã theo tôi huấn luyện. Trong tổ chức nó có biệt danh là 01 còn ở thế giới ngầm được gọi với cái tên CJ. Ngoài mặt, không ai biết được thân phận của nó, chỉ có bảy người cao cấp nhất là biết sự hiện diện của 01. Sự tồn tại của 01 trong tổ chức là 0%.

- Em tiếp cận anh là có mục đích? _ Hải Phong nhìn Hoàng Vy để tìm kiếm câu trả lời.

- Đúng thế! Đó là ý của ba nuôi.

- 01 là ta phái đến để ám sát cậu. Ngay từ đầu, 01 tiếp cận cậu chỉ là một cái bẫy thôi. Sát thủ Kent chính là người của tôi. Hắc hoa từ lâu đã trở thành một bang chủ thần bí của Hell. Cũng giống như A&D, điều này không có ai hay biết. Chỉ có duy nhất một người biết mối liên kết này đó chính là bang chủ của Hắc Hoa. Triệu Bách Hiền. Vì nghe lén cuộc nói chuyện của tôi nên đã được lên làm giáo chủ, hẳn còn thâm độc sát hại bang chủ trước khi chúng tôi khừ hẩn! Cậu không thắc mắc tại sao bang Hắc Hoa không đuổi theo giết tận Hoàng Vy sao? Ha ha ha..

- Tất cả nhưng gì ông nói là sự thật?

- Tôi...

- Trả lời anh! Tình cảm của em cũng vậy?

- Tôi...

- Vậy tại sao em không ra tay? Có rất nhiều cơ hội để em có thể hành động? Không phải sao? _ Hải Phong.

- Hừ! Ta thật hối hận khi phái nó đi. Chuyện nó đờ đẫn cho cậu ta đã bỏ qua. Thật không ngờ...?

- Trương Hoàng Vy! Anh hỏi em một câu. Em yêu anh chứ?

- Em...

- Thời gian cũng đến rồi! Cùng xem đoạn kết của màn kịch hấp dẫn này thôi.

Đức Trung nói như vậy là Hoàng Vy và Hải Phong đều hướng ánh mắt về phía ông ta.

Hàn Đức Trung đã chờ đợi khoảnh khắc này rất lâu! Khẩu súng J21 nhắm thẳng đến tim Hải Phong. Lạnh lùng đến vô cảm cái chết đã cận kề mà cậu cũng không có chút biểu cảm gì. Đức Trung không mấy ngạc nhiên trước biểu hiện của Hải Phong.

- Khá lắm! Quả không hổ danh là bang chủ của A&D.

- Hãy thả Vy Vy ra.

- Ha ha ha...biết nó phản bội mà cậu vẫn yêu nó, bảo vệ nó như vậy. Xem ra tình cảm nafi còn sâu đậm hơn so với ta tưởng tượng.

- Hải Phong, anh,,

- Được rồi! Giờ thì chết đi!

Hàn Đức Trung đang định bóp cò thì Hoàng Vy chạy đến trước mặt và che chắn cho Hải Phong.

- 01, con định làm gì?

- Vy Vy, ân oán này em đừng xen vào.

- Ba! Xin ba hãy tha cho anh ấy. Con biết ba rất yêu thương con mà._ Hoàng Vy rất muốn chết thay cho Hải Phong, đó là sự hy sinh duy nhất để bảo vệ tình yêu nó đã phản bội cậu.

- Chúng ta đã chia tay! Em không cần phải làm vậy!_ Hải Phong.

- Ha ha ha...Ta cũng muốn xem con làm thế nào để cứu cậu ta. Ta đã cho người đặt bom ở xung quanh ngôi nhà hoang này! Nếu một trong hai người thoát chết, từ nay bang Hell và cái tên Hàn Đức Trung sẽ mãi mãi không tồn tại nữa.

- Ý ông là sao?

- Cậu đừng nghĩ ngôi nhà chỉ đơn giản như vậy! Hệ thống cảm biến đã được lắp đặt và nó sẽ kích hoạt khi ta rời khỏi đây. Điều đó quá rõ ràng rồi phải không? Hai người nhất định phải chết. Ha ha ha...

- Con gái ông còn ở đây?

- Hừ! Nó đã phản bội ta từ khi trúng đạn của 001. Đây coi như là món quà cuối cùng ta tặng nó. Còn giờ thì...tạm biệt....Ha ha ha....

Hoàng Vy là người hiểu rõ hệ thống kích hoạt này hơn ai hết vì chính nó là người phát minh ra. Có nằm mơ cũng không nghĩ rằng ba nuôi lại dùng cách này để dồn nó vào chỗ chết.

- Hải Phong, anh mau rời khỏi đây đi.

- Anh sẽ không bỏ em lại một mình!

- Hoàng Hải Phong. Anh nghe cho rõ đây, hệ thống này do em thiết kế nên em biết cách để phá giải nó.

- Em định lừa anh một lần nữa sao?

- Anh...

Hoàng Vy biết vào lúc này, Hải Phong sẽ không tự mình rời khỏi nơi nguy hiểm này. Thời gian không cho phép nó suy nghĩ được gì nữa, chỉ dùng trí tuệ của mình thôi. Nhẹ nhàng ôm lấy Hải Phong, bờ vai rộng lớn, sự ấm áp của cậu khiến Hoàng Vy cảm thấy thật dễ chịu.

- Em xin lỗi.

- Vy...

Chưa kịp cất tiếng nói thì cậu đã ngất đi. Nó đã tự mình tiêm thuốc mê cho Hải Phong.

- AN, đưa anh ấy ra ngoài.

- Tiểu thư, cô...

- Nhanh lên!

Từ đầu đến cuối, AN đã chứng kiến hết tất cả nhưng không dám hành động. Từ nhỏ hai người đã cùng lớn lên, cũng giống như Thiên Minh và Đức Nam AN và 01 là hai đứa trẻ cùng học tập, luyện võ, vũ khí...Trong mắt người khác, AN là người chỉ đạo nhưng thật ra, cô là người giúp 01. Họ là hai cô

gái duy nhất của bang Hell. Sau khi đã đưa được Hải Phong vào khu vực an toàn, sự lo lắng của Hoàng Vy mới có thể giảm bớt. Hoàng Vy biết cô là người có khả năng duy nhất phá giải được hệ thống kích hoạt này. Chiếc máy tính mini được AN giúp nó thiết kế rất linh hoạt và nhỏ gọn. Thời gian chỉ còn lại 60s cuối cùng, là một sát thủ từng giây phút là sinh mệnh của nó. IQ thiên tài bắt đầu phát huy, đôi bàn tay như múa trên bàn phím!

- Tạm biệt! Hoàng Hải Phong.

Bùm...bùm...bùm...

Công suất cực đại của những trái bom khiến mảnh đất bình yên trong 10s đã trở thành một bình địa. Bán kính 200m đều trở thành một đồng đồ nát. Khác với những loại bom khác, trái bom do Hoàng Vy thiết kế cần nó cố định ở một mục tiêu nhất định thì tòa nhà 100 tầng có lắp đặt kính chống đạn hay không thì trong chớp mắt đều hoàn toàn thành đồng đồ nát.

Bạn đang đọc truyện *Do You Remember Me???* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 47

Phòng VIP bệnh viện Royal World._

Hải Phong tỉnh lại đã là chuyện của 1h sau. Trước mặt cậu là sự hiện diện của bảy người nhưng ai nấy đều có thương tích vô cùng nghiêm trọng.

- Thiếu chủ, người tỉnh rồi!

- A Long, rồi A&D về Mỹ. Còn mọi người, sắp xếp cũng về đó luôn.

- Dạ! Vâng.

- Ra ngoài đi.

Ngoài phòng bệnh, mọi người cũng tụ tập “tám chuyện”

- Sao thiếu chủ không nhắc gì đến thiếu phu nhân nhỉ?

- Không biết có chuyện gì xảy ra.

- Tiểu thư Hoàng Vy cũng mất tích luôn rồi.

- Không phải mất tích đâu?_ A Kiên tìm kiếm gì đó trên máy tính của mình.

- Là sao?

- Mọi người còn nhớ lí do tại sao tiểu thư lại không đồng ý lời cầu hôn của thiếu chủ ngay lúc đó không?

- Cậu biết câu trả lời sao?

- Có liên quan đến Hell.

- Đúng vậy! Tiểu thư là một sát thủ cao cấp đặc biệt của Hell. Trong tổ chức cô ấy có biệt danh là 01, là con nuôi của bang chủ Hell.

- Cái gì? 01? Con nuôi?

- Nhưng tiểu thư Hoàng Vy...?

- Mà mọi người không thấy lạ sao? Khi đang giao chiến với chúng ta, sáu sát thủ của họ đột nhiên rút lui. Sau đó, thiếu chủ được phát hiện gần đó. Nhưng khi chúng ta đến, ngôi nhà đã bị phá hủy. Tôi chắc chắn đã từng xảy ra chuyện gì đó.

- A Kiên, sao em biết?_ A Kiệt.

- Trước khi ngôi nhà bị phá hủy có một ID đã gửi một tập dữ liệu mật vào địa chỉ của em. Mọi người nên hiểu, địa chỉ này chỉ có bảy người chúng ta và thiếu chủ biết. Vậy người gửi đó là ai chứ?

- Chẳng lẽ là thiếu phu nhân?

- Ngoài cô ấy ra thì tôi cũng không nghĩ đến ai khác.
- Nhưng tiểu thư chưa bao giờ động vào máy tính của huynh mà.
- Cô ấy đã từng nhìn rồi.
- @_@.
- Ở đây còn gửi kèm một đoạn video. Chúng ta cùng xem. Đoạn video được quay lại cuộc nói chuyện của Đức Trung, Hoàng Vy và Hải Phong cho đến khi chỉ còn lại Hoàng Vy ở lại rồi bom phát nổ.
- Cô ấy phản bội thiếu chủ sao?
- Không đâu!
- Không thể như thế được.
- Thiếu phu nhân dùng cả tính mạng để cứu thiếu chủ?
- ???
- Hệ thống kích hoạt này rất đặc biệt. Nó kích hoạt khi có người rời đi. Nhưng nếu lắp đặt thiết ế thì có một điểm đặc biệt. Nếu chỉ còn một người ở lại thì thời gian sẽ nhanh gấp đôi.
- Điều đó có nghĩa khi thiếu chủ được đưa đi, thì cô ấy biết sẽ không thoát khỏi nguy hiểm.
- Nhưng những trái bom và hệ thống này do chính tiểu thư Hoàng Vy thiết kế mà. Không phải sao?
- Cậu nghĩ ai cũng đủ bình tĩnh khi người mình yêu gặp nguy hiể sao? Mà thời gian chắc cũng không đủ để phá giải nó..
- Chẳng lẽ???
- Tôi không tin. Có chết cũng không tin.

“Ngày mai anh không còn em nữa

Không cho ai là tất cả

Đề nỗi cô đơn theo em về một nơi xa...”

Sáu năm sau...

_ Tập đoàn Manchester, Hoa kỳ._

- Lại sắp đối mặt con bão số 8 rồi!
- Lần này không biết có chuyện gì xảy ra nữa không đây?
- Tập đoàn ngày càng phát triển, chúng ta đã không còn đối thủ trong kinh doanh rồi!
- Ai bảo tổng giám đốc của chúng ta làm việc suốt ngày đêm, tó chưa thấy người rời khỏi đó trừ khi có việc gì quan trọng.
- Chuẩn đây!
- ...

_ Phòng họp tầng 98_

- Bắt đầu đi.
- Tổng giám đốc, theo báo cáo của các chi nhánh, tháng này tất cả tốc độ tăng trưởng đều tăng đặc biệt là tập đoàn MU ở Việt Nam.
- Trung tâm thương mại Ngân Hà đã trở thành một trong mười địa điểm thu hút khách du lịch nhất.
- Bộ sản phẩm thiết kế đá quý có lượng tiêu thụ rất lớn trên thị trường toàn thế giới.
- Tập đoàn Manchester đã xây dựng hoàn thiện một hệ thống khách sạn trên 113 quốc gia, đều được thiết kế và lắp đặt năm sao. Hiện nay, khách sạn Hải Thần đã chính thức đi vào hoạt động.

- Các bệnh viện, trường học đều đã có chi nhánh của Royal World ở các nước Châu Âu, Trung Đông...
- Tuần lễ thời trang Parirs ở Pháp sẽ diễn ra vào tuần sau. Tập đoàn Manchester là nhà tài trợ chính, không biết tổng giám đốc có đến tham dự không?
- Tôi sẽ đến.

Suốt cả cuộc họp, Hoàng Hải Phong chỉ im lặng nhưng khi cậu nói chuyện thì khiến ai cũng sợ hãi. Từ sáu năm trước, tổng giám đốc đã trở về từ chi nhánh MU. Kể từ khi đó, cậu trở nên lạnh lùng hơn, không ai trong tập đoàn Manchester biết lý do.

Nhân viên của MU nói rằng thiếu gia vì một người con gái??? Trước đó, họ đã từng nghĩ nguyên nhân là do bạn gái tin đồn nhà thiết kế, người mẫu Nguyễn Tuyết Anh. Nhưng ba tháng sau, nhà thiết kế Tuyết Anh xin chuyển công tác về chi nhánh MU và cô ấy đã công khai có quan hệ tình cảm với giám đốc Marketing Trương Minh. Sự việc lại chuyển sang một hướng khác. Còn một điều khiến mọi người tại Manchester vô cùng khâm phục Hải Phong. Họ biết tổng giám đốc của mình rất tài năng với IQ ba chữ số, từ sáu năm trước đã bắt đầu thiết kế đá quý. Tài kinh doanh xuất sắc như vậy nên trong lĩnh vực thiết kế, cậu cũng là một thiên tài. Thừa hưởng tài năng thiết kế của ba mẹ, Hải Phong đã cho ra đời những tác phẩm ấn tượng nhất. Những thiết kế của cậu đạt những doanh thu kỷ lục trong doanh thu của tập đoàn. D,Y,R,M,C,J là tên chủ đề của những tác phẩm do tổng giám đốc Hoàng Hải Phong thiết kế. Chẳng ai hiểu được ý nghĩa đằng sau những tác phẩm này.

Bạn đang đọc truyện *Do You Remember Me???* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48

London, Anh._

- Mami ơi, có người gửi cho mami nè!._ Từ xa, một cô bé rất dễ thương khoác trên mình chiếc váy hồng công chúa chạy đến.

- Cảm ơn con!

Người nhận là một cô gái nhìn rất trẻ, chắc ai cũng không nghĩ rằng cô ấy đã 26 tuổi.

- Anh con đâu rồi?

- Dạ! Anh đang chơi với chị NaNa!._ cô bé ngoan ngoãn trả lời.

- Mami, con đi chơi đây, tạm biệt Mami.

- Nhớ cẩn thận.

Người con gái ấy không ai khác chính là Trương Hoàng Vy. Hoàng Vy ngạc nhiên khi nhìn thấy người gửi là một cái tên vô cùng quen thuộc: An Như.

“CJ à! Sáu năm trôi qua nhanh thật đấy! Tôi biết bây giờ cậu sống rất tốt. Còn nhớ hồi bé chúng ta đã có rất nhiều kỷ niệm đẹp với nhau. Bây giờ hay tương lai, cậu mãi mãi là bạn thân nhất của tớ. Cũng đã đến lúc nói cho cậu biết sự thật rồi nhỉ? Thật ra, tớ không mang họ Hạ, tớ không phải là một cô nhi. Cha tớ là Hàn Đức Trung, anh tớ là Hàn Đức Nam và Nguyễn Như Ý là mẹ mình. Do thân phận của ba tớ nên từ khi mới sinh, ba mẹ đã đưa tớ đến với cô nhi viện. Trước cái chết của anh hai và mẹ, ba đã đón tớ về với danh nghĩa là người nhận nuôi. Ba đã hạ lệnh cho tớ phải luôn ở bên cạnh cậu. Ngoài việc bảo vệ còn có ý nghĩa khác là giám sát mọi hành động của cậu. Nhưng cậu biết tớ luôn coi trọng tình cảm của chúng ta mà! Cậu thấy rất kỳ lạ trong sự việc xảy ra của sáu năm về trước phải không? Chính tớ là người đã giúp ba sử dụng hệ thống kích hoạt những trái bom do cậu thiết kế. Bởi vì tớ chắc chắn rằng chỉ có cậu mới phá giải được nó. Mất đi người mình yêu thương là một sự đau khổ xót xa nhường nào! Tớ hiểu rõ hơn ai hết. Tớ không trách Hoàng Hải Phong nên cậu cũng đừng cảm thấy có lỗi với anh ấy nữa. Đã sáu năm rồi, tớ biết cậu luôn trốn tránh vấn đề đó. Cậu yên tâm đi, bây giờ tớ với ba sống rất tốt. Ba đã cùng người họynh đệ xây dựng một thảo nguyên rồng hoa ở Hà Lan. Nơi đây, cũng có hoa oải hương mà cậu yêu thích. Đó là do chính tay tớ trồng và chăm sóc đó nha! CJ à, hãy quay về bên Hải Phong đi. Tớ biết cậu rất yêu anh ấy. Cậu đã dám hy sinh bản thân để bảo vệ anh ấy được sống. Tình cảm đó thật tuyệt và sâu sắc. Bang Hell hiện đã không còn nữa, rắc rối cũng đã qua. Cậu nên lộ diện được rồi đó! Xin lỗi cậu vì sáu năm qua, tớ biết cậu ở đâu nhưng vẫn không dám liên lạc với cậu. Hôm nay, là ngày tớ cảm thấy hạnh phúc vì đã có được người mình yêu thương cũng đã hiểu được cảm giác mà cậu từng trải qua. Hãy mạnh mẽ và tiến về phía trước, hạnh phúc đang chờ cậu!

Mãi mãi là bạn cậu AN.”

Nước mắt đã rơi trên khuôn mặt xinh đẹp của Hoàng Vy. Sáu năm trước, nó đã may mắn sống sót trong vụ nổ hôm đó nhưng Hoàng Vy biết nó không còn cách nào đối diện với Hải Phong được nữa nên đã im lặng và rời đi. Đoạn video nó gửi cho A Kiên cũng đã được chỉnh sửa. Mục đích là cho Hải Phong tin rằng nó đã chết, để cậu có thể sống một cách vui vẻ nhất. Quên hết tất cả mọi chuyện đã qua.

Nước Anh là nơi Hoàng Vy học tập trong suốt năm năm nên nó đã quyết định sinh sống ở đây. Thời gian sau, nó hạnh phúc khi biết mình mang trong mình dòng máu của Hải Phong, đó là món quà mà ông trời đã ban tặng cho Hoàng Vy. Hai thiên thần nhỏ đã giúp nó vượt qua những ngày tháng khó

khăn này.

- Mami! Sao người lại khóc vậy?

Cậu bé có đôi mắt xanh biếc, khuôn mặt đáng yêu khiến ai đã tiếp xúc với cậu thì không nỡ rời xa.

- Jun, mẹ không sao.

- Chị C.Jin, anh trai em có chuyện tìm chị đó!

- Cảm ơn em, công chúa.

Đúng như lời hứa của nó với công chúa Nana, khi đến Anh nó đã liên lạc với bé. Tuy nhiên, để tránh sự hiểu lầm trong Hoàng Gia, nó đã sống ở gần lâu đài Anh. Chứ không ở đó. Hằng ngày, Nana sẽ giúp đỡ cô cùng với công tước Seven Lee.

- Quốc Vương, anh có việc muốn tìm em sao?

- C.Jin, anh đã nói em không được gọi anh là quốc vương rồi mà! _ Trước mặt nó là người trị vì vương quốc Anh rộng lớn này- Chanyeol.

- Hi hi. Chị Yoona đâu mà để anh ở đây một mình thế! _ Chanyeol hơn Hoàng Vy năm tuổi nhưng nó luôn trêu chọc anh vì tình cảm “trẻ con” của anh dành cho công chúa Yoona.

- Hazzì. Cô ấy đến chỗ mẫu hậu rồi!

- Mà anh gọi em đến đây có chuyện gì thế?

- Tuần sau ở Paris có tổ chức tuần lễ thời trang. Em thay mặt Hoàng Gia Anh đến tham dự giúp anh nhé! _ Chanyeol.

- Sao anh không tự mình đi chứ? _ Hoàng Vy.

- Anh có việc bận rồi!

- Hi hi. Anh định cầu hôn chị Yoona ở Maldives.

- Ai..ai..nói với em?

- Vệ tinh của em bên cạnh anh nhiều lắm! Đặc biệt là nhưng thiên thần nhí rất đáng yêu! _ Hoàng Vy nháy mắt trước sự ngạc nhiên của Quốc Vương Chanyeol.

- Nana, Jun, Mun, cứ chờ đó....

Nhìn chanyeol nổi giận mà Hoàng Vy cảm thấy rất vui vẻ.

- Hi hi..Em sẽ đi thay anh!

- Ok. Em dẫn theo cả ba đứa nhóc đi nhé! Nếu không chúng nó lại cản trở kế hoạch của anh. _ Chanyeol.

- Dạ...dạ...Thưa Quốc Vương.

Bánh xe tình yêu cuối cùng có đến được bến đỗ...? Hãy cùng chờ xem cuộc hội ngộ của hai nhân vật chính nhé!

Tập...

Kinh đô thời trang hay kinh đô ánh sáng là tên gọi mà mọi người đặt cho thủ đô Paris của Pháp. Hằng năm, tuần lễ thời trang luôn là một trong những sự kiện đặc biệt của các nhà thiết kế, các tập đoàn lớn và giới truyền thông. Hội tụ mọi tầng lớp cao cấp địa vị cao trong xã hội. Nếu không phải là một diễn viên hạng A thì cũng là những tổng giám đốc, chủ tịch của các công ty, tập đoàn nổi tiếng.

- Mami! Mami xem nè, ở đây cũng có khách sạn giống với tên con! _ Cậu bé Jun tự hào.

Bây giờ họ đang đứng trước khách sạn Hải Thần. _ Đó là địa điểm diễn ra tuần lễ thời trang.

- Xì! Tên anh có gì mà hay chứ! Anh nhìn trung tâm thương mại kia xem, nó cũng giống với tên của em nhé! _ Cô bé Mun cũng chẳng vừa.

- Mun! Em nói lại xem, tên anh là hay nhất.

- Lêu...lêu...Còn lâu nhé!

- Tên của hai con là hay nhất. Được chưa? _ Hoàng Vy cảm thấy rất hạnh phúc vì có được hai thiên thần này.

- Mami, chị Nana đâu rồi ạ?
- Nana đi tiếp đại sứ Pháp đó Jun.
- Hi hi! Anh Jun nhớ chị Nana à? _ Bé Mun.
- Nhóc con! Em mà còn nói nữa là anh không khách sáo đâu đó! _ Bé Jun.
- Mami cứu con.
- Hai con ngoan nào! Rồi mami dẫn hai con đi ăn Mc Donalod nhé!
- Dạ!
- Nhưng ăn xong mami dẫn tụi con đến trung tâm thương mại kia nha.
- Được rồi! Chugs ta đi nhận phòng xong rồi xuất phát nhé!
- Yes sir.

Hình bóng của họ vừa khuất sau cánh cửa thì một chiếc Ferrari FXX-K dừng ngay lúc đó. Người bước xuống không ai khác chính là tổng giám đốc của Manchester._ Hoàng Hải Phong.

- A...a...a
- Là anh ấy, anh ấy kia...
- Woa! Không ngờ người thật còn đẹp hơn trên tạp chí rất nhiều.
-

A Vũ cung kính đến trước mặt Hải Phong, an toàn của thiếu gia là do cậu phụ trách.

- Thiếu gia, phòng tổng thống đã sẵn sàng.

Trong khi đang thu xếp hành lý, Jun nhìn thấy một tấm thẻ màu đen được cất rất cẩn thận. Nụ cười rất gian xảo được hiện rõ trên nét mặt của cậu bé năm tuổi. Cất nó vào túi quần, nó biết chắc chắn sẽ dùng đến. Đùng nghĩ Jun và Mun mới có năm tuổi mà xem nhẹ hai đứa nó. Phiên bản thu nhỏ của Hoàng Hải Phong và Trương Hoàng Vy kết hợp tạo ra hai bộ óc thiên tài. IQ của chúng được thừa hưởng toàn bộ từ ba mẹ nên tất nhiên, chúng không phải dạng vừa đâu nha.

Bạn đang đọc truyện *Do You Remember Me???* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 49

Trung tâm thương mại Ngân Hà_

- Mami, con với Mun đến khu vui chơi, mẹ cứ về khách sạn nghỉ ngơi trước đi.

Sau khi ăn xong, bé Jun muốn đưa Mun đi đâu đó!

- Nhóc con! Con muốn đưa đi đâu cũng phải có mẹ đi cùng. Hai con vẫn còn nhỏ hiểu không? _ Hoàng Vy.
- Mami, Jun và Mun cũng đã năm tuổi rồi! Không còn nhỏ nữa.
- Được được...vậy thì chỉ chơi trong phạm vi TTTM này. Không được đến nơi khác.
- Vâng ạ!
- Từ từ, mẹ sẽ ở khu sách đợi các con! Đúng 5h chúng ta sẽ về khách sạn.
- Dạ!

Hoàng Vy biết hệ thống an ninh của TTTM Ngân Hà vô cùng chặt chẽ. Camera quan sát tất cả mọi nơi, không có điểm mù. Hơn nữa, đây là nơi có tính bảo vệ khách hàng rất cao nên nó mới yên tâm như vậy. Quay về phía Jun, cậu bé kéo Mun đi.

- Anh hai, rốt cuộc anh có âm mưu gì?_ IQ của Jun rất cao còn Mun thì cũng không kém.
- Em gái, biết đây là gì không?_ Jun nhanh chóng đưa cho Mun xem tấm thẻ đen trong túi quần mà lúc nãy cậu đã lấy ở trong hành lý của mami.
- Anh hai, anh lấy trộm của mẹ à?
- No..no..Anh lấy đảng hoàng đó nhé! Chỉ là mami không “để ý” thôi._ Jun.
- Nhưng anh đưa cho em làm gì?
- Tim Daddy.
- What? Say you again?
- Em không muốn biết ba là ai sao?
- Nhưng mỗi khi chúng ta nhắc đến daddy, mami rất buồn, lại khóc nữa. Nên Mun không muốn làm mami buồn đâu._ Mun.
- Chính vì thế! Chúng ta sẽ tự mình điều tra._ Jun.
- ???
- Anh nghĩ chiếc thẻ đen này là manh mối duy nhất.
- Tại sao?
- Trong hành lý của mami, nó được nằm ở nơi rất cẩn thận! Chúng ta cũng chưa từng được biết đến sự xuất hiện của nó. Có khả năng đây là thẻ thanh toán ba đã làm cho mẹ.

Lý luận của nhóc Jun cũng không phải đơn giản. Sau lời giải thích, Jun mở chiếc máy tính trong chiếc balo nhỏ xinh của mình và tìm kiếm thông tin gì đó! Dù mới năm tuổi nhưng Mun và Jun đều sử dụng thành thạo máy tính trong khi những đứa trẻ cùng tuổi mới biết phân biệt chữ cái A, B, C hay màu sắc. Khả năng đọc và viết thì không phải nhắc đến nữa...

- Em gái, xem nè.

Thông tin tìm kiếm rất nhanh được xác minh. IP của Jun xâm nhập vào hệ thống bảo mật của ngân hàng thế giới để tìm hiểu thông tin.

Thông tin thu được vô cùng hữu ích. Ở mỗi một thời kỳ nhất định, ngân hàng Thế Giới sẽ cấp phép cho các ngân hàng trên toàn cầu sản xuất những tấm card. Hiện nay, thẻ thanh toán cao cấp có ba màu chủ yếu là vàng, bạch kim và đỏ. Tấm card màu đen ới được sản xuất chưa bao lâu và đặc biệt, đây là thẻ thanh toán do đích thân tổng giám đốc của Manchester yêu cầu và làm ra nó. Số tiền trong thẻ được sử dụng không giới hạn. Thẻ card màu đỏ tượng trưng cho quyền lực tuyệt đối, chưa có ba người sở hữu nó. Nhưng màu đen thể hiện quyền uy của một tập đoàn đa Quốc gia với hệ thống ngân hàng trên toàn thế giới. Tấm thẻ đen có thể sử dụng ở tất cả các dịch vụ thanh toán thuộc tập đoàn Manchester mà các tấm card kia chỉ được giới hạn trong phạm vi nhất định. Theo sự phát triển của Công nghệ - thông tin, hiện nay tất cả các lĩnh vực kinh doanh của Manchester đều sử dụng hệ thống thanh toán thông minh như bệnh viện, trường học, hàng không... Có thể nói, đây là tấm thẻ trong truyền thuyết chỉ nghe thấy danh tiếng chứ chưa nhìn thấy hình dáng.

- Tổng giám đốc Manchester???_ Mun.
- Chính xác! Chúng ta sẽ đi xác minh._ Jun chắc chắn
- Được chứ? Em biết trung tâm thương mại Ánh Dương với khách sạn Hải Thần là một chi nhánh thuộc tập đoàn Manchester đó! Anh xem này, đây là hình ảnh của tổng giám đốc._ Mun đưa cho Jun xem ảnh của Hải Phong.
- Hoàng Hải Phong.
- Là tổng giám đốc trẻ tuổi, thiên tài của giới kinh doanh trong vòng 100 năm qua. Liên tục xuất hiện trong các tạp chí kinh tế. Từ sáu năm trước, bất ngờ xuất hiện trên truyền hình. Từ đó vô cùng nổi tiếng...
- Chắc chắn daddy của chúng ta có liên quan đến tổng giám đốc của Manchester._ Jun.
- Muốn tìm hiểu chính xác về Hoàng Hải Phong, chúng ta sẽ đến trung tâm thông tin Quốc Tế của tập đoàn Manchester chi nhánh Pháp.

Ở mỗi quốc gia nơi Manchester đặt trụ sở đều có một tòa nhà nằm ở trung tâm của thế giới. Nơi đây lưu giữ, thu thập gửi và xử lý thông tin về tập đoàn chính. Đây là một trong những nét nổi bật của tập đoàn Đa Quốc Gia. Muốn tìm hiểu bất kỳ điều gì liên quan đến hệ thống sử dụng hay một nhân viên

của Manchester thì đây là nơi thích hợp nhất. Lén lút rời khỏi trung tâm thương mại, Jun và Mun đeo kính, đội mũ để che giấu khuôn mặt của mình, nhanh chóng lên chiếc taxi gần nhất để đến “ICOTMG” vì chúng biết phải trở về “Ngân Hà” trước 17h.

_ International Information Center Of The Manchester Group. _

Hai đứa bé bước vào tòa nhà trong sự ngạc nhiên của các nhân viên.

- Chào hai bé! Chị có thể giúp gì được cho hai em? _ Cô nhân viên dịu dàng hỏi.

- Chị xinh đẹp! Chị có thể cho em biết thông tin của tổng giám đốc tập đoàn Manchester được không vậy? _ Mun.

- Các em muốn biết trên nội dung nào?

- Dạ! Những thông tin như tính cách, sở thích,....

- Đợi chị chút nhé!

- Dạ

Mun và Jun cùng đợi cô nhân viên, chưa đầy 5" sau, cô ấy quay trở lại với một tập giấy tờ.

- Đây là tài liệu các em muốn biết! Vì hai bé rất dễ thương nên chị đã cho thêm một số thông tin rất thú vị.

- Cảm ơn chị xinh đẹp

- Chị ơi, chị có thể cho em biết tổng giám đốc đang ở đâu không ạ? _ Jun.

- Cậu bé, em muốn biết điều này làm gì vậy?

- Dạ! Chúng em đang làm một bài phỏng vấn nhỏ về người nổi tiếng với chủ đề “ Bé tập làm phóng viên”! _ Mun nhanh trí đáp.

- Nhưng...???

Nhìn thấy dáng vẻ cùng giọng nói do dự của cô nhân viên, Mun và Jun nháy mắt với nhau đồng thời bỏ đi mất kính và chiếc mũ lưỡi trai. Cô bé Mun mang đến sự thuần khiết, đáng yêu của một thiên thần nhí. Đôi mắt to tròn như chứa nước, sáng long lanh như vì sao. Chiếc mũi nhỏ cao xinh xắn với làn da trắng như tuyết, mềm mại như một cục bông vậy. Cậu bé Jun thừa hưởng sự lịch lãm và uy nghiêm của Hoàng Hải Phong. Không lạnh lùng như daddy của mình nhưng cũng khiến người khác phải yêu mến. Nhìn thấy hình dáng của hai thiên thần nhí, cô nhân viên cùng những vị khác khác có mặt ở đây tự động “ đầu hàng”.

- Chị nhận được thông tin, tổng giám đốc đang có mặt ở đây để tham dự Tuần lễ Thời Trang và đang nghỉ ngơi tại khách sạn Hải Thần.

- Cảm ơn chị xinh đẹp.

- Hi hi...Không có gì...Chị có thể biết tên hai em được chứ?

- Trương Ngân Hà.

- Trương Hải Thần.

-!!!

Hỏi xong những thông tin cần thiết, Mun và Jun nhanh chóng quay trở về trung tâm thương mại Ánh Dương.

- Anh hai, tiến hành kế hoạch chứ?

- Ok.

Kế hoạch tìm daddy của hai tiểu quỷ nhà họ Hoàng như thế nào? Tò mò thật đấy!

Bạn đang đọc truyện *Do You Remember Me*??? được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 50

Trong sáu năm qua, Hải Phong luôn chắc chắn rằng Hoàng Vy không chết, sức mạnh của tình yêu luôn kì diệu là vậy. Mặc dù A Kiên đã cho cậu xem đoạn video đó nhưng Hải Phong vẫn không tin, không ngừng tìm kiếm hình bóng ấy. Kết quả thu được luôn là con số 0 nhưng cậu sẽ không bao giờ bỏ cuộc. Mãi suy nghĩ mà cậu đã đặt chân đến trung tâm thương mại Ánh Dương lúc nào không hay. Từ khi cậu bước vào, lập tức đã thu hút được sự chú ý của mọi người. Do thời gian hiện tại là giờ tan làm nên Ánh Dương có rất nhiều khách hàng ghé thăm. Hơn nữa, sắp đến Tuần Lễ Thời Trang nên lượng khách du lịch cũng vô cùng nhiều. Hoàng Hải Phong không chỉ nổi tiếng với vẻ đẹp trai hoàn hảo của mình mà còn rất thu hút mọi người bởi tài năng thiết kế và điều hành tập đoàn Manchester. IQ thiên tài và gia thế hùng mạnh đã làm cho tên tuổi của cậu ngày một vươn xa trên toàn thế giới. Hải Phong thường xuyên xuất hiện trên truyền hình và tạp chí kinh tế nên chỉ cần có mặt ở đâu, mọi người sẽ lập tức nhận ra.

- Tổng giám đốc của Manchester kia...

- Anh ấy...anh ấy...đến rồi...

- Không ngờ mình còn được gặp anh ấy ngoài đời nữa.

Giám đốc Trung tâm thương mại nhanh chóng được thông báo là tổng giám đốc đang có mặt tại đây.

- Tổng...tổng...

Vội vàng bỏ hết mọi cuộc họp quan trọng và đích thân diện kiến. Nhưng khi đã đối mặt thì miệng lại lắp bắp không nói nên lời. Ông mới chỉ có một lần duy nhất được nhìn mặt cậu là trong buổi tiệc khai trương của khách sạn Hải Thần tại chi nhánh Paris. Thật không ngờ khi lại có dịp được gặp cậu lần nữa.

- Ông cứ làm việc của mình đi

- Ồ...dạ...

Sự lạnh lùng của Hải Phong làm giám đốc chẳng dám ho he tí nào! Ông lặng lẽ đi làm việc của mình. Lúc này, Mun và Jun cũng vừa trở về từ trung tâm thông tin quốc tế của tập đoàn Manchester. Nhưng khi vừa bước vào, chúng nó đã cảm thấy có gì đó rất lạ. Khách hàng đông hơn lúc trước và nhìn ai cũng thấy rất háo hức. Đang định đi tìm mami thì chúng tình cờ nghe được cuộc đối thoại của hai cô gái.

- Nhanh lên đi, không là bỏ lỡ cơ hội đó.

- Từ từ đã, để mình trang điểm chút nào.

- Hi hi! Cậu muốn làm Hoàng phu nhân hả?

- Cậu thì không muốn chắc? Bà chủ của tập đoàn Manchester là ao ước của tất cả các cô gái đó!

- Được rồi! Tớ với cậu ai mà làm được thì cũng tốt mà. Hi hi.

- Anh hai, anh nghe thấy rồi chứ?_ Mun.

- Anh có ý này!

-

“Reng...reng...reng”

- Thiếu gia, cậu đang ở đâu vậy?_ A Vũ cảm thấy vô cùng lo lắng khi trở về khách sạn mà không thấy Hải Phong đâu.

- Tôi có việc! Cậu cứ ở khách sạn làm việc của mình đi.

- Vâng.

Vừa nghe điện thoại xong thì bất ngờ, một “cục bông” mềm mại va vào cậu. Hải Phong cúi xuống nhìn xem rốt cuộc “sinh vật lạ” kia là gì. Chưa kịp lên tiếng thì một giọng nói khác vang lên.

- Mun, em không sao chứ?

- Anh hai, em đau quá!_ Mun với đôi mắt ngấn nước mắt khiến ai cũng cảm thấy đau lòng.

- Bé con, cháu không sao chứ?_ Hải Phong không phải là người vô cảm, đặc biệt khi cô bé này làm cậu cảm thấy có gì đó rất đặc biệt.

- Dạ! Cháu không sao ạ.

- Cháu thay mặt em gái xin lỗi chú._ Jun muốn chứng tỏ mình là một anh hùng vô cùng dũng cảm.

- Không sao đâu. Cháu có bị thương ở đâu không?

Chưa kịp hỏi han thì..

- Chú...bế...bế..._ Mun tỏ ra là một đứa trẻ năm tuổi vô cùng nghịch ngợm.

- Mun, không được làm phiền chú ấy.

- Hic hic....

- Ba mẹ của hai đứa đâu rồi?_ Hải Phong vừa hỏi và vì không muốn nhìn thấy trên khuôn mặt xinh đẹp kia có những giọt nước mắt, cậu cúi người và bế Mun lên.

- Woah! Thích quá! Chú thật cao, thật ấm áp..._ Mun thích thú khi lần đầu được một người đàn ông bế.

- Cháu tên Mun hả?_ Hải Phong hỏi.

- Vâng. Chú đẹp trai, chú tên gì? Hay chú làm daddy của Mun nhé!

- Mun..._ Jun “tức giận” khi nghe Mun nói vậy.

- Cháu không có ba sao?_ Hải Phong.

- Dạ! Cháu với anh hai chỉ có mẹ thôi.

Nghe Mun nói vậy, trong lòng Hải Phong hiện lên sự tiếc nuối. Hai đứa bé đáng yêu này lại không có ba sao.

Hải Phong quay lại nói với Mun.

- Công chúa Mun, chú gọi cháu như thế được không? Chú đưa cháu đi mua quần áo mới rồi đi ăn luôn nhé.

- Dạ..dạ...

- Mun! Chúng ta còn phải về với mẹ nữa....

- Anh hai, chú đẹp trai sẽ đưa chúng ta đi ăn đó. Anh không thích hả?

Không để Jun kịp nói gì thì Hải Phong đã bế cả cậu lên. Hành động này chính cậu còn cảm thấy ngạc nhiên. Không hiểu xuất phát từ đâu mà khiến cậu thể hiện như vậy trước mặt hai đứa trẻ mới gặp mặt lần đầu tiên. Về phía Jun, cậu bé lại tỏ ra vô cùng “lạ” khi được tiếp xúc gần hơn với Hải Phong.

Khu quần áo.

Vừa bước vào cửa hàng, ba người lập tức trở thành trung tâm của mọi ánh mắt. Không chỉ sở hữu vẻ ngoài đáng mơ ước mà gia thế, tài năng của Hải Phong thì không phải ai cũng có được. Còn hai đứa bé bên cạnh cậu đúng là thiên sứ nhỏ khiến ai cũng yêu mến.

- Tổng....

Quản lý cửa hàng đang định chào hỏi tổng giám đốc thì bị ánh mắt của cậu chặn lại làm ông ta không nói thêm gì nữa.

- Công chúa, cháu thích bộ nào thì lấy nhé.

- Dạ!

Mun tung tăng đi chọn quần áo, nhìn những tác phẩm của nhà thiết kế Lee Kwang Soo mà nó vô cùng thích thú...Hải Phong thấy Jun chỉ ngồi một chỗ mà cảm thấy hơi lạ.

- Jun, Cháu không chọn quần áo sao?

- Cháu không thích.

- Vậy cháu thích gì?_ Hải Phong.

- Siêu xe.

- @_@.

- Chú ơi, cháu chọn xong rồi!_ Mun thay một bộ váy công chúa, càng làm nó trở nên vô cùng đáng yêu.

- Mun thật xinh đẹp.

- Hi hi! Chúng ta đi ăn thôi._ Mun.

_ Khu ăn uống._

- Hai cháu muốn ăn gì?

- Mami dặn không được nhiều đồ dầu mỡ, như vậy sẽ béo lắm.

- =.=

- Cho cháu kem dâu.

- Kem socola hạnh nhân._ Jun và Hải Phong cùng đồng thanh.

- Xí! Lúc nào anh cũng ăn loại này! Không thấy chán hả? Mun.

- Liên quan gì đến em.

- Chú đẹp trai! Chú cũng thích ăn kem giống anh hai à.

- Ủ! Đây là sở thích của chú._ Hải Phong.

- Chú có thích ăn cà rốt không?_ Mun hỏi tiếp.

- Sao cháu lại hỏi vậy?

- Tại anh hai cũng không ăn cà rốt.

- Thật sao?_ Hải Phong quay sang hỏi Jun và nhận được sự gật đầu của cậu bé.

- Xin chào ba bố con! Nhân dịp kỉ niệm một năm ngày mở cửa hàng, chúng tôi muốn chụp lại những khoảnh khắc đẹp nhất của mỗi gia đình để lưu giữ kỉ niệm. Không phiền nếu chúng tôi xin một tấm ảnh của mọi người được chứ?_ Cô nhân viên của cửa hàng vui vẻ nói.

- Dạ! Ba, ba ngồi đây đi._ Mun nhanh trí sắp xếp chỗ ngồi, Hải Phong ngồi giữa, hai đứa bé ở hai bên. không để ý đến lời nói của mình, vô thức gọi Hải Phong là ba.

- Ba???

- Chú, cô ấy còn ở đây._ Mun nói nhỏ với Hải Phong.

-

“Tách”

Cầm trên tay bức ảnh, Hải Phong cũng cảm thấy ngạc nhiên khi trong bức ảnh đó, cậu mỉm cười. Nụ cười mà trong suốt sáu năm qua đã theo ai đó ra đi.

- Chú đẹp trai, chú cất trong ví nhé! Nó sẽ mang lại may mắn cho chú.

- Được! Cảm ơn công chúa nhỏ.

- Mun, chúng ta phải về rồi!_ Jun vẫn tỏ ra lạnh lùng trước mặt ai kia.

- Chú ơi, chú tên gì vậy?

- Hoàng Hải Phong.

- Chú! Tạm biệt chú nhé!

- ...

Sau khi đã đi xa, Mun và Jun lại trở về đúng với tính cách của mình.

- Nhóc con em thấy anh diễn đạt không?

- Chuẩn đến từng mm.

- Anh thấy chú ấy thế nào?
- Chính xác thì anh chắc chắn đó là ba mình. Từ tính cách đến sở thích đều rất giống chúng ta. _ Jun.
- May mắn là đã cải trang, nếu không ba sẽ nhận ra. _ Mun.
- Anh tìm hiểu được ba đang ở phòng nào chưa?
- Phòng tổng thống duy nhất!

Bạn đang đọc truyện *Do You Remember Me???* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51

Tuần lễ thời trang "fashion week" là một sự kiện của ngành công nghiệp thời trang. Nó diễn ra lần lượt tại các thủ đô nổi tiếng: New York, Luân Đôn, Milano và cuối cùng kết thúc tại Paris. Manchester chính là tập đoàn tài trợ chính cho sự kiện đặc biệt này. Chi nhánh AJ của Manchester cũng đóng góp rất nhiều những bộ sưu tập độc đáo và phong cách. Năm nay, tuần lễ thời trang được tổ chức tại khách sạn Hải Thần. Một trong những địa điểm thích hợp nhất. Trước cửa khách sạn, những vị khách quý nhận được thiệp mời đã đến. Bên trong, sân chữ T đã được chuẩn bị và sẵn sàng cho buổi tối hôm nay. Mọi công tác chuẩn bị đã xong và tất cả đều vô cùng hoàn hảo.

_ Phòng 1506 _

- Mami, hình như chị Nana bị làm sao đấy? _ Cô bé Mun cảm thấy có điều gì đó không ổn.
- Nana, em bị sao thế?
- Chị...Em..em... đau bụng..quá! _ Cô bé Mun ôm bụng đau đớn.
- Chị đưa em đến bệnh viện
- Nhưng còn...? _ Là một công chúa, cô bé phải lo lắng cho hình ảnh của Quốc Gia.
- Sức khỏe của em quan trọng hơn _ Hoàng Vy.
- Chị và mami yên tâm, chúng con sẽ làm tự hào Hoàng Gia Anh _ Jun
- Chính xác. Ngân Hà và Hải Thần sẽ không làm mọi người thất vọng đâu.

Nhận được câu trả lời của Mun và Jun, Hoàng Vy vội đưa Nana đến bệnh viện một cách nhanh nhất.

- Mun, chúng ta đi thay đồ thôi!
- Hehe, đồ Daddy mua rất đẹp đó nha, qua đôi mắt của Trương Ngân Hà này thì không còn gì để nói hết.
- Mun, nhìn anh thế nào?
- Perfect!
-

Tuần lễ thời trang hội tụ đầy đủ mọi sự tinh hoa của các nhà thiết kế thời trang hiện nay thông qua các bộ sưu tập sắp được trình diễn. Đã có rất nhiều nhà thành công và trở nên nổi tiếng sau khi bộ sưu tập của họ tham gia Tuần lễ thời trang. Mở đầu là bộ sưu tập của Alexander Mc Queen, sự phóng khoáng, mạnh mẽ của các roker với những chi tiết bảo nhún, tua rua hay layering luôn là nguồn cảm hứng bất tận trong thế giới thời trang. White on white luôn là xu hướng thiết kế tạo ra sự thanh lịch và sang trọng cho người mặc. NTK Lee Kwang Soo đã đưa mọi người đến gần với thiên nhiên như bãi biển Hawaii khi sử dụng các họa tiết cây cỏ, cây dừa hay thậm chí là hoa anh túc. Cùng với sự lên ngôi của xu hướng tối giản, những chiếc đầm mỏng manh được cho là "trang phục phòng ngủ" ngày càng được ưa chuộng. Từ Hawaii đến Nhật Bản, ngắm nhìn những người mẫu sải bước trong những thiết kế mô phỏng ảnh chiếc áo kimono cổ truyền và mang ba màu sắc chủ đạo: đen, đỏ và hồng phấn. Dấu ấn của đất nước mặt trời mọc còn được thể hiện qua chi tiết thắt lưng to bản, hoa văn hoa anh đào và hoa lan trắng...

_ Phòng cấp cứu, bệnh viện Royal World, Pháp _

- Bác sĩ...bác sĩ..

- Thiếu...thiếu phu nhân...

"Trời! Mình vừa gặp ai vậy?"

Hoàng Vy được Nana đến bệnh viện thì gặp người quen. Đó không ai khác chính là bác sĩ Đàm Minh Tuấn. Tuy đã bác sĩ riêng của Hải Phong nhưng cậu luôn phải luôn nghiên cứu một số loại thuốc nên việc A Tuấn có mặt ở đây là chuyện thường tình. Nhưng vào lúc này, Hoàng Vy không còn tâm trạng để chú ý đến những điều khác.

- A Tuấn, mau cứu Nana

- Dạ!

Mặc dù rất nhiều điều muốn hỏi những cứu người là quan trọng nhất. A Tuấn cùng y tá khác nhanh chóng vào phòng bệnh. Hoàng Vy rất lo lắng cho sức khỏe của Nana. Trước khi đi, nó đã nhận được sự ủy thác của Quốc Vương và Nữ Hoàng là chăm sóc sức khỏe cho công chúa. Vậy mà...? Thời gian dần trôi qua, Hoàng Vy đã không còn giữ được bình tĩnh nữa thì đúng lúc đó đèn trong phòng cấp cứu tắt, A Tuấn cùng y tá đẩy giường bệnh nhân ra ngoài.

- A Tuấn! Nana không sao chứ?

- Thiếu phu nhân, bệnh nhân bị viêm ruột thừa cấp tính. Tôi đã tiến hành phẫu thuật, cô bé chỉ cần nghỉ ngơi là không sao. Giờ có thể đưa vào phòng hồi sức.

- Cảm ơn cậu!

Bạn đang đọc truyện *Do You Remember Me???* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 52

P/s: Ủng hộ We Young của Chanyeol và Sehun, cùng hóng EXO comeback nhé!

Khách sạn Hải Thần

Khi sàn diễn thời trang đang trở nên nóng hơn bao giờ hết thì ở trước cửa ra vào, bóng dáng nhỏ bé của Mun và Jun khiến mọi người không thể rời mắt.

“- Anh hai, xác định mục tiêu. Tầng ghé đầu tiên dành cho khách VIP, hàng thứ 5.

- Ok”

Mun và Jun nhanh chóng tiến lại gần mục tiêu đã định.

- Lại gặp chú rồi!

Mun tỏ ra tình cờ khi được gặp lại Hải Phong ở một nơi hoàn toàn khác. Còn về ai kia cũng cảm thấy vui vẻ đến lạ thường.

- Hai cháu cũng đến đây sao? _Hải Phong dịu dàng hỏi.

- Dạ! Chúng cháu được mời đến ạ! _Mun.

- Hai cháu đến đây cùng mẹ à? Mẹ của Mun đâu? _Hải Phong.

- Mami phải đến bệnh viện vì chị của Mun bị ốm! _Mun.

- Vậy chị của bé Mun không sao chứ?

- Dạ! Mami vừa gọi đến nói không sao rồi ạ!

- Thiếu gia, đây là ai vậy? _A Vũ ở bên cạnh ngạc nhiên khi nhìn thấy Hải Phong vui vẻ trò chuyện với hai đứa trẻ lạ mặt.

- Cháu là Mun, bạn chú đẹp trai này! _Mun tươi cười làm A Vũ cũng phải bất động trong giây lát vì sự đáng yêu này.

- Jun, _Cậu bé Jun có tính cách hoàn toàn trái ngược với em gái của mình. Nhưng cử chỉ và lời nói của cậu bé khiến A Vũ cảm thấy rất quen thuộc.

Sau khi trò chuyện được một lúc, cả Hải Phong và A Vũ cảm thấy vô cùng thích thú với hai đứa trẻ đáng yêu này. Nhân lúc hai người kia không chú ý, Jun liền nháy mắt với Mun để ra ám hiệu gì đó.

- Chú, Mun buồn ngủ quá!

- Vậy chú đưa cháu về phòng nghỉ ngơi!

- Nhưng mami đã cầm chìa khóa rồi ạ!_Jun nói vậy nhưng thật ra chiếc chìa khóa phòng cậu lại đang do chính cậu nắm giữ.

- Nếu không ngại, các cháu lên phòng chú nghỉ ngơi, được không?_Hải Phong.

- Dạ! Được ạ!_Cả hai đồng thanh đáp.

“Kế hoạch hoàn thành”

Vì A Vũ là giám đốc điều hành của Manchester nên cậu phải ở lại đến khi chương trình kết thúc. Mặt khác, cậu cũng yên tâm khi Hải Phong trở về phòng của mình. Jun và Mun nhanh chóng cùng Hải Phong đến phòng cậu. Dù biết phòng của mami đã là một phòng cao cấp của khách sạn nhưng khi được tận mắt đến phòng của Hải Phong thì hai đứa không khỏi ngạc nhiên và vô cùng thích thú.

- Chú, chú rất giàu đúng không?_Jun

- Cũng bình thường thôi nhóc!

Khi vừa vào đến phòng, nội thất cùng cách bố trí của nó khiến ai cũng phải ngỡ ngàng. Tuy nhiên, hành động của Mun, Jun khiến Hải Phong tò mò. Hai bé cùng nhau đi một lượt khám phá mọi ngóc ngách của căn phòng tổng thống.

- Chú. Chú không có bạn gái sao?

- Sao cháu lại hỏi vậy?_Hải Phong.

- Cháu đã kiểm tra phòng tắm, không có đồ dùng dành cho phụ nữ như bàn chải đánh răng, sữa tắm, nước hoa.

- Phòng ngủ không có mùi lạ! Chỉ có mùi hương của hoa oải hương dịu nhẹ mà cháu thấy chú cũng có.

- Hai cháu là thám tử à?

- Chính xác, thám tử lừng danh Shinichi và Heiji.

- Hi hi...Hai cháu đoán sai rồi!

-@_@

- Vậy là chú có rồi sao?_Mun buồn hơn hẳn khi nghe Hải Phong nói vậy.

- Đúng vậy! Bạn gái chú là người xinh đẹp nhất thế giới này!

- Cô ấy thật hạnh phúc!_Giọng của Jun cũng khác hẳn.

- Nhưng cô ấy đã mất tích từ sáu năm trước!

- Chú! Bạn gái chú tên gì vậy ạ?

Ánh mắt sáng long lanh của Mun khi nghe thấy câu trả lời tiếp theo của Hải Phong.

- Là...?

Cùng lúc đó, tiếng chuông điện thoại vang lên...

“- Có chuyện gì?”

- Tổng giám đốc, xin lỗi vì đã gọi điện cho người vào lúc này. Nhưng hiện tại Manchester xảy ra một chút vấn đề cần người về giải quyết._Thư ký An”

- Tôi sẽ về ngay lập tức.”

Sau khi nghe xong điện thoại, Hải Phong không quên lo lắng cho Jun và Mun.

- Hai cháu cứ ở lại đây cho đến khi mẹ về nhé! Chú có việc phải về nước ngay rồi.

- Chú...

- Khi nào đến Hoa Kỳ thì tìm chú, chú sẽ dẫn các cháu đi chơi nhé!

Vừa nói, Hải Phong vừa đưa tấm danh thiếp của mình cho cậu bé Jun.

- Tạm biệt chú!

Về phía A Tuấn, sau khi đã khám xong sức khỏe cho Nana, cậu mới có thời gian trò chuyện với Hoàng Vy.

- Chị dâu... Chuyện này là sao?

- A Tuấn, đừng nói với Hải Phong là thấy tôi ở đây.

Hoàng Vy biết A Tuấn là người thân cận của Hải Phong nên phải chặn thông tin từ người đầu tiên biết được sự tồn tại của cô.

- Điều này...

Chuông điện thoại lại reo đúng thời khắc...

- Thiếu gia.

- ...

- Dạ... Về gấp sao?

- Vâng! Tôi biết rồi!

Hoàng Vy ở bên cạnh phần nào đã hiểu được tình hình. Sau khi cúp máy, A Tuấn vội chào tạm biệt Hoàng Vy và tất nhiên, cậu nhận được “sự uy hiếp” của ai đó nên sẽ tạm thời giữ bí mật về chuyện này. A Tuấn cho nó biết thông tin Hải Phong cũng đến Pháp để tham dự tuần lễ thời trang nhưng phải về gấp vì tập đoàn Manchester có chuyện rắc rối xảy ra. Nó cảm thấy thật may mắn khi không phải đối mặt với Hải Phong dù ở rất gần cậu.

Tập đoàn Manchester, tầng 98, Hoa Kỳ

- Tổng giám đốc, thiết kế mới của chúng ta đã bị rò rỉ thông tin ra bên ngoài. Tạm thời, hệ thống thông tin và truyền thông đã chặn cổng thông tin ra trên toàn thế giới nhưng ở trong nước, nó sẽ gây ra ảnh hưởng rất lớn đối với doanh số cũng như thương hiệu của tập đoàn. _Giám đốc sản xuất báo cáo.

- Nội gián...?

- Điều này...?

- Những người tham gia vào quá trình thiết kế và sản xuất đều có mặt ở đây? _Hải Phong quét qua một lượt những nhân viên xuất sắc này.

- Đúng vậy!

- Ông chắc chứ? _Hải Phong.

- Giám đốc sản xuất, phó giám đốc sản xuất đâu rồi? _Thư ký An.

- Dạ! Phó giám đốc xin nói hôm nay không được khỏe nên đã xin nghỉ ốm rồi.

- Nghỉ ốm? Vậy tại sao cái này lại nằm trên bàn làm việc của tôi. _Trên tay thư ký An là lá đơn xin nghỉ việc.

Để tránh xảy ra trường hợp như ở tập đoàn MU, trong quá trình sản xuất và thiết kế đá quý, thư ký không được phép tham gia. Tổ sản xuất cũng chỉ có hơn 10 người đều được tuyển dụng chọn lựa rất nghiêm ngặt và cẩn thận. Vì là tập đoàn chính nên rất ít khi Manchester ra sản phẩm. Nhưng nếu nó cho ra sản phẩm mới thì sẽ tạo nên một làn sóng vô cùng lớn đối với giới thiết kế cũng như Thế giới.

- Ông biết giải quyết sự việc này như thế nào rồi chứ? _Hải Phong lạnh lùng.

- Vâng!

- Nhưng Tổng giám đốc, vấn đề cấp thiết bây giờ là làm thế nào để khôi phục lại thương hiệu của chúng ta. _Thư ký An.

- Mọi người có ý kiến gì không?

- Tôi đề nghị nên mời một NTK có sức ảnh hưởng lớn đối với thiết kế Đá quý. _Nhân viên thiết kế.

- Đúng vậy! Chúng tôi đều là NTK nên biết ai là người có tài năng và giá trị thương hiệu lớn.

- Là ai?

- NTK C.Jin.

- Cô ấy là một NTK rất tài năng. Tuy nhiên đã có rất nhiều các công ty, tập đoàn lớn mời cô ấy về làm việc nhưng đều bị từ chối. Mặc dù đã ở trong ngành thiết kế hơn 10 năm nhưng mọi giao dịch đều qua trợ lý. Khi được nhận giải thưởng cũng có người nhận thay, nếu có giải yêu cầu chính chủ nhận giải thưởng thì cô ấy sẽ từ chối. Trong giới truyền thông, NTK C.Jin là một sự bí ẩn rất lớn.

- Thần bí vậy sao?

- Tổng giám đốc, chúng tôi đều học hỏi được rất nhiều cái hay, cái mới qua những sản phẩm của cô ấy. Thật vinh dự khi được làm đồng nghiệp với NTK tài năng trong 1000 người có một này.

- Liên lạc với trợ lý của cô ấy! Tôi sẽ đích thân gặp mặt.

Lời nói của Hải Phong làm mọi người trong phòng họp bất động. Tổng giám đốc tự mình ra mặt? Đến họp đồng mấy trăm tỉ mà thư ký An còn đi thay nữa là.. Chỉ vì mời một NTK mà cần ngài ấy đích thân ra mặt sao? Chuyện lạ ngàn năm...???

- Tan họp

“Vy Vy...Em còn sống phải không? Anh tin chắc em sẽ trở về.” _Hải Phong ngắm nhìn chiếc nhẫn mà sáu năm trước cậu đã thiết kế và hoàn thành nó. Trong suốt thời gian đã qua, nó luôn luôn ở bên cạnh cậu, chưa từng tách rời dù chỉ là trong giây phút.

Bạn đang đọc truyện *Do You Remember Me???* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 53

P/s: WE ARE ONE EXO. COMING SOON EXO. COMEBACK

Sau khi Hoàng Vy và mọi người cùng trở về Anh thì nó nhận được thông báo của trợ lý.

- Chị C.Jin

- Ủ! Có chuyện gì thế em?

- Tập đoàn Manchester muốn hợp tác với chị trong bộ sưu tập sắp tới của họ. Chị có muốn nhận lời không?

- Tập đoàn Manchester??? _Hoàng Vy ngạc nhiên khi nghe thấy cái tên quen thuộc.

- Đúng vậy! Là tập đoàn chính ở Hoa Kỳ.

- Em từ chối đi!

- Nhưng... Họ nói rằng... cuộc gặp mặt này sẽ do đích thân chính Tổng giám đốc chủ trì...

- Tổng giám đốc??? Để chị suy nghĩ, có gì sẽ trả lời sau!

Mun và Jun ở bên cạnh đã nghe được cuộc hội thoại của hai người. Nụ cười “ác quỷ” hiện rõ trên khuôn mặt của hai bé.

“- Anh hai! Anh biết chúng ta phải làm gì rồi chứ?

- Tất nhiên rồi!”

Mun nhẹ nhàng đến bên cạnh Hoàng Vy và đôi mắt long lanh của mình nhìn vào nó:

- Mami, mami cho con với anh Mỹ sang chơi nhé!

- Tại sao hai con lại muốn đến đó? _Hoàng Vy cảm thấy lạ khi nghe thấy Mun muốn đến nơi ấy.

- Mami biết đó! Chúng con đã được đi rất nhiều nơi và khám phá rất nhiều điều lý thú nhưng lại chưa bao giờ được đến nơi được coi là trung tâm kinh

tế đứng đầu thế giới. Vậy nên con rất muốn đến đó.

- Không được! Đạo này mami rất bận! Có thời gian chúng ta sẽ đi được không nào?

- Không! Con muốn đi bây giờ cơ. Con...con...ghét...ghét..mami..

Mun nói rồi chạy về phòng của mình với đôi mắt ngập nước.

- Mun...mun...

“Haizz. Không biết giống ai mà cứng đầu quá!”

Kể từ khi “gây chiến” với Hoàng Vy, Mun đã tự nhốt mình trong phòng và cô bé thực hiện chiến thuật “tuyệt thực”. Mặt khác, Jun lại có chuyện khác phải làm. Cậu đã lén lấy mẫu tóc của Hải Phong khi ở Paris và mang về Anh, đến bệnh viện Hoàng Gia để xét nghiệm ADN. Kết quả đúng như cậu dự đoán, tỷ lệ trùng khớp quan hệ giữa Mun, Jun và Hải Phong là 99%. Không còn nghi ngờ gì nữa Hoàng Hải Phong chính là cha ruột cậu.

- Mun...Mun...Mami đồng ý cho con đi chơi. Con mau ra đây đi?

Hoàng Vy cùng phải đầu hàng trước sự ngang bướng của Mun. Vừa mới dứt lời, cánh cửa được mở ra và Mun chạy tới ôm lấy nó.

- Mami! Con biết mami yêu con nhất mà!

- Hi hi! Vậy hôm trước ai nói ghét mami vậy?

- Không có! Không có! Mun yêu mami nhất...nhất!

- Được rồi! Mau xuống ăn cơm đi! Con đã nhịn đói hai ngày rồi đó!

- Dạ!

Đến bữa ăn, Mun ra dấu hiệu thành công cho Jun. Thật ra trong hai ngày qua, anh trai nó đã luôn lén lút mang thức ăn đến. Nếu không làm sao nó có thể vui vẻ như thế này được. Vì muốn nhanh chóng thực hiện kế hoạch mà ngay ngày hôm sau, Mun và Jun đã có mặt tại sân bay Royal World.

- Hai con qua bên đó trước! Mami thu xếp công việc xong sẽ sang ngay. Bên đó mami đã sắp xếp người chăm sóc cho các con rồi!

- Dạ! Chị Nana, tạm biệt chị nhé!

- Hai đứa đi nhanh rồi về chơi với chị nhé! _Nana.

- Anh Chanyeol, chị Yoona, chúc hai người hạnh phúc.

- Hi! Hai đứa nhóc này đi là đất nước này được “yên bình” rồi!

- Xi! Bọn em đi có một tháng thôi! Anh cứ chờ đó, em về rồi sẽ biết tay em _Mun.

- Được rồi! Lên máy bay đi.

- Dạ!Tạm biệt mọi người.

Washington, D.C, Hoa Kỳ

Hai thiên thần nhí xuất hiện ở sân bay RW làm ai cũng chú ý. Điều ngạc nhiên là về thời trang sân bay của Jun và Mun: năng động, trẻ trung, rất có cá tính. Quan sát xung quanh, chúng nó thấy một cô gái trẻ đang cầm chiếc bảng có tên Mun, Jun.

- Chị Jin Hee

- Mun, Jun, chị ở đây!

- Chúng ta về khách sạn nghỉ ngơi thôi!

- Dạ!

Khách sạn Hải Thần

- Jun à, chị rất ngưỡng mộ em đó nha! _Jin Hee

- Là sao chị?

- Em thấy đó! Khách sạn chúng ta đang ở chính là tên em còn gì. Nổi tiếng ghê cơ.
- Xì! Lại chuyện này._Mun
- @_@
- Mà chị Jin Hee, con nghe mani bảo tập đoàn Manchester muốn mời mani về làm việc ở đó à _Jun.
- Chính xác. Đó là lí do chị phải bỏ hội thảo để ở lại đây đó! Nưng mà mẹ em còn chưa đồng ý!
- Chị đã thông báo điều này với Tập đoàn kia chưa?
- Chị đã thông báo lại rồi nhưng họ vẫn muốn gặp mặt chúng ta.
- Vậy khi nào chị sẽ đi.
- Ngày mai, ngay tại nhà hàng của khách sạn này! _Jin Hee
- Ok chị.
- Giờ chúng ta nghỉ ngơi thôi.

Đúng 10h trưa ngày hôm sau, tại cửa ra vào của khách sạn, Hải Phong xuất hiện liền thu hút mọi sự chú ý. Giám đốc của khách sạn vội vàng chạy đến.

- Tổng giám đốc
- Ừm
- Mời mọi người đến tầng 2.

Jin Hee đã chờ sẵn Hoàng Hải Phong ở phòng ăn của tầng hai. Dù đã nghe thấy danh tiếng của Tổng giám đốc của tập đoàn Manchester nhưng khi được gặp mặt Tổng giám đốc, Jin Hee cảm thấy vô cùng áp lực.

- Xin chào ngài! Tôi là Jin Hee, trợ lý của NTK C.Jin.

Hải Phong gật đầu thay cho lời đáp lễ.

- Chào cô Jin Hee, mong cô hãy nói lại với NTK C.Jin về chuyện hợp tác giữa chúng ta._Thư ký An.
- Điều này...?
- Đây là bản hợp đồng mới nhất do chính đích thân tôi soạn thảo. Mong cô hãy xem xét và gửi lời đến NTK C.Jin.

“Cốc..cốc...cốc”

Giữa lúc thời khắc đang đến giây phút căng thẳng thì tiếng gõ cửa vang lên, hai bé vô cùng dễ thương bước vào.

- Mun, Jun???

Hai người cùng đồng thanh, không ai khác chính là Hoàng Hải Phong và Jin Hee.

- Tổng giám đốc, anh...anh biết hai đứa bé này sao? _Jin Hee.
- Chú đẹp trai!

Mun nhanh chóng chạy đến bên Hải Phong và ôm lấy cậu.

- Công chúa Mun, cháu cũng ở đây sao?
- Hi! Cháu cùng anh Jun sang đây đi du lịch ạ!
- Đợi đã...Đợi đã nào... _Trợ lý Jin Hee có vẻ như chưa hiểu chuyện gì đang xảy ra trước mắt.
- Jun, Mun...Hai đứa quen Tổng giám đốc của Manchester sao?
- Dạ! Đó là chú đẹp trai của Mun đó!
- Chính xác! _Jun

- @@_@

- Chú đẹp trai! Chú muốn mời mami về làm NTK cho tập đoàn của chú hả? _Mun tươi cười.

- NTK C.Jin là...? _Trợ lý An.

- Mami của chúng cháu.

- Đúng vậy! Tập đoàn của chú có chút việc rắc rối xảy ra nên chú muốn mời mẹ cháu về làm việc _Hải Phong.

- Chú...Chú có mang theo hợp đồng không ạ? _Mun.

- Chú có.

Mọi người trong phòng còn chưa biết diễn biến tiếp theo sẽ xảy ra như thế nào thì thấy Jun, Mun chăm chú xem hợp đồng như hiểu được nội dung của nó. Nhưng chỉ 5s sau, tất cả bất động trước hành động của Jun. Cậu bé lấy trong túi áo một vật gì đó và đóng lên đúng chỗ.

- Jun..Em..em là gì thế? _Jin Hee ngạc nhiên trước những gì Jun đã làm.

- Tìm cho mẹ một công việc ổn định!

- Nhưng...nhưng mà....

- Chú! Như vậy là hợp đồng đã có hiệu lực phải không? _Mun.

- Đúng ba ngày sau, mami sẽ đến làm việc. _Jun

Hải Phong ngạc nhiên khi chứng kiến Mun và Jun “làm việc”.

- Cảm ơn hai bé!

Giữ đúng lời hứa của mình, Hải Phong đã giành thời gian đi chơi với tụi nhóc.

- Chú...chú kia là White House đúng không ạ?

- Mun giỏi quá!

- Woa! Nó thật hùng vĩ. Cháu đã được nghe đến danh tiếng của nó nhưng nay mới được nhìn thấy. Thật đúng là một kiệt tác. _Jun trả lời.

- Các cháu có muốn tham gia “Nhà Trắng” không? Không biết chừng chúng ta may mắn được gặp Tổng thống Mỹ đó. _Hải Phong.

- Thật không ạ? Vậy chúng ta đến đó luôn nhé chú!

- Bây giờ thì không được! Chúng ta phải có lịch hẹn trước mới được đến đó.

- Vậy nếu gặp chú chắc cũng phải có hẹn trước. Vì chú cũng là người nổi tiếng mà.

- Hai nhóc thông minh quá nhỉ? Vậy trước khi chúng ta đến đó, bây giờ chúng ta đến thăm quan Quảng trường thời đại.

- Dạ!

Cùng lúc đó, tại sân bay Royal World, USA

Giữa dòng người tấp nập ở sân bay, Hoàng Vy bước ra trong sự chú ý, ngưỡng mộ của mọi người xung quanh. Một phần vì nó quá xinh đẹp và phong cách thời trang khiến ai cũng không thể rời mắt.

“Reng...reng...reng...”

“- Chị C.Jin, em...em có việc muốn thông báo với chị.

- Có chuyện gì thế? Đợi chị về rồi hãy nói.

- Chị đến Hoa Kỳ rồi sao?

- Ừm. Chị vừa mới xuống máy bay.

- Vậy em sẽ đến đó chị.

- Không cần đâu. Em nhắn tin cho chị địa chỉ, chị sẽ đi taxi đến.

- Dạ vâng

- Mun và Jun có đó không?

- Dạ...Cái này...

- Sao thế?

- Hai đứa đi chơi rồi à?

- Em không đi cùng chúng sao?

- Em...

- Đợi chị 15' nữa..

Tút...tút...tút''

Bạn đang đọc truyện *Do You Remember Me???* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 54

Trong khi đó, Hải Phong cùng hai đứa nhóc đang tham quan tại Quảng trường Thời đại.

- Chú ơi, tòa nhà kia có phải là nơi chú làm việc không? _Mun.

- Ủ! Đúng rồi.

- Woa! Tòa nhà cao thật đấy! Ở anh cháu còn chưa thấy tòa nhà nào cao như vậy!

- Anh hai, anh luôn muốn được làm việc ở nơi hiện đại nhất thế giới phải không?

- Nhiều chuyện quá! _Jun.

- Vậy sau này cháu phải học thật giỏi để đến Manchester làm việc nhé!

- Thật sao? _Mất Jun bừng sáng khi nghe Hải Phong nói vậy.

- Anh ấy giỏi lắm đó chú. Hôm trước anh hai còn hack vào tài khoản của Ngân hàng thế...um.um...

- Không có gì đâu chú!

Hải Phong ngày càng thấy thú vị với hai đứa bé này rồi. Không biết chúng còn bao nhiêu điều kì bí đang chờ cậu khám phá.

- Chú ơi! Chú có điện thoại kìa.

Mãi suy nghĩ đến nỗi điện thoại của cậu reo lúc nào không hay.

- Tổng giám đốc, người sắp có cuộc họp quan trọng.

- Ủ! Tôi biết rồi!

- Chú bận rồi phải không ạ? _Jun.

- Chú phải về công ty, có thời gian thì hãy đến tòa nhà kia tìm chú nhé!

- Dạ.

Sau khi Hải Phong đưa Mun và Jun về cửa khách sạn, chưa đầy hai phút sau khi cậu vừa đi thì một chiếc taxi đỗ xuống trước cửa, người bước ra không

ai khác là Hoàng Vy.

- Mami...

- Mun, Jun...Sao hai con lại ở đây?

- Hi hi...Chúng con vừa đi dạo chút thôi mami._Jun.

- Vậy chị Jin Hee đâu? sao không đi cùng hai đứa?

- Chị ấy bận rộn mà mami._Mun.

- Chúng ta lên phòng rồi nói.

Vừa mở cửa phòng, Jin Hee đã ôm chặt lấy nó.

- Chị C.Jin, nhớ chị quá đi.

- Đã 25 tuổi rồi mà cứ như con nít thế?

- Hi hi

Jin Hee là con lai giữa Việt Nam và Hàn Quốc. Khi học ở Cambrige, cô là người khép kín. Sau khi quen biết với C.Jin, Jin Hee trở nên cởi mở, hòa đồng hơn với mọi người và đặc biệt là học được rất nhiều điều lý thú từ chị. Một thời gian sau đó, Jin Hee phát hiện ra Hoàng Vy có tài năng thiên bẩm về thiết kế đá quý. Chính vì thế, Jin Hee đã âm thầm giúp đỡ. Khi biết chị C.Jin cũng là người Việt Nam, Jin Hee lại càng thích Hoàng Vy hơn và cô đã trở thành trợ lý thân cận giúp C.Jin nổi tiếng như ngày hôm nay. Đặc biệt, trong tên của hai người đều có chữ Jin nên đã thân lại càng thân hơn. Mới đó mà đã hơn 10 năm trôi qua, C.Jin đều trở thành một NTK nổi tiếng, còn Jin Hee tự thành lập một công ty nhỏ. Để có được thành công như ngày hôm nay, hai người đã cùng nhau trải qua rất nhiều khó khăn, gian khổ nhưng với sự quyết tâm, ý chí kiên định và sự tự tin. Thành công cuối cùng cũng đã đến với họ.

- Không có người ngoài, em có thể gọi chị là Hoàng Vy.

- Dạ!

- Chị, em có chuyện này..cần...nói...nói với chị đây?

Jin Hee ngập ngừng làm Hoàng Vy cảm thấy có điều gì đó không ổn.

- Có phải chuyện vừa nãy em định nói trong điện thoại?

- Đúng vậy.

- Chuyện gì thế?

- Thật ra...chị...chị đã trở thành NTK của tập đoàn Manchester rồi._Jin Hee nói và quan sát sắc mặt của nó.

- Em nói gì?

- Thật ra...là...là...do...do...?

- Mami à, không trách chị Jin Hee là do chúng con đó._Mun.

- Đúng vậy. Con với Mun làm chuyện này._Jun.

- Chuyện này là sao?_Hoàng Vy cần một lời giải thích.

- Mun đã lấy được con dấu của mami, còn Jun thì đóng dấu lên hợp đồng.

- Các con...!!!

- Mami đừng giận Mun mà._Mun tỏ ra dễ thương.

- Sao hai con lại làm vậy? Hai con có biết...?

- Vì con muốn học tại Royal World._Jun, Mun đồng thanh nói.

- Royal World???

- Là một ngôi trường với nền giáo dục hoàn hảo, xây dựng đầu tiên ở Việt Nam với tên gọi học viện JF. Sau đó được tập đoàn Manchester mở ra rất nhiều Quốc gia. Sự phát triển của Hoa Kỳ đã khiến RW hiện đại hơn và trở thành một trong 10 trường đứng đầu về nền giáo dục của thế giới. _Jin Hee.

(Xem truyện Tình yêu Hoa Bò Công Anh để biết thêm về học viện RW nhé!)

- Mami có thể đăng ký cho con được mà. _Hoàng Vy.

- Con đã tìm hiểu rồi, Royal World được xây dựng như cung điện Hoàng Gia, có đầy đủ cấp học nhưng lại rất khó được đăng ký học tại đây. _Jun.

- Hơn nữa, đây là ngôi trường mami từng học nên chúng con cũng muốn học tập tại đây. _Mun.

- Chị hiểu rồi! RW có một quy định rất đặc biệt là chỉ có những nhân viên làm việc trong tập đoàn Manchester và các chi nhánh của nó thì mới được đăng ký. Còn nếu người ngoài muốn đăng ký vào học thì sẽ không có cơ hội chỉ khi có quan hệ với Hội đồng quản trị của tập đoàn. Vì vậy, mọi người đều biết Royal World là thiên đường dành cho gia đình của nhân viên thuộc tập đoàn Manchester. Bởi vì khi được nhận vào sẽ được miễn phí hoàn toàn về mọi thứ. _Jin Hee.

- Mami, con muốn học tại đó. _Mun.

- Con cũng vậy. _Jun

- Các con...

- Mami đồng ý nhé!

- Nhưng chúng ta sẽ về Anh...

- Mami yên tâm, sau khi mami hoàn thành xong công việc tại Manchester, chúng con sẽ về Anh học.

- Chị yên tâm, hệ thống làm việc của Manchester rất năng động, ở Anh, ở Hoa Kỳ đều có trụ sở của học viện RW mà. _Jin Hee.

- Vậy được, nếu đã vậy thì ngày mai mami sẽ đi làm thủ tục chuyển trường và nhập học cho các con. _Hoàng Vy.

- Oh yeah, mami số 1, chúng con yêu mami nhất trên đời.

“- Anh hai! Lí do này hay đó chứ _Mun

- Tuyệt! Đúng là em gái anh mà _Jun”

- Chị à, hai ngày nữa chị sẽ đến làm việc tại tập đoàn Manchester đó. _Jin Hee.

- Chị biết rồi.

Bạn đang đọc truyện *Do You Remember Me???* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 55

Học viện Royal World, Hoa Kỳ. _

Ngôi trường có nền giáo dục rất phát triển, nền tảng vô cùng vững chắc. Đây là một trong những sự lựa chọn hàng đầu của người dân ở Hoa kỳ. Dưới sự đầu tư của tập đoàn Đa quốc gia Manchester nên R.W có rất nhiều những trang thiết bị công nghệ hiện đại nhất mà những ngôi trường khác chưa chắc đã có. R.W có đầy đủ cấp học từ mẫu giáo đến đại học. Đặc biệt Royal World không xếp lớp theo độ tuổi mà xét theo IQ của mỗi học sinh. Vì vậy, hệ thống giảng dạy cũng vô cùng khốc liệt. Đây là một trong những nét đổi mới của R.W những năm gần đây. Gia thế chỉ là điều kiện cần để được học tại đây, còn có thể học tập không thì lại là một vấn đề khác. Chính vì vậy, số học sinh trong một lớp cũng có sự biến động qua từng kỳ kiểm tra.

- Mami, mami thấy tuyệt không? _Mun tỏ ra hào hứng.

- Ủ! Đây là một ngôi trường với nền giáo dục tuyệt vời. _Hoàng Vy.

- Hồi nhỏ, mami đã từng học ở đây? _Jun.

- Chính xác! Nhưng đến đại học thì mami đến Cambrige.

- Mami! Chúng ta vào thôi.

Sau khi được sự chỉ dẫn của giáo viên trưởng, hiện tại học đang có mặt tại phòng hiệu trưởng.

- Chào cô ạ!

- Chào hiệu trưởng.

- Mời mọi người ngồi.

- Tôi đã xem qua hồ sơ của hai bé, đúng là rất xuất sắc._ Hiệu trưởng nhìn Jun và Mun nói tiếp.

- Nhưng để chính xác hơn, chúng ta sẽ làm một bài kiểm tra nhỏ. Hai em sẵn sàng chứ?

- Dạ!

-

Thời gian dần trôi qua, Hoàng Vy ngồi bên phòng chờ vô cùng lo lắng. Tuy biết Jun và Mun rất thông minh nhưng nó biết, không nên chủ quan. Vừa nghĩ đến thì cánh cửa mở ra.

- Mami, chúng con được học cùng lớp đó._ Mun.

- Cô Hoàng Vy, hai con của cô rất thông minh. Chúng tôi đã sắp xếp hai bé vào lớp học đặc biệt. Mà hơn nữa, chúng sẽ học lên tiểu học luôn._ Hiệu trưởng.

- Mami thấy chưa?_ Jun.

- Mami rất tự hào về hai con.

_ Sáng hôm sau._

- Mami dậy, dậy nào....

- Mami nhanh đưa Ánh Dương đến trường đi.

- Hải Thần cũng muốn mami đưa đi học.

Nhìn Jun và Mun háo hức như vậy mà Hoàng Vy cảm thấy rất vui vẻ. Vì là ngày đầu tiên đi học của hai bé nên cô sẽ tạo một kỷ niệm đẹp: đưa chúng đến trường.

Hôm nay cũng là ngày đầu tiên nó đi làm nên tâm trạng cũng có chút lo lắng. Đang suy nghĩ xem có nên cải trang hay không thì Jin Hee xuất hiện.

- Chị C.Jin, em biết đã đến lúc chị nên đối mặt với mọi chuyện.

- Chị hiểu rồi!

- Hi hi! Em muốn chị phải thật đặc biệt khi đi làm ngày đầu tiên nên đã chuẩn bị cái này.

Trên tay C.Jin là một chiếc áo sơ mi cách điệu, váy xếp ly và đôi giày thể thao trắng.

- Jin Hee, em nghĩ chị là sinh viên đại học chắc?

- He he! Nếu như chưa có Jun và Mun thì trông chị trẻ thật mà. Nhìn cứ như mới 20 tuổi ấy.

-@_@.

- Mami, người mặc đi. Trên thế gian này làm gì có ai có thể xinh hơn mami của chúng ta chứ._ Mun.

- Chuẩn không cần chỉnh mà chỉnh là sai!_ Jun.

-

Hiệu suất làm việc của Manchester rất nhanh chóng, chỉ trong vòng chưa đầy 24 tiếng, họ đã chuẩn bị phòng làm việc riêng và thẻ nhân viên cho nó. Vì khi đến Manchester, nếu không có thẻ nhân viên thì sẽ không làm việc. Từ cửa công ty đến lối vào, phòng làm việc đều đặt rất nhiều hoa oải hương. Rất nhiều các bức tranh nghệ thuật đều sử dụng hình ảnh của Lavender với các chất liệu khác nhau như sơn mài, trang dầu, tranh sáp....

Đi qua các phòng ban, nó để ý thấy trên mỗi bàn làm việc đều đặt một chậu hoa oải hương để trang trí. Có thể nói, Lavender xuất hiện ở mọi lúc mọi nơi.

Nếu vậy, phòng làm việc của nó cũng sẽ là oải hương.

“Reng...reng...reng”

- Alo!

- Cô C.Jin, tôi là nhân viên của phòng nhân sự. Cô đã đến công ty chưa vậy?

- Tôi đến rồi!

- Vậy cô đợi tôi ở công ra số một. Tôi sẽ dẫn cô đến phòng làm việc và tham quan công ty.

- Không cần đâu! Tôi đã đến phòng làm việc của mình rồi.

- Sao cơ? À...vậy thôi. Chúc cô một ngày vui vẻ.

- Cảm ơn anh!

Khi vừa cúp máy, nó đã đứng trước cửa phòng thiết kế.

Nhẹ nhàng đẩy cửa vào, có rất nhiều ánh mắt chăm chú nhìn Hoàng Vy.

- Xin chào mọi người. Tôi là nhà thiết kế mới của công ty.

- Chẳng lẽ cô là...à không chị là...?_ Một nhân viên lấp bắp hỏi.

- C.Jin là tôi._ Hoàng Vy giới thiệu.

- Woa! Cuối cùng cũng được gặp mặt nhà thiết kế thời trang thần bí trong truyền thuyết._ Phuong Thảo.

- Chị xinh thật đó!_ Huyền Trang.

- KHÔNG ngờ chị ấy lại trẻ như vậy!_ Anh Thư.

- Chị C.Jin năm nay chị bao nhiêu tuổi rồi?_ Ngân Hà.

- Hi. Tôi đã 26 tuổi rồi._ Hoàng Vy.

- Oh my god! Thánh hack tuổi là đây.

- Mọi người có thể gọi tôi là Hoàng Vy. Trương Hoàng Vy.

- Tên đẹp mà người cũng đẹp.

Không chỉ có phòng riêng mà Hoàng Vy còn có một người trợ lý riêng nữa nhưng nó đã từ chối vì một mình cũng có thể thiết kế được. Môi trường thân thiện cùng với những đồng nghiệp vui tính. Tất cả nỗi lo lắng của Hoàng Vy đã giảm đi một nửa.

- Hoàng Vy à, tất cả chúng tôi ở đây đều là fan hâm mộ của cô đó. Tất cả các thiết kế của cô đều là những tác phẩm mà chúng tôi nghiên cứu rất chi tiết._ Ngân Hà.

- Hi hi. Mọi người đều là nhà thiết kế của Manchester nên tôi thấy ai cũng tài năng. Mà mọi người có thể cho tôi hỏi một câu không?_ Hoàng Vy.

- Gì vậy?

- Tại sao trong công ty và phòng làm việc luôn để chậu hoa oải hương vậy?

- Đó là câu chuyện mà mọi nhân viên trong tập đoàn đều cảm thấy thú vị đó!- Anh Thư.

- Là sao vậy?_ Hoàng Vy.

- Lavender là loài hoa mà người yêu của Tổng giám đốc thích nhất. Từ sáu năm trước, tổng giám đốc đã yêu cầu đặc biệt về phong cách trang trí này!_ Phuong Thảo.

- Sao thế? Cậu bị dị ứng với nó à?_ Anh Thư.

- Không...đây là loài hoa mình thích nhất._ Hoàng Vy.

- Mà nhắc đến tổng giám đốc mới nhớ, hôm nay không thấy anh ấy đến đây nhỉ?_ Huyền Trang.

- Nghe thư ký An nói tổng giám đốc đi công tác bên Hàn Quốc mới xuất phát sáng hôm nay đó! _ Ngân Hà.

“- Ra là thế! May quá đi.” _ Hoàng Vy trầm nghĩ.

Khi Hải Phong đi công tác trở về thì Hoàng Vy xin nghỉ ốm! Sự việc rất trùng hợp.

- Tổng giám đốc, anh đến rồi! _ Anh Thư.

- Ủ! Nhà thiết kế C.Jin mới đến hôm nay không đi làm sao?

- Vâng! Cô ấy xin nghỉ ốm.

Bạn đang đọc truyện *Do You Remember Me???* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56

Sau hôm đó, vì quá bận rộn nên Hải Phong không có thời gian đến phòng thiết kế. Những lúc rảnh để ghé thăm thì Hoàng Vy đều không có tại văn phòng. Lúc thì lấy cớ đi pha cà phê, có khi nói đi khảo sát thị trường sản phẩm. Vì thế, dù đã làm việc gần một tháng nhưng Hoàng Vy luôn tránh gặp mặt Hải Phong. Nhưng nó lại không nghĩ đến “mối đe dọa” ở ngay bên cạnh mình. Trước cửa tập đoàn, Mun và Jun cùng nhau xuất hiện lập tức thu hút toàn bộ nhân viên của đại sảnh tầng một. Khoác trên mình bộ đồng phục dễ thương của học viện R.W cùng khuôn mặt baby, chiếc balo nhỏ xinh làm ai cũng yêu mến. Hai người cùng tiến về phía bàn tiếp tân.

- Chào chị!

- Chào hai em! Chị có thể giúp gì được vậy? _ Cô tiếp tân cười tươi nói.

- Em mang com đến cho mami của em! Chị có thể để em lên trên được không ạ? _ Jun.

- Xin lỗi hai em! Theo quy định, nếu không có thẻ nhân viên, các em không thể vào được. _ Vậy chị giúp em gọi cho mami nhé! _ Mun.

- Điều này chị làm được.

- Cho chị biết thông tin nào?

- Dạ! Nhà thiết kế C.Jin, tầng 97 phòng thiết kế. _ Mun.

- Em...em là...con.con của nhà thiết kế C.Jin?

- Đúng vậy! Có gì sao chị? _ Jun.

- À...không.

Tiếp tân nói máy đến phòng thiết kế nhưng nhận được thông báo rằng Hoàng Vy đã ra ngoài giám sát thị trường.

- Anh hai, tính sao đây?

- Chị ơi, tổng giám đốc của Manchester có ở đây không ạ? _ Jun.

- Em có hẹn trước không?

- Dạ không!

- Vậy thì xin lỗi em! Muốn gặp tổng giám đốc thì phải hẹn trước ba tháng. _ Cô tiếp tân.

- @_@.

Đang suy nghĩ không biết nên làm gì tiếp theo thì một bóng dáng quen thuộc xuất hiện ở cửa thang máy VIP.

- Chú Phong...

- Mun, sao cháu lại ở đây?

- Hi! Cháu cùng anh Jun đến đưa com cho mami. Nhưng mami lại ra ngoài làm việc rồi ạ! _ Mun.

- Tổng giám đốc.

- Mọi người cứ làm việc đi.

- Mun, Jun. Hai cháu muốn lên văn phòng chú chơi không? _ Hải Phong.

- Có ạ!

Thư ký An ngạc nhiên trước những lời nói và cử chỉ của Hải Phong trước hai đứa trẻ này. Đây là lần thứ hai cậu được chứng kiến. Những người xung quanh rơi vào tình trạng đông băng khi nhìn thấy mặt khác của tổng giám đốc.

- Tổng giám đốc, nhưng hệ thống bảo mật thông minh...???

Thư ký An nghĩ đến chiếc robot thông minh mà IT Minh Kiên vừa sản xuất.

- Chuyện đó tôi đã có cách! Cậu đi làm việc của mình đi.

- Dạ vâng!

Hải Phong cùng đưa hai bé lên thang máy VIP của tập đoàn. Nhớ đến lời hứa của cậu cách đây không lâu, Hải Phong đã yêu cầu A Kiên nhập dữ liệu của Mun và Jun vào hệ thống bảo mật. Dù rất thắc mắc về quyết định này nhưng A Kiên cũng làm theo. Đây chính là lý do tại sao Jun và Mun không bị cản trở khi lên tầng 99.

- Woa! Văn phòng của chú đẹp quá đi! _ Mun.

- Lại còn được ở riêng một tầng nữa chứ. _ Jun.

- Vậy tầng trên là của ai ạ? _ Mun.

- Tầng trên là của chủ tịch! Đó là ba của chú.

- Chú giỏi thật đấy! Hải Thần nhất định sẽ theo gương chú học tập. _ Jun.

- Cháu vừa nói... cháu tên gì? _ Hải Phong ngạc nhiên khi nghe thấy Jun nói ra tên mình.

- Hải Thần! Tên đầy đủ là Trương Hải Thần. _ Jun.

- Vậy còn...???

- Trương Ngân Hà. Sao thế chú? _ Mun.

- “Họ Trương sao? Lê nào..?”

- Chú ơi..chú... Cuối tuần này trường cháu tổ chức ngày hội Gia đình, chú đến chơi với chúng cháu nhé! _ Mun chợt nhớ ra sự kiện đặc biệt mà cô giáo mới nói với nó.

- Ngày hội Gia đình? _ Hải Phong?

- Đúng vậy. Hai anh em cháu là học sinh của học viện Royal world đó nha! _ Mun.

- Hai nhóc thông minh quá!

- Chú hứa phải đến đó nha!

- Ủ! Chú hứa.

- Chúng cháu sẽ đi với mami đến đó trước. Cháu nói cho chú biết nha, mami của tụi cháu rất xinh đẹp lại rất thông minh và tài năng nữa.

- Chúng cháu mang com đến cho mami nhưng mami lúc này không có ở đây nên chúng cháu đang định ra về thì gặp chú đó! _ Jun.

- Ra là thế!

- Mà từ giờ, chú hãy gọi chúng cháu bằng tên thật nhé! Jun và Mun chỉ là biệt danh mami đặt thôi. _ Jun.

- Chú đồng ý!

Ngày hội gia đình là một trong những sự kiện đặc biệt mà học viện Royal World khối tiểu học rất quan tâm. Vì họ biết, gia đình chính là nền tảng để hình thành nên một học sinh có nhân cách tốt và sự thông minh được kế thừa từ ba mẹ mình. Đó cũng là ngày mà nhà trường và phụ huynh hiểu nhau hơn. Ngắm nhìn những dàn siêu xe của gia đình các học sinh của học viện Royal World mà họ có thể thấy sự nổi tiếng cùng quyền lực của họ.

- Ngân Hà, ba mẹ em chưa tới à? _ Một cậu bạn học có vẻ rất quan tâm đến Mun.

- Dạ! Mami nói có việc nên lát nữa sẽ đến! _ Ngân Hà.

- Tuấn Anh! Đến đây nào! _ Mẹ của cậu bé trò chuyện với Mun gọi cậu ấy đến.

- Con đến đây. Anh đi trước nhé!

- Tạm biệt!

Khi cậu bé Tuấn Anh đã đi khỏi, Jun ở bên cạnh mới lên tiếng:

- Em gái! Anh không muốn có em rề sớm như vậy đâu?

- Anh nói linh tinh cái gì thế?

- He he. Đào Tuấn Anh. Cháu đích tôn của gia tộc Đào Văn. Học sinh lớp 1A1, ba là giám đốc điều hành của tập đoàn Manchester, còn mẹ là giám đốc sản xuất của tập đoàn AJ _ Chiếc Ipad trong tay Hải Thần có đầy đủ dữ liệu cậu muốn tra cứu.

- @_@

Bạn đang đọc truyện *Do You Remember Me???* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57

P/s: EXO comeback 2/11/2018 Don't mess up my tempo!

Cùng lúc đó tại tập đoàn Manchester, dù hôm nay là ngày nghỉ nhưng nó cũng phải đến đây để hoàn thành thiết kế để kịp thời gian sản xuất và cho ra mắt sản phẩm mới. Khi xong công việc, nó nhanh chóng bắt taxi đến học viện Royal World. Lúc ấy, Hải Phong cũng vừa kết thúc giờ làm việc của mình và giữ lời hứa với Jun đến R.W. Khi cậu vừa ra đến cửa công ty thì bóng dáng quen thuộc xuất hiện ở ngã tư bên đường...

- Vy Vy...

- Tổng giám đốc, mời người lên xe. _ Thư ký An.

“Có phải là em không? Chắc anh nhớ em quá rồi!”

Khối tiểu học, học viện Royal World

- Mami...mami

- Ngân Hà, Hải Thần. Các con đợi mẹ lâu chưa? _ Hoàng Vy.

- Mami lâu quá đó! Mami mặc đồ vào đi! _ Mu kéo nó vào trong.

- Thay đồ gì thế?

- Hóa trang chính là hoạt động của ngày hội gia đình hôm nay, mỗi gia đình sẽ hóa thân theo một chủ đề nào đó.

- Con với em Mun đã chọn cho mẹ bộ Gấu rồi, người đi thay đi...

Khi Hoàng Vy vừa đi khỏi thì chiếc xe Ferrari FXX- K dừng ngay tại cổng học viện. Nhìn kiểu dáng và phong cách của nó thì không phải ai cũng có thể mua được. Chắc hẳn người ngồi trong xe là một nhân vật quyền lực trong giới kinh doanh. Những thắc mắc của mọi người được giải đáp khi chàng thành niên đó bước xuống...

- Là anh ấy...Hoàng...Hoàng...Hải Phong

- Không ngờ anh ấy lại xuất hiện ở đây...

- Ngốc thế! Đây là một trong những sân nghiệp của gia tộc Hoàng Gia, tất nhiên là cậu ấy phải đến tham gia rồi.

- Thế cậu không biết Tổng giám đốc của Manchester rất ít khi xuất hiện tại các sự kiện nhỏ à? Tôi thấy lạ khi hôm nay cậu ấy xuất hiện ở đây thôi.

Khi thư ký An vừa mở cửa xe để Hải Phong bước xuống thì hiệu trưởng của học viện cũng có mặt cùng lúc. Ông gặp người lễ phép kính chào Hải Phong.

- Tổng giám đốc! Cảm ơn người đã tham gia

- Thầy Minh, thầy không cần làm như vậy. Đây là nơi con đã học tập và rèn luyện, chỉ cần thầy lên tiếng, dù bạn đến mấy con cũng sẽ đến tham dự. _Hải Phong

- Ohh! Thì ra đây là lí do à? _ Mọi người xung quanh.

- R.W đúng cái nôi để đào tạo nhân tài, không chỉ có thành tích tốt mà nhân cách cũng rất tuyệt vời.

- Vậy chúng ta vào trong thôi! Lễ hội cũng sắp bắt đầu rồi.

- ...

Ngày hội gia đình của học viện Royal World có rất nhiều những hoạt động bổ ích và lí thú như các thành viên cùng nhau ghép tranh, cùng chơi kéo co với gia đình khác,... và cuối cùng là cuộc thi ảnh gia đình do nhà trường tổ chức. Gia đình gấu trúc của Hoàng Vy khiến mọi người đều cảm thấy vô cùng ngưỡng mộ. Không chỉ có hai người con xinh như thiên thần mà người mẹ cũng mang vẻ đẹp rất Á Đông. Chỉ tiếc rằng họ không thấy bóng dáng của người cha đâu cả?

- Chú Phong

- Ngân Hà...

Khi các gia đình đang trong thời gian nghỉ ngơi thì Hải Phong đi tìm Mun và Jun. Khi cậu vừa đi đến ngôi nhà Gấu trúc thì một chú gấu con xuất hiện trước mắt Hải Phong và cất tiếng gọi.

- Cháu mặc thế này làm chú không nhận ra đó!

- Hi hi, chú, để cháu giới thiệu chú với mẹ cháu nhé!

Khi vừa nói xong thì cô bé đã dẫn Hải Phong đến trước một chú gấu trúc có kích cỡ lớn hơn.

- Mami. Đây là chú Hải Phong, lần trước chú ấy đã đưa con và anh Jun đi chơi khi mới đến đây đó!

- Xin chào! Tôi là Hoàng Hải Phong.

“Là anh ấy”

Cảm xúc của Hoàng Vy lúc này vô cùng phức tạp... Hạnh phúc... Vui mừng... nhưng mang chút buồn phiền... Dù đã chuẩn bị tinh thần để gặp lại “người ấy” nhưng nó không ngờ rằng lại gặp cậu trong tình huống này. Nó biết đây chưa phải là thời gian thích hợp để gặp nhau nên cố giữ bình tĩnh trước mặt Hải Phong.

- Mami... mami...

Phản ứng của Hoàng Vy hoàn toàn nằm trong dự đoán của Jun và Mun. Chúng biết chắc chắn rằng người đàn ông trước mặt có ảnh hưởng rất lớn đối với mẹ chúng. Và người này chính là daddy mà chúng luôn tìm kiếm.

- Chú Phong, mami cháu đang không được khỏe nên tạm thời không nói được ạ! _Jun nhanh trí.

- Không sao! Cô là NTK C.Jin???

Hoàng Vy gật đầu thay cho câu trả lời. May mà có sự nhanh trí, nhạy bén của Jun, trong tình huống nguy hiểm như vậy đã cứu nó trong gang tấc mà không nghĩ ngờ gì về “sự trùng hợp” đáng ngạc nhiên này.

“Xin chào các gia đình đáng yêu của học viện Royal World. Thời gian trôi qua rất nhanh phải không? Chúng ta đã đến phần quan trọng nhất của ngày hội gia đình. Tôi xin thay mặt nhà trường công bố thể lệ dự thi. Mỗi một gia đình sẽ tự chụp một bức ảnh, nhân viên của nhà trường sẽ giúp mọi người treo lên tấm bảng thông báo ngay giữa sân khấu. Sau đó, mọi người sẽ cùng bình chọn theo icon mà chúng tôi đã chuẩn bị. Giải thưởng giành cho gia đình được yêu thích nhất sẽ do đích thân TGD của Manchester cũng chính là chủ nhân của học viện RW công bố. Mời các gia đình tham gia”

Sau khi MC công bố trò chơi, Jun và Mun tỏ ra vô cùng hào hứng.

- Chú! Giải thưởng là gì vậy ạ? _Mun tinh nghịch muốn biết trước mọi người.
- Nhóc con! Một lát nữa cháu sẽ biết! _Hải Phong không bị mắc bẫy của thiên thần Ngân Hà.
- Chú...chú...
- Không hối lộ nhé!
- Chú! Chú tham gia cùng gia đình Ngân Hà nhé! _Mun chuyển hướng muốn Hải Phong cùng tham gia trò chơi cùng với nó.
- Nhưng chú không phải là thành viên của gia đình?
- “Không được” _Hoàng Vy rất muốn từ chối Hải Phong nhưng nó lại không thể cất tiếng nói vào lúc này được -_-
- Chú không nhớ khi đi ăn kem sao?

Nước mắt chính là “vũ khí” hàng đầu của Mun. Chỉ cần nó khóc, nhưng người xung quanh đều lập tức đầu hàng và Hải Phong cũng không phải là ngoại lệ.

- Được rồi! Đừng khóc nữa...Chú đồng ý!
- Yeah...

“Haizz. Lại thêm một nạn nhân”

Sau khi thay xong bộ đồ Gấu, Hải Phong cùng Hoàng Vy và hai đứa nhóc tạo hình thật vui nhộn.

“Happiness!”

“Tách”

Nhưng bức ảnh đẹp nhất được các gia đình thể hiện. Tất cả đã tạo nên một bức tranh đầy màu sắc của học viện RW. Mỗi khoảnh khắc được lưu giữ lại đều là tài sản quý báu của học viện. 30’ sau, kết quả được công bố. Gia đình Gấu trúc của Hoàng Vy giành số phiếu áp đảo hơn so với gia đình khác để giành chiến thắng.

- Xin chúc mừng gia đình của hai bé Trương Ngân Hà và Trương Hải Thần lớp A1. Mời hai bé cùng ba và mẹ lên nhận giải thưởng!

Hải Phong bước lên sân khấu sau khi đã thay xong bộ vest lịch lãm, tuy nhiên Hoàng Vy thì nhất định không thay bộ đồ Gấu vì lí do thì chắc ai cũng biết rồi đây!

- Giải thưởng giành cho gia đình đứng nhất ngày hội gia đình hôm nay là một chuyến du lịch đến khi vui chơi giải trí JN
- Woa! Đó chẳng phải là nơi ai cũng muốn đến sao?
- Không phải ai cũng có thể đến được nó!

- JN là khu giải trí sang trọng cao cấp được xây dựng bởi những tập đoàn lớn nhất trên thế giới. Nơi đây có đầy đủ các trò chơi hiện đại với độ an toàn cao nhất. Nhưng có một quy định rất đặc biệt ở JN. Đó là chỉ có con cháu của Hoàng Gia mới được đặt chân đến đây. Vì ở nơi đây có những thứ mà nơi khác không có. Sức hút của nó giống như Disney Land ở USA vậy. Nghe nói, những người cha và người mẹ của tập đoàn đã tự tay thiết kế và xây dựng nơi đây trở thành vương quốc riêng của sự giàu sang và quyền lực.

(Đọc bộ truyện Hoa bồ công anh hạnh phúc để biết thêm thông tin về khu vui chơi giải trí JN nhé!)

Hoàng Vy bất ngờ khi đó là món quà của RW nhưng nó không hề biết rằng đây là quyết định của Hải Phong, cậu mới chỉ thay đổi trong ít phút trước khi bước lên sân khấu. Tất nhiên, đây là bí mật sẽ được giữ kín. Nhưng có một điều đặc biệt, ánh mắt của Hải Phong nhìn Jun và Mun đã có sự thay đổi rất khác biệt...

Bạn đang đọc truyện *Do You Remember Me???* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58

P/s: #EXO #Tempo

- Sắp tới, tập đoàn Manchester sẽ cho ra mắt sản phẩm mới. Theo một nguồn tin đặc biệt, Manchester sẽ dành tác phẩm này như một lời chúc mừng sinh nhật đến phu nhân chủ tịch Vũ Ngọc Quỳnh Anh và Tổng giám đốc tài năng Hoàng Hải Phong. Đây là dự án do đích thân chủ tịch Manchester giám sát và điều hành. Tác phẩm đặc biệt này do NTK C.Jin nổi tiếng trong thế giới thiết kế thiết kế. Sản xuất bằng dây chuyền thiết bị hiện đại nhất chắc chắn sẽ tạo nên một bước đột phá mới cho kỷ lục của Manchester. _BTV Thanh Tùng

Phòng thiết kế

- Không biết ai đã cung cấp thông tin cho đám phóng viên đó nhỉ? _Phương Thảo.

- Chúng ta đã hoàn thành trong bí mật gần 1 tháng trời mà đã có ai biết đâu? _Khánh Phương

- Mọi người không cần quá lo đâu! Tôi nghĩ là do đích thân Giám đốc truyền thông truyền tin đó. _Huyền Trang.

- Sao cậu biết? _Anh Thư.

- Giữ bí mật là nguyên tắc đầu tiên khi là một nhân viên của Manchester. Không phải do may mắn mà chúng ta được làm việc tại một tập đoàn Đa Quốc gia số 1 thế giới.

- Ohh!

- Mà mọi người có thấy NTK C.Jin không? _Khánh Phương

- Cô ấy đã hoàn thành xong tác phẩm của mình. Chắc có lẽ sắp trở về Anh rồi!

- Mình tưởng cô ấy sẽ là NTK chính của Manchester trong tương lai chứ!

- Nghe thư ký An nói nếu cô ấy muốn ký tiếp thì Manchester sẽ luôn sẵn sàng.

- Tiếc quá! Mình mới được làm việc với cô ấy có một khoảng thời gian thôi à?

- Thôi, làm việc đi. Còn ít ngày nữa là được nghỉ ngơi rồi. _Anh Thư.

- Ok

Cùng với tốc độ lan truyền thông tin một cách nhanh chóng mà chỉ ít giờ sau, hệ thống Internet và dịch vụ đặt hàng sản phẩm của tập đoàn Manchester lại một lần nữa bị đóng băng dù họ không biết thiết kế này như thế nào nhưng đã nhanh chóng muốn sở hữu nó. Không chỉ có đơn đặt hàng ở trong nước mà rất Quốc gia, khu vực của liên minh Châu Âu cũng có địa chỉ đặt hàng và yêu cầu liên hệ. Tình huống giống như đặt vé đến concert của EXO vậy ^-^

Khách sạn Hải Thần

- Mami...mami..Có người gửi thiệp mời cho mami nè! _Ngân Hà chạy từ cửa vào gặp nó.

- Cảm ơn Ngân Hà nhé!

- Ai gửi vậy mami? _Hải Thần tò mò.

- Tập đoàn Manchester. Bữa tiệc mừng sinh nhật phu nhân chủ tịch và TGD. _Hoàng Vy.

- Địa điểm tổ chức là khách sạn Hải Thần.

- Mami, các con đến tham gia được không ạ?

- Các con muốn đến?

- Dạ!

- Tại sao?

- Chúng con rất thích chú Phong và cũng muốn đến tặng quà cho chú ấy.

- Dạ! Rất thích luôn đó mami.

- Vậy được! Chúng ta sẽ cùng tham gia.

- Ohh yeah! I love you mami...

“Mami sẽ cho các con niềm vui bất ngờ!” _Hoàng Vy biết đã đến lúc nói cho họ biết sự thật. Nhưng nó cũng không ngờ đến, bất ngờ này còn có một bất ngờ khác nữa...

Khách sạn Hải Thần, nơi diễn ra bữa tiệc sinh nhật của tập đoàn Manchester

Đây không chỉ là dịp nghỉ ngơi của nhân viên mà hôm nay tập đoàn Manchester sẽ cho ra mắt sản phẩm đặc biệt. Vì thế, nó thu hút mọi sự chú ý của giới truyền thông. Trước đó, trên rất nhiều trang nhất của các tạp chí, khung cảnh và cách bố trí đã được khám phá từng ngõ ngách. Loài hoa sử dụng chủ đạo của buổi tiệc hôm nay là hoa Bò công anh và Oải hương. Sắc hoa phần nào thể hiện không khí của bữa tiệc.

- Tuyết Anh, lâu lắm rồi mới gặp cậu đó! _Phương Thảo gặp lại NTK Tuyết Anh mà trước kia, họ còn là đồng nghiệp cùng Công ty.

- Hi hi, mọi người cũng đến rồi à? _Tuyết Anh.

- Sao tự nhiên lại về MU làm chúng tớ nhớ cậu quá! _Huyền Trang.

- Chị ấy nghe theo tiếng gọi của tình yêu đó. _Khánh An đi đến.

- Đây có lẽ là bạn gái của phó tổng Vũ Quang? _Anh Thư.

- Hi hi...

- Hai chị em nhà này được đó nha! _Khánh Phương.

Trong khi những NTK hội tụ thì ngoài cửa khách sạn, TGD Hoàng Hải Phong xuất hiện cùng với cha và mẹ của mình. Nhưng đến lúc này, họ vẫn chưa nhìn thấy NTK C.Jin ở đâu?

“Chào mừng mọi người đến tham dự bữa tiệc sinh nhật của phu nhân chủ tịch và TGD của Manchester. Mở đầu, xin mời chủ tịch lên gửi lời chúc đầu tiên đến gia đình của mình, mời ngài.”

Trong khi ba của Hải Phong phát biểu thì ở ngoài cửa ra vào, một cô gái rất xinh đẹp xuất hiện

“Sẽ rất thú đấy!” _Cô gái đeo kính, đội mũ lại khoác áo choàng nên rất khó để phát hiện danh tính. (Đoán xem ai đây nhỉ???) Đúng lúc xoay người bước đi thì va vào ai đó.

- Tiểu Hà, em không sao chứ?

Hải Thần đi sau, nó nhìn thấy Ngân Hà bị thương. Theo bản năng, cậu bé chạy lại đỡ em gái.

- Em không sao?

- Xin lỗi vì đã làm phiền.

Hai đứa cúi người 90°, đồng thanh. Đây là nguyên tắc đầu tiên mà chúng được dạy.

- Không sao đâu.

Cô gái ngạc nhiên trước thái độ của hai bé đáng yêu này. Nhưng khi chúng ngẩng đầu lên, cô gái bất ngờ không nói lên lời...

“Rất giống...anh ấy...”

Thấy cô gái đó nhìn rất chăm chú, Hải Thần cảm thấy nghi ngờ...

- Chị ơi, chị không sao chứ ạ?

- À...Chị không sao!

- Anh hai! Chúng ta vào trong thôi!

- Ừm...

Bạn đang đọc truyện *Do You Remember Me*??? được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 59

Bữa tiệc đã đến lúc mà mọi người mong đợi nhất. Đó là ra mắt tác phẩm mới của tập đoàn Manchester.

“Chào mừng mọi người trở lại với điểm nhấn của bữa tiệc hôm nay. Chắc mọi người rất tò mò phải không? Theo tôi được biết, tác phẩm thiết kế này được tập đoàn thiết kế và sản xuất, nó là món quà sinh nhật gửi tới phu nhân chủ tịch và TGD của Manchester. Sau đây, xin mời NTK chính của tác phẩm đặc biệt này lên giới thiệu và công bố sản phẩm.”

Tất cả những vị khách VIP có mặt ngày hôm nay đều rất mong đợi NTK tài năng này. NTK C.Jin nổi tiếng với sự bí ẩn nhưng những tác phẩm của cô ấy đều được các nhà chuyên môn đánh giá cao. Nếu quan sát những người ở đây, chắc chắn đã có không ít người có trên mình những tác phẩm thiết kế của C.Jin. Họ rất tò mò không biết C.Jin là người như thế nào? Có xinh đẹp hay không? Câu hỏi đó đã có câu trả lời khi trên sân khấu, một dáng người vô cùng xinh đẹp xuất hiện trước mắt họ. Đó là một cô gái trẻ trung, mang trong mình sự tinh tế và thuần khiết. Với mái tóc đen dài và thẳng đến thắt lưng được xõa xuống. Cặp chân mày cong cong và đôi mắt to tròn như chứa nước, sáng long lanh như vì sao. Đôi môi đỏ hồng như bông hoa nở rộ cùng làn da trắng, mềm mại. Chiếc váy trắng tinh khôi công chúa làm nó tỏa sáng hơn trước ánh đèn sân khấu.

- Xin chào mọi người! Tôi là NTK C.Jin, Trương Hoàng Vy.

- ... A...A...A... Là cô ấy!

- Woa! C.Jin xinh quá đi.

- Cô ấy là NTK Trịnh Vy Vy ở Manchester United mà...!

- NTK C.Jin, cô xinh đẹp hơn chúng tôi nghĩ đó. _Anh chàng MC.

- Cảm ơn anh! Hi hi...

Nhìn thấy bóng dáng mình thương nhớ hơn 6 năm, Hải Phong rất muốn ngay lập tức đến ôm lấy nó. Nhưng lí trí của cậu cho biết bây giờ chưa phải lúc. Quan sát thấy những biểu hiện của con trai, bà Quỳnh Anh khẽ cười:

- Con trai, người con yêu cuối cùng cũng trở về rồi!

- Mẹ! Sao mẹ biết?

Trong trí nhớ của Hải Phong, cậu chưa thông báo cho mẹ của mình biết về hình dáng của Vy Vy. Lần đầu gặp thì cô ấy đến Anh công tác...

- Con trai à, mẹ không thể để con sống một mình ở Việt Nam mà không có sự chuẩn bị gì nhé! _Bà Quỳnh Anh.

- Mẹ đã gặp cô ấy!

- Con thông minh hơn rồi đó!

- @_@

Hải Phong lại tiếp tục hướng ánh mắt của mình vào Hoàng Vy.

- Cô C.Jin, trước khi cô công bố sản phẩm mới của tập đoàn Manchester. Tôi có thể thay mặt mọi người ở đây hỏi cô một câu hỏi được không?

- Mời anh?

- Theo tôi biết, cô là NTK nổi tiếng đã hơn 10 năm, vậy năm nay cô bao nhiêu tuổi rồi?

- Hi hi, đây chắc hẳn là câu hỏi mọi người rất tò mò. Tôi năm nay đã 26 tuổi! _Hoàng Vy.

- Woa! Vậy thiết kế tác phẩm đầu tiên cô thiết kế là từ 16 tuổi sao?

- Đúng vậy!

- Đúng là tuổi trẻ tài cao.

- Sau đây, tôi xin thay mặt các NTK của Manchester giới thiệu sản phẩm mới.

Trước ánh nhìn của mọi người, chiếc hộp bí ẩn được đặt ra trước sân khấu. Nó từ từ mở ra... Tác phẩm đặc biệt là một sợi dây chuyền.

- Để chúc mừng sinh nhật đến TGD và phu nhân của chủ tịch, chúng tôi đã quyết định chọn thiết kế sợi dây chuyền. Nó có tên gọi là L.S. Tôi đã kết tinh và cách điệu hoa, lá, ngôi sao và trái tim vào tác phẩm này. Nó mang màu sắc tím sâu thẳm của Amethyst, sắc xanh huyền bí của Topaz và sắc vàng rực rỡ của Citrine,... Mỗi sắc đá đều ẩn chứa những ngôn ngữ riêng.

- Đúng là Manchester, không làm mọi người thất vọng.
- Sản phẩm lần này chắc chắn sẽ tiếp tục tạo nên kỷ lục trong doanh thu. . .
- ...
- L.S là tên viết tắt của cụm từ Lucky Star_Ngôi sao may mắn, còn có ý nghĩa là hy vọng, chờ đợi._Hoàng Vy giải thích.
- Chắc hẳn đằng sau L.S là một câu chuyện rất đặc biệt!_MC.
- Đúng vậy! Đây là tác phẩm mà tôi thích nhất, nó cũng mang một ý nghĩa vô cùng sâu sắc.

Hoàng Vy hít một hơi thật sâu để sẵn sàng đối mặt với mọi chuyện. Bây giờ là thời điểm thích hợp thích hợp nhất. . .

- 6 năm trước, tôi đã gặp anh ấy, một người có tính cách vô cùng lạnh lùng. Chỉ vì cứu tôi mà anh ấy đã gặp rất nhiều rắc rối. Anh ấy mang đến cho tôi sự yêu thương và ấm áp chứ không phải là sự cô đơn mà tôi từng trải qua. Tuy EQ thấp nhưng mọi việc anh ấy làm cho tôi luôn làm tôi cảm thấy rất lãng mạn. Dù là đi xem phim hay đi ngắm sao, anh ấy luôn làm tôi bất ngờ. Tình yêu của chúng tôi cũng đã trải qua sự đau thương, mất mát. Có những lần anh ấy đã gần mất mạng vì cứu tôi. Vì hạnh phúc của người tôi yêu, tôi đã rời xa anh ấy và tự hứa sẽ không bao giờ gặp lại nữa. Vì tôi biết, chỉ cần không ở cạnh tôi, anh ấy sẽ bình an và luôn hạnh phúc. Nhưng bây giờ, tôi đã nhận ra hạnh phúc không phải là rời xa mà là cùng nhau nắm tay vượt qua mọi thử thách. Đó chính là lý do mà tôi xuất hiện ở đây.

Bạn đang đọc truyện *Do You Remember Me???* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60

P/s: Tính đến hết ngày 11.11 vừa qua thì album "Don't Mess Up My Tempo" đã chính thức vượt qua mức một triệu album đã bán ra và cũng đã chính thức trở thành triệu bản lần thứ 5 của EXO

Nghe xong câu chuyện của Hoàng Vy, mọi người đều vô cùng cảm động. Thật không ngờ, câu chuyện của Lucky Star lại có ý nghĩa như vậy!

- Có phải vì anh ấy mà cô đã công khai thân phận của mình?_Anh MC tỉnh tở.
- Đúng vậy! Để xứng đáng đứng bên cạnh anh ấy, tôi đã cố gắng rất nhiều.
- Chúng tôi đang rất tò mò về anh chàng bí ẩn đó đây?
- Anh ấy cũng đang có mặt ở đây!

Giữa lúc mọi người đang nghi ngờ về người bí ẩn ấy thì giọng nói ấm áp của Hoàng Vy vang lên:

- Lời hứa tình yêu của chúng ta, em vẫn nhớ! Giờ em sẽ thực hiện nó.

Đồng thời trên tay tay nó là chiếc nhẫn được đeo ở ngón áp út rất quen thuộc với nhân viên của tập đoàn Manchester United.

- Đó là...!!!
- Chàng trai Chopard!

Giọng nói ấy không ai khác là của Khánh An, Tuyết Anh. Vì họ là hai người duy nhất đại diện cho Manchester United đến đây. Đúng lúc này, trên chiếc máy chiếu đặt ở giữa sân khấu, xuất hiện một đoạn video mà nhân vật chính không ai khác là Hoàng Vy và một người vô cùng đặc biệt.

- Tổng giám đốc!!!
- Đừng nói là...???
- Đó cũng điều tôi đang nghĩ đấy!
- ...

Khi những bàn tán vẫn không có xu hướng giảm. Hình ảnh Hải Phong trồng hoa, cùng đi siêu thị với Hoàng Vy. Đến khu vui chơi và bảo vệ ai đó... Từng khoảnh khắc đều được ghi lại bằng những hình ảnh chân thực nhất. Điều đặc biệt là những nụ cười hạnh phúc luôn xuất hiện trên khuôn mặt của Hải

Phong. Họ đang ngắm nhìn một hình ảnh vô cùng mới lạ của tổng giám đốc Manchester lúc nào cũng lạnh lùng. Hôm nay họ đã được mở rộng tầm mắt. Lúc này, ở khu vực VIP.

- Con trai, mẹ không biết đâu đó!

Bà Quỳnh Anh trả lời trước khi Hải Phong lên tiếng vì bà chỉ cần nhìn ánh mắt là có thể biết được cậu đang suy nghĩ gì. Không khác gì Hải Phong, Hoàng Vy vô cùng ngạc nhiên khi xuất hiện những hình ảnh này.

- Chị Vy! Chị thích món quà của em chứ!

Dưới sân khấu, bóng dáng của một cô gái rất quen thuộc với gia đình Hải Phong... Cô gái bí ẩn chậm rãi bước lên sân khấu.

- Hải Băng???

- Woa! Chị vẫn nhớ em!

Bỏ qua những phép tắc cơ bản, cô bé Hải Băng chạy đến ôm lấy Hoàng Vy.

- Em xuất hiện thật khiến mọi người ngạc nhiên đó!

- Sao bằng chị dâu được!

Cậu trò chuyện của hai cô gái đã làm các phóng viên và mọi người vô cùng ngạc nhiên.

- Khoan đã...Tiểu thư gọi Nhà thiết kế C.Jin là...chị dâu???

- Chẳng lẽ????

Lúc này đây, tất cả mọi ánh mắt đều hướng về nơi Hải Phong đang ngồi! Từng cử chỉ của cậu đều làm mọi người tò mò!

- Con trai! Đến lượt con lên “sàn” rồi đó!_ Bà Quỳnh Anh.

- @_@.

Hải Phong bước lên sân khấu trong những ánh đèn flash chỉ ngày mai thôi, trên tất cả trang nhất của các mặt báo sẽ có rất nhiều tin tức “hot” đây! Mỗi bước chân của cậu đều hướng về trái tim của ai kia, khoảng cách ngày càng gần cũng giống như dòng thời gian của sáu năm trước! Khi đã cách Hoàng Vy còn một bước chân thì cậu dừng lại. Dù đã chuẩn bị tâm lý nhưng khi đối diện với Hải Phong, Hoàng Vy rất hồi hộp, lo lắng. Mọi người cũng tò mò không biết tổng giám đốc Manchester sẽ phản ứng như thế nào....

Trong không gian tĩnh lặng, giọng nói đều đều của Hải Phong vang lên:

- Thế giới rộng lớn nhưng trong trái tim anh mãi mãi chỉ có em!

-!!!

- @_@....

Chưa dừng lại ở đó, câu nói cuối cùng của Hải Phong trong bữa tiệc khiến mọi người có mặt ở đó vô cùng thích thú.

- Do You Remember Me, C.Jin?

Bạn đang đọc truyện *Do You Remember Me???* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61

Biệt Thự “Wolf”, Hoa Kỳ.

Dù có rất nhiều điều muốn hỏi nhưng Hải Phong vẫn giữ im lặng sau khi bữa tiệc kết thúc. Lúc này, tất cả mọi người cùng nhau trở về biệt thự. Đêm nay sẽ là một đêm rất dài.

Vừa vào đến phòng khách, bà Quỳnh Anh không giấu nổi niềm hạnh phúc.

- Con dâu! Cuối cùng con cũng trở về.

- Bác...

- Mẹ! Lúc con trở về mẹ có vui mừng như vậy đâu! _ Hải Băng nhìn thấy phản ứng của mẹ mình mà “ghen tị”.

- “Con gái là con người ta

Con dâu là do mẹ cha mua về.”

- @_@.

- Bác vẫn khỏe chứ? _ Hoàng Vy.

- Bác vẫn khỏe, mấy năm nay con ở đâu? Sống tốt chứ?

- Dạ! Con ở Anh!

- What? Chị sống cùng nơi với em, sao không tìm em chứ? _ Hải Băng ngạc nhiên?

Hoàng Vy không trả lời nhưng đổi mắt hướng về ai kia.

- Vy Vy, giờ con về rồi! Con sẽ ở lại đây chứ?

- Cháu...cháu định về Việt Nam.

- Thiên Trọng, mai ông đi làm thủ tục nhập cảnh, chúng ta sẽ về Việt Nam sống.

- =_=.

-!!!

- @_@.

Khi mọi người đang trò chuyện thì ở cửa, hai chiếc xe từ từ tiến vào khuôn viên. Người bước xuống xe là hai đứa trẻ và một chàng thanh niên???

- Mami!

- Mẹ!

Chúng đồng thanh gọi khi nhìn Hoàng Vy. Nó rất bất ngờ khi nhìn thấy chàng thanh niên điểm trai trước mặt.

- Nhật...Nhật Hưng!

- Hi! Mẹ không quên con!

Chàng thanh niên chạy đến ôm lấy Hoàng Vy. Đã sáu năm rồi mới được gặp lại cô, cảm xúc chỉ được diễn tả bằng hành động, một cái ôm ấm áp. Khi nghe cha nói rằng mẹ đã mất tích, dù là không muốn tin nhưng cậu luôn tin tưởng vào lời nói của cha Hải Phong mất tích chứ không có nghĩa là không còn sống sót!

- Nhật Hưng của mẹ đã khôn lớn thật rồi!

- Mẹ! Bây giờ con đã là một họa sĩ.

- Giỏi lắm nhóc!

Nhìn thấy một anh chàng đẹp trai trò chuyện thân mật với mẹ mình như vậy, Hải Thần, Ánh Dương vô cùng tò mò và ngạc nhiên.

- Mami! Đây là ai? Sao lại gọi mami là mẹ chứ?

- Chẳng lẽ con không phải anh hai sao?

- Nhật Hưng là con nuôi của mẹ! _ Hoàng Vy giải thích.

- Con nuôi?

- Ủ! Chào hai nhóc, anh là Hoàng Nhật Hưng là con nuôi của mẹ Hoàng Vy và ba Hải Phong. _ Nhật Hưng thân thiện với hai bé.

- Hi! Chào anh đẹp trai!

Sau khi nhận được lời giải thích, Ngân Hà tỏ ra dễ gần còn Hải Thần thì...

- Hoàng Nhật Hưng là học trò thông minh nhất của thiên tài hội học sinh John Ji Park. Năm 13 tuổi đã bộc lộ tài năng của mình. Suốt sáu năm qua, đã cùn sư phụ đặt chân đến rất nhiều quốc gia và học hỏi được rất nhiều điều bổ ích và lý thú. Ba năm trước là thiếu niên đầu tiên dành danh hiệu “Người học sĩ tài năng của thế kỷ XX”. Cũng từ đó, mỗi khi họa sĩ Nhật Hưng tham gia một cuộc thi về hội họa nào, đều dành ngôi vị cao nhất. Chủ đề mà họa sĩ trẻ yêu thích là hình ảnh một cô gái với rất nhiều kiểu cách khác nhau. Tuy tuổi còn nhỏ nhưng bộ sưu tập các giải thưởng thì tỷ lệ nghịch với số tuổi hiện có. Bây giờ, cậu họa sĩ nhí đang theo học Học viện Royal World khối THPT, bỏ qua rất nhiều lời mời của các trường đại học nổi tiếng trên thế giới khác.

- Nhóc con, IQ của em là bao nhiêu thế? _ Nhật Hưng cảm thấy rất thú vị về Hải Thần với cách nói tự tin này.

- Hơn anh là được!

- @_@.

“Cách nói chuyện như vậy cảm thấy rất quen thuộc.”

Gia đình Hải Băng quan sát mọi việc nhưng không theo kịp diễn biến của câu chuyện.

- Khoan đã! Đây là con nuôi của anh hai, sao con không bao giờ nghe thấy? _ Hải Băng.

- Mẹ còn không biết thì sao con biết được.

- Cha cũng vậy!

- Để bảo vệ Nhật Hưng! Đây là bí mật!

- Còn hai đứa bé này??? _ Bà Quỳnh Anh nhìn Ngân Hà, Hải Thần.

- Đây là cháu của mẹ!

“Cùng đoán xem ai nói câu này!”

Tất cả mọi người có mặt trong biệt thự đều ngạc nhiên quay về phía Hải Phong. Tuy nhiên, sự ngạc nhiên của một người nào đó thì lại hoàn toàn khác.

- Con trai! Con...con vừa nói gì thế?

- Anh hai...Đừng nói với em là em được làm cô rồi nhé? _ Hải Băng.

- Exactly!

- What?

- Hải Phong, sao...sao anh biết? _ Nó đã giấu chuyện này rất kỹ nhưng nó có nằm mơ cũng không nghĩ rằng, người tiết lộ chuyện này không ai hết chính là hai đứa con thông minh thì có thừa còn độ quậy quã thì vô đối.

Hải Phong đi đến trước mặt nó, nhẹ nhàng nói:

- Em thử đoán xem?

Hoàng Vy suy nghĩ thì Ngân Hà đã chạy đến ôm lấy cậu như có vẻ rất thân quen. Còn Hải Thần thì mỉm cười.

- Daddy, con đã thực hiện lời hứa.

- OK.

“Giao dịch”

- Trương Ánh Dương, Trương Hải Thần, hai con có chuyện gì giấu mẹ? _ Đến lúc này nó mới hiểu ra tất cả!

- No...no...no...Mẹ nên gọi chúng con là Hoàng Ngân Hà và Hoàng Hải Thần!

- Các con!!!

Bà Quỳnh Anh và ông Thiên Trọng vô cùng mừng rỡ. Cuối cùng thì cũng có cháu nội bé rồi! Mà xem ra chúng còn lớn tuổi nhất trong đám cháu của hội bạn bè của ông bà.

- Hai cháu là Ngân Hà và Hải Thần.
- Dạ! Tên ở nhà là Mun và Jun. Chắc hẳn bà là bà nội rồi! Nhìn bà xinh đẹp như mẹ cháu ấy!
- Đúng là con gái bố Phong rồi!
- Ông nội!
- Ngoan lắm! Từ mai đến tập đoàn chơi với ông nhé!
- Dạ!
- Lại đây!!

Lời nói của Hoàng Vy cùng thái độ của nó khiến hai bé tự động đến trước mặt “tò vè” hối lỗi.

- Giải thích???
- Khi ở khách sạn Hải Thần, con thấy trong hành lý của mami có chiếc thẻ đen.
- Anh hai đã xâm nhập vào hệ thống bảo mật của ngân hàng Thế giới và phát hiện thấy nó thuộc sở hữu của Hoàng Hải Thần nhưng do tổng giám đốc của tập đoàn Manchester Hoàng Hải Phong yêu cầu làm ra.
- Vì thế, con với Mun đã đến International Information Center of the Manchester Group để xác minh. Khi vừa trở về thì gặp daddy ở cửa khách sạn, lúc đó thì chúng con vẫn chưa biết ngài ấy là cha mình.
- Con đã tiếp cận cha, được cha dẫn đi ăn kem với mua quần áo nhé! Sau đó lại được gặp cha tại tuần lễ thời trang, con đã đến phòng cha và lấy mẫu tóc của người đi xét nghiệm AND. Kết quả rất đúng với suy nghĩ của con với anh Jun, lúc đó con đã chắc chắn rằng Hoàng Hải Phong là cha của mình.
- Nên hai con muốn sang Hoa Kỳ học?
- Chính xác!
- Việc mami ký kết hợp đồng với Manchester là do hai con sắp xếp.
- Đúng vậy!
- Đó là lý do tại sao anh ấy lại xuất hiện ở ngày hội Royal World? _ Hoàng Vy.
- Đúng thế! Là do tụi con sắp xếp.
- Vậy anh biết từ lúc nào vậy? _ Hoàng Vy.
- Sau khi tham gia ngày hội đó. Cụ thể là trước khi công bố giải thưởng! _ Hải Phong.
- @_@.

“Đó là lí do mà giải thưởng lại là đến JN”

Bạn đang đọc truyện *Do You Remember Me???* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62

“ – Daddy...daddy...”

Sau khi thay bộ comple, vẻ đẹp trai của Hải Phong lại trở lại với hình dáng hoàn hảo của mình. Khi chuẩn bị đến thời gian công bố giải thưởng, Mun và Jun kéo anh ra một góc khuất của sân trường.

- Hi, chú biết là hai đứa rất quý chú nhưng chú không phải là daddy của các cháu. Gọi như vậy sẽ làm ba của các cháu rất buồn đó._Hải Phong nói vậy thôi nhưng thật ra cậu rất mong đợi hai đứa bé này con ruột của mình.

- Không. Người thật sự là daddy của Mun và anh Jun mà _Ngân Hà.
- Mẹ của chúng con là C.Jin và tên gọi khác là Trương Hoàng Vy._Hải Thần.
- Trương Hoàng Vy??? Vy Vy??? _Hải Phong bất ngờ.
- Đúng vậy! Mẹ là nhà thiết kế tài năng của Manchester đó ba. Hi hi
- Ba còn nhớ cái này chứ?

Jun đưa cho Hải Phong một chiếc card đen. Không cần phải hỏi, nhìn ánh mắt và hành động của cậu là Jun có thể biết được đáp án.

- Con chính là chủ nhân thực sự của chiếc card này??? _Jun chắc chắn
- Jun...!!! _Hải Phong không ngờ Jun lại biết điều này.
- Daddy biết không? Cách đây không lâu, mami đã tự tay thiết kế bộ sản phẩm và đặt nó với cái tên Diamond & Onyx. Daddy biết ý nghĩa của nó chứ? _Mun đem đến cho Hải Phong một thông tin bất ngờ.
- D.O???
- Con biết tại sao chúng con lại có IQ cao như vậy rồi! _Jun.
- @_@

- Mami lúc nào cũng nhớ đến người. Thật ra, trong một lần tình cờ, chúng con mới được điều này. Daddy, con nhớ người lắm! Chúng con từng nghĩ mình không có ba cơ? _Mun khóc.

- Mun...Jun...
- Daddy sẽ không xa mami chứ? Chúng con rất muốn được daddy đưa đi học như những bạn khác! _Đây là ước mơ của Jun và Mun.
- Ngân Hà...Hải Thần...Ba hứa sẽ không rời mẹ các con nữa. Chúng ta sẽ thành một gia đình hoàn chỉnh._Hải Phong tự hứa.
- Cảm ơn daddy.
- Daddy, con cũng muốn có một tấm như của anh hai? _Mun
- Được, mai ba sẽ đi làm cho con. Cả thế giới này chỉ có hai con có nó thôi nhé!
- Dạ!”

Hải Phong vô cùng hạnh phúc, không ngờ sau 6 năm, cậu lại có một gia đình tuyệt vời như vậy!

“Vy Vy, anh sẽ cho em một điều bất ngờ nữa”

Sau khi nghe hai đứa trẻ giải thích một cách tỉ mỉ như vậy, mọi người đều cảm thấy vô cùng thích thú.

- Giỏi lắm! Cô rất tự hào về hai đứa._ Hải Băng.
- Giờ con đã chính thức trở thành viên của gia tộc Hoàng Gia._ Ông Thiên Trọng tuyên bố.
- Nhưng...cháu...cháu không xứng với anh ấy! _Hoàng Vy.
- Sao lại không xứng chứ? Con đã có được tình yêu của Hải Phong, lại có Jun và Mun. Như vậy còn chưa đủ sao? _ Bà Quỳnh Anh.
- Thân phận của con???
- Con là người thừa kế của JK mà?
- Đối với Manchester thì nó lại vô cùng nhỏ bé!
- Nhưng làm sao đây, con đã nhận lời đồng ý làm người con dâu của dòng họ này rồi?
- Bác nói thế là sao?
- Con còn nhớ chiếc lắc tay chứ! Con biết vì sao nó lại không có ổ khóa? Chìa khóa nhỏ bé này được dùng để mở kết sắt tại phòng chủ tịch này, tầng 100. Ở đó, cất giữ các giấy tờ quan trọng, giấy chuyển nhượng cổ phần mà ta nắm giữ.

- Bác nói là...?

- Con chính là chủ nhân thứ hai của tập đoàn Manchester, người nắm giữ 40% cổ phần. Khi con nhận chiếc lắc tay gia truyền này có nghĩa là các giấy tờ chuyển nhượng đã có hiệu lực!

-

Hoàng Vy vô cùng bất ngờ trước những lời nói của mẹ Hải Phong. Chiếc lắc tay này đã theo nó sáu năm, thật bất ngờ nó lại có uy lực lớn như vậy!

- Chị dâu! Cuối cùng cũng được gọi chị như vậy rồi!

- Mẹ! Chúng mừng mẹ!

-

Sau khi giải thích hết tất cả mọi chuyện, nó mới tháo gỡ được khúc mắc trong lòng. Bây giờ, nó đang cùng Hải Phong ngắm nhìn những ngôi sao trên bầu trời đêm. Kỉ ức của sáu năm trước lại hiện về.

- Vy Vy, cuối cùng em cũng trở về!

- Xin lỗi anh!

- Hải Phong, sao anh biết em vẫn còn sống chứ?

- Anh vẫn luôn tin tưởng vào tình yêu của em!

- Kể cả khi em đã phản bội anh?

- Anh đã nói, em là người con gái duy nhất mà cả đời này anh sẽ mãi yêu! Cho dù em đã phạm lỗi gì tình yêu của anh sẽ không bao giờ thay đổi!

-

“Reng reng reng”

Khi Hải Phong vừa dứt lời thì điện thoại của cậu đổ chuông. Cuộc gọi chỉ diễn ra chưa đến một phút! Hoàng Vy chỉ nghe thấy những từ ngữ như “Ừ! OK”

- Vy Vy! Em đi theo anh!

- Đi đâu vậy?

- Đến nói em sẽ biết!

Dù rất thắc mắc nhưng Hoàng Vy vẫn đi theo cậu lên chiếc trực thăng đã đợi sẵn ở cách đó không xa! Vì quá mệt nên khi vừa lên trực thăng, nó đã thiếp đi trong vòng tay của ai đó. Ở bụi cây cách đó không xa, có một “đám người” có hành tung rất lén lút:

- Bà nội, daddy định đưa mami xinh đẹp của cháu đi đâu thế ạ?

- Cái này ta chịu!

- Ánh Dương à, cháu muốn có em chứ? _ Hải Băng.

- Có ạ! Ngân Hà muốn được làm chị để sau này còn bảo vệ nó chứ!

- Vậy thì cô nghĩ là điều Ngân Hà muốn sắp thành hiện thực rồi đó.

- Woa! Thật tuyệt vời! _ Ngân Hà

- Băng Nhi, con không được dạy hư cháu của mẹ nhé! _ Bà Quỳnh Anh.

- Vâng...vâng...Thưa Hoàng phu nhân!

Chiếc trực thăng đưa Hải Phong và Hoàng Vy đến một nơi vô cùng tuyệt vời. Đó là một ngọn đồi xanh mướt một màu là, ở đó còn có những bông hoa Bồ Công Anh (Khung cảnh rất quen thuộc phải không..?) Hải Phong nhẹ nhàng bế nó đến căn nhà nhỏ được xây dựng ở giữa ngọn đồi của tình yêu. Rất nhiều năm về trước, nơi đây chỉ có một loài hoa duy nhất là Bồ Công Anh nhưng bây giờ, nó đã được trồng thêm một loài hoa khác. _ Lavender. Ngọn đồi này ý nghĩa rất đặc biệt không chỉ với cậu mà còn với ông bà, cha mẹ của Hải Phong nữa. Nó đã trở thành một truyền thuyết của gia tộc. Sáu năm trước, nơi đây đã bắt đầu một tình yêu nhưng chưa được hồi đáp. Bây giờ, cậu muốn chính thức kết nối lại tình cảm trước kia đã tan vỡ. Khi Hoàng

Vy tỉnh lại đã là chuyện của sáng hôm sau. Những bức ảnh gia đình cùng những kỉ niệm của Hải Phong và Hoàng Vy là những gì mà nó được nhìn thấy đầu tiên sau khi tỉnh dậy. Xúc động, hạnh phúc, những thước phim cùng quá khứ hiện về một cách chân thực nhất trong trái tim nó. Bức ảnh cuối cùng khiến nó vô cùng ngạc nhiên. Đó là hình ảnh tươi cười của Jun và Mun cùng Hải Phong tại cửa hàng kem nơi nó từng đặt chân đến trong Trung Tâm Thương Mại Ngân Hà. Hoàng Vy không thể hiểu tại sao lại có tấm ảnh này!

- Đây là lần đầu tiên anh gặp hai con! Chúng rất đáng yêu. _Hải Phong vừa vào đến cửa thì thấy Hoàng Vy ngắm bức ảnh mà cậu thấp nhất.

- Đúng vậy! Jun và Mun là hai món quà tuyệt vời nhất mà ông trời đã cho em!

- Anh xin lỗi vì đã không thể chăm sóc chúng khi còn bé! Nhưng anh hứa từ nay về sau, anh sẽ thay em lo cho chúng!

- Không dễ như anh tưởng tượng đâu nhé! Em đã rất khổ sở với hai đứa tiểu quỷ đó đấy! _ Hoàng Vy.

- Em yên tâm. Dù trời có sập xuống, anh cũng sẽ bảo vệ em và con!

- Mà Hải Phong, đây là đâu vậy?

- Theo anh ra ngoài.

- Đây là...???

Trước mắt nó là cánh đồng hoa oải hương! Hoàng Vy rất ngạc nhiên khi được nhìn thấy oải hương ở nơi đây vì nó biết Lavender là loài hoa rất khó chăm sóc. Vậy mà cậu có thể trông được cả một cánh đồng hoa! Năng lực của cậu thật khiến mọi người bất ngờ. Khi hai người cùng đến giữa ngọn đồi xanh thì đồng loạt những chiếc chong chóng bắt ngờ quay và cùng lúc đó, Hải Phong quỳ xuống:

“Hãy cho anh cơ hội để chăm sóc em hết cuộc đời này.

Anh Yêu Em!

Hãy lấy anh nhé!”

Nước mắt hạnh phúc đã rơi trên khuôn mặt của nó. Nhớ lại những ngày tháng đã qua, hai người đã cùng trải qua rất nhiều thử thách cuối cùng đến bên bờ hạnh phúc! Chưa kịp có thời gian trả lời thì Ngân Hà, Hải Thần và Nhật Hưng chạy đến:

- Mami, mami đồng ý đi!

- Đồng ý...đồng ý.....

- Sao ba con lại ở đây? _ Hoàng Vy bất ngờ trước sự xuất hiện của ba đứa.

- Hi hi! Cái này....

- @_@.

- Ba dặn chúng con mang thứ này đến cho mẹ. _ Nhật Hưng cầm trên tay một chiếc hộp nhỏ.

- Là gì thế?

Trong chiếc hộp ấy là lắc tay, nhẫn, dây chuyền, hoa tai. Là một bộ sản phẩm trong thiết kế của Hải Phong.

- D,Y,R,M. Đây là bốn trong sáu thiết kế của anh. Em thích nó chứ? Anh muốn trở thành cô dâu hạnh phúc nhất thế giới!

- Hải Phong, anh...anh thiết kế nó vì em sao?

- Đúng vậy, em là chủ nhân thật sự của nó.

- Cảm ơn anh đã xuất hiện trong cuộc đời của em. Dù có vất vả nhưng em sẽ nắm tay anh đi đến hết cuộc đời này.

- Lấy anh nhé!

- Em đồng ý.

“Chúc mừng ba mẹ!”

“Hạnh phúc nhé anh hai”

“Do You Remember Me, Trương Hoàng Vy?”

15/11/2018

Cảm ơn mọi người đã cùng đồng hành trong suốt thời gian mình sáng tác tác phẩm này. Hãy cùng chờ đón những tác phẩm tiếp theo của mình nhé:)

Bạn đang đọc truyện *Do You Remember Me???* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.